

Chulalongkorn University

Chula Digital Collections

Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)

2020

กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์

เทพสุดา เมฆวิสัย
คณะครุศาสตร์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd>

Part of the [Educational Administration and Supervision Commons](#)

Recommended Citation

เมฆวิสัย, เทพสุดา, "กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์" (2020).
Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD). 4395.
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/4395>

This Thesis is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD) by an authorized administrator of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES BASED ON THE CONCEPT
OF CREATIVE SCHOOL STUDENTS' CORE COMPETENCIES

Mrs. Thepsuda Mekvilai

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy in Educational Management
Department of Educational Policy, Management, and Leadership

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2020

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
โดย	นางเทพสุตา เมฆวิสัย
สาขาวิชา	บริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์ ดร.พทุธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

.....	คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	
.....	ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโห)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ศาสตราจารย์ ดร.พทุธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์)	
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สืบสกุล นรินทรางกูร ณ อยุธยา)	
.....	กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พงษ์ลิขิต เพชรผล)	
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์)	

เทพสุตา เมฆวิสัย : กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์. (ACADEMIC
MANAGEMENT STRATEGIES BASED ON THE CONCEPT OF CREATIVE SCHOOL STUDENTS' CORE COMPETENCIES)
อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.ธีรภัทร ภูโกลาส, อ.ที่ปรึกษาร่วม : ศ. ดร.พลฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ 2) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ และ 3) พัฒนา กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ใช้ระเบียบวิธีผสมวิธีพหุระยะ (Multiphase Mixed Method Design) เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data Collection) ร่วมกับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data Collection) กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 42 เขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 342 โรงเรียน สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1. แบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ 2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ 3. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการใช้สถิติเชิงบรรยายคือ ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การส่งเสริมและพัฒนาให้มีแหล่งเรียนรู้ และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กรอบแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การพัฒนานักเรียนในด้านดังต่อไปนี้ 1) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) 2) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 3) การวิพากษ์ (Criticism) 4) การสื่อสาร (Communication) 5) การร่วมมือ (Collaboration) 6) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) 7) การตั้งสติ (Composure) 8) ความเป็นพลเมือง (Citizenship) 2. ความต้องการจำเป็นสูงสุดของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนสมรรถนะหลักที่จำเป็นต้องพัฒนาสูงสุด คือ สมรรถนะการวิพากษ์ จุดแข็งของการบริหารวิชาการ คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ส่วนจุดอ่อนของการบริหารวิชาการ คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล จุดแข็งของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ คือ สมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ส่วนจุดอ่อนของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ คือ สมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) โอกาส คือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่วนภาวะคุกคาม คือ การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ และสภาพสังคม 3. กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก คือ (1) พลิกโฉมหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยมี 2 กลยุทธ์รอง 8 วิธีดำเนินการ (2) ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยมี 3 กลยุทธ์รอง 10 วิธีดำเนินการ (3) ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยมี 2 กลยุทธ์รอง 9 วิธีดำเนินการ (4) ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยมี 2 กลยุทธ์รอง 6 วิธีดำเนินการ (5) พลิกโฉมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยมี 2 กลยุทธ์รอง 11 วิธีดำเนินการ

สาขาวิชา บริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อนิติ
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5984452027 : MAJOR EDUCATIONAL MANAGEMENT

KEYWORD: CREATIVE SCHOOL STUDENTS' CORE COMPETENCIES, ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES

Thepsuda Mekvilai : ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES BASED ON THE CONCEPT OF CREATIVE SCHOOL STUDENTS' CORE COMPETENCIES. Advisor: Asst. Prof. DHIRAPAT KULOPHAS, Ph.D. Co-advisor: Prof. PRUET SIRIBANPITAK, Ph.D.

This research aims to 1) to study the conceptual framework of academic management strategies and creative school students' core competencies. 2) to analyze development needs of academic management strategies based on the concept of creative school students' core competencies and 3) develop academic management strategies based on the concept of creative school students' core competencies. This research applies a multiphase mixed method design through both quantitative and qualitative data collection from the sample of 342 secondary schools in Thailand using multi-stage random sampling. The research methodologies are 1) evaluation form for academic management concept and students' core competencies in creative school concept 2) questionnaires on current and desirable development status and 3) strategic evaluation form to testify feasibility and appropriateness of the strategies. The quantitative data was analyzed by using percentage, frequency, mean, standard deviation, $PN_{modified}$. The qualitative data was analyzed by content analysis method.

The results are as follows: 1. the conceptual framework of academic management strategies consists of school curriculum development, teaching and learning management, assessment and evaluation, learning resources development, incorporating and using technology with learning media; the conceptual framework of the students' core competencies consisted of 1) Curiosity 2) Creativity 3) Criticism 4) Communication 5) Collaboration 6) Compassion 7) Composure and 8) Citizenship 2. The top priority development needs of academic management strategies based on the concept of creative school students' core competencies is first to incorporate and use technology with learning media, follows by learning resources development, assessment and evaluation, teaching and learning management and school curriculum development. Regarding core competencies, top priority for development is criticism. The strengths of academic management are school curriculum development and teaching and learning management. The weaknesses of academic management are incorporating and using technology with learning media, learning resources development and assessment and evaluation. The strengths of creative school students' core competencies is students' citizenship competency, while the weakness of creative school students' core competencies is students' criticism competency. The opportunity is technology and the threats are political and government policies, economic, and social conditions. 3. Academic management strategies and creative school students' core competencies consisted of 5 main strategies : (1) Transform the school curriculum to develop students' criticism competency with 2 sub-strategies and 8 procedures (2) Upgrade teaching and learning management to develop students' criticism competency with 3 sub-strategies and 10 procedures (3) Reform of the evaluation processes to students' criticism competency with 2 sub-strategies and 9 procedures. (4) Reform learning resources to develop students' criticism competency with 2 sub-strategies and 6 procedures. (5) Transform the use of media and educational technology to develop students' criticism competency with 2 sub-strategies and 11 procedures.

Field of Study: Educational Management
Academic Year: 2020

Student's Signature
Advisor's Signature
Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร ภูโกลาส อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และศาสตราจารย์ ดร.พทธี ศรีบรรณพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาเสียสละเวลาที่มีค่าให้องค์ความรู้คำปรึกษา คำแนะนำต่าง ๆ ตลอดจนความเมตตาและความช่วยเหลือในการพัฒนาวิทยานิพนธ์ตลอดระยะเวลาดำเนินการวิจัยให้สมบูรณ์ลุล่วงไปได้ด้วยดีจึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งสองท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อุสาโห ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สืบสกุล นรินทรางกูร ณ อยุธยา อาจารย์ ดร.พงษ์ลลิตา เพชรผล กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ภายนอก ที่ได้กรุณาให้ความรู้ข้อเสนอแนะ อันเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการพัฒนางานวิจัยให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมาเป็นนิสิตสาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาบริหารการศึกษาทุกท่านที่กรุณาถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ บ่มเพาะ ปลุกฝังความเป็นผู้นำที่มีคุณธรรมจริยธรรม และการประพฤติตนที่เหมาะสมให้แก่ผู้วิจัย ให้ความพร้อมในการนำความรู้ต่าง ๆ ที่ได้รับจากสาขาวิชาบริหารการศึกษา ไปใช้ประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่ายิ่งในการตรวจสอบเครื่องมือการเก็บข้อมูล ตลอดจนการประเมินและการสนทนากลุ่มในการพัฒนากลยุทธ์ให้มีความสมบูรณ์นำมาซึ่งความสำเร็จของวิทยานิพนธ์เล่มนี้

ขอขอบคุณความสำเร็จในวันนี้ให้แก่คุณแม่อุบล ช่างอินทร์ ผู้ให้กำเนิด คุณพ่อสุริยะ-คุณแม่วินัส กันยาไชย ที่เลี้ยงดูและให้ความรักมาโดยตลอด ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อนิคม-คุณแม่สำออง เมฆวิสัย และคู่ชีวิต พันจ่าอากาศเอกรัตนชัย เมฆวิสัย ที่ให้การสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา

ขอบคุณคณะครูโรงเรียนท่าหลวงวิทยาคม และเพื่อน ๆ บริหารการศึกษา (นอกเวลาราชการ) รุ่น 12 ทุกคน รุ่นพี่และรุ่นน้อง สาขาวิชาบริหารการศึกษา ที่คอยให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุนช่วยเหลือตลอดมา และสุดท้ายขอขอบพระคุณ ดร.อิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์ ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่เข้าเรียนหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และขอบคุณตนเองที่มีแรงบันดาลใจที่สำคัญที่ทำให้ตั้งใจเรียน ตั้งใจทำเล่มวิทยานิพนธ์ และตั้งใจที่จะกลับไปพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้ดีมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจะจดจำช่วงชีวิตการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาในครั้งนี้ตลอดไป

เทพสุดา เมฆวิสัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภาพ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	5
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	6
1.4 นิยามศัพท์	6
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
1.6 ขอบเขตการวิจัย	9
1.6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา	9
1.6.2 ขอบเขตด้านประชากร.....	10
1.6.3 ขอบเขตด้านเวลา	10
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
2.1 แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์.....	11
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	14

2.2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ.....	15
2.2.2 ความสำคัญของงานวิชาการ	16
2.2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ	17
2.2.4 กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ	21
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์.....	73
2.3.1 ความหมายของกลยุทธ์.....	73
2.3.2 การบริหารเชิงกลยุทธ์.....	73
2.3.3 กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์	74
2.3.4 การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation).....	81
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	85
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	87
3.1 ระเบียบวิธีวิจัย.....	87
3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	88
3.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล	89
3.2 ขั้นตอนการวิจัย	90
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	110
4.1 การพัฒนารอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	111
4.1.1 ร่างกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	111
4.1.2 ความเหมาะสมของ (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์.....	113
4.1.3 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	114

4.2 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์.....	115
4.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	116
4.2.2 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์.....	118
4.3 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์	165
4.3.1 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์ ฉบับที่ 1	166
4.3.1.2 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์ ฉบับที่ 1	183
4.3.3 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์ ฉบับที่ 2	204
4.3.4 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 2.....	217
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	230
5.1 สรุปผลการวิจัย	230
5.1.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	230
5.1.2 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์.....	230
5.1.3 จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) ภาวะคุกคาม (T) ของการบริหารวิชาการ และ สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์.....	236
5.1.4 กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับสมบูรณ์	244
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	246

5.2.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์.....	246
5.2.2 อภิปรายสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของ การพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์.....	248
5.2.3 อภิปรายกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์.....	251
5.3 ข้อเสนอแนะ	259
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	259
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	261
บรรณานุกรม.....	262
ภาคผนวก.....	268
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	267
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	273
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	275
ภาคผนวก ง หนังสือขอความร่วมมือ	312
ประวัติผู้เขียน.....	329

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2-1 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	24
ตารางที่ 2-2 ตารางวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร	80
ตารางที่ 2-3 ตารางการวิเคราะห์ TOWS Matrix.....	82
ตารางที่ 3-1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในขั้นตอนการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์.....	95
ตารางที่ 3-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบกลับแบบสอบถาม จำแนกตามผู้ให้ข้อมูล	97
ตารางที่ 3-3 แสดงการจับคู่กลยุทธ์.....	106
ตารางที่ 4-1 ผลการประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ	113
ตารางที่ 4-2 ผลการประเมินกรอบแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	113
ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล	116
ตารางที่ 4-4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของการ พัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม	119
ตารางที่ 4-5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของการ พัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามการบริหารวิชาการ	120
ตารางที่ 4-6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการ พัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลัก ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ในภาพรวม	123

ตารางที่ 4-7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการ พัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะ หลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	125
ตารางที่ 4-8 สภาพแวดล้อมภายในของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	133
ตารางที่ 4-9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการ พัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม	134
ตารางที่ 4-10 ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามการบริหารวิชาการ ในภาพรวม	135
ตารางที่ 4-11 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายนอก จำแนกตามการบริหารวิชาการ	136
ตารางที่ 4-12 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการ พัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ จำแนก ตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	139
ตารางที่ 4-13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการ พัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพเศรษฐกิจ จำแนกตาม องค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	143

ตารางที่ 4-14	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการ พัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพสังคม จำแนกตามองค์ประกอบ ของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์.....	148
ตารางที่ 4-15	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการ พัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์.....	152
ตารางที่ 4-16	โอกาส และภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลัก ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนก ตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์.....	157
ตารางที่ 4-17	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการ บริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล	159
ตารางที่ 4-18	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการ บริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการ จัดการเรียนการสอน จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล	160
ตารางที่ 4-19	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการ บริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการ วัดและประเมินผล จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล.....	163
ตารางที่ 4-20	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการ บริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการ พัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล.....	164
ตารางที่ 4-21	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการ บริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการ พัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล	165

ตารางที่ 4-22 การวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการพัฒนการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะ หลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยภาพรวม	167
ตารางที่ 4-23 การวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการพัฒนการบริหารวิชาการตามแนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อย : จุดแข็ง-โอกาส.....	168
ตารางที่ 4-24 การวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการพัฒนการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะ หลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อย : จุดแข็ง- ภาวะคุกคาม	169
ตารางที่ 4-25 การวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการพัฒนการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะ หลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อย : จุดอ่อน- โอกาส.....	170
ตารางที่ 4-26 การวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการพัฒนการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะ หลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อย : จุดอ่อน- ภาวะคุกคาม	172
ตารางที่ 4-27 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของ Analysis การพัฒนการบริหารวิชาการตาม แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	173
ตารางที่ 4-28 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของ Analysis การบริหารวิชาการตามแนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการจัดการเรียนการสอน	174
ตารางที่ 4-29 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของ Analysis การบริหารวิชาการตามแนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการวัดและประเมินผล	176
ตารางที่ 4-30 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของ Analysis การบริหารวิชาการตามแนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มี แหล่งเรียนรู้	177
ตารางที่ 4-31 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของ Analysis การบริหารวิชาการตามแนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา	179

ตารางที่ 4-32 จุดแข็ง-โอกาส (SO)/จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม (ST)/จุดอ่อน-โอกาส (WO)/ จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม (WT) ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์.....	181
ตารางที่ 4-33 การจับคู่กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน	184
ตารางที่ 4-34 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1	184
ตารางที่ 4-35 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 ตามกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ	186
ตารางที่ 4-36 สถานภาพของผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1	193
ตารางที่ 4-37 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์หลักของบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 จากการประเมินรายบุคคล.....	194
ตารางที่ 4-38 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์รองการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 จากการประเมินรายบุคคล.....	195
ตารางที่ 4-39 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) วิธีดำเนินการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 จากการประเมินรายบุคคล.....	197
ตารางที่ 4-40 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 2).....	204
ตารางที่ 4-41 กลยุทธ์การบริหารตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับสมบูรณ์	219
ตารางที่ 5-1 ลำดับความต้องการจำเป็นของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ประกอบด้วยการบริหารวิชาการ และสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์.....	231

ตารางที่ 5-2 ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) ภาวะคุกคาม (T) ของการ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก การบริหารวิชาการ และสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์.....	233
ตารางที่ 5-3 สรุปกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์.....	245

สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
แผนภาพที่ 2-1 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ.....	19
แผนภาพที่ 2-2 ความรู้ด้านเนื้อหาและด้านเทคนิคการสอน : PCK	54
แผนภาพที่ 2-3 ความรู้ด้านเนื้อหา, ด้านเทคนิคการสอน และด้านเทคโนโลยี : TPACK.....	55
แผนภาพที่ 2-4 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ 5 ขอบข่าย.....	72
แผนภาพที่ 3-1 ขั้นตอนการวิจัย.....	91
แผนภาพที่ 3-2 โครงสร้างเครื่องมือ (ปัจจัยภายใน).....	99
แผนภาพที่ 3-3 โครงสร้างเครื่องมือ (ปัจจัยภายนอก)	100
แผนภาพที่ 4-1 กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์ ฉบับสมบูรณ์.....	218

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) อยู่ในห้วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้าน ที่สั่งสมมานานท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น การแข่งขันด้านเศรษฐกิจจะเข้มข้นมากขึ้น สังคมโลกจะมีความเชื่อมโยงใกล้ชิดกันมากขึ้นเป็นสภาพไร้พรมแดน การพัฒนาเทคโนโลยีจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและจะกระทบชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก ช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 นับเป็นจังหวะเวลาที่ท้าทายอย่างมากที่ประเทศไทยต้องปรับตัวขนานใหญ่ โดยจะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยท่ามกลางการแข่งขันในโลกที่รุนแรงขึ้นมาก ประเทศไทยได้วางแผนและกำหนดทิศทางการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบันและอนาคตไว้ คือ พัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือ สามารถอ่านออก (Reading) สามารถเขียนได้ (Writing) มีทักษะในการคำนวณ (Arithmetic) มีทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ไขปัญหาได้ (Critical thinking and problem solving) การคิดอย่างสร้างสรรค์และคิดเชิงนวัตกรรม (Creativity and innovation) ความเข้าใจในความแตกต่างของวัฒนธรรมและกระบวนการคิดข้ามวัฒนธรรม (Cross-cultural understanding) ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะความเป็นผู้นำ (Collaboration teamwork and leadership) มีทักษะในการสื่อสารและการรู้เท่าทันสื่อ (Communication information and media literacy) มีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และรู้เท่าทันเทคโนโลยี (Computing and IT literacy) มีทักษะอาชีพและการเรียนรู้ (Career and learning skills) และมีความเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย (Compassion) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) การจัดการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมการปฏิบัติจริง (Active Learning) เน้นทักษะกระบวนการ ให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา และคิดสร้างสรรค์ ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงบูรณาการแบบสหวิทยาการ เช่น สะเต็มศึกษา (Science Technology Engineering and Mathematics Education : STEM Education) เพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมเผชิญโลกแห่งการทำงาน รับมือแก้ไขปัญหาการแข่งขันจากนอกประเทศ พัฒนาระบบการคิดและการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการ ให้

สอดคล้องกับประเทศไทย 4.0 ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

จากรายงานผลการวิจัยแนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21 โดยคณะนักวิจัยจากสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กล่าวว่า ระบบการศึกษาไทยพบข้อจำกัดหลักใน 5 ด้าน คือ 1) ความไม่ตรงประเด็น (Irrelevancy) การศึกษาไม่ได้สร้างคนที่มีคุณลักษณะที่สามารถตอบสนองกับชุดความท้าทายใหม่ได้ เช่น การที่ประชากรวัยเรียนขาดทักษะชีวิต ทักษะการทำงานร่วมกัน และการจัดการความขัดแย้ง หลักสูตรขาดการคำนึงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น การเรียนการสอนไม่ได้เสริมให้เกิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ผู้สำเร็จการศึกษามีอัตราการว่างงานสูง ในขณะที่บางสาขาอาชีพมีการขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสายงานวิชาชีพที่ใช้เป็นฐานของเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) เช่น การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (Science, Technology, Innovation: STI) ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่ไทยจะใช้ก้าวผ่านกับดักประเทศรายได้ปานกลางได้ 2) การด้อยคุณภาพ (Low Quality) ผลสัมฤทธิ์การศึกษาของผู้เรียนต่ำ เช่น ผลคะแนนเฉลี่ยในการสอบ PISA ของนักเรียนไทยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยนานาชาติ การที่คะแนนการทดสอบภายในประเทศเองมีแนวโน้มต่ำลงเรื่อย ๆ ตลอดจนผลสำรวจผู้ว่าจ้างผู้จบการศึกษาใหม่ที่ระบุว่าผู้จบการศึกษาใหม่ยังขาดสมรรถภาพในการทำงาน 3) ข้อจำกัดด้านการเข้าถึงและการขาดความเท่าเทียม (Inaccessibility and Inequity) การเข้าไม่ถึงการศึกษาที่มีคุณภาพของคนส่วนใหญ่ และความแตกต่างของคุณภาพการศึกษาในแต่ละพื้นที่ เช่น คะแนน PISA โดยเฉลี่ยของนักเรียนกรุงเทพฯมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยนานาชาติ ในขณะที่พื้นที่อื่นส่วนใหญ่สอบได้คะแนนต่ำมาก หรือการที่อัตราการเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษามีแนวโน้มต่ำลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากประชาชนกลุ่มที่มีฐานะไม่ดี 4) การขาดประสิทธิภาพ (Inefficiency) การที่การจัดสรรทรัพยากรกับกระบวนการส่งเสริมการเรียนการสอนที่สร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ไม่สอดคล้องกัน เช่น การมีสัดส่วนงบประมาณการศึกษาสูงแต่ผลสัมฤทธิ์ต่ำ การกำหนดงบประมาณโรงเรียนตามปริมาณนักเรียน การใช้เกณฑ์วิชาการมาให้อาจารย์มากกว่าคุณภาพการสอน นอกจากนั้นระบบผลตอบแทนครูไม่ได้อิงกับผลงานที่เป็นผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนหรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง รวมไปถึงการที่ผู้เรียนใช้เวลาในห้องเรียนมากแต่ผลสัมฤทธิ์ต่ำ เป็นต้น และ 5) การขาดการพัฒนาในลักษณะองค์รวม กรอบการพัฒนาประเทศยังมีความแยกส่วน ขาดการเชื่อมโยงนโยบาย การพัฒนาการศึกษา ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตกับการพัฒนากำลังคน การพัฒนาเศรษฐกิจไปจนถึงการพัฒนาทุนมนุษย์และสังคมในมิติต่าง ๆ อย่างเป็นองค์รวม โดยเฉพาะไทยหรือรากของปัญหาที่อาจส่งผลให้การพัฒนาการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของประเทศไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2558)

นอกจากนี้ ทิศทางการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยและการบริหารโรงเรียนของประเทศไทยในปัจจุบัน ยังไม่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ หลักสูตรและตำราเรียนของประเทศไทย ยังไม่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนการสอน ตลอดไปจนถึงการสอบ ยังคงเน้นการจดจำเนื้อหา มากกว่าเรียนเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจแท้จริง ครูยังสอนแยกวิชา ไม่ได้สอนบูรณาการความรู้ เรียนรู้เฉพาะเนื้อหาในบทเรียน ไม่ได้เชื่อมโยงเนื้อหาในบทเรียนกับการเรียนรู้ประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ครูเป็นผู้ป้อนความรู้ให้กับนักเรียน ไม่ใช่การเรียนรู้ที่นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การออกแบบการเรียนรู้ ไม่ยืดหยุ่น ไม่หลากหลาย ไม่สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของนักเรียน ครูผู้สอนออกข้อสอบเน้นความรู้ ความจำ ความเข้าใจ แต่ไม่ได้วัดความสามารถการวิเคราะห์ที่ประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน กอปรกับที่ผ่านมา ประเทศไทยยังขาดความชัดเจนในการกำหนดเป้าประสงค์หลักของการศึกษา ขาดการขับเคลื่อน นโยบายและยุทธศาสตร์ที่นำมาใช้ปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้การจะพัฒนาสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้ต้องอาศัยการปรับนโยบายมาตรฐานหลักสูตร วิธีสอน และการประเมิน ให้ไปในทางเดียวกัน จาก ปัญหาและความต้องการของนักเรียนที่เปลี่ยนไป การจัดการศึกษาจึงต้องเริ่มต้นที่การพัฒนาปัญญา ของนักเรียนเป็นตัวตั้ง ให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ และคิดสังเคราะห์ และเน้นให้มีผลงานเกิดขึ้นกับ นักเรียน ไม่ว่าจะผลงานนั้นจะเป็นผลงานวิชาการ ผลงานประดิษฐ์ ผลงานสร้างสรรค์ต่าง ๆ ดังนั้น ไม่ว่าจะ เป็นการสอนภาษา การสอนคณิตศาสตร์ ก็จะต้องมีผลผลิตออกมาโดยชัดเจน นอกจากนั้น ผลผลิต ที่ออกมาจะต้องเป็นผลผลิตที่ก่อให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ ด้วยพร้อมกันไป ไม่ใช่เพียงแต่ลอกเลียนแบบคนอื่นมา ในขณะที่รู้จักคิดสร้างสรรค์และมีผลงานแล้วนั้น ก็ต้องมีความรับผิดชอบด้วย เพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญ การใช้ชีวิตและพัฒนาสังคมควบคู่กันไป นั่นคือ การศึกษาจะต้องเป็นไปเพื่อการคิดวิเคราะห์ และการ สร้างสิ่งใหม่ ๆ ให้กับตัวนักเรียน ให้กับสังคมอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้การศึกษาเป็นเครื่องมือของการ สร้าง และสร้างอย่างสร้างสรรค์แท้จริง เพื่อร่วมกันหาแนวทางในการพัฒนานักเรียนให้มีความพร้อม ในศตวรรษที่ 21 ผู้บริหารโรงเรียนต้องสนับสนุนการผลิต จัดหา และใช้สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยี นวัตกรรม และสิ่งอำนวยความสะดวกที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาห้องสมุดและแหล่ง เรียนรู้ภายในสถานศึกษา ครูต้องเอาใจใส่นักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรักในการเรียนรู้ สนุกกับ การเรียนรู้ กระตุ้นให้อยากเรียนรู้ ครูต้องยึดหลักสอนน้อย เรียนมาก ต้องก้าวข้ามสาระวิชาไปสู่การ เรียนรู้ ที่ครูต้องออกแบบการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้จากการ เรียนแบบลงมือทำ (วิจารณ์ พานิช, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับการออกแบบการศึกษาของ วีระยุทธ กาญจน์ชูฉัตร (2563) ที่กล่าวถึงประเด็นสำคัญในการออกแบบการศึกษาในโลกหลังภาวะวิกฤตการ ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 คือ การเรียนการสอนข้ามสาขาวิชา (interdisciplinary) ซึ่ง การเรียนแบบข้ามสาขาไม่ใช่แค่การเรียนหลายสาขาเท่านั้น แต่ต้องรู้ว่าต้องเชื่อมโยงหลายสาขา

อย่างไรเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ใหม่ แล้วนำไปสู่การคิดค้นใหม่ โดยเฉพาะเทคโนโลยีเป็นศาสตร์หนึ่งที่จะต้องนำเข้ามาเรียนร่วมกับศาสตร์อื่น

แนวทางการแก้ปัญหาของระบบการศึกษาข้างต้น คือ การปฏิรูปการศึกษา ตามแนวคิดโรงเรียนสร้างสรรค์ (Creative School) ของ Robinson และ Aronica (2015) ที่เรียกว่า การปฏิวัติการศึกษาระดับรากหญ้า ซึ่งการศึกษาต้องตอบสนองต่อความต้องการของประเทศใน 4 ประเด็น คือ 1) ทางเศรษฐกิจ การศึกษาต้องส่งผลต่อความความมั่นคงทางเศรษฐกิจของชาติ ปัจจุบันภาคธุรกิจพลิกโฉมเปลี่ยนแปลงไปเนื่องมาจากเทคโนโลยีดิจิทัลพัฒนาอย่างก้าวกระโดด การแข่งขันทางเศรษฐกิจในภาคการค้า การผลิต และการบริการ เข้มข้นขึ้นมากเป็นพิเศษ กำลังแรงงานที่มีการศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของชาติ 2) ทางวัฒนธรรม การศึกษาเป็นหนึ่งในวิธีการสำคัญที่ชุมชนใช้เพื่อสืบทอดค่านิยมและประเพณีจากรุ่นสู่รุ่น สำหรับบางสังคม การศึกษาเป็นการปกป้องวัฒนธรรมของตนเองจากอิทธิพลภายนอก ส่วนในบางสังคม การศึกษาเป็นวิธีการสร้างความอดกลั้นต่อวัฒนธรรมที่แตกต่างหลากหลาย 3) ทางสังคม เจตนารมณ์ประการหนึ่งของการศึกษาที่รัฐบาลจัดให้สาธารณะ (Public Education) ที่ได้มีการประกาศไว้ก็คือ เพื่อจัดการศึกษาที่จะช่วยให้นักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะมีความถนัดหรือสถานภาพแบบไหน สามารถเข้าถึงโอกาสที่จะมั่นคงและประสบความสำเร็จ บ่มเพาะให้เยาวชนเป็นพลเมืองที่ตื่นตัวพร้อมจะมีส่วนร่วมในสังคมและเป็นผู้ที่เปี่ยมด้วยความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น 4) ระดับปัจเจกบุคคล การศึกษาช่วยให้อาสาสมัครเกิดความรู้สึกยึดโยงทั้งต่อโลกภายในตนเอง และโลกที่อยู่รอบตัวนักเรียน สามารถบรรลุศักยภาพสูงสุดของตนเอง รวมทั้งมีชีวิตที่เติมเต็มและสร้างคุณประโยชน์ การศึกษาต้องปรับให้เหมาะกับนักเรียนแต่ละคน มีรากฐานมาจากความเห็นอกเห็นใจ และมีความเชื่อมโยงกับชุมชน ประกอบด้วย 4 ประเด็นสำคัญ คือ 1) การปฏิวัติการศึกษาจากฐานล่าง ได้แก่ ระดับโรงเรียนและชุมชน โดยเปิดโอกาสให้โรงเรียนออกแบบการศึกษาจากสภาพจริง ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง และมีเครือข่ายการทำงานที่ใกล้ชิดระหว่างครอบครัวและโรงเรียน โดยผลการเปลี่ยนแปลงจะเกิดแก่นักเรียน ครู ผู้บริหารโรงเรียน คณะกรรมการโรงเรียนและภาคีที่เกี่ยวข้อง ครอบครัวและโรงเรียนมีความใกล้ชิดและมีแผนในการทำงานร่วมกัน โดยการมีส่วนร่วมของครอบครัวไม่ได้จำกัดเพียงการช่วยเหลือเด็ก ๆ ในการทำการบ้าน เข้าร่วมประชุมกับโรงเรียน และการสอบถามข้อมูลจากครู แต่ยังครอบคลุมถึงการรณรงค์เพื่อให้โรงเรียนมีคุณภาพแก่นักเรียนทุกคนทั้งในท้องถิ่นและส่วนกลาง 2) การมุ่งพัฒนาการเรียนการสอน มากกว่าการปฏิรูปโครงสร้างโรงเรียน โดยครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำกระบวนการเรียนรู้ ช่วยเด็กให้ค้นพบความสามารถ และการสอนไม่ใช่การยืนอยู่ที่หน้ากระดานแต่เป็นการสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เด็กทำงานเป็นกลุ่ม และการสอนบูรณาการความรู้จากสาขาหนึ่งเข้ากับความรู้ต่างสาขา เช่น การผนวกวิชาศิลปะและชีววิทยา มนุษยศาสตร์กับคณิตศาสตร์ การบูรณาการการเรียนรู้สายอาชีพและสายสามัญ การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การให้คนในกลุ่มช่วยสอน การเรียนรู้จาก

ประสบการณ์จริง การเรียนรู้โดยนักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง 3) การออกแบบการเรียนรู้ อย่างมีศิลป์ เหมาะกับนักเรียนและมีความยืดหยุ่น เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถ ของนักเรียน และมีการประเมินผลที่แตกต่าง 4) การเรียนรู้ต้องให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ คือ ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity), ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity), การวิพากษ์ (Criticism), การสื่อสาร (Communication), การร่วมมือ (Collaboration), ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion), การตั้งสติ (Composure) และความเป็นพลเมือง (Citizenship) เพื่อพัฒนานักเรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นกำลังแรงงานที่มีการศึกษาซึ่งมีความสำคัญอย่าง ยิ่งต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของชาติ นักเรียนเข้าใจและซาบซึ้งในวัฒนธรรมของตนเอง มีความสามารถในการสืบทอดค่านิยมและประเพณีของชาติ รวมไปถึงปกป้องวัฒนธรรมของตนเองจาก อิทธิพลภายนอก และเคารพวัฒนธรรมที่หลากหลายของผู้อื่น บ่มเพาะให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่ตื่นตัว พร้อมจะมีส่วนร่วมในสังคมและเป็นผู้ที่เปี่ยมด้วยความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ตลอดจนพัฒนานักเรียนให้ เกิดความรู้สึกยึดโยงทั้งต่อโลกภายในตนเอง และโลกที่อยู่รอบตัวนักเรียน

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีแนวคิดว่าการพัฒนานักเรียนให้มี สมรรถนะหลักที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ โดยนำหลักการบริหารวิชาการโรงเรียนมาใช้ ในการพัฒนานักเรียน จึงเกิดแนวคิดในการศึกษาเพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ เพื่อให้ให้นักเรียนมีสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์ มีทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) มีทักษะการเรียนรู้และ สร้างนวัตกรรมใหม่ (Learning and Innovation Skills) สามารถนำความรู้ใหม่ไปใช้ได้อย่าง สร้างสรรค์ (Ability to Use New Knowledge in a Creative Way) เตรียมความพร้อมผู้เรียนให้ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน มีความสามารถในการสืบทอดค่านิยม วัฒนธรรมและ ประเพณีที่ดีงามของประเทศ เป็นพลเมืองที่ดีมีส่วนร่วมในสังคมและเป็นผู้ที่เปี่ยมด้วยความเห็นอก เห็นใจผู้อื่น

1.2 คำถามการวิจัย

- (1) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์เป็น อย่างไร
- (2) ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์เป็นอย่างไร
- (3) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ควร เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

- (1) ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
- (2) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
- (3) พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

1.4 นิยามศัพท์

โรงเรียนสร้างสรรค์ (Creative Schools) หมายถึง โรงเรียนตามแนวคิดของ Robinson และ Aronica (2015) ที่จัดหลักสูตรสอดคล้องกับความสามารถเฉพาะของนักเรียน ผนวกภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเข้าด้วยกัน เน้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ มีเป้าหมายของหลักสูตรโรงเรียนสร้างสรรค์ คือ พัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ ประกอบด้วย ความสงสัยใคร่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ การวิพากษ์ การสื่อสาร การร่วมมือ ความเห็นอกเห็นใจ การตั้งสติ และความเป็นพลเมือง ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนบูรณาการข้ามกลุ่มสาระวิชา เน้นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ จัดการเรียนการสอนครบทั้ง 3 องค์ประกอบ คือการรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้ เน้นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน และประเมินความก้าวหน้า ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน และสร้างนวัตกรรมการสอน

สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ หมายถึง สมรรถนะหลักของนักเรียนตามแนวคิดของ Robinson และ Aronica (2015) ประกอบด้วย 8 สมรรถนะ คือ ความสงสัยใคร่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ การวิพากษ์ การสื่อสาร การร่วมมือ ความเห็นอกเห็นใจ การตั้งสติ และความเป็นพลเมือง

ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะตั้งคำถามในการสำรวจวิถีความเป็นไปของโลก

ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะสร้างความคิดใหม่ๆ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ

การวิพากษ์ (Criticism) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะวิเคราะห์ข้อมูลและความคิด พร้อมนำเสนอข้อโต้แย้ง และมีการตัดสินใจที่มีเหตุผลรองรับได้

การสื่อสาร (Communication) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะแสดงความคิดและความรู้สึกออกมาได้อย่างชัดเจนและมีความมั่นใจ โดยอาศัยสื่อหลายประเภทในหลากหลายรูปแบบ

การร่วมมือ (Collaboration) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเกิดพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์จากการทำงานกลุ่ม

ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และตอบสนองได้อย่างเหมาะสม

การตั้งสติ (Composure) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการควบคุมตนเอง การทำความเข้าใจและการเชื่อมโยงความรู้สึกของตนเองกับสถานการณ์อื่นที่เกิดขึ้น

ความเป็นพลเมือง (Citizenship) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการตระหนักรู้ระบบสังคมและการเมือง มีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งในสังคม และมีบทบาทในกระบวนการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

การบริหารวิชาการ หมายถึง แนวทางในการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การกำหนดวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การพัฒนาความรู้ และทักษะของครูในการจัดทำแผนการสอน การจัดการเรียนการสอน ที่เน้นการบูรณาการข้ามกลุ่มสาระวิชา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ตั้งคำถามเปิดประเด็นคำถามให้นักเรียนสำรวจหาคำตอบ จัดการเรียนการสอน 3 องค์ประกอบ คือ การรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้

การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดแนวทางวัดและประเมินผล การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลนักเรียน เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ เน้นการประเมินผล การเรียนรู้ระหว่างเรียน ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนรายบุคคล เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และให้ผลป้อนกลับที่เหมาะสมกับนักเรียนรายบุคคล และการติดตาม กำกับ ให้ความช่วยเหลือนักเรียน

การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการตอบสนองความต้องการของนักเรียนทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องปฏิบัติการ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนเชื่อมต่อเทคโนโลยีและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

การพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการศึกษา หมายถึง การจัดหาสื่อ การผลิตสื่อ การพัฒนา และส่งเสริมครูในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการส่งเสริมการสร้าง นวัตกรรมการสอนของครู

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและสังเคราะห์ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการที่จะนำเสนอกลยุทธ์ การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้

(1) แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ของ (Robinson และ Aronica, 2015) ซึ่งประกอบด้วยสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ ดังนี้

- (1) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)
- (2) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)
- (3) การวิพากษ์ (Criticism)
- (4) การสื่อสาร (Communication)
- (5) การร่วมมือ (Collaboration)
- (6) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)
- (7) การตั้งสติ (Composure)
- (8) ความเป็นพลเมือง (Citizenship)

(2) แนวคิดการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

โดยผู้วิจัยได้จัดกลุ่มงานตามสภาพการดำเนินงาน และคัดเลือกเฉพาะขอบข่ายการบริหาร วิทยาลัย โรงเรียน ดังนี้

- (1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
- (2) การจัดการเรียนการสอน
- (3) การวัดและประเมินผล
- (4) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
- (5) การพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการศึกษา

(3) แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์

- (1) ความหมายของกลยุทธ์
- (2) การบริหารเชิงกลยุทธ์
- (3) กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์
- (4) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation)

(4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าสรุปกรอบแนวคิดการวิจัยได้ ดังนี้

แผนภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 ขอบเขตการวิจัย

1.6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

(1) แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิดสมรรถนะของนักเรียนตามแนวคิดโรงเรียนสร้างสรรค์ (Robinson และ Aronica, 2015) ซึ่งประกอบด้วยสมรรถนะที่จำเป็น 8 สมรรถนะ ดังนี้ 1) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) 2) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 3) การวิพากษ์ (Criticism) 4) การสื่อสาร (Communication) 5) การ

ร่วมมือ (Collaboration) 6) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) 7) การตั้งสติ (Composure) และ 8) ความเป็นพลเมือง (Citizenship)

(2) แนวคิดการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการพัฒนาสมรรถนะของนักเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย 1. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2. การจัดการเรียนการสอน 3. การวัดและประเมินผล 4. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และ 5. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

(3) การพัฒนากลยุทธ์ใช้แนวคิดของ พญูทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) และ รังสรรค์ มณีเล็ก (2544) ดังนี้ 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2) การกำหนดกลยุทธ์ 3) การประเมินและตรวจสอบกลยุทธ์ 4) การปรับปรุงกลยุทธ์

1.6.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 42 เขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 2,358 โรงเรียน ที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.6.3 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ ปีการศึกษา 2561 - 2562

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(1) ผู้บริหารโรงเรียน สามารถนำกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

(2) หน่วยงานระดับนโยบาย สามารถนำข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับ การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ไปประกอบการกำหนดนโยบายเชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

(3) นักวิชาการด้านบริหารการศึกษา และนักวิจัยหรือผู้ที่สนใจ สามารถนำองค์ความรู้ในเรื่องการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ไปใช้ในการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ดังกล่าวต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ตามแนวคิดโรงเรียนสร้างสรรค์ (Creative School) ของ Robinson และ Aronica (2015) ประกอบด้วย 8 สมรรถนะ ดังนี้

(1) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะตั้งคำถามในการสำรวจวิถีความเป็นไปของโลก

แนวทางในการพัฒนาความสงสัยใคร่รู้ของนักเรียน คือ ดึงดูดความสนใจของนักเรียน เมื่อนักเรียนเกิดความสงสัยใคร่รู้ นักเรียนจะเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยเรียนรู้จากคนอื่นหรือจากแหล่งความรู้ใดก็ตามที่นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ ส่งเสริมให้นักเรียนสำรวจและตั้งคำถาม ครูช่วยตั้งคำถามมากกว่าบอกคำตอบ และท้าทายนักเรียนให้คิดลึกซึ้งกว่าเดิม โดยการรู้จักมองให้ไกลขึ้น

(2) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะสร้างความคิดใหม่ ๆ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ

ความคิดสร้างสรรค์นับเป็นหัวใจของการเป็นมนุษย์ และเป็นหัวใจของความก้าวหน้าทางวัฒนธรรม แนวทางในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน คือ ปลุกฝังนักเรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และนำไปใช้อย่างมีเป้าหมาย เนื่องจากนักเรียนต้องเผชิญความท้าทายที่ทวีความซับซ้อนมากขึ้น จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่โรงเรียนจะต้องช่วยนักเรียนทุกคนให้พัฒนาสมรรถนะที่โดดเด่นของตัวเองจนนำไปสู่ความคิดและการกระทำที่สร้างสรรค์ได้

(3) การวิพากษ์ (Criticism) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะวิเคราะห์ข้อมูลและความคิด พร้อมนำเสนอข้อโต้แย้ง และมีการตัดสินใจที่มีเหตุผลรองรับได้

ความคิดเชิงวิพากษ์เป็นมากกว่าตรรกศาสตร์ รูปนัย ความคิดเชิงวิพากษ์เป็นความสามารถในการตีความสิ่งที่ผู้อื่นต้องการสื่อ เป็นความเข้าใจในบริบท เป็นการหยั่งถึงคุณค่าและความรู้สึกที่แฝงอยู่ข้างใน เป็นการมองไกลจนเห็นไปถึงแรงจูงใจ เป็นความสามารถแกะรอยตรวจจับความลำเอียง และนำเสนอออกมาเป็นข้อสรุปได้อย่างกระชับรัดกุมในรูปแบบที่เหมาะสม ทั้งหมดนี้ล้วนต้องอาศัยทั้งการฝึกฝนและการชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญ การคิดวิพากษ์มีความสำคัญต่อความเจริญงอกงามของมนุษย์และนับวันยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้น แนวทางในการพัฒนาความคิดวิพากษ์ของนักเรียน คือ พัฒนาความสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น สาระจากเรื่องไร้สาระ ความสัตย์จากความลวง เพราะความคิดวิพากษ์เป็นหัวใจของทุกสาขาวิชาในโรงเรียน และต้องได้รับการปลูกฝังจนเป็นนิสัยนอกห้องเรียนด้วย

(4) การสื่อสาร (Communication) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะแสดงความคิดและความรู้สึกออกมาได้อย่างชัดเจนและมีความมั่นใจ โดยอาศัยสื่อหลายประเภทในหลากหลายรูปแบบ

ความสามารถในการอ่านเขียน และคิดเลขได้คล่องแคล่ว นับเป็นความจำเป็นพื้นฐานที่แวดวงการศึกษายอมรับ และที่สำคัญไม่แพ้กัน คือ การส่งเสริมให้นักเรียนสามารถแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างชัดเจน และมั่นใจในตัวเอง แนวทางในการพัฒนาการสื่อสารของนักเรียน คือ การพัฒนาทักษะการพูด การสื่อสารด้วยถ้อยคำ ไม่ได้เกี่ยวกับการสื่อความหมายได้อย่างตรงตัวเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับความรู้สึกชื่นชมในการใช้อุปลักษณะการเปรียบเทียบ การกล่าวเท็จความ หรืออ้างถึง

(5) การร่วมมือ (Collaboration) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเกิดพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์จากการทำงานกลุ่ม

ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อความเข้มแข็งของชุมชนและความสามารถที่จะรับมือกับความท้าทายที่เราต้องเผชิญร่วมกัน แนวทางในการสร้างการร่วมมือของนักเรียน คือ ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถทำงานร่วมกันได้ ช่วยเสริมสร้างความรู้สึกร่วมใจในตัวเอง กระตุ้นให้เกิดความสงสัยใคร่รู้ทำให้ความคิดสร้างสรรค์งอกงามยิ่งขึ้น ยกย่องผลสัมฤทธิ์ และเพิ่มพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์จากการทำงานกลุ่ม นักเรียนได้เรียนรู้การให้ความร่วมมือกับผู้อื่น

(6) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และตอบสนองได้อย่างเหมาะสม

แนวทางในการสร้างความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นให้กับนักเรียน คือ ปลูกฝังให้นักเรียนมีอารมณ์ร่วมกับความรู้สึกของผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพวกเขากำลังมีความทุกข์ ความเห็นอกเห็นใจมีบ่อเกิดมาจากความเข้าใจผู้อื่น โดยเริ่มต้นจากการรับรู้ได้ว่าบุคคลนั้นกำลังมีความรู้สึกอะไรอยู่ รวมทั้งรู้ด้วยว่าเราเองจะรู้สึกเช่นไรหากต้องตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน ความเห็นอกเห็นใจเป็น

มากกว่าการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มันคือการแสดงออกอย่างเป็นรูปธรรมจริง ๆ ปัญหาจำนวนมากที่เยาวชนต้องเผชิญมีบ่อเกิดมาจากการขาดความเห็นอกเห็นใจ ไม่ว่าจะเป็นการรังแกกัน ความรุนแรง การทำร้ายจิตใจ การกีดกันทางสังคม และอคติทางชาติพันธุ์ วัฒนธรรม และเพศ ทั้งหมดล้วนมาจากความล้มเหลวที่จะรู้สึกเข้าอกเข้าใจกันในโลกของผู้ใหญ่ที่กว้างกว่าโลกของเด็ก ความขัดแย้งระหว่างวัฒนธรรมจะเป็นการแบ่งแยกทางสังคมที่เป็นประดุจพิษร้ายล้วนถูกจุดและปะทุมาจากความล้มเหลวแบบเดียวกันนี้ ในขณะที่โลกต้องอาศัยการพึ่งพาซึ่งกันและกันมากขึ้น แนวทางในการการปลูกฝังความเห็นอกเห็นใจ คือสิ่งที่จำเป็นทั้งในเชิงศีลธรรมและในทางปฏิบัติ อีกทั้งยังเป็นความจำเป็นทางจิตวิญญาณด้วย การแสดงความเห็นอกเห็นใจเป็นรูปแบบการแสดงออกของมนุษยธรรมที่จริงแท้ที่สุดที่พวกเราทุกคนสามารถทำได้ และยังเป็นแหล่งที่มาหลัก ๆ ของความสุขทั้งของตัวเอง และผู้อื่น

ความเห็นอกเห็นใจจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝน ไม่ใช่แค่มาจากการคำสอนทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

(7) การตั้งสติ (Composure) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการควบคุมตนเอง การทำความเข้าใจและการเชื่อมโยงความรู้สึกของตนเองกับสถานการณ์อื่นที่เกิดขึ้น

แนวทางในการสร้างการตั้งสติให้กับนักเรียน คือ จัดสรรเวลา และสอนเทคนิคการฝึกสมาธิในชีวิตประจำวันของนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสสำรวจโลกภายในตนเอง จากการฝึกสติให้อยู่กับปัจจุบันและมีความสงบสำรวมในจิตใจเป็นประจำ

(8) ความเป็นพลเมือง (Citizenship) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการตระหนัก รับผิดชอบต่อสังคมและการเมือง มีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งในสังคม และมีบทบาทในกระบวนการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

สังคมประชาธิปไตยต้องพึ่งพาพลเมืองที่มีความรู้และกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในเรื่องความเป็นไปและการปกครองบ้านเมือง แนวทางในการสร้างความเป็นพลเมืองให้กับนักเรียน คือ โรงเรียนต้องให้ความรู้แก่เยาวชนว่าสังคมดำเนินไปได้อย่างไร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องระบบต่าง ๆ ทั้งระบบกฎหมาย เศรษฐกิจ และการเมือง ที่ดำเนินอยู่ และส่งผลกระทบต่อนักเรียน พลเมืองที่จะมีบทบาทเชิงรุกได้ คือ บุคคลที่ตระหนักว่าตนเองมีสิทธิ และหน้าที่ รับรู้วาระระบบสังคมและการเมืองทำงานอย่างไร ใส่ใจในสวัสดิการของผู้อื่น สามารถแสดงความเห็น และข้อโต้แย้งของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจได้ มีความสามารถในการสร้างอิทธิพลต่อโลก มีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งในชุมชนของตนเอง และรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง การศึกษาหน้าที่พลเมืองไม่ใช่การส่งเสริมให้พลเมืองสยบยอมหรือพอใจกับสถานะการในปัจจุบัน หากแต่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการปกป้องความต้องการสิทธิที่จะเสมอภาคคุณค่าของความเห็นต่าง และความจำเป็นที่จะสร้างให้เกิดสมดุลระหว่างอิสรภาพของตนเองของผู้อื่น เพื่อการดำเนินชีวิตอย่างสันติ ทักษะความเป็นพลเมืองเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องเรียนรู้และฝึกฝนทั้งยังต้องปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัยอยู่เสมอ

ผู้วิจัยได้สรุปความหมายสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของ Robinson และ Aronica (2015) ว่า สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ หมายถึง สมรรถนะหลักของนักเรียนตามแนวคิดของ Robinson และ Aronica (2015) ประกอบด้วย 8 สมรรถนะ คือ ความสงสัยใคร่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ การวิพากษ์ การสื่อสาร การร่วมมือ ความเห็นอกเห็นใจ การตั้งสติ และความเป็นพลเมือง

(1) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) – ความสามารถของนักเรียนที่จะตั้งคำถามในการสำรวจวิถีความเป็นไปของโลก

(2) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) – ความสามารถของนักเรียนที่จะสร้างความคิดใหม่ๆ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ

(3) การวิพากษ์ (Criticism) – ความสามารถของนักเรียนที่จะวิเคราะห์ข้อมูลและความคิด พร้อมนำเสนอข้อโต้แย้ง และมีการตัดสินใจที่มีเหตุผลรองรับได้

(4) การสื่อสาร (Communication) – ความสามารถของนักเรียนที่จะแสดงความคิดและความรู้สึกออกมาได้อย่างชัดเจนและมีความมั่นใจ โดยอาศัยสื่อหลายประเภทในหลากหลายรูปแบบ

(5) การร่วมมือ (Collaboration) – ความสามารถของนักเรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเกิดพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์จากการทำงานกลุ่ม

(6) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) – ความสามารถของนักเรียนที่จะเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และตอบสนองได้อย่างเหมาะสม

(7) การตั้งสติ (Composure) – ความสามารถของนักเรียนในการควบคุมตนเอง การทำความเข้าใจและการเชื่อมโยงความรู้สึกของตนเองกับสถานการณ์อื่นที่เกิดขึ้น

(8) ความเป็นพลเมือง (Citizenship) – ความสามารถของนักเรียนในการตระหนักรู้ระบบสังคมและการเมือง มีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งในสังคม และมีบทบาทในกระบวนการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

การบริหารงานวิชาการ เป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีความรู้ความสามารถในด้านการบริหารเพราะการบริหารเป็นภารกิจหลักที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการ โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการ เพราะการ

บริหารงานวิชาการ เป็นกระบวนการทำกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอน ให้ดีขึ้น เริ่มตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การพัฒนาการเรียนการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรและ จุดมุ่งหมายของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

หากมองการบริหารงานวิชาการในด้านงานของสถานศึกษา งานบริหารวิชาการ ได้แก่ งานการ ควบคุมดูแลหลักสูตร การสอน อุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียน คู่มือ การจัดชั้นเรียนการจัดครูเข้า สอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครู การนิเทศการศึกษาการเผยแพร่งานวิชาการการ วัดผลประเมินผล การประเมินมาตรฐานสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของ สถานศึกษา เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่า งานวิชาการ หมายถึง งานที่เป็นหัวใจของสถานศึกษาหรือ โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยงานย่อยอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น หลักสูตร การพัฒนา หลักสูตร วิชาสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การประกันคุณภาพการศึกษา และงานอื่น ๆ ที่ส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการให้บรรลุผลสำเร็จ (จตุณี แก้วเอี่ยม, 2557)

2.2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

สัมนา ธนินิธย์ (2560) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงาน ปรับปรุง พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน ที่มีการร่วมมือของบุคลากรในโรงเรียนในการจัดกิจกรรม ทุกชนิดในโรงเรียนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการศึกษาของผู้เรียน โดยมีการประสานงานของทุกคน ในโรงเรียนร่วมกัน

สมาน อัครภูมิ (2551) ได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารงานวิชาการว่า การบริหารงาน วิชาการเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้พันธกิจการบริหารด้านวิชาการ โดยเฉพาะการจัดการเรียน การสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุความมุ่งหมายการศึกษาที่ กำหนดไว้

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) ได้กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการหรือ กิจกรรมการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลให้ ดีขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

กมล ภู่อะเสริฐ (2544) ได้กล่าวถึงความหมายของ การบริหารงานวิชาการว่า หมายถึง การ บริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการ ปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาการ เรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและ จุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2544)

กิติมา ปรีดีติลล (2532) ได้กล่าวถึง การบริหารงานวิชาการ โดยหมายถึง การบริหาร กิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาหรือโรงเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพที่สุด เพราะหน้าที่ของสถานศึกษาหรือโรงเรียนทุกแห่ง คือ การให้ความรู้ด้าน วิชาการแก่ผู้เรียน มีผู้บริหารหรือครูใหญ่เป็นผู้นำทางวิชาการ มีการทำงานร่วมกับครู ให้คำแนะนำ และประสานงานให้ทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

อาจกล่าวได้ว่าการบริหารวิชาการ หมายถึง งานทุกอย่างที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียน

2.2.2 ความสำคัญของงานวิชาการ

งานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา ส่วนงานด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานงบประมาณ และการบริหารงานทั่วไป เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้หน่วยงาน ทางการศึกษา ดำเนินไปด้วยความราบรื่นเท่านั้น ผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนควรจะได้รับผิดชอบเป็น ผู้นำของครูในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาทุกแห่ง คือ การให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับครู กระตุ้นเตือนครู ให้คำแนะนำครู และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในการสอน งานวิชาการเป็นงานหลัก ของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของ สถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัด โปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษาซึ่งอาจจะเกี่ยวข้อง ทางตรงหรือทางอ้อม ก็อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น (จรูญ เก้าเอี้ยน, 2557)

การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา และเป็นส่วนที่ผู้บริหาร จะต้องให้ความสำคัญ ส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุ จุดหมายของหลักสูตร โดยมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ผู้บริหารมีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารตาม บทบาทหน้าที่ และโครงสร้างการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ผู้บริหารเป็นผู้นำครูในด้าน วิชาการ ทำงานร่วมกับครู กระตุ้นให้คำแนะนำและประสานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมี ประสิทธิภาพ มอบหมายความรับผิดชอบไปให้ครูทุกคนที่จะหาแนวทางหรือวิธีการที่จะให้ผู้เรียนมี ความรู้ความสามารถ การดำเนินการหรือการจัดกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนใน โรงเรียนหรือสถานศึกษา เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550)

งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการ เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจหลักของ

สถานศึกษา และเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อมก็อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2544)

งานบริหารวิชาการเป็นงานที่สำคัญยิ่ง เพราะวิชาการช่วยพัฒนาสติปัญญา ความนึกคิดของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณค่าในสังคม ดังนั้นงานวิชาการจึงถือเป็นงานสำคัญอันหนึ่งของการบริหารการศึกษา การบริหารงานวิชาการจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้บริหารและครู จึงมีความจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ ความสามารถและเข้าใจในเรื่องการบริหารการศึกษา เข้าใจจุดมุ่งหมายของหน่วยงาน และเข้าใจหลักการบริหารวิชาการเป็นอย่างดี (กิตติมา ปรีดีติลภ, 2532)

2.2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ

สัมมา รณิธย์ (2560) เสนอขอบข่ายการบริหารงานวิชาการดังนี้

- 1) การจัดการจัดหลักสูตร และแผนการเรียนรู้ ประกอบด้วย การวิเคราะห์และจัดทำหลักสูตรการจัดการจัดทำแผนการเรียนรู้ การวางแผนการดำเนินงานวิชาการ
- 2) การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดทำตารางสอนการกำหนดผู้สอน การดำเนินการสอน การจัดกิจกรรมตามหลักสูตร การจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร
- 3) การจัดสื่อและวัสดุเพื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดทำดำเนินการเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ สื่อ ห้องสมุด นวัตกรรม ตลอดจนเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน
- 4) การนิเทศและพัฒนการเรียนการสอน ประกอบด้วย การติดตามการดำเนินการสอน การวิจัยเพื่อพัฒนการเรียนการสอน การพัฒนาครู การประชุมทางวิชาการ
- 5) การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ประกอบด้วย การวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน การประเมินผลการสอนของครู การประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา

การดี อนันต์นาวิ (2557) ได้เสนอขอบข่ายการบริหารวิชาการไว้ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
- 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 7) การนิเทศการศึกษา
- 8) การแนะแนวการศึกษา
- 9) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- 10) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

- 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
- 12) การส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

สมาน อัสวภูมิ (2557) เสนอขอบข่ายวิชาการ ดังนี้

- 1) การวางแผนงานวิชาการ
- 2) การพัฒนาหลักสูตร
- 3) การจัดการเรียนการสอน
- 4) การนิเทศและพัฒนากการเรียนการสอน
- 5) การประเมินผลงานวิชาการ

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) ได้เสนอขอบข่ายวิชาการ ดังนี้

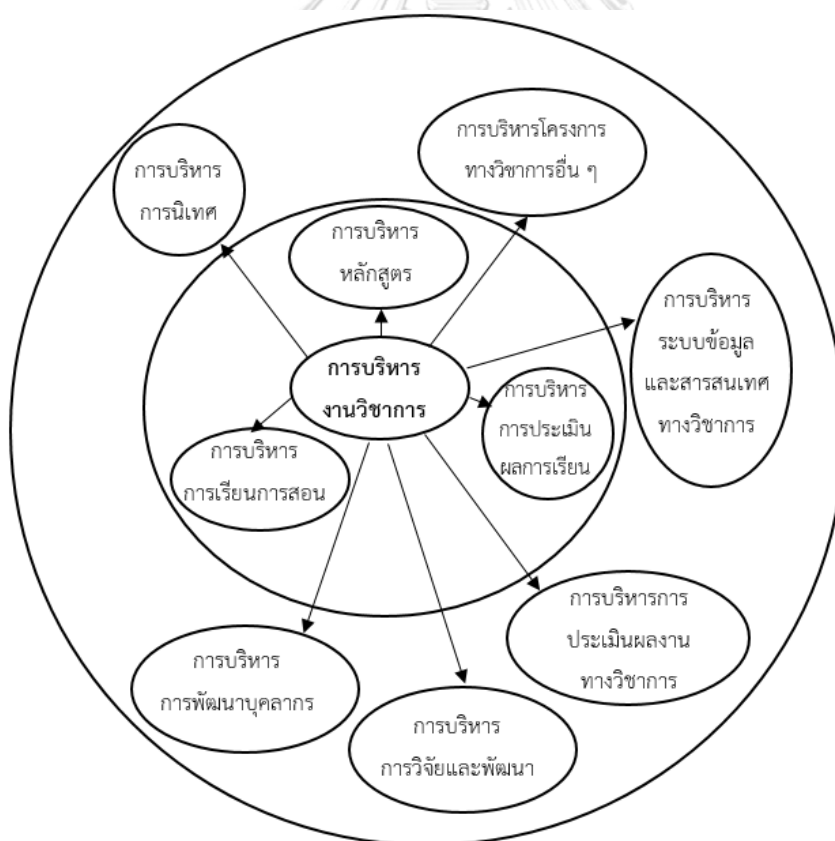
การบริหารงานวิชาการตามกระบวนการปฏิรูปการเรียนรู้ ครอบคลุมใน 4 ด้าน คือ หลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัด / ประเมินผล และการรับเข้าศึกษาต่อ รวมทั้ง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ (ICT) พบว่า มีการส่งเสริม สนับสนุนการ ดำเนินงานปฏิรูปด้านการเรียนรู้ในแต่ละด้านอย่างมาก หลากหลายโครงการ เพื่อให้บรรลุตาม เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และแผนการศึกษาชาติ

- 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
- 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 7) การนิเทศการศึกษา
- 8) การแนะแนวการศึกษา
- 9) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- 10) การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน
- 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
- 12) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

กมล ภู่งประเสริฐ (2544) เสนอขอบข่ายงานวิชาการ ดังนี้

1. การบริหารหลักสูตร
2. การบริหารการเรียนการสอน
3. การบริหารการประเมินผลการเรียน
4. การบริหารการนิเทศภายในสถานศึกษา
5. การบริหารการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ
6. การบริหารการวิจัยและพัฒนา
7. การบริหารโครงการทางวิชาการอื่น ๆ
8. การบริหารระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ
9. การบริหารการประเมินผลงานทางวิชาการของสถานศึกษา

การบริหารงานวิชาการทั้งหมดอาจสรุปเป็นแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 2-1 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ
(กมล ภู่งประเสริฐ, 2544)

จากแผนภาพที่ 2-1 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ (กมล ภูประเสริฐ, 2544) พบว่าการบริหารงานวิชาการที่เป็นงานหลักคือการบริหารหลักสูตร การบริหารการเรียนการสอน และการบริหารการประเมินผลการเรียน ซึ่งอยู่ในวงกลมด้านใน การบริหารงานอื่น ๆ ที่เหลือจัดเป็นการบริหารงานรอง ที่ช่วยให้งานหลักมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น แต่ละงานมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องซึ่งกันและกันโดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานในวงกลมด้านนอกจะส่งผลกระทบต่องานในวงกลมด้านใน แผนภาพนี้ ระบุเฉพาะการบริหารงานวิชาการ ซึ่งต้องคำนึงว่าเป้าหมายสูงสุดของงานอยู่ที่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544) เสนอขอบข่ายงานวิชาการ ดังนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน

1.1 แผนปฏิบัติงานวิชาการ ได้แก่ การประชุมเกี่ยวกับหลักสูตรการจัดปฏิทินการศึกษา ความรับผิดชอบงานตามภาระหน้าที่ การจัดชั้นตอนและเวลาในการทำงาน

1.2 โครงการสอน เป็นการจัดรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาที่ต้องสอนตามหลักสูตร

1.3 บันทึกการสอน เป็นการแสดงรายละเอียดของการกำหนดเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบเวลาของแต่ละวันหรือสัปดาห์ โดยวางแผนไว้ล่วงหน้า และยึดโครงการสอนเป็นหลัก

2. การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดีและสามารถปฏิบัติได้ จึงต้องมีการจัดเกี่ยวกับการเรียนการสอน ดังนี้

2.1 การจัดตารางสอนเป็นการกำหนดวิชา เวลา ผู้สอน สถานที่ ตลอดจนผู้เรียนในแต่ละรายวิชา

2.2 การจัดชั้นเรียน เป็นงานที่ฝ่ายวิชาการต้องประสานกับฝ่ายอาคารสถานที่ รวมทั้งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในห้องเรียน

2.3 การจัดครูเข้าสอน การจัดครูเข้าสอนต้องพิจารณาถึงความพร้อมของสถานศึกษา และความพร้อมของบุคลากร รวมถึงการเชิญวิทยากรภายนอกมาช่วยสอน

2.4 การจัดแบบเรียน โดยปกติสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จะใช้แบบเรียนที่กระทรวงกำหนด นอกจากนั้นครูอาจใช้หนังสืออื่นเป็นหนังสือประกอบ หรือจากเอกสารที่ครูเตรียมเอง

2.5 การปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวหน้าวิทยาการ เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ ความก้าวหน้าของสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม เป็นต้น

2.6 การฝึกงาน จุดมุ่งหมายของการฝึกงาน เป็นการให้นักเรียน นักศึกษารู้จักนำเอาทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง ทั้งยังมุ่งให้ผู้เรียนได้เห็นปัญหาที่แท้จริงในสาขาวิชา และอาชีพนั้น เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้เตรียมตัวที่จะออกไปเผชิญกับชีวิตจริงต่อไป

3. การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมการจัดหลักสูตร และโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ

3.1 การจัดสื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่เอื้อต่อการศึกษานักเรียนนักศึกษาเน้นเครื่องมือและกิจกรรมให้ครูได้เลือกใช้ในการสอน

3.2 การจัดห้องสมุด เป็นที่รวมหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งวิทยาการ ให้นักเรียนนักศึกษาได้ศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม

3.3 การนิเทศการสอน เป็นการช่วยเหลือแนะแนวครูให้เกิดการปรับปรุงแก้ปัญหาการเรียนการสอน

4. การวัดและประเมินผล กระบวนการเพื่อให้เป็นเครื่องมือในด้านการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน

กิตติมา ปรีดีดิลก (2532) ได้เสนอขอบข่ายงานวิชาการ ดังนี้

1. แผนปฏิบัติงานด้านวิชาการ
2. หลักสูตรและการสอน ประกอบด้วย หลักสูตร โครงการศึกษา และประมวลการสอน
3. การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแบบเรียน การจัดห้องสมุด การจัดทำคู่มือครู
4. สื่อการสอน
5. การปรับปรุงการเรียนการสอน
6. วัดและประเมิน

2.2.4 กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ

คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารวิชาการไว้ดังนี้

- 1) การสร้างและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดทำสาระท้องถิ่น
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) การวัดผล ประเมินผล และงานทะเบียน เทียบโอนผลการเรียน
- 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา
- 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 7) การพัฒนางานห้องสมุด

- 8) การนิเทศการศึกษา
- 9) งานแนะแนว
- 10) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- 11) งานพัฒนากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 สาระ
- 12) งานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กฎกระทรวง พ.ศ. 2550 กำหนดหลักเกณฑ์การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาในด้านวิชาการดังต่อไปนี้ (กฎกระทรวง, 2550)

- 1) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น
- 2) การวางแผนงานด้านวิชาการ
- 3) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
- 4) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
- 5) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 6) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
- 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
- 8) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
- 9) การนิเทศการศึกษา
- 10) การแนะแนว
- 11) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
- 12) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
- 13) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
- 14) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
- 15) การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา
- 16) การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
- 17) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จิณณญาพัจน์ โคตรหลักคำ, ศิริศักดิ์ จันठाไชย และรังสรรค์ โฉมยา (2558) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 และได้สรุปไว้ว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา มี 5 ด้าน ดังนี้

1) ด้านการวางแผนงานวิชาการ ประกอบด้วย กิจกรรมหรือภาระงานที่ทำ 5 กิจกรรม คือ 1) รวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นทุกประเภท เพื่อวางแผนงานวิชาการ 2) ทำการวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งของงานวิชาการ 3) กำหนดวิสัยทัศน์งานด้านวิชาการ 4) กำหนดเป้าหมายงานด้านวิชาการ 5) การจัดให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนงานวิชาการ

2) ด้านการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย กิจกรรมหรือภาระงานที่ทำ 5 กิจกรรม คือ 1) ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 2) การให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตร 3) การนิเทศ กำกับ ติดตาม การประเมินผลการใช้หลักสูตร 4) บุคลากรทุกคนได้เข้าร่วมประชุมเพื่อทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร 5) มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรหรือการสร้างหลักสูตรใหม่ให้เหมาะสมกับหลักสูตรท้องถิ่น

3) ด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย กิจกรรมหรือภาระงานที่ทำ 5 กิจกรรม คือ 1) การจัดสอนซ่อมเสริม 2) จัดกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์ 3) จัดกิจกรรมส่งเสริมให้รักการอ่าน 4) การส่งเสริมพัฒนาครูด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยยึดเนื้อหาควบคู่ไปกับการปฏิบัติ

4) ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วย กิจกรรมหรือภาระงานที่ทำ 5 กิจกรรม คือ 1) มีการวางแผนในการจัดหา จัดทำ พัฒนาหรือผลิตสื่อการเรียนการสอน 2) มีการศึกษาวิเคราะห์การใช้ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน 3) ส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน 4) มีการประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายในการผลิตและจัดหาสื่อการเรียนการสอน 5) มีการคำนึงถึงเกณฑ์ในการเลือกสื่อการเรียนการสอน

5) ด้านการนิเทศงานวิชาการ ประกอบด้วย กิจกรรมหรือภาระงานที่ทำ 5 กิจกรรม คือ 1) มีการพัฒนา ปรับปรุงระบบการนิเทศภายในสถานศึกษา 2) การประสานความร่วมมือแลกเปลี่ยนเรียนรู้การนิเทศภายในสถานศึกษา 3) สรุปผลการนิเทศไปวางแผนปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ 4) จัดระบบการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา 5) ดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลาย

6) ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบด้วย กิจกรรมหรือภาระงานที่ทำ 5 กิจกรรม คือ 1) ดำเนินการจัดทำสถิติข้อมูลการเข้ารับการฝึกอบรมและให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเอง 2) ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรพัฒนาตนเองโดยการศึกษาต่อ 3) จัดฝึกอบรมและให้ครูจัดทำ ผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนระดับและตำแหน่งที่สูงขึ้น 4) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูและบุคลากรเป็นมืออาชีพ

7) ด้านระบบการวัดผลและประเมินผลการเรียน ประกอบด้วย กิจกรรมหรือภาระงานที่ทำ 5 กิจกรรม คือ 1) ครูประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) มีการพัฒนา ปรับปรุงเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน 3) มีการกำหนดระเบียบเกี่ยวกับ

การวัดผลและประเมินผล 4) ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลและประเมินผล 5) มีการกำกับติดตามตรวจสอบการวัดผลและประเมินผล

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัย และแนวคิดของนักวิชาการ เกี่ยวกับขอบข่ายการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา และกำหนดขอบข่ายของการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ไว้ 5 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ

ที่.	ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	สัมมา รัตนีย์ (2560)	การดี อนันต์นารี (2557)	สมาน อัครภูมิ (2557)	กระทรวงศึกษาธิการ (2552)	กฎกระทรวง (2550)	รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550)	กมล ภูประเสริฐ (2544)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544)	กิตติมา ปรีดีติก (2532)	ฉัตรญาณกิจ โศตรหลักคำ (2558)	สังเคราะห์ประเด็นโดยผู้วิจัย
1	การบริหารหลักสูตร							/				การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2	การพัฒนาหลักสูตร		/	/	/		/		/		/	
3	การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น					/						
4	การสร้างและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดทำสาระท้องถิ่น				/						/	

ร.ร.	ขอข่วยการบริหารวิชาการ	สัมนา ธรณิธย์ (2560)	ภาารติ อนันต์นารี (2557)	สมาน อัศวภูมิ (2557)	กระทรวงศึกษาธิการ (2552)	กฎกระทรวง (2550)	รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550)	กมล ภูประเสริฐ (2544)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544)	กิตติมา ปริสดีลล (2532)	สิณัญญาพัจน์ โคตรหลักคำ (2558)	สังเคราะห์ประเด็นโดยผู้วิจัย
5	หลักสูตรและการสอน									/		
6	การจัดการหลักสูตร และแผนการเรียนรู้	/										
1	การจัดการเรียนการสอน	/		/						/		การจัดการเรียนการสอน
2	การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน							/			/	
3	การจัดบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน											
4	การปรับปรุงการเรียนการสอน	/								/		
5	การพัฒนากระบวนการเรียนรู้		/		/	/	/					
6	การบริหารการเรียนการสอน							/				
7	การปรับปรุงการเรียนการสอน								/			
8	แผนปฏิบัติงานด้านวิชาการ								/			
9	การวางแผนงานวิชาการ			/		/						

ร.ร.	ขอข่ายการ บริหารวิชาการ	สัมนา ธรณิธย์ (2560)	ภาารติ อนันต์นารี (2557)	สมาน อัศวภูมิ (2557)	กระทรวงศึกษาธิการ (2552)	กฎกระทรวง (2550)	รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550)	กมล ภูประเสริฐ (2544)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544)	กิตติมา ปริติติลล (2532)	สิณัญญาพัจน์ โคตรหลักคำ (2558)	สังเคราะห์ประเด็นโดยผู้วิจัย
10	การวางแผน เกี่ยวกับงาน วิชาการ								/			
11	การส่งเสริม ความรู้ด้าน วิชาการ		/									
12	การส่งเสริม ความรู้ทาง วิชาการแก่ชุมชน					/						
13	การจัดทำ ระเบียบและแนว ปฏิบัติเกี่ยวกับ งานด้านวิชาการ ของสถานศึกษา				/							
14	การประสาน ความร่วมมือใน การพัฒนา วิชาการกับ สถานศึกษาและ องค์กรอื่น					/						
15	การประสาน ความร่วมมือใน การพัฒนา วิชาการกับ สถานศึกษาอื่น					/	/					
16	การส่งเสริม และ สนับสนุนงาน					/	/					

ร.๑.	ขอขบ่วยการ บริหารวิชาการ	สัฒมา ธรณินธย์ (2560)	ภารดี อนันต์นารี (2557)	สมาน อัศวภูมิ (2557)	กระทรวงศึกษาธิการ (2552)	กฎกระทรวง (2550)	รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550)	กมล ภูประเสริฐ (2544)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544)	กิตติมา ปรีดีดิลก (2532)	สิณัญญาพัจน์ โคตรหลักคำ (2558)	สังเคราะห์ประเด็นโดยผู้วิจัย
	วิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและ สถาบันอื่นที่จัด การศึกษา											
17	การส่งเสริมและ สนับสนุนงาน วิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถาน ประกอบการ และสถาบันอื่นที่ จัดการศึกษา						/					
18	การบริหาร โครงการทาง วิชาการอื่น ๆ							/				
19	การบริหารระบบ ข้อมูลและ สารสนเทศทาง วิชาการ							/				
20	การบริหารการ พัฒนาบุคลากร ทางวิชาการ							/			/	
21	งานพัฒนากลุ่ม สาระการเรียนรู้				/							

ร.ร.	ขอข่วยการบริหารวิชาการ	สัมนา ธรณิธย (2560)	ภาารติ อนันตนาวิ (2557)	สมาน อัสวณูมิ (2557)	กระทรวงศึกษาธิการ (2552)	กฎกระทรวง (2550)	รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550)	กมล ภูประเสริฐ (2544)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544)	กิตติมา ปริติติลก (2532)	สิณัญญาพัจน โศตรหลักคำ (2558)	สังเคราะห์ประเด็นโดยผู้วิจัย
	8 สาระ											
22	งานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน				/	/						
	การแนะแนว				/							
23	การแนะแนวการศึกษา						/					
24	การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา					/						
25	การนิเทศการศึกษา	/		/	/	/	/			/		
26	การบริหารการนิเทศภายในสถานศึกษา							/				
27	การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา				/	/	/					
28	การบริหารการวิจัยและพัฒนา							/				
29	การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา				/							
30	การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและ					/						

ร.ร.	ขอข่ายการ บริหารวิชาการ	สัมมา ธิธนี (2560)	ภารตี อนันต์นาวี (2557)	สมาน อัศวภูมิ (2557)	กระพรวงศีกษาธิการ (2552)	กฎกระพรวง (2550)	รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550)	กมล ภูประเสริฐ (2544)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544)	กิติมา ปรีติติลล (2532)	สิณัญญาพัจน์ โคตรลลค้ำ (2558)	สังคราะห์ประะเด็นโน้ดผู้วิจัย
	มาตรฐาน การศีกษา											
1	วัดและประเมิน									/		
2	การวัดและ ประเมินผล		/		/		/		/		/	
3	การวัดและ ประเมินผลการ เรียนการสอน	/										
4	การวัดผล ประเมินผล และ เทียบโอนผลการ เรียน		/		/	/						
5	การบริหารการ ประเมินผลการ เรียน							/				
6	การประเมินผล งานวิชาการ	/		/								
7	การบริหารการ ประเมินผลงาน ทางวิชาการของ สถานศีกษา							/				
1	การพัฒนาแหล่ง เรียนรู้						/					
2	การพัฒนาและ ส่งเสริมให้มี แหล่งเรียนรู้		/		/							
3	การพัฒนางาน				/							

ร.ร.	ขอขบข่ายการ บริหารวิชาการ	สัมมา รัตนินธิย (2560)	ภาารติ อนันตนาวิ (2557)	สมาน อัสวณูมิ (2557)	กระทรวงศึกษาธิการ (2552)	กฎกระทรวง (2550)	รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550)	กมล ภูประเสริฐ (2544)	ปரியพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544)	กิตติมา ปริติติลก (2532)	สินัญญาพัจน โคตรหลักคำ (2558)	สังเคราะห์ประเด็นโดยผู้วิจัย
	ห้องสมุด											
1	การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ทางการศึกษา				/							การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการการศึกษา
2	การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา		/									
3	การพัฒนาและ ใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา				/							
4	สื่อการสอน									/		
5	การจัดสื่อและ วัสดุเพื่อการ เรียนการสอน	/										

จากขอขบข่ายการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้ง 5 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

1.1 ความหมายของหลักสูตร

ชวลิต ชูกำแพง (2559) กล่าวถึง หลักสูตรว่า หมายถึง มวลประสบการณ์ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน มีทั้งส่วนที่เป็นเอกสารหลักฐาน กระบวนการที่ใช้ในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม สื่อวัสดุต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่พึงปรารถนา

ยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) กล่าวถึงความหมาย ของหลักสูตร ไว้ว่าคือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายซึ่งเป็นแนวทางสำหรับจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อพัฒนาให้เขามีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวังไว้

จรรณี แก้วเย็น (2557) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะและเจตคติ ค่านิยม พัฒนานักเรียนในทุกด้าน

สมาน อัครภูมิ (2557) ได้กล่าวถึง ความหมายของ หลักสูตร ดังนี้ หลักสูตรเป็นแผนแม่บทในการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดและจัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ส่วน คือ จุดหมายและทิศทางของหลักสูตร สารและเนื้อหา แนวการจัดการเรียนรู้ แนวการวัดผลประเมินผล และแนวการประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

พูนสุข อุดม (2556) กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรว่า หมายถึง พิมพ์เขียว (Blueprint) สำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียน หรือ แบบแผนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย จุดมุ่งหมายกิจกรรม เนื้อหา และประสบการณ์ในทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาตนเองในทุกด้าน

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) กล่าวถึงหลักสูตรว่า หมายถึง มวลประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน มุ่งให้นักเรียนเป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร 3 ประการ ดังนี้

1) หลักสูตรเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการ และการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามที่ยุ่หมายไว้

2) หลักสูตรเป็นระบบในการจัดการศึกษา โดยมีปัจจัยนำเข้า (Output) ได้แก่ ครู นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ กระบวนการ (Process) ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลผลิต (Output) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จทางการศึกษา เป็นต้น

3) หลักสูตรเป็นแผนการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งประสงค์จะอบรมฝึกฝนผู้เรียนให้ เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

ธำรง บัวศรี (2542) ได้กล่าวถึงความหมายของ หลักสูตร โดยหมายถึง แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหากิจกรรมและมวลประสบการณ์ ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

หลักสูตร หมายถึง เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้สอน โดยกำหนดความมุ่งหมายของการศึกษา เนื้อหาของความรู้และประสบการณ์ที่จะจัดให้กับผู้เรียน กระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผล (กิตติมา ปรีดีติลก, 2532)

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยโรงเรียนจัดให้ผู้เรียนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวังไว้ ทั้งนี้หลักสูตรที่ดีจะต้องมีการพัฒนาให้เข้ากับบริบทและสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนจะต้องเผชิญ

1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร

กิติมา ปรีดีติลล (2532) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของหลักสูตรว่า หลักสูตร แต่ละระดับจะประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชาและกิจกรรม กระบวนการเรียนการสอน และการวัดผล ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละระดับ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) กำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ดังนี้

- 1) จุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์
- 2) เนื้อหา/ประสบการณ์
- 3) วิธีการจัดประสบการณ์/วิธีสอน
- 4) การประเมินผล

พูนสุข อุดม (2556) เสนอว่า หลักสูตรควรมีองค์ประกอบหลักอย่างน้อย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1) หลักการและจุดมุ่งหมาย โดยหลักการเป็นส่วนที่ระบุถึงปรัชญา แนวความคิด เชื้อความคิด อันเป็นปณิธานของหลักสูตรว่ามีเป้าหมาย ประสงค์ วัตถุประสงค์ หรือจุดเน้นหลักว่าเพื่ออะไร ต้องการจะพัฒนาอะไร เป็นข้อความที่ใช้ระบุถึงคุณลักษณะของหลักสูตรในมุมกว้าง ส่วนจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นส่วนที่ระบุถึงเป้าหมายที่มุ่งให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านใดบ้าง ซึ่งมักเป็นข้อความที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพส่วนบุคคลให้สามารถดำเนินตนเป็นสมาชิกที่ดีและร่วมพัฒนาสังคม

2) โครงสร้างหรือเนื้อหาสาระ จะระบุถึงเนื้อหาสาระและมวลประสบการณ์ที่ได้คัดเลือกแล้วว่าสามารถสนองหลักการและจุดมุ่งหมาย โดยมีกรอบหรือขอบเขตและลำดับขั้นของการจัดเนื้อหาและประสบการณ์ให้มีลักษณะต่อเนื่อง สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน

3) การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นส่วนที่กล่าวถึงแนวปฏิบัติ หรือ แนวดำเนินการให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและโครงสร้างที่กำหนดโดยระบุถึงแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อนำไปเป็นกรอบในการวางแผนการสอนและจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพผู้เรียนและชุมชน

4) การวัด ประเมิน และติดตามผล เป็นส่วนที่ระบุถึงหลักการที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน อันเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่จะสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ ผู้สอนควรปรับปรุงและพัฒนารูปแบบการสอนอย่างไร และยังสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพ

กล่าวได้ว่าองค์ประกอบของหลักสูตรคือ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

1.3 ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเป็นกรอบแนวทางการจัดการศึกษาของผู้สอนเพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และพฤติกรรม ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมโดยรวม (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2559)

ชลิต ชูกำแพง (2559) กล่าวว่า หลักสูตรเปรียบเสมือนหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดแนวทางทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดอนาคตทางการศึกษาของสังคมนั้นหรืออาจกล่าวอีกนัยว่า หลักสูตรเป็นเครื่องชี้นำทางในการจัดความรู้และประสบการณ์ให้กับผู้เรียนซึ่งครูจะต้องปฏิบัติตามเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการจัดการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายหรือมาตรฐานเดียวกัน หลักสูตรจึงเป็นเครื่องชี้นำทางถึงความเจริญของประเทศ ประเทศใดที่มีหลักสูตรที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ย่อมนำไปสู่คุณภาพของคนในประเทศนั้น

พูนสุข อุดม (2556) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นองค์ประกอบหลักในการจัดการศึกษาให้พลเมืองในชาติ หลักสูตรจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศอย่างยิ่ง เนื่องจากหลักสูตรเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอดเจตนารมณ์หรือเป้าประสงค์ของการศึกษาของชาติลงสู่การปฏิบัติจริง นั่นคือ หลักสูตรเป็นเครื่องมือที่นำเอาความมุ่งหมายและนโยบายทางการศึกษาของชาติไปแปลงเป็นการกระทำพื้นฐานในโรงเรียนหรือสถานศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตร ดังนี้ หลักสูตรเป็นหลักและหัวใจของการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษา ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรและการเรียนการสอน จะทำให้การจัดการศึกษาดำเนินไปด้วยดีทั้งแก่ตัวผู้เรียนเอง และช่วยให้ครูได้มีทิศทางและสิ่งกำหนดในการสอน ได้แก่

- 1) งานด้านหลักสูตรและการสอน ทำให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้
- 2) งานด้านหลักสูตร ทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลตามเป้าหมาย
- 3) หลักสูตร เปรียบเสมือน แบบแปลน

1.4 หลักสูตรที่ดี

ชลิต ชูกำแพง (2559) ได้กล่าวถึง หลักสูตรที่ดีไว้ว่า หลักสูตรที่ดีควรจะต้องเป็นหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนสอดคล้องกับความต้องการของชีวิตที่เหมาะสมที่สุด ต้องมีลักษณะเป็นพลวัต (Dynamic) และเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการ และความเปลี่ยนแปลง

ของสังคมอยู่เสมอ การพัฒนาหลักสูตรจะต้องจัดกระทำอยู่เสมอและเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ตอบสนองและปรับเปลี่ยนตามสภาพเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมทางการศึกษา การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม สภาพแวดล้อม ทางจิตวิทยา ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ สภาพการเมือง การปกครอง สภาพทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมค่านิยม และคุณธรรม

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) กล่าวว่า หลักสูตรที่ดีพิจารณาได้ 3 ประการ คือ

1) กระบวนการสร้างหลักสูตร โดยกระบวนการสร้างหลักสูตรที่หลักสูตรต้องได้มาจากความสนใจของผู้เรียนและสอดคล้องกับข้อมูลในชุมชน รวมทั้งมีผู้เกี่ยวข้องในการสร้างหลักสูตรจากหลายฝ่ายทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน

2) การนำหลักสูตรไปใช้จริง โดยหลักสูตรที่นำไปใช้ต้องจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตอบสนองความสนใจของผู้เรียน ให้อิสระในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน และมีการใช้วัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียนและชุมชนอย่างกว้างขวาง

3) หลักสูตรที่ดีต้องยืดหยุ่น สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทต่าง ๆ ได้ มีการติดตามและประเมินผลหลักสูตรเพื่อปรับปรุงเป็นระยะ โดยเปิดโอกาสให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและให้ผลย้อนกลับเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่ดียิ่งขึ้น

Wiles และ Bondi (1989) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรที่ดีประกอบด้วย

1) การอำนวยความสะดวกและวิเคราะห์จุดมุ่งหมาย (Facilitates an Analysis of Purpose)

2) การออกแบบโปรแกรม (Designs a Program)

3) ดำเนินการชุดของประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง (Implements a Series of Related Experiences)

4) ช่วยในการประเมินการนี้ (Aids in the Evaluation of This Process)

Albert Newton Raub (1882) ได้กล่าวว่า หลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1) ระยะเวลาที่แน่นอน ต้องมีการกำหนดการท่องจำในแต่ละชั้นเรียน เวลาพักแต่ละช่วง การหยุดชะงัก และการเรียน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องมีขอบเขตของตน เพื่อให้การดำเนินงานของโรงเรียนเป็นไปด้วยดี

2) ระยะเวลาของการท่องจำ ต้องได้รับการจัดแจงตามขนาดของโรงเรียนและจำนวนชั้นเรียน ระยะเวลาที่สั้นที่สุดควรจัดแจงให้แก่ผู้เรียนที่เด็กกว่า และให้เวลานานที่สุดแก่ผู้เรียนในระดับสูงขึ้น

3) ความถี่ของการท่องจำ ต้องได้รับการจัดสรร ผู้เรียนระดับประถมศึกษาต้องมีการท่องจำหลายครั้งต่อวันในวิชาส่วนใหญ่ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและยุ่งอยู่กับการเรียน ในขณะที่

ผู้เรียนระดับสูงกว่ามีการท่องจำเพียงครั้งเดียวในแต่ละวิชา วิชาระดับสูงขึ้นบางวิชาอาจมีการท่องจำวันเว้นวัน แต่หากไม่มีการท่องจำทุกวัน ก็จรรักษาระดับความสนใจได้ยาก

4) ควรให้ความสนใจการเรียนทุกอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นคณิตศาสตร์หรืองานอดิเรก อื่น ๆ ของครูควรได้รับอนุญาตให้ครอบคลุมเวลา 1 ใน 4 หรือ 1 ใน 3 โดยให้เวลาส่วนที่เหลือไปกับการศึกษาด้านอื่น ๆ

5) ต้องจัดสรรสำหรับนักเรียนทุกระดับชั้น ทั้งนักเรียนรุ่นเล็กและรุ่นใหญ่ต้องได้รับความใส่ใจอย่างเหมาะสมในการท่องจำในชั้นเรียน และสัดส่วนของเวลาที่ยุติธรรมควรได้รับการจัดสรรให้ในแต่ละหลักสูตร

6) วิชาที่ต้องเตรียมความพร้อมในโรงเรียนไม่ควรท่องจำเป็นวิชาแรก ตามปกติแล้ว การเตรียมงานวิชาคณิตศาสตร์ทำได้สะดวกที่สุดในโรงเรียน วิชาคณิตศาสตร์ไม่ควรเป็นวิชาแรก ๆ ที่ท่องจำในตอนเช้า การท่องจำแรกของวันควรเป็นบทเรียนที่เตรียมพร้อมมาจากบ้านในตอนเย็นหรือวิชาการอ่าน

7) วันแห่งการเรียนรู้ไม่ควรจบลงด้วยการใช้สมองมาก วิชาการคัดลายมือ วาดรูป การสะกดคำ หรือข้อร้องควรเป็นวิชาสุดท้ายของวัน การฝึกฝนที่ต้องใช้ประสาทอย่างต่อเนื่อง เช่น การเขียนหรือการวาดรูปไม่ควรอยู่ถัดจากช่วงหยุดพักหรือช่วงเวลาที่ต้องใช้แรงกาย

8) หลักสูตรต้องใช้เวลาสำหรับกิจกรรมตัว ครูมักต้องแสดงความคิดเห็นกับทางโรงเรียน อาจต้องมีการรับมือกับข้อตำหนิต่างหรืออาจต้องมีการตักเตือน กิจกรรมเหล่านี้ไม่ควรขัดจังหวะการท่องจำของวัน ดังนั้นควรมีการจัดสรรเวลาพิเศษสำหรับกิจกรรมเหล่านี้ในหลักสูตร

9) หลักสูตรควรจัดสรรงานของโรงเรียนทั้งหมด พึงระลึกว่าช่วงพักมีไว้สำหรับพักผ่อนและนันทนาการ ทั้งนักเรียนและครูไม่ควรได้รับมอบหมายงานในช่วงเวลาดังกล่าว ทั้งครูและนักเรียนต่างต้องการเวลาพักผ่อน นอกจากนี้การท่องจำไม่ควรเกิดขึ้นหลังเลิกเรียน การให้นักเรียนอยู่เลยเวลาเลิกเรียนตามปกติเพื่อการท่องจำเป็นสิ่งที่โหดร้ายและไม่สมเหตุผล หลักสูตรที่ดีจะต้องตอบจุดมุ่งหมาย สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และปรับให้เข้ากับเหตุการณ์ขณะนั้นได้

1.5 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรมีความหมายอยู่ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นการพัฒนาหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น และลักษณะที่ 2 เป็นการจัดทำหลักสูตรใหม่ที่ไม่ใช่หลักสูตรเดิมอยู่ก่อนเลย ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวจะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่ดีขึ้น สอดคล้องกับสภาพสังคม และบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

จรูญ แก้วเอียน (2557) ได้กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการที่สำคัญในการดำเนินการตามกระบวนการเพื่อให้หลักสูตรทันสมัย และเป็นหลักสูตรที่ดี

มีความเหมาะสมกับสภาพจริงของสังคมแล้วให้เกิดการนำไปใช้ได้จริงซึ่งเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

พูนสุข อุดม (2556) เสนอความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ 2 ความหมาย ดังนี้

1) กรณีที่มีหลักสูตรแล้ว และได้มีกระบวนการดำเนินการให้หลักสูตรนั้นดีขึ้นหรือสมบูรณ์ขึ้นในสองลักษณะ คือลักษณะที่เป็นการปรับปรุงหลักสูตรเพียงบางประเด็น ถือเป็นการแก้ไขเพียงเล็กน้อยโดยยังคงสภาพเดิมของหลักสูตร กับลักษณะที่เป็นการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรถือเป็นการปรับเปลี่ยนหลักสูตรโดยสิ้นเชิง

2) กรณีที่ยังไม่มีหลักสูตร และได้มีกระบวนการดำเนินการในลักษณะการจัดทำหรือการสร้างให้มีหลักสูตรใหม่เกิดขึ้น

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ทั้งในด้านการวางจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายอันใหม่ที่วางไว้ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบ หรือเปลี่ยนแปลงทั้งหมดตั้งแต่จุดมุ่งหมายอันใหม่ที่วางไว้ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนี้จะมีผลกระทบทางด้านความคิดและความรู้สึกของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ส่วนการปรับปรุงหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วนโดยไม่เปลี่ยนแปลงแนวคิดพื้นฐานหรือรูปแบบหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่เดิม หรือการกำหนดหลักสูตรขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้

1.6 กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

จรณ์ แก้วเย็น (2557) กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
- 2) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- 3) การกำหนดเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้
- 4) การนำหลักสูตรไปใช้
- 5) การประเมินผลหลักสูตร
- 6) การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) เสนอกระบวนการพัฒนาหลักสูตรดังนี้

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
- 2) กำหนดจุดมุ่งหมาย
- 3) กำหนดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้
- 4) กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544) เสนอว่า โครงสร้างของหลักสูตรประกอบด้วย

- 1) วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย
- 2) เนื้อหาวิชา
- 3) วิธีสอน
- 4) การประเมินผล

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน กำหนดจุดมุ่งหมาย กำหนดเนื้อหาสาระ และการวัดและประเมินผล

1.7 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมตัดสินใจในการพัฒนาหลักสูตรของผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน และบุคลากรในชุมชน ซึ่งมีการดำเนินการตั้งแต่การวางแผน การออกแบบ การจัดการเรียนรู้และประสบการณ์ รวมทั้งการนำหลักสูตรไปใช้และ การประเมินหลักสูตรเพื่อให้ได้หลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน

อาจารย์ สุวัฒน์พงษ์ (2558) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาหมายถึง การนำกระบวนการบริหารมาใช้ในการดำเนินการตั้งแต่การตัดสินใจ การพัฒนาทางเลือกทางการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนไปในทางที่ดีขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานศึกษา

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) กล่าวว่า สถานศึกษาเป็นชุมชนของผู้ต้องการแสวงหาความรู้ สถานศึกษาจึงต้องพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของตนเอง ประกอบด้วย การเรียนรู้ทั้งมวลและประสบการณ์อื่น ที่สถานศึกษาแต่ละแห่งวางแผนเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยจะต้องจัดทำสาระการเรียนรู้ทั้งรายวิชาที่เป็นพื้นฐาน และรายวิชาที่ต้องการเรียนเพิ่มเติม เป็นรายปีหรือรายภาค จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกภาคเรียน และกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน การสร้างหลักสูตรของสถานศึกษา จะต้องกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อบ่งบอกว่า ชุมชนและสังคมจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร สถานศึกษาต้องปรับตัว ปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับยุคสมัย กำหนดพันธกิจพร้อมด้วยเป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่ครอบคลุม กำหนดสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีหรือรายภาค และคณะครูอาจารย์ร่วมกันออกแบบการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในด้านการอ่าน การเขียน การคิดเลข การคิดวิเคราะห์ และการใช้คอมพิวเตอร์ ด้วยวิธีการสอนที่ยึดหัวข้อเรื่องจากกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หรือ สังคมศึกษาเป็นหลักตามความเหมาะสมของท้องถิ่น บูรณาการเข้าด้วยกันอย่างสมดุล รวมทั้งการกำหนดเวลาเรียน และจำนวน

หน่วยกิต และแนวทางการวัดประเมินผู้เรียนอีกด้วย ดังได้กล่าวถึงสาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งในส่วนที่เป็นหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษา จะเห็นความสัมพันธ์สอดคล้องซึ่งกันและกันเพื่อสร้างคุณภาพตามแนวทางการจัดการศึกษา

1.8 ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) กล่าวว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องดำเนินการจัดทำหลักสูตรของตนเองตามรายละเอียดของหลักสูตรแกนกลาง ซึ่งการที่บุคคลของสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้สัมผัสกับหลักสูตรเข้าใจหลักสูตร เห็นความสำคัญของหลักสูตรที่ตนเองพัฒนาขึ้น เมื่อนำหลักสูตรที่ตนมีส่วนร่วมสร้างขึ้นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน จะทำให้การจัดการเรียนการสอนสนองความต้องการของผู้เรียนและบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่สถานศึกษาได้พัฒนาหลักสูตรเองนั้นคือการที่หลักสูตรสถานศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการ ความถนัด และความสามารถของผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

1.9 องค์ประกอบของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษา มีองค์ประกอบหลายด้าน เพื่อความถูกต้องและสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 รวมไปถึงการนำไปใช้ในหลักสูตรสถานศึกษาและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดย่อยของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ มีรายละเอียดดังนี้

- 1) วิสัยทัศน์ของหลักสูตร
- 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- 3) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

1) วิสัยทัศน์ของหลักสูตร

วิสัยทัศน์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาผู้วิจัยได้เพิ่มเติมในส่วนของ จุดมุ่งหมายเข้าไปเนื่องจากเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรและการบริหารการศึกษา ดังนี้

โปรแกรมการศึกษาจำนวนมากไม่ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย (Purpose) ไว้อย่างชัดเจนซึ่งแท้จริงแล้วโปรแกรมการศึกษาทุกด้านล้วนเจตนาบรรจุจุดมุ่งหมายทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Basic Educational Purposes) ดังนั้น ถ้าต้องการศึกษาโปรแกรมการศึกษาอย่างเป็นระบบจะต้องตระหนักถึงสิ่งที่จุดมุ่งหมายทางการศึกษามุ่งเน้น (Tyler, 2013)

2.1) ความหมายของจุดมุ่งหมาย (Purposes) และจุดหมาย (Aims)

2.1.1) จุดมุ่งหมาย (Purposes)

ธารัง บัวศรี (2542) กล่าวถึงจุดมุ่งหมาย (Purposes) หมายถึง ความคาดหวังที่อยู่ในระดับรองลงมาจากเป้าประสงค์ (Goals) หนึ่งขั้น มีความชัดเจนขึ้น เฉพาะเจาะจงขึ้น แต่ยังไม่ละเอียดมาถึงขั้นปฏิบัติ ที่ใช้ในวงการศึกษาเพื่อแสดงถึงผลที่ต้องการจากการศึกษาในส่วนรวมและแต่ละระดับการศึกษา

Gordon, Taylor, และ Oliva (2019) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรคือการพัฒนาการสะท้อนความคิดลงบนส่วนหนึ่งของผู้เรียน (The Purpose of the Curriculum is the Development of Reflective Thinking on the part of the Learner) หลายองค์กรได้นำเสนอจุดมุ่งหมาย (Purposes) ของการศึกษา ไว้ดังนี้

1. เพื่อปลูกฝังค่านิยมของครอบครัว (To Inculcate Family Value)
2. เพื่อเตรียมพร้อมนักเรียนให้ยังประโยชน์ในสังคม (To Prepare Students to be Productive in Society)
3. เพื่อส่งเสริมองค์การอิสระ (To Promote Free Enterprise)
4. เพื่อเตรียมพร้อมพลเมืองภูมิธรรม (To Prepare an Enlightened Citizenry)
5. เพื่อส่งเสริมความเป็นธรรมทางสังคม (To Promote Social Justice)

2.1.2) จุดหมาย (Aims)

Ornstein and Hunkins (2018) กล่าวว่า เป้าประสงค์ (Goals) จะมีความเฉพาะเจาะจงมากกว่าซึ่งต่างจากจุดหมาย (Aims) ผู้พัฒนาหลักสูตรสามารถใช้เป้าประสงค์ (Goal) เป็นแนวทางในการบรรจุจุดมุ่งหมาย (Purposes) เฉพาะได้ จุดหมาย (Aims) กลายมาเป็นเป้าประสงค์ (Goals) เมื่อจุดหมาย (Aim) มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้นและอ้างอิงถึงโรงเรียน

รุจิรุ ภู่อาระ (2551) กล่าวว่า จุดหมาย (Aims) ทางการศึกษาเป็นความปรารถนาของชีวิต เป็นการกำหนดขึ้นสำหรับจุดที่จะต้องไปถึงซึ่งใช้เวลายาวนานเปรียบเสมือนแผนที่การเดินทาง เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ชีวิตเราสามารถดำเนินไปได้ถูกทิศทาง แต่ไม่จำเป็นจะต้องประสบผลอย่างสมบูรณ์ทุกประเด็น

ธำรง บัวศรี (2542) กล่าวว่า จุดหมาย (Aims) คำนี้ใช้กับหลักสูตร เรียกว่า จุดหมายของหลักสูตร หมายความว่า ผลหรือความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนหลังจาก ได้ศึกษาเล่าเรียนครบตามหลักสูตรแล้ว ตามปกติจุดหมายของหลักสูตรจะมุ่งสนองความต้องการของ บุคคลและสังคม และจะสะท้อนจุดมุ่งหมาย (Purposes) ของการศึกษาในระดับนั้น อนึ่งพึงเข้าใจว่า จุดหมาย (Aims) เป็นเพียงแนวทางไปสู่การปฏิบัติ คือ การเรียนการสอน ซึ่งจะต้องมีการกำหนด จุดประสงค์ (Objectives) ของวิชาและจุดประสงค์ (Objectives) ของการเรียนการสอนอีกชั้นหนึ่ง จุดหมาย (Aims) คือปลายทางที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนโดยจะต้องสะท้อนจุดมุ่งหมาย (Purposes) ของการศึกษาในระดับนั้น

2.2) ความสำคัญของจุดมุ่งหมาย

ขวลิต ชูกำแหง (2559) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของ หลักสูตรในการกำหนดทิศทางว่าจะพัฒนาผู้เรียนไปในลักษณะใด

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นองค์ประกอบแรกของ หลักสูตรที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นสิ่งที่ใช้ในการกำหนดทิศทางใน การจัดการศึกษา ให้สามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีเป้าหมาย และไม่หลงทาง นอกจากนี้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรยังมีความสำคัญอย่างมากต่อบุคคล 3 กลุ่ม ดังนี้

- 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสำคัญสำหรับครูที่จะจัดเตรียมเนื้อหาและวิธีการ จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามที่จุดมุ่งหมายกำหนดไว้
- 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสำคัญต่อผู้เรียน เนื่องจากจุดมุ่งหมายจะเป็น ทิศทางในการเตรียมตัวผู้เรียนก่อนเรียน
- 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสำคัญมากต่อผู้บริหาร ที่จะบริหารหลักสูตรเพื่อ พัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

2.3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี

ขวลิต ชูกำแหง (2559) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) ตั้งอยู่บนรากฐานทางการศึกษาอย่างถูกต้อง เช่น พื้นฐานทางด้านปรัชญา ทางการศึกษา จิตวิทยา สังคมวิทยาและธรรมชาติของความรู้ และบนรากฐานความจริงที่สามารถ นำไปปฏิบัติได้
- 2) สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต โดย มุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็นคนที่มีคุณลักษณะที่สำคัญที่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและชาติ
- 3) สอดคล้องกับพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละวัย ซึ่งจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร ในแต่ละระดับของผู้เรียนย่อมมีความแตกต่างกันไปในแต่ละพัฒนาการด้านการเรียนรู้ของ ผู้เรียน

4) มุ่งเสริมสร้างค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ และสร้างสรรค์วัฒนธรรมของตน

5) มุ่งส่งเสริมผู้เรียนในทุกด้าน เพื่อเป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ และมีความสมดุลหรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นคนที่มีความดี ความเก่ง และมีความสุขทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

6) มุ่งส่งเสริมผู้เรียน ทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะการปฏิบัติ และเจตคติ ก่อให้เกิดค่านิยมที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนาในสังคม

7) มีความชัดเจน ไม่คลุมเครือ และมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงในแต่ละข้อ

8) มีความยืดหยุ่นและสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไป

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดีควรจะตั้งอยู่บนรากฐานทางการศึกษาอย่างถูกต้องสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและความต้องการของเด็ก มุ่งสร้างเสริมค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่ดี เน้นพัฒนาผู้เรียนทั้งความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติ มีความชัดเจนไม่มีความขัดแย้งกัน และมีความต่อเนื่องกันทุกข้อ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดีควรจะยืดหยุ่นได้โดยมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ฉะนั้นกระบวนการที่จะได้มาซึ่งจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จึงมีความสำคัญมาก นักพัฒนาหลักสูตรต้องดำเนินการอย่างรอบคอบ โดยอาศัยข้อมูลพื้นฐานที่ได้ศึกษา สรุปรวมาเป็นกรอบแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมายที่ถูกต้องครอบคลุม ได้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี เหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทที่ได้มีการศึกษาไว้

2.4) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ชวลิต ชูกำแหง (2559) กล่าวว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ดี ควรเกิดจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ซึ่งมีวิธีการในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อาจจะได้โดยใช้การประชุมอภิปรายโดยการยึดหลักการในการกำหนดจุดมุ่งหมายที่ดี มาเป็นหลักการในการประชุมอภิปราย หรือการประชุมพิจารณาจากจุดมุ่งหมายที่ได้นำขึ้นมาแล้วหรือหลักสูตรเดิมที่มีมาแล้วมาวิเคราะห์ทีละข้อ ว่าควรจะปรับปรุง หรือไม่อย่างไร หรืออาจจะใช้วิธีการศึกษาจากความต้องการของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับหลักสูตรแล้วกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) เสนอว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีหลายวิธีให้ได้มา เช่น การประชุมอภิปรายในแง่วิชาการ การประชุมให้ความคิดเห็นต่อคำถามโดยตรงหรือการประชุมพิจารณาของหลักสูตรที่มีอยู่แล้ว หรือการศึกษาวิจัย โดยในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต้องกำหนดให้สอดคล้องกับปรัชญาหรืออุดมการณ์ของสังคม ค่านิยมของสังคม ปัญหาสังคม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรระดับอื่น และความต้องการของผู้เรียน โดยเป็นจุดมุ่งหมายที่พัฒนาผู้เรียนอย่างสมบูรณ์ในทุกด้าน ทั้งด้านสติปัญญา ทักษะ และเจตคติ โดยจุดมุ่งหมายนั้นต้องมีความสมดุลทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติ สำหรับการเขียนต้องใช้ภาษาที่ชัดเจนเข้าใจง่าย สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และสามารถ

ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ตามความเหมาะสมของสังคมที่เปลี่ยนไป (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2559)

ธำรง บัวศรี (2542) กล่าวว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายต้องพิจารณาว่า ระดับสังคมที่อยู่ขึ้นเป็นอย่างไร สำหรับสังคมไทยต้องถือว่าเป็นสังคมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นประชาธิปไตยที่ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งเสรีภาพ ความเสมอภาค และความยุติธรรม

ดังนั้นจุดมุ่งหมายของการศึกษาจะต้องสะท้อนระบบสังคมด้วย ในขณะเดียวกันจะต้องคำนึงถึงสิ่งอื่นที่เป็นความคาดหวังของสังคมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

3) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนี้

- 3.1) ภาษาไทย
- 3.2) คณิตศาสตร์
- 3.3) วิทยาศาสตร์
- 3.4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 3.5) สุขศึกษาและพลศึกษา
- 3.6) ศิลปะ
- 3.7) การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 3.8) ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นอกจากนั้น มาตรฐานการเรียนรู้ ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่า ต้องการอะไร ต้องสอนอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบการประกันคุณภาพการศึกษา

แนวทางการพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนานักเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์

Gavin McLean (2019) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) คือ พัฒนานักเรียนให้มีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ คิดแยกแยะ ประเด็นเรื่องที่สำคัญ คิดวิพากษ์วิจารณ์ คิดสร้างสรรค์ ศึกษา ค้นคว้า และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดการเรียนรู้ และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง เน้นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

โดยพัฒนา Application การเรียนรู้รายบุคคล เพื่อตอบสนองการวัดและประเมินผลรายบุคคล ครูสะท้อนผลป้อนกลับให้กับนักเรียนผ่านช่องทางออนไลน์ทันที นักเรียนทราบจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเอง ทราบกระบวนการเรียนรู้ และผลลัพธ์การเรียนรู้ของตนเอง ครูให้ผลป้อนกลับและเสริมการเรียนรู้ นักเรียนวัดความสำเร็จของตนเอง โดยการจับคู่และแบ่งปันเป้าหมายของตนเองกับเพื่อน อาจกำหนดเป็นคู่หรือกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อตั้งคำถามซึ่งกันและกัน ซึ่งอาจจะเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน หรือความรู้ที่ทันต่อเหตุการณ์ เช่น โลก การเงิน เศรษฐกิจ สิทธิพลเมือง และสิ่งแวดล้อม ฯลฯ นักเรียนสะท้อนการเรียนรู้ของตนเอง พิจารณาไตร่ตรองความรู้ความสามารถของตนเอง สร้างโอกาสทางการเรียนรู้ให้กับตนเอง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเองของนักเรียน แนวทางการออกแบบการจัดการเรียนการสอน คือ กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในการอภิปราย ตามรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

1. จัดกระบวนการเรียนรู้แบบ Purposeful learning นักเรียนมีเป้าหมายในอนาคตของตน (Learning with Purpose) และเรียนด้วยใจที่รักหลงใหล (Passion) ในสาขาวิชาที่เรียน นักเรียนเป็นผู้กำหนดเรื่องที่สนใจอยากเรียน โดยมีครูเป็นผู้ให้ความร่วมมือแก่นักเรียน ด้วยการสนับสนุนนักเรียนให้ได้เรียนรู้สิ่งที่นักเรียนสนใจ ชอบ อยากรู้ อยากเรียน และอยากทำ

2. จัดกระบวนการเรียนรู้แบบ Generative Learning นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทนำในการเรียน (Active Learning) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitate) ให้แก่นักเรียนในการเรียนรู้ นักเรียนเรียนแบบคิด (Idea Based Learning) เพื่อก่อให้เกิดความสงสัย กระตุ้นความอยากรู้ และสร้างความคิดใหม่

3. จัดกระบวนการเรียนรู้แบบ Mindful Learning นักเรียนเรียนรู้โดยการคิดร่วมกัน สร้างร่วมกัน (Co-Creation) เรียนรู้โดยการศึกษาหาความรู้ร่วมกัน และแบ่งปันความรู้แก่กัน (Sharing Base) เพื่อประโยชน์ที่จะได้รับร่วมกัน ความสำเร็จเกิดจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น และต้องได้รับการร่วมมือสนับสนุนจากผู้อื่น

4. จัดกระบวนการเรียนรู้แบบ Result Based Learning เรียนรู้โดยมุ่งผลลัพธ์ เรียนรู้ทฤษฎีเพื่อความเข้าใจและนำหลักทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ (Theory for Practice) ในชีวิตจริง เรียนรู้เพื่อต้องการใช้ผลลัพธ์ (Results) ให้เกิดประโยชน์ทั้งในการทำงานเพื่อสร้างประสิทธิภาพ และผลิตภาพ ให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้นในทางเศรษฐกิจ และในการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพทั้งใน ครอบครัวและสังคมส่วนรวม

Sisk (2018) กล่าวว่า หลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความคิดสร้างสรรค์เรียกว่าหลักสูตรคู่ขนาน (The Parallel Curriculum) ซึ่งมี 4 องค์ประกอบ คือ หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรบูรณาการ หลักสูตรฝึกปฏิบัติการ และหลักสูตรท้องถิ่น

Liang See และคณะ (2016) กล่าวว่า 3 องค์ประกอบสำคัญของโรงเรียนสร้างสรรค์ คือ หลักสูตรสร้างสรรค์ การวัดผลและการประเมินผล และการสอน/การเรียนรู้

Robinson และ Aronica (2015) กล่าวว่า หลักสูตรโรงเรียนสร้างสรรค์ คือ หลักสูตรที่ผนวกภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเข้าด้วยกัน หรือที่เรียกว่า วิทยาการ (Discipline) นักเรียนจะเรียนรู้เนื้อหาทั้งหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากนักเรียนสามารถบูรณาการความรู้จากสาขาวิชาหนึ่งเข้ากับความรู้อีกสาขาได้ หลักสูตรโรงเรียนสร้างสรรค์ ต้องตอบสนองเป้าหมายหลัก 4 ประการ คือ เป้าหมายทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม สังคม และเป้าหมายระดับปัจเจกบุคคล องค์ประกอบหลักสูตรประกอบด้วย โครงสร้าง เนื้อหา วิธีการเรียนรู้ และอีธอส (ethos) ซึ่งโครงสร้าง คือ วิธีการสร้างหลักสูตร, เนื้อหา คือ หัวข้อที่ต้องเรียน วิธีการเรียนรู้ คือ วิธีการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เนื้อหาตามหลักสูตรของนักเรียน และอีธอส (ethos) คือ บรรยากาศและลักษณะของการศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน

Merenbloom และ Kalina (2013) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบหลักสูตรสหวิทยาการ (Interdisciplinary Curriculum) เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน คือ 1. จัดการสอนแบบทีม ควรจัดครูผู้สอน 4 คน 2. จัดกลุ่มนักเรียน 25 คน 3. จัดตารางสอนวันละ 5-6 คาบ

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2560) กล่าวว่า ประเทศไทยในยุคสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ต้องมีการปรับตัวในการจัดการศึกษา โดยกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาพลเมืองให้มีทักษะความคิดสร้างสรรค์และมีผลิตภาพ ตลอดจนมีทักษะการเรียนรู้และการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจของโลกและความยั่งยืนในการพัฒนา โรงเรียนในฐานะหน่วยย่อยของระบบการศึกษา ต้องพัฒนาหลักสูตร ซึ่งเป็นหัวใจของการพัฒนานักเรียนให้มีความเหมาะสม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะด้านการคิดสร้างสรรค์และการสร้างผลงานใหม่ ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจโลก เป้าหมายของหลักสูตร คือ การพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะด้านการคิดสร้างสรรค์และสามารถผลิตชิ้นงานตามความคิด รู้จักประเมินตนเองและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ คุณลักษณะเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาวิธีการเรียนรู้และการทำงานของตนเอง จนเกิดเป็นทักษะการรู้จักชี้นำตนเองในการเรียนรู้และการวางแผนชีวิตในด้านต่าง ๆ โดยหลักสูตรจะกำหนดสอบการพัฒนานักเรียนผ่านกิจกรรมที่ถูกวางแผนไว้อย่างดีเพื่อพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ตามลำดับขั้นและสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก หลักสูตรที่พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1. หลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่น (Flexibility Curriculum) 2. หลักสูตรที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individualize Curriculum) 3. หลักสูตรความคิดสร้างสรรค์ (Experiential Curriculum) 4. หลักสูตรแบบบูรณาการ (Integrated Curriculum) 5. หลักสูตรเน้นการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ (Computerize Curriculum) 6. หลักสูตรความคิดสร้างสรรค์จะ

ประสบความสำเร็จ (Productivity Curriculum) 7. หลักสูตรเชิงอนาคต (Future Oriented Curriculum) 8. หลักสูตรคำนึงการพัฒนานักเรียนอย่างเต็มตามศักยภาพ (Potential Curriculum) 9. หลักสูตรที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ (Fun Find Focus Curriculum)

จากที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัย ได้สรุป ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ไว้ดังนี้

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การกำหนดวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ

2. การจัดการเรียนการสอน

2.1 ความหมายการจัดการเรียนการสอน

อาจารย์ สุวัฒน์พงษ์ (2558) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน หมายถึง การจัดการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ เกิดความเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปบูรณาการใช้ในการชีวิตประจำวัน มีคุณสมบัติตามเป้าหมายการศึกษา

การจัดการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้เรียนและครูควรได้ร่วมมือกันดำเนินการให้เกิดขึ้น (สมาน อัสวภูมิ, 2557) การเรียนการสอน (Instruction) มีความหมายกว้างกว่าการสอน หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสอน เช่น การใช้สื่อการสอน การจัดกิจกรรมระหว่างสอน การทดสอบ เป็นต้น การเรียนการสอนจึงเป็นคำที่ครอบคลุมกิจกรรมในการเรียนรู้ และมักจะใช้ควบคู่กันไปเมื่อครูต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2544)

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า หมายถึง การพัฒนาคุณภาพมนุษย์ทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม ค่านิยม ความคิด การประพฤติปฏิบัติ โดยคาดหวังว่า คนที่มีคุณภาพจะทำให้สังคมมีความมั่นคง สงบสุข เจริญก้าวหน้าทันโลก แข่งขันกับสังคมอื่นในเวทีระดับประเทศได้ คนในสังคม มีความสามารถในการประกอบอาชีพการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และอยู่ร่วมกันได้อย่างสมานฉันท์ การจัดการศึกษามีหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการจัดการศึกษาในสถานศึกษา นอกสถานศึกษา ตามอัธยาศัย ย่อมขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มที่แตกต่างกันไป การจัดการศึกษาเป็นกระบวนการที่เป็นระบบ ดังนั้นการจัดการศึกษาจำเป็นต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง มีบุคคลและหน่วยงานที่รับผิดชอบเข้าร่วมดำเนินการ มีรูปแบบ มีขั้นตอน กติกาและวิธีการดำเนินการ มีทรัพยากรต่าง ๆ สนับสนุน และต้องมีกระบวนการประเมินผลการจัดการศึกษาที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้ ผลผลิตของ

การศึกษา คือ ผู้ที่ได้รับการศึกษา ส่วนผลลัพธ์คือผลสะท้อนสุดท้ายคือ การมีพลเมืองคุณภาพ และสังคมที่มีสภาพที่พึงประสงค์

ธำรง บัวศรี (2542) กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนว่า คือ การนำหลักสูตรไปแปลงเป็น ภาควิชาปฏิบัติ

เอกชัย กุสุมพันธ์ (2525) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า หมายถึง เป็นการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการเรียนการสอนตามหลักสูตร หรือโปรแกรมการศึกษา เช่น การจัดตารางสอน การจัดครูผู้สอน และการอำนวยความสะดวกในเรื่องเกี่ยวกับการสอนวิชาต่าง ๆ

จากแนวคิดข้างต้นอาจกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนการสอน คือ กิจกรรมที่ครูจัดขึ้นเพื่อพัฒนา นักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายการศึกษาโดยมีหลักสูตรสถานศึกษาเป็นตัวกำหนดทิศทาง

2.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน

สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542) ได้จัดกระบวนการเรียนการสอน โดยมี ขั้นตอนสำคัญดังนี้

- 1) สำรวจความต้องการ ความสนใจ และความรู้เดิมของนักเรียน
- 2) การเตรียมการ ครูเตรียมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น การวางแผน
- 3) การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
- 4) การประเมินผล
- 5) การสรุปและนำไปประยุกต์ใช้

2.3 องค์ประกอบในการจัดแผนการเรียนการสอน

การจัดแผนการเรียนการสอนที่ประสบผลสำเร็จควรคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการ ดังนี้

1) หลักการและแนวทฤษฎีของวิชาที่ทำการสอน (Approach) ศึกษาหลักการและทฤษฎีของวิชาที่ทำการสอนอย่างละเอียด โดยพิจารณาหลักการและเหตุผลของแนวโน้มในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมจากตำรา หรือผลงานวิจัยต่าง ๆ จากอดีตถึงปัจจุบัน

2) วิธีการสอน (Method of Teaching) ศึกษาแนวโน้มของหลักการและทฤษฎีหรือผลงานวิจัย วิธีการสอนที่ได้ผลของวิชาที่ทำการสอนที่เหมาะสมและจัดลำดับขั้นตอนการสอนให้สอดคล้องตามแนวโน้มของหลักการและทฤษฎีที่ได้ศึกษา

3) เทคนิคการสอน (Techniques of Teaching) ศึกษาทวิวิธีการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยทำให้ขั้นตอนการสอนต่าง ๆ ประสบความสำเร็จได้ เช่น วิธีการสอนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยคำถามเป็นหลัก (Problem - Based Learning) เทคนิคหรือทวิวิธีการสอนที่สำคัญคือ การใช้คำถาม การนำการอภิปราย การเสริมต่อการเรียนรู้ ฯลฯ

4) หลักสูตร (Curriculum) นักเรียนต้องเข้าใจรายละเอียดของหลักสูตรตั้งแต่ปรัชญา หลักการ วัตถุประสงค์ และรายละเอียดของรายวิชาที่กำหนด รวมทั้งการวัดและประเมินผล เพื่อการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพทั้งในระยะยาวและระยะสั้น

5) สื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์การสอน (Teaching Materials) การเตรียมการเพื่อนำเสนอเนื้อหาแก่นักเรียนเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องมีการวางแผน และการเตรียมการว่าจะนำเสนอเนื้อหาหรือแนวคิดอย่างไรจึงจะเหมาะสม สื่อการเรียนการสอน และอุปกรณ์ใดบ้างที่สมควรนำมาใช้ให้เหมาะสมกับวัย ระดับความสามารถ และความสนใจ สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

6) บทบาทของผู้สอนและนักเรียน (Roles of Teachers and Students) การเตรียมการจัดการเรียนการสอนทางระยะยาวและระยะสั้น เพื่อพิจารณาบทบาทของผู้สอนและนักเรียนจากกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอนเพื่อการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

2.4 ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอน

จุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาอยู่ที่การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพงานการจัดการเรียนการสอนมีหลายงาน ได้แก่ การจัดทำประมวลการสอน การจัดทำแผนการเรียน การจัดทำตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูอาจารย์เข้าสอน การสอนซ่อมเสริม การเลือกตารางเรียน การจัดทำคู่มือครูด้านวิชาการ การจัดทำคู่มือนักเรียนนักศึกษา และการจัดห้องศูนย์ควบคุมการเรียนการสอน การพัฒนาครูอาจารย์ การปรับปรุงการเรียนการสอน สถานศึกษาควรวางแผนปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาของตนเอง โดยการพิจารณาจากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2544)

นอกจากนี้ กิติมา ปรีดีติลล (2532) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารที่จะต้องทำการจัดการเรียนที่เหมาะสม มีการสอนที่ถูกต้อง ตลอดจนมีการอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ หลักที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน ควรจัดความรู้และคุณสมบัติอื่นที่ต้องการให้แก่ผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เนื้อหาที่สอนยึดหยุ่นตามเหตุการณ์ สภาพท้องถิ่น และความสนใจของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่ผู้บริหารจะต้องปฏิบัติ ได้แก่ การจัดทำแผนการเรียน การจัดทำตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแบบเรียน การจัดห้องสมุด และการจัดทำคู่มือครู

แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์นั้นควรเน้นที่การพัฒนาครู

สืบสกุล นรินทรางกูร ณ อยุธยา (2561) ได้กล่าวว่า รูปแบบการพัฒนาครู (Teacher Development Model) หมายถึง ลักษณะของการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งแบ่งตามมิติและวิธีพัฒนา เช่น มิติด้านเวลาที่ใช้ในการพัฒนา รูปแบบอาจถูกแบ่งออกเป็น 1) รูปแบบการพัฒนาในเวลาปฏิบัติงาน (On-the-Job Training) 2) รูปแบบการพัฒนาในขณะปฏิบัติงาน (Off-the-Job Training) และ 3) รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) มิติด้านเวลาการที่เชื่อมโยงกับการเข้าสู่ตำแหน่ง รูปแบบอาจถูกจำแนกออกเป็น 1) รูปแบบการอบรมก่อนประจำการ (Pre-Service Training) 2) การพัฒนาระหว่างทดลองงาน (Induction) 3) รูปแบบการอบรมระหว่างประจำการ (In-Service Training) และหากพิจารณาจากมิติด้านวิธีการ อาจแบ่งรูปแบบการพัฒนาออกเป็น 1) รูปแบบที่เป็นทางการ: การอบรมในชั้นเรียน, การสัมมนา, การประชุม, การศึกษาดูงาน ซึ่งต่างจาก 2) รูปแบบที่ไม่เป็นทางการ: การศึกษาด้วยตนเอง, การเรียนรู้ผ่านช่องทางออนไลน์, การเรียนรู้ผ่านผู้มีประสบการณ์ เป็นต้น

รูปแบบการพัฒนาครูที่สอดคล้องกับการพัฒนาครูในลักษณะเครือข่ายเชิงพื้นที่ สามารถแบ่งได้ดังนี้

2.1. รูปแบบการพัฒนาครูในระหว่างการทำงานโดยไม่ผ่านระบบออนไลน์ (Offline - On the Job Training) หมายถึง การพัฒนาครูในระหว่างการทำงานหรือการพัฒนานั้นเป็นส่วนหนึ่งของงานที่ได้รับมอบหมาย โดยการพัฒนาดังกล่าวไม่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในลักษณะการเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ตหรือระบบเครือข่ายเทคโนโลยีประเภทอื่น ๆ ซึ่งการพัฒนาในรูปแบบนี้ประกอบไปด้วยวิธีการดังนี้

2.1.1. การพัฒนาครูด้วยวิธีการเรียนรู้ตามความสามารถและความเร็วในการเรียนรู้ของผู้เรียน (Self-Paced Learning) หมายถึง การเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาดังตั้งประเด็นการเรียนรู้ที่ตนเองสนใจหรือเป็นประเด็นปัญหาที่ตนเองต้องการหาคำตอบ เมื่อได้ประเด็นการเรียนรู้หรือปัญหาแล้ว ผู้ศึกษาจะทำการค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตัวเอง เพื่อหาคำตอบในประเด็นปัญหาที่ตนเองสนใจ

2.1.2. การพัฒนาครูด้วยวิธีการประกบติดตามการทำงาน (Work-Shadowing) หมายถึง การพัฒนาด้วยการเรียนรู้จากครูตัวอย่างในสภาพจริง เป็นหนึ่งในวิธีการพัฒนาครูที่ถูกดำเนินการในแบบไม่เป็นทางการ เป็นวิธีที่แตกต่างกับการเป็นพี่เลี้ยง (Mentoring) เพราะไม่ได้เป็นรูปแบบการให้คำปรึกษาแนะนำ หรือการเป็นต้นแบบให้เรียนรู้ แต่เป็นการที่ครูมือใหม่ทำงานร่วมกันในบริบทการทำงานปกติ การเรียนรู้จะเกิดจากกระบวนการการสังเกตและการสะท้อนมุมมองบน

พฤติกรรมและการตัดสินใจที่ครูตัวอย่างได้แสดงออกมา สิ่งสำคัญสำหรับวิธีนี้คือการกำหนดวัตถุประสงค์และกำหนดตารางการทำงาน (Schedule) ซึ่งจะทำให้ครูมือใหม่สามารถเตรียมตัวและเข้าใจประเด็นการเรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

2.1.3. การพัฒนาครูด้วยวิธีการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายความร่วมมือ (Network) หมายถึง การพัฒนาครูผ่านการสนับสนุนและแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ โดยเครือข่ายครูภายในและภายนอกโรงเรียน เครือข่ายผู้เชี่ยวชาญจากสมาคมและชมรม เครือข่ายคณาจารย์จากมหาวิทยาลัย เครือข่ายผู้ปกครองและชุมชน เป็นต้น ทั้งนี้จากงานวิจัยพบว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเครือข่ายต่าง ๆ ในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ มีความสำคัญและส่งผลต่อการพัฒนาครู นอกเหนือจากการมีพี่เลี้ยงและการให้คำแนะนำจากผู้บังคับบัญชา

2.1.4. การพัฒนาครูด้วยวิธีการเรียนรู้โดยการโค้ชหรือชี้นำ (Coaching) หมายถึง การพัฒนาครูผ่านกระบวนการที่ผู้เป็นโค้ชและครูร่วมมือกันเพื่อกระตุ้นให้เกิดความคิดและมุมมองที่ยกระดับศักยภาพหรือความสามารถของครูไปสู่เป้าหมายที่ต้องการทั้งในการทำงานหรือส่วนตัว

2.1.5. การพัฒนาครูด้วยวิธีการเรียนรู้ผ่านพี่เลี้ยง (Mentoring) หมายถึง การพัฒนาครูผ่านพี่เลี้ยงผู้มีประสบการณ์เป็นที่ยอมรับไว้วางใจ ผ่านปัญหาและเหตุการณ์ต่าง ๆ จนสามารถให้คำแนะนำผู้อื่นได้ พี่เลี้ยงจึงมีหน้าที่หลักในการสอน ให้คำแนะนำ พัฒนาทักษะและดึงศักยภาพในตัวผู้อื่นออกมาไม่ว่าจะเป็นทักษะในการทำงานหรือทักษะในการสอน พี่เลี้ยงจะแบ่งปันประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นและปัญหาของครู โดยครูจะนำตัวอย่างประสบการณ์และคำแนะนำของพี่เลี้ยงเพื่อประยุกต์ใช้กับประเด็นและปัญหาของตนเองผ่านการใช้วิจารณญาณของตัวเอง

2.1.6. การพัฒนาครูด้วยวิธีการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Community : PLC) เป็นหนึ่งในรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพที่เน้นการนำองค์ความรู้มาแลกเปลี่ยนเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ หรือการนำองค์ความรู้ของบุคคลอื่นมาสร้างองค์ความรู้ใหม่ของตนเอง

2.1.7. การพัฒนาครูโดยการนิเทศ (Supervision) เป็นวิธีการเรียนรู้ผ่านการควบคุมดูแลของหัวหน้างานหรือผู้ที่ทำหน้าที่แทน หมายถึง กระบวนการพัฒนาครู เพื่อให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ซึ่งการเรียนรู้โดยการนิเทศนั้นจะอยู่บนหลักการของประชาธิปไตย กล่าวคือ มีการให้เคารพซึ่งกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ และช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.8. การพัฒนาครูผ่านการลงมือปฏิบัติจริง (Action based Learning) หมายถึง การพัฒนาครูด้วยการมอบหมายงานให้ครูลงมือปฏิบัติผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ และการ

ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ซึ่งเป้าหมายของการปฏิบัติงานต้องเชื่อมโยงกับสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของครูในปัจจุบัน หรือเพื่อความก้าวหน้าตามเส้นทางสายอาชีพของครู (Career Path)

2.1.9. การพัฒนาครูผ่านการมอบหมายโครงการ (Project Assignment) หมายถึง การพัฒนาสมรรถนะครูผ่านการเป็นผู้นำหรือเป็นผู้ร่วมโครงการซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือไม่ก็ได้ การพัฒนาในรูปแบบนี้จำเป็นต้องมีการกำหนดสมรรถนะที่คาดหวังจากการเข้าร่วมโครงการนั้น ๆ ให้ชัดเจนและสมรรถนะดังกล่าวควรสนับสนุนและส่งเสริมครูให้มีทักษะในการจัดการเรียนการสอนหรือทักษะการบริหารจัดการที่สูงขึ้นและสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางสายอาชีพ (Career Advancement) ของครูในอนาคต

2.1.10. การพัฒนาครูผ่านการทำวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัย (Co-Research with University) หมายถึง การพัฒนาครูผ่านการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัยร่วมกับผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานทางวิชาการต่าง ๆ

2.2. รูปแบบการพัฒนาครูนอกเวลาการปฏิบัติงานแบบออฟไลน์ (Offline - Off the Job Training) หมายถึง การพัฒนานอกเวลาการปฏิบัติงานหรือการพัฒนานั้นมิได้เป็นส่วนหนึ่งของงานที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่ใช่เทคโนโลยีสารสนเทศในลักษณะการเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ตหรือระบบเครือข่ายเทคโนโลยีประเภทอื่น ๆ ซึ่งการพัฒนาในรูปแบบนี้ประกอบไปด้วยวิธีการ ดังนี้

2.2.1. การจัดอบรม/สัมมนาโดยหน่วยงาน องค์กร สถาบันภายนอก (Outsources Training and Seminar) เป็นวิธีการในการพัฒนาเพิ่มพูนสมรรถนะในการทำงานของครู ทั้งในด้านความคิด ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญ และพฤติกรรม อุปนิสัย เจตคติ ซึ่งในการจัดอบรม/สัมมนาอาจมีรูปแบบที่หลากหลายแตกต่างกันไป ขึ้นกับความต้องการและความเหมาะสมของหัวข้อและเนื้อหา ทั้งนี้ การกำหนดหัวข้อและเนื้อหาจะถูกกำหนดจากหน่วยงานภาคเอกชนภายนอก และเชิญครูหรือบุคลากรทางการศึกษาจากทางโรงเรียนเพื่อเข้าร่วมอบรม/สัมมนา

2.2.2. การจัดอบรม/สัมมนาโดยโรงเรียนเป็นฐาน (School Based Training and Seminar) เป็นวิธีการในการพัฒนา เพิ่มพูนสมรรถนะในการทำงานของครู เช่นเดียวกันกับการจัดอบรม/สัมมนาโดยหน่วยงานภาคเอกชนภายนอก แต่การกำหนดหัวข้อและเนื้อหาจะถูกกำหนดจากความต้องการจำเป็นในการปฏิบัติงานโดยโรงเรียนเป็นผู้กำหนด และจัดการอบรม/สัมมนาขึ้นเอง โดยอาจจะมีวิทยากรจากภายในโรงเรียนซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านนั้น ๆ หรือประสานจากหน่วยงานภายนอก

2.2.3. การจัดอบรม/สัมมนาโดยสถาบันผลิตครูเป็นฐาน (Training and Seminar by Teacher Institute/ University) เป็นวิธีการในการพัฒนา เพิ่มพูนสมรรถนะในการทำงานของครู เช่นเดียวกันกับการจัดอบรม/สัมมนาโดยหน่วยงานภาคเอกชนภายนอก ในการกำหนดหัวข้อและ

เนื่อนั้น สถาบันผลิตครูซึ่งถือได้ว่าเป็นหน่วยงานในการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านครุศึกษา ที่มีการดำเนินการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านการศึกษา จะเป็นผู้กำหนดและจัดดำเนินการอบรม/สัมมนา เพื่อพัฒนาคุณภาพของครูให้สอดคล้องกับข้อค้นพบใหม่ ๆ ที่ได้จากการศึกษาวิจัย

2.2.4. การจัดอบรม/สัมมนาโดยต้นสังกัด (Training and Seminar by original affiliation) เป็นวิธีการในการพัฒนา เพิ่มพูนสมรรถนะในการทำงานของครู ซึ่งการอบรม/สัมมนาจะจัดขึ้นโดยหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่พบ หรือเพื่อเป็นการพัฒนาครูให้มีความพร้อมในการดำเนินงานเพื่อสอดคล้องกับนโยบายใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น

2.2.5. การเรียนรู้ผ่านการศึกษารุ่นต้นแบบ (Learning through Excellent Model School) เป็นวิธีการในการพัฒนาครูผ่านการค้นคว้า การศึกษาดูงาน การฝึกงานหรือการสัมภาษณ์เชิงลึกจากตัวแทนโรงเรียนต้นแบบ เพื่อนำองค์ความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษาโรงเรียนต้นแบบมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาโรงเรียนของครูต่อไป

2.2.6. การพัฒนาครูผ่านสถานการณ์จำลองและบทบาทสมมติ (Simulation and Role Play) หมายถึง การพัฒนาครูด้วยการฝึกปฏิบัติงานและการตัดสินใจผ่านการใช้สถานการณ์จำลองและบทบาทสมมติซึ่งถูกออกแบบไว้ตามสมรรถนะที่จำเป็นในสถานการณ์หรือเหตุการณ์นั้น ๆ การกำหนดสถานการณ์จำลองอาจทำผ่านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบสถานการณ์เสมือนจริง (Virtual Reality) หรือการใช้บทบาทสมมติด้วยการใช้ผู้แสดงในบทบาทที่กำหนด เพื่อสังเกตพฤติกรรมของครูในการตอบสนองการจัดการและการตัดสินใจแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ ในปัจจุบันมีการให้ความสำคัญกับการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อการพัฒนาบุคลากรมากขึ้น โดยในมหาวิทยาลัยชั้นนำอย่างฮาร์วาร์ดได้มีการพัฒนาการใช้แบบจำลองเสมือนจริงผ่านทางอินเทอร์เน็ตเพื่อทำการสอนและประเมินนักศึกษา (Educator) และผู้บริหารทั่วไปในการที่จะนำหลักสูตรต่าง ๆ ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยพัฒนาหลักสูตรสถานการณ์จำลองออนไลน์ไว้ 15 หลักสูตร โดยแยกออกเป็น 5 หมวด คือ หมวดความเป็นเจ้าของธุรกิจ (Entrepreneurship) หมวดการเงิน (Finance) หมวดการตลาด (Marketing) หมวดปฏิบัติการและบริการ (Operations and Service Management) หมวดพฤติกรรมองค์กร (Organization Behavior) และหมวดกลยุทธ์ (Strategy) การเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองนั้น เป็นการท้าทายผู้เรียนให้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่และทำการตัดสินใจที่สำคัญเพื่อแก้ปัญหาจากโจทย์ที่องค์กรต้องเผชิญ นอกจากนั้นแล้วการทำงานเป็นทีม การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องการความร่วมมือและประสานงานที่ดีกับชุมชนผู้ปกครอง และท้องถิ่น ก็เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติงานของครู ดังนั้น การพัฒนาสมรรถนะและทักษะด้านคนของครูจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น จากการศึกษากการประเมินและพัฒนาสมรรถนะและทักษะของผู้บริหารโรงเรียนพบว่า ทักษะด้านคน (People Skills) ทักษะการทำงาน

เป็นทีม(Teamwork) มีความเหมาะสมกับรูปแบบการประเมินและพัฒนาผ่านสถานการณ์จำลองด้วยระบบคอมพิวเตอร์

2.2.7. รูปแบบการพัฒนาครูในระหว่างการทำงานแบบออนไลน์ (Online – On the Job Training) หมายถึง การพัฒนาในระหว่างการทำงานหรือการพัฒนานั้นเป็นส่วนหนึ่งของงานที่ได้รับมอบหมาย โดยเป็นการพัฒนาผ่านช่องทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในลักษณะการเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ตหรือระบบเครือข่ายเทคโนโลยีประเภทอื่น ๆ เพื่อทำให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ในหลากหลายรูปแบบ ซึ่งการพัฒนาในรูปแบบนี้ประกอบไปด้วยวิธีการดังนี้

2.2.8. การพัฒนาครูผ่านเครือข่ายออนไลน์ตามคำสั่งจากสถาบันหรือหน่วยงาน (Online Institutional defined Learning) หมายถึง การพัฒนาครูโดยหน่วยงานต้นสังกัดเป็นผู้มอบหมายให้ครูทำการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์บางอย่างของหน่วยงาน การค้นคว้าดังกล่าว อาจเกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่หรือสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของครูหรือไม่ก็ได้

2.2.9. การพัฒนาครูผ่านเครือข่ายออนไลน์ตามงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา (Online Job Assignment Learning) หมายถึง การพัฒนาครูโดยผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มอบหมายให้ครูทำการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลเพื่อเป็นส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดในการนำมาใช้ปฏิบัติงาน โดยการค้นคว่าดังกล่าว ต้องมีความเชื่อมโยงและเกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่หรือสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของครูในปัจจุบันหรือเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในอนาคต

2.2.10. การพัฒนาครูผ่านเครือข่ายออนไลน์ตามความต้องการของตนเอง (Self-Paced Learning) หมายถึง การพัฒนาที่ครูเป็นผู้กำหนดหัวข้อหรือประเด็นที่สนใจเพื่อตอบวัตถุประสงค์บางอย่างในงานของตนเอง โดยครูจะเป็นผู้กำหนดความเร็ว (Speed) ในการเรียนรู้ให้เป็นไปตามศักยภาพสมรรถนะและความสนใจของตัวเอง

2.3. รูปแบบการพัฒนาครูนอกเวลาการทำงานแบบออนไลน์ (Online - Off the Job Training) หมายถึง การพัฒนาในระหว่างการทำงานหรือการพัฒนานั้นเป็นส่วนหนึ่งของงานที่ได้รับมอบหมาย โดยเป็นการพัฒนาผ่านช่องทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในลักษณะการเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ตหรือระบบเครือข่ายเทคโนโลยีประเภทอื่น ๆ เพื่อทำให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ในหลากหลายรูปแบบ

2.3.1. การพัฒนาครูผ่านเครือข่ายออนไลน์ในรูปแบบอีเลอนนิ่งที่กำหนดจากสถาบันหรือหน่วยงาน (Institutional Online Course: e-learning) องค์กรเป็นผู้กำหนดบทเรียนหรือโปรแกรมการอบรมผ่านระบบ e-learning ตามเส้นทางการพัฒนา (Development Roadmap) ขององค์กร

2.3.2. การพัฒนาครูผ่านเครือข่ายออนไลน์ตามความต้องการของตัวบุคคล (Online Course : Individual-defined Learning) ครูเป็นผู้เลือกเรียนโปรแกรมการอบรมผ่านระบบ e-learning ด้วยตัวเอง

2.3.3. การพัฒนาครูผ่านเครือข่ายออนไลน์รูปแบบคอร์สระยะสั้น (Micro Certification) หมายถึง การพัฒนาครูผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศหรือดิจิทัลที่ครูผู้เรียนสามารถเก็บสะสมหน่วยการเรียนรู้ในรายวิชาย่อยที่สนใจจนครบตามกำหนดสำหรับการได้รับประกาศนียบัตรคอร์สระยะสั้น

2.4. การพัฒนาครูในรูปแบบผสมผสาน (Blended Learning : 70 : 20 : 10) หมายถึง การพัฒนาด้วยการผสมผสานวิธีการพัฒนา ซึ่งอาจประกอบไปด้วยสัดส่วนการพัฒนาดังนี้ 70% ของการเรียนรู้เกิดจากการพัฒนาในการทำงานหรือโครงการที่ได้รับมอบหมาย (Challenging Assignment) 20% ของการเรียนรู้เกิดจากการพัฒนาผ่านบุคคลอื่น (Developmental Relationships) และ 10% ของการเรียนรู้ เกิดจากการอบรมพัฒนาในรูปแบบอบรมและสัมมนาทั่วไป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.4.1. เป็นการพัฒนาครูด้วยวิธีการเรียนรู้ผ่านการทำงานหรือการลงมือปฏิบัติจริง (Action based/On the Job Training/Project Assignment/Co-Research) ร้อยละ 70 อาจกล่าวได้ว่า เป็นกระบวนการพัฒนาครูที่เน้นการลงมือทำ ได้ทดลองทำ (Experiential Learning) ผ่านจากประสบการณ์จริงจากการทำงานจริง ที่ได้มีโอกาสเรียนรู้และศึกษาจากงานประจำวัน อาจจะมาจากการได้รับมอบหมายงานใหม่ ๆ หรือโครงการใหม่ ๆ จากผู้บังคับบัญชา ทำให้ต้องเรียนรู้และฝึกทักษะหลาย ๆ อย่าง เพื่อการพัฒนาทักษะหรือสมรรถนะที่จำเป็นในการทำงาน

2.4.2. เป็นการพัฒนาครูด้วยวิธีการเรียนรู้ผ่านผู้อื่น ร้อยละ 20 ซึ่งอาจมีวิธีการที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้ผ่านเครือข่าย (Network) การเรียนรู้ผ่านโค้ช (Coaching) การเรียนรู้ผ่านพี่เลี้ยง (Mentoring) การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) และการควบคุมดูแลของหัวหน้างาน (Supervision) โดยการพัฒนาครูในลักษณะนี้จะเป็นการเรียนรู้ในรูปแบบของการได้รับข้อมูลย้อนกลับ(Feedback) จากผู้บังคับบัญชา หรือจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในการทำงาน ในบางครั้งก็สามารถใช้การประชุมทีม เพื่อที่จะได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันในทีมงาน

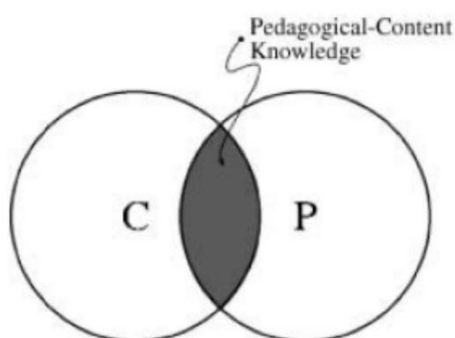
2.4.3. เป็นการพัฒนาครูด้วยวิธีการอบรม/สัมมนา ร้อยละ 10 ซึ่งรวมถึงการจัดกิจกรรมใด ๆ ที่หลากหลายและน่าสนใจ แต่ผู้เข้าร่วมพัฒนาจะต้องแยกตัวออกจากการทำงานจริง เพื่อเข้ารับการพัฒนา หรืออาจเรียกวิธีการนี้ได้ว่าเป็นวิธีการ Off-the-Job Training

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กำหนดสมรรถนะประจำสายงานของครูไว้อยู่ด้านหนึ่ง คือ การบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน สมรรถนะของครูในส่วนนี้มีขอบเขตน้อย คือ ครูจะต้องสามารถใช้และ

พัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนได้ สำหรับการประเมินสมรรถนะครู พิจารณาจากความสามารถของครู 3 ข้อ ได้แก่ 1) ครูสามารถใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการ จัดการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ครูสามารถสืบค้นข้อมูล ผ่านอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน 3) ครูสามารถใช้เทคโนโลยีในการผลิตสื่อและ นวัตกรรม

สันถวี นิยมทรัพย์ (2555) กล่าวว่า ในอดีตใช้ข้อสังเกตและกระดานดำในการสอน การค้นคว้าหา ความรู้ของครูทำได้ผ่านหนังสือ การเรียนรู้เกิดจากการสื่อสารกันระหว่างครูกับนักเรียน แต่ในปัจจุบัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการศึกษามีมากขึ้น นำมาสู่การใช้คอมพิวเตอร์ และการใช้อินเทอร์เน็ต ในการค้นคว้าหาความรู้ของครูในการจัดการเรียนการสอน การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เกิดขึ้นในยุคที่ คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อ การดำเนินชีวิตของมนุษย์และการศึกษา ความรู้ด้านเทคโนโลยีจะช่วยส่งเสริมให้ครูสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบกับการจัดการ การ เรียนการสอนตามวิชาต่าง ๆ ได้ แต่ด้วยการใช้เทคโนโลยีกับการสอนของครูในปัจจุบันนี้ อาจจะแสดง ให้ เห็นว่าครูขาดทักษะความรู้ด้านเทคโนโลยี ซึ่งครูควรจะมีทักษะด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการ จัดการเรียนการสอน ที่เรียกว่า การบูรณาการความรู้เนื้อหาพหุสาขาวีธีสอนและเทคโนโลยี (Technological pedagogical and Content knowledge: TPACK) (Koehler & Mishra, 2009) ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้แนวคิด 1. แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการบูรณาการเทคโนโลยีเข้าสู่การ จัดการเรียนการสอน 2. แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรผลิตครูเพื่อพัฒนาความรู้ด้านเนื้อหาของ นักศึกษาครู

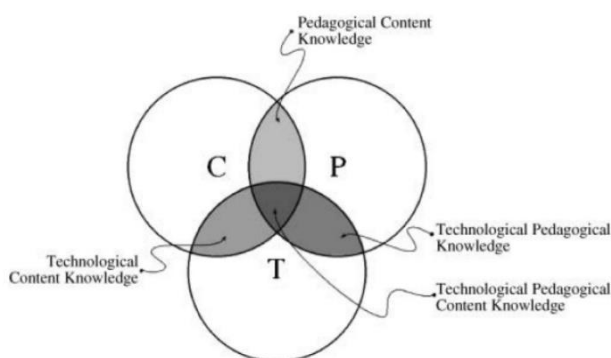
แผนภาพเวนน์ (Venn diagram) แสดงการรวมความรู้ 2 ส่วน คือ ความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) และความรู้ด้านเทคนิคการจัดการเรียนการสอน (Pedagogical Knowledge) รวมเรียกว่า PCK

แผนภาพที่ 2-2 ความรู้ด้านเนื้อหาและด้านเทคนิคการสอน : PCK

(Mishra และ Koehler, 2006)

แผนภาพเวนน์ (Venn diagram) แสดงการรวมความรู้ 3 ส่วน คือ ความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) และความรู้ด้านเทคนิคการจัดการเรียนการสอน (Pedagogical Knowledge) และความรู้ด้านเทคโนโลยี (Technology Knowledge) รวมเรียกว่า แนวคิดความรู้เนื้อหาผสานวิธีสอนและเทคโนโลยี TPACK (สฤัญญา แซ่มซ้อย และ สุรัสวดี ควรรหา, 2562) ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 องค์ประกอบย่อย TK, CK, PK, TCK, TPK, PCK, TPCK ดังรายละเอียด

แผนภาพที่ 2-3 ความรู้ด้านเนื้อหา, ด้านเทคนิคการสอน และด้านเทคโนโลยี : TPACK

(Mishra และ Koehler, 2006)

- (1) ความรู้เนื้อหา (Content knowledge: CK) หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของครูที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่จะสอนให้กับนักเรียน รวมถึงแนวคิด หลักการ และการนำไปปฏิบัติ
- (2) ความรู้วิธีสอน (Pedagogical knowledge: PK) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการวิธีการในการจัดการเรียนรู้ ทักษะการจัดการในชั้นเรียน การวางแผนการสอน และการประเมินผลจากการจัดการเรียนการสอน
- (3) ความรู้เทคโนโลยี (Technological knowledge: TK) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียน
- (4) ความรู้เนื้อหาผสานวิธีสอน (Pedagogical content knowledge: PCK) หมายถึง ความสามารถในการประยุกต์ใช้ศาสตร์การสอนในเนื้อหาเฉพาะ การหาวิธีที่หลากหลายมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ความสามารถในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือในการจัดการเรียนรู้
- (5) ความรู้เทคโนโลยีผสานความรู้เนื้อหา (Technological content knowledge: TCK) หมายถึง ความรู้ของครูในการเลือกเทคโนโลยีให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่ตนเองสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความสะดวกในการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา
- (6) ความรู้เทคโนโลยีผสานวิธีสอน (Technological pedagogical knowledge: TPK) หมายถึง ความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้ที่หลากหลายให้กับผู้เรียน และสามารถเรียนรู้วิธีการ เครื่องมือหรือเทคโนโลยีที่ทันสมัย จนสามารถนำมาใช้ในกระบวนการ จัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้

(7) ความรู้เนื้อหาสาขานิสอนและเทคโนโลยี (Technological pedagogical content knowledge: TPACK) หมายถึง ความสามารถในการบูรณาการความรู้ ความเข้าใจที่ลึกซึ้งในเนื้อหา รายวิชา มาออกแบบการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เพื่อจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Koh, J. H. L. (2019) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และ ทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการสอนของครู กลุ่มตัวอย่างคือครูจำนวน 47 คน ที่เรียนในหลักสูตรการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศ จากสถาบันผลิตครูประเทศสิงคโปร์ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร คือ เพื่อแนะนำให้ครูรู้จักกับแนวคิด TPACK และเพื่อให้ครูสามารถนำ แนวคิด TPACK ไปออกแบบการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ผลการศึกษาพบว่าครูสามารถใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการวินิจฉัยช่องว่างการเรียนรู้ของนักเรียน ครูใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ อำนวยความสะดวกให้เพื่อนประเมินเพื่อนและให้ผลป้อนกลับซึ่งกันและกัน ยกตัวอย่างเช่น ในวิชา ฟิสิกส์ เรียนเรื่องพลังงานศักย์และพลังงานกล ตรวจสอบความเร็วของรถไฟเหาะโดยการนับจำนวน ลูป ครูรวมแบบทดสอบออนไลน์ พร้อมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนไว้บน Application ในโทรศัพท์ เมื่อ นักเรียนตอบคำถามแล้วให้เพื่อนช่วยตรวจคำตอบ ประเมินผล และให้ผลป้อนกลับ

Tondeur, J., Scherer, R., Siddiq, F., และ Baran, E. (2020) ได้ศึกษาการเพิ่มศักยภาพ การบูรณาการด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) ของนิสิตฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) เรียกว่า แบบวิจัยผสมวิธีพหุระยะ (Multiphase Mixed Method Design) เป็นการวิจัย ที่แบ่งออกเป็น 2 ช่วง ช่วงที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ศึกษาถึงการรับรู้ เกี่ยวกับ TPACK ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จากกลุ่มตัวอย่างนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ครูในประเทศเบลเยียม จำนวน 688 คน ช่วงที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้ 6 กลยุทธ์ในการเพิ่มประสิทธิภาพ คือ (1) ใช้หลักการศึกษเป็นแบบอย่างให้แก่ นิสิตฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู (2) สะท้อนผลจากการเรียนรู้ (3) เรียนรู้วิธีการออกแบบการสอนโดยใช้ เทคโนโลยี (4) ออกแบบการสอนร่วมกันระหว่างเพื่อนนิสิต (5) ประเมินผลตามสภาพจริง (6) ให้ ข้อมูลป้อนกลับ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์จากกลุ่มตัวอย่าง 16 คน และสัมภาษณ์เชิง ลึกจากกลุ่มตัวอย่าง 6 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการสังเคราะห์หลักฐานเชิงคุณภาพข้อมูล จาก การศึกษาพบว่า 6 กลยุทธ์ ที่ใช้ส่งผลต่อการเพิ่มศักยภาพด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะ ด้านดิจิทัล (TPACK) ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

Grant-Skiba และ Orwa (2018) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ต้องออกแบบการเรียนรู้ตอบสนองความต้องการของนักเรียน ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียน ใช้คำถามเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ คิดนอกกรอบ ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เช่น Kahoot, Google Classroom ฯลฯ

de Bruin และ Harris (2017) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน ควรจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการสหวิทยาการ (Interdisciplinary) การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา นั้น ต้องเน้นการพัฒนาครู

Konstantinidou และ Zisi (2017) กล่าวว่า พฤติกรรมและบทบาทของครูที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

- 1) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีอิสระในการคิดมีเสรีภาพในการแสดงออกมีความมั่นใจในตนเอง
- 2) ติดตามคำตอบของนักเรียนโดยตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนได้คิดต่อยอดคิดเพิ่มเติม สนับสนุนให้นักเรียนเกิดการค้นคว้าหาวิธีการแก้ปัญหาและหาคำตอบ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานปัญหาที่นักเรียนกำหนดค่านิยมเอง
- 3) สร้างโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและร่วมกันทำงานเป็นทีม บูรณาการความคิดเข้ากับสังคมในยุคปัจจุบัน
- 4) จัดกิจกรรมกลุ่มเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม มุ่งเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือเน้นการติดต่อสื่อสารซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

Liang See, Shu Shing, Letchmi Devi, Elizabeth Ruilin, และ Keith Chiu Kian (2016) กล่าวว่า 3 องค์ประกอบสำคัญของโรงเรียนสร้างสรรค์ คือ หลักสูตรสร้างสรรค์ การวัดผลและการประเมินผล และการสอน/การเรียนรู้

Alfuhaigi (2015) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน ครูจำเป็นต้องหาข้อมูล ความรู้ และทักษะใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการสอน ครูต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถสูง และเป็นผู้ที่มีความสามารถด้านนวัตกรรม

Blamires และ Peterson (2014) กล่าวว่า การสอนให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ นั้น ครูต้อง 1. ออกแบบการประเมินความคิดและจินตนาการของนักเรียน 2. การสอนเป็นทีม 3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ 4. การพัฒนาตนเองของครูผู้สอน 5. การใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน 6. การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์การเรียน 7. การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง 8. ประเมินผลจากการตอบคำถาม บทสนทนา และการประเมินตนเองของนักเรียน

Botha (2013) กล่าวว่าผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้นำทางด้านนวัตกรรม ต้องเน้นการพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21

Davies และคณะ (2013) กล่าวว่า ศักยภาพของครูผู้สอน คือ การสอนให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดการสนทนาระหว่างการเรียนรู้ เน้นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Activities) การเรียนรู้แบบบูรณาการ สหวิทยาการ นักเรียนสร้างความคิดและขยายความคิดด้วยตนเอง

Sanders (2011) กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนนั้นต้องให้ความสำคัญในประเด็นวิธีการจัดการเรียนการสอนของครู

Thomson (2011) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการพัฒนาโรงเรียน คือ ผู้บริหารโรงเรียนต้องสร้างแรงจูงใจให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เน้นการค้นพบ การค้นคว้า และการตรวจสอบ ประเมินความรู้ความสามารถของครู สนับสนุนการมีส่วนร่วมของครูในการเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาผลการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ จัดการเรียนการสอนตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน เปลี่ยนวิธีการและเครื่องมือวัดผลประเมินผล เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดและตอบคำถาม กระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน เข้าใจถึงประเด็นความสนใจของนักเรียน ใช้วิธีการสอนและกลยุทธ์การสอนที่หลากหลาย ออกแบบกิจกรรมเกี่ยวกับประเด็นทางสังคม จัดกิจกรรมที่หลากหลายและแตกต่างกันในระดับชั้นและเชื่อมโยงประสบการณ์ภายในโรงเรียนสู่ภายนอกโรงเรียน

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2560) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนพัฒนาความคิดสร้างสรรค์นั้นครูควรสร้างสถานการณ์หรือปัญหาให้นักเรียนสงสัยหรือสนใจ มีความหลากหลายและสามารถตอบสนองต่อความถนัดในการเรียนรู้ของนักเรียน ใช้คำถามกระตุ้นให้คิด เพราะคำถาม เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกคิด ผู้สอนต้องคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละบุคคล เพื่อที่จะสามารถออกแบบวิธีสอนให้เหมาะสมกับวิธีเรียนของนักเรียนได้ สอนวิธีคิดและวิธีเรียนที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้มีทางเลือกเพื่อที่จะนำพานักเรียนไปสู่ความสำเร็จตามศักยภาพของตนเองอย่างสร้างสรรค์ ฝึกฝนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์จะทำให้ นักเรียนได้ก้าวทางความคิด ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้เปิดโลกทัศน์แห่งการเรียนรู้ได้กว้างขวาง ยอมรับความแตกต่างทั้งทางด้านความคิด ความรู้ความสามารถ ความเชื่อ วัฒนธรรม ฯลฯ ของผู้อื่น เป็นประสบการณ์ที่นักเรียนจะได้รับทั้งในด้านทักษะความรู้และทักษะชีวิต สามารถที่จะนำมาประยุกต์และพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยสร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้และเป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต นำสู่ความคิดใหม่ ใช้นวัตกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนมีโอกาสเลือก ตัดสินใจ กล้าท้าทายกับปัญหาต่าง ๆ ในรูปแบบการเรียนรู้ทั้งเดี่ยว กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้

จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ที่จะค้นพบสิ่งใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติ ลงมือทำซ้ำ ๆ จนเกิดความชำนาญ ช่วยให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วในการคิดและการลงมือทำ จนเกิดทักษะใหม่ ๆ ได้เสมอ นำเสนอผลงาน (Presenting) เพราะนักเรียนต้อง (Design) รูปแบบการนำเสนอผลงานของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนเองต้องการสื่อสารอย่างถูกต้องการที่ให้นักเรียนฝึกนำเสนอผลงานจึงเป็นทั้งศาสตร์ (วิธีการ) ของการสื่อสาร (Communication) การนำไปใช้เป็นเป้าหมายปลายทางที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียนเพราะการนำไปใช้เป็นความจริง สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตของมนุษย์

จากที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุป ความหมายของการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ไว้ดังนี้

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การพัฒนาความรู้ และทักษะของครูในการจัดทำแผนการสอน การจัดการเรียนการสอน ที่เน้นการบูรณาการข้ามกลุ่มสาระวิชา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ตั้งคำถามเปิดประเด็นคำถามให้นักเรียนสำรวจหาคำตอบ จัดการเรียนการสอน 3 องค์ประกอบ คือ การรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้

3. การวัดและประเมินผล

3.1 ความหมายของการวัดและประเมินผล

การวัด (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมายและเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น เช่น การวัดความสามารถทางสมองด้านต่าง ๆ การวัดคุณสมบัติทางกายภาพ เช่น น้ำหนัก ขนาด ของวัตถุ ผลที่ได้จากการวัดเป็นจำนวนตัวเลข จุดมุ่งหมายของการวัดผลนั้น เป็นการตรวจสอบ การสอนของ ครู อาจารย์และการเรียนของผู้เรียน ในด้านการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ความรู้ด้านความเข้าใจ (Cognitive Domain) ด้านทักษะปฏิบัติ (Psychomotor Domain) ด้านเจตคติ (Affective Domain) (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550: 99)

การประเมินผล (Evaluation) เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่าความจริงและการกระทำ บางทีขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลายทางโดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบประกอบการพิจารณา การประเมินผลแต่ละครั้ง จะประกอบด้วย ผลการวัดที่ได้จากการกระบวนการต่าง ๆ เกณฑ์การพิจารณา และการตัดสินใจ เป็นการชี้ขาด หรือสรุปผลการเปรียบเทียบผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550: 99)

การวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการที่จะทราบว่าการเรียนการสอนนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ ควรมีการปรับปรุงในเรื่องใด การวัดเป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขที่ได้จาก

การวัด ส่วนการประเมินเป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่าในสิ่งที่วัดได้ รวมทั้งข้อมูลจากการสังเกต สัมภาษณ์ การตรวจผลงานและการทดสอบ การวัดผลการเรียนใน 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้ความเข้าใจ ทักษะปฏิบัติ และเจตคติ สถานศึกษาสามารถเทียบโอนผลการเรียนของผู้เรียน โดยการนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ และ/หรือจากการประกอบอาชีพมาเทียบโอนเป็นผลการเรียนของหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งในระดับที่กำลังใจศึกษาอยู่ (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550: 109)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ครูใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน จะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน โดยการวัดและประเมินผลตามระดับชั้นเรียน ที่มุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ การประเมินคุณภาพระดับสถานศึกษา เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้เป็นรายปีและช่วงชั้น นำไปปรับปรุงและพัฒนาให้ได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และการประเมินคุณภาพระดับชาติในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้เรียนที่สามารถจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ถือว่าจบการศึกษาภาคบังคับ และถ้าจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ถือว่า จบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ผู้เรียนต้องผ่านการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนด (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550: 51)

การประเมินค่า/การตัดสิน (Evaluation) หมายถึง การนำเอาข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการวัดหลาย ๆ อย่าง มาเป็นข้อมูลในการตัดสินผลการเรียน โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (Criteria) ที่สถานศึกษากำหนด เพื่อประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนว่านักเรียนมีความเก่งหรืออ่อนเพียงใด สามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการมากน้อยเพียงใด ซึ่งคือการสรุปผลการเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน (Classroom Assessment) หมายถึง กระบวนการเก็บ รวบรวม วิเคราะห์ ตีความ บันทึกข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอน นับตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด นำผลที่ได้มาตีค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดในตัวชี้วัดของมาตรฐานสาระการเรียนรู้ของหลักสูตร ข้อมูลที่ได้นี้นำไปใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้า จุดเด่น จุดด้อย ที่ต้องปรับปรุงให้แก่นักเรียน การตัดสินผลการเรียนรู้อย่างรอบคอบในเรื่อง หรือหน่วยการเรียนรู้ หรือในวิชา และการวางแผนออกแบบการจัดการเรียนการสอนของครู การวัดและประเมินผลทางการศึกษาเป็นการรวมกันระหว่างคำ 2 คำ คือ การวัดหรือการวัดผล (Measurement) และคำว่า การประเมิน หรือการประเมินผล (Evaluation) เป็นคำที่มีความหมายที่แตกต่างกันแต่มักจะใช้ควบคู่กันเสมอ คือการวัดและ

ประเมินผล หรือ การวัดผลและประเมินผล เพื่อให้ครอบคลุมความหมายได้ครบถ้วนความหมายของ คำว่าการวัดผลและประเมินผลได้นั้นนักการศึกษาให้ความหมายทั้งสองคำ ไว้ดังนี้

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2535) ได้กล่าวถึงการวัดผลไว้ว่า การวัดผลเป็นกระบวนการ เชิงปริมาณในการกำหนดค่าตัวเลข หรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัด โดย อาศัยกฎเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

ล้วน สายยศ (2527) ได้กล่าวถึงการวัดผลไว้ว่า การวัดผล หมายถึง การนำเครื่องมือไป กระตุ้นผู้ให้ หรือไปเร้าสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพื่อให้ได้มาซึ่งปริมาณของสิ่งนั้น

อุทุมพร จามรมาน (2520) ได้กล่าวถึงการวัดผลไว้ว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการนำ ตัวเลข หรือสัญลักษณ์ มาเกี่ยวข้องกับลักษณะหรือคุณสมบัติของวัตถุ คน หรือสิ่งของที่จะวัด

ชวาล แพร่ตันกุล (2516) ได้กล่าวถึงการวัดผลไว้ว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการ ใด ๆ ที่ จะให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่ง อันมีความหมายแผนขนาดของสมรรถภาพนามธรรม ที่ นักเรียนผู้นั้นมีอยู่ในตน

สรุปได้ว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการกำหนดตัวเลขให้กับสิ่งที่ต้องการจะวัด โดย ค่าที่ได้สามารถบ่งชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของคุณลักษณะนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ความสำคัญของการวัดและประเมินผล

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ครูใช้พัฒนา คุณภาพผู้เรียน จะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า และความสำเร็จ ทาง การเรียนของผู้เรียน โดยการวัดและประเมินผลตามระดับชั้นเรียนที่มุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมี ความก้าวหน้าทั้งด้าน ความรู้ ทักษะกระบวนการคุณธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ การประเมิน คุณภาพระดับสถานศึกษา เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้เป็นรายปีและช่วงชั้น นำไป ปรับปรุง และพัฒนาให้ได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และการประเมินคุณภาพระดับชาติ ในปีสุดท้าย ของแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ มัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้เรียนที่สามารถจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ถือว่าจบการศึกษาภาคบังคับ และจบถ้าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ถือว่า จบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ผู้เรียนต้องผ่าน การศึกษาตาม เกณฑ์ที่กำหนด การวัดและประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการเรียนการสอน มีประโยชน์ใน หลายด้านดังนี้

1. ปรับปรุงการเรียนการสอนของครู ทำให้ครูทราบว่าผลการสอนของตนเป็นอย่างไรและ จะได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้เรียน ว่ามีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนหรือไม่ เพียงใด ซึ่งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง

3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารงานในสถานศึกษา ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของหลักสูตร โครงการสอน บันทึกการสอนที่นำมาสู่การปฏิบัติว่าประสบปัญหาอย่างไร จะได้แก้ไขปรับปรุง

4. เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป เช่น ผลการเรียนรู้สำเร็จตามหลักสูตร เป็นแนวทางในการทำงานและศึกษาต่อ

5. เป็นหลักฐานด้านการศึกษาของสถานศึกษาในด้านการรับนักเรียน ผลการเรียนรู้และการสำเร็จหลักสูตร

6. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาในด้านผลการเรียน และการสำเร็จการเรียนของนักเรียน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล เป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการเรียนการสอน โดยมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู ทำให้ครูทราบว่าผลการสอนของตนเป็นอย่างไร และจะได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

2. เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน นักเรียนจะได้ทราบว่าตนมีความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนหรือไม่เพียงใด ซึ่งจะเป็แนวทางในการปรับปรุงตนเอง

3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารงานในสถานศึกษา ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของหลักสูตร โครงการสอน บันทึกการสอนที่นำมาสู่การปฏิบัติว่าประสบปัญหาอย่างไร จะได้แก้ไขปรับปรุง

4. เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป เช่น ผลการเรียนรู้สำเร็จตามหลักสูตรเป็นแนวทางในการทำงานและศึกษาต่อ

5. เป็นหลักฐานด้านการศึกษาของสถานศึกษาในด้านการรับนักศึกษา ผลการเรียนรู้และการสำเร็จตามหลักสูตร

6. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาในด้านผลการเรียน และการสำเร็จการศึกษาของนักเรียนนักศึกษา

กิติมา ปรีดีติลล (2532) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการสอนดังต่อไปนี้

1. เพื่อปรับปรุงการสอนของครู ทำให้ครูทราบว่าผลการสอนของตนเองเป็นอย่างไร จะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

2. เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน นักเรียนจะได้ทราบว่าตนเองเก่งอ่อนอย่างไร และครูก็จะทราบว่าเด็กคนไหนเก่ง อ่อน แคไหน จะได้แก้ไขปรับปรุงเป็นรายบุคคล

3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารในโรงเรียน ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของหลักสูตร โครงการสอน และบันทึกการสอนที่นำมาสู่ภาคปฏิบัติประสบกับปัญหาอย่างไร ตรงใด ที่ควร จะทำการแก้ไขหรือพัฒนาต่อไป

4. เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป เช่น เพื่อแสดงผลการเรียนรู้จบ และเป็นหลักฐานให้ ผู้ปกครองทราบ

จะเห็นได้ว่า การวัดและประเมินผลเป็นหน้าที่สำคัญของครูที่จะต้องติดตามดูผลการสอนว่า เป็นอย่างไร จะต้องดำเนินการเกี่ยวกับวิธีการที่จะทำการวัดผลได้ถูกต้องแม่นยำด้วย ดังนั้น ผู้บริหารจึงมีส่วนรับผิดชอบในเรื่องของการวัดและประเมินผลด้วย โดยเป็นเครื่องมือของผู้บริหารในการที่จะติดตามดูว่าสิ่งที่ได้มอบหมายไปนั้น ได้มีการปฏิบัติกันอย่างไรมีคุณค่ามากน้อยเพียงใด ผู้บริหารจึงมีบทบาทสำคัญอีกคนหนึ่งที่จะช่วยคอยดูแลส่งเสริมให้การวัดและประเมินผลเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ (กิตติมา ปรีดีติลล, 2532)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลไว้ว่า การวัด (Measurement) หมายถึง การกำหนดตัวเลขให้กับวัตถุ สิ่งของ เหตุการณ์ ปรากฏการณ์ หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนการจะได้มาซึ่งตัวเลขนั้นต้องใช้เครื่องมือวัดเพื่อให้ได้ตัวเลขที่สามารถแทนคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ต้องการวัด การประเมิน (Assessment) หมายถึง กระบวนการเก็บข้อมูล ตีความ บันทึก และใช้ข้อมูลเกี่ยวกับคำตอบของนักเรียน ที่ทำในภาระงาน/ ชิ้นงาน ว่านักเรียนรู้อะไร สามารถทำอะไรได้ และจะทำต่อไปอย่างไร ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) ได้กล่าวถึงการวัดผลไว้ว่า การวัดและประเมินผลมีความสำคัญและมีประโยชน์ในกระบวนการเรียนการสอน ดังนี้

- 1) เพื่อเป็นการปรับกระบวนการเรียนการสอนของครูให้ดีขึ้น
- 2) เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน ว่ามีความรู้ความเข้าใจมากน้อยเพียงใด
- 3) เพื่อปรับปรุงระบบภายในการบริหารสถานศึกษา
- 4) เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป
- 5) เป็นหลักฐานด้านการศึกษาของสถานศึกษาในด้านการรับนักเรียนผลการเรียนและการสำเร็จหลักสูตร
- 6) เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา ในด้านผลการเรียนและการสำเร็จ การเรียนของนักเรียน

3.3 องค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดจุดหมายสมรรถนะสำคัญของการพัฒนานักเรียน ให้เป็นคนดีมีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีขีดความสามารถในการ

แข่งขันในเวทีระดับโลก กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่กำหนดใน
สาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน มี
คุณลักษณะอันพึงประสงค์และเข้าร่วมกิจกรรมในการพัฒนานักเรียน

- 1) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้
- 2) การประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน
- 3) การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 4) การประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียน

**แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนานักเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลัก
ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์**

Grant-Skiba และ Orwa (2018) การวัดผล ประเมินผลในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาสมรรถนะของ
นักเรียน ควรประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน เน้นการประเมินความก้าวหน้า

de Bruin และ Harris (2017) กล่าวว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลต้องส่งเสริม
ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน

จากที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุป ความหมายของการวัดและประเมินผล เพื่อ
พัฒนานักเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ไว้ดังนี้

การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดแนวทางวัดและประเมินผล การพัฒนาเครื่องมือ
วัดและประเมินผลนักเรียน เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ เน้นการประเมินผล
การเรียนรู้ระหว่างเรียน ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนรายบุคคล เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และ
ให้ผลป้อนกลับที่เหมาะสมกับนักเรียนรายบุคคล และการติดตาม กำกับ ให้ความช่วยเหลือนักเรียน

4. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

4.1 ความสำคัญของแหล่งเรียนรู้

แหล่งเรียนรู้มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ทั้งในระบบ นอกระบบ และตาม
อัธยาศัยดังที่กรมสามัญ (2544) ได้ให้แนวคิดไว้ดังนี้

- 1) แหล่งเรียนรู้สามารถตอบสนองการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ (Process of Learning) โดยการเรียนรู้ปฏิบัติจริง (Learning by doing) ทั้งการเรียนรู้ของคนในชุมชนที่มีแหล่งเรียนรู้
ของตนเองอยู่แล้ว และการเรียนของคนอื่น ๆ ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย
- 2) เป็นแหล่งกิจกรรม แหล่งทัศนศึกษา แหล่งฝึกงาน และแหล่งฝึกอาชีพของ
นักเรียน
- 3) เป็นแหล่งสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นด้วยตนเอง
- 4) เป็นห้องเรียนทางธรรมชาติ เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า วิจัย และฝึกอบรม

5) เป็นองค์กรเปิด ผู้สนใจสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเต็มที่และทั่วถึง

6) สามารถเผยแพร่ข้อมูลให้นักเรียนในเชิงลึก เข้าสู่กลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง ประหยัดและสะดวก

7) มีสื่อประเภทต่าง ๆ ประกอบด้วย สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนและพัฒนาอาชีพ

กิงแก้ว อารักษ์ และคนอื่น ๆ (2548) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ ดังนี้

1) กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อที่หลากหลาย

2) ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ให้ลึกซึ้งขึ้น โดยใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูลและสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูล

3) กระตุ้นให้มุ่งเน้นลงลึกในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งผลักดันให้นักเรียนแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น สามารถสร้างผลผลิตในการเรียนให้มีคุณภาพสูงขึ้น

4) เสริมสร้างการเรียนรู้ จนเกิดทักษะในการแสวงหาข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยการสร้างตระหนักเชิงมโนทัศน์เกี่ยวกับธรรมชาติและแตกต่างของข้อมูล

5) เสริมสร้างการพัฒนาทักษะการคิด เช่น การแก้ปัญหา การให้เหตุผล และการประเมินอย่างมีวิจารณญาณ โดยอาศัยการวิจัยอิสระและการควบคุมข้อมูล

6) เปลี่ยนเจตคติของครูและนักเรียนที่มีต่อเนื้อหารายวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7) พัฒนาทักษะการวิจัยและความเชื่อมั่นในตนเองในการค้นหาข้อมูลโดยบูรณาการทักษะการใช้ห้องสมุด เข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร

8) เพิ่มสัมฤทธิ์ผลด้านวิชาการในด้านเนื้อหา เจตคติ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยอาศัยแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายในการเรียนรู้

นอกจากนั้น ดำริ บุญชู (2548) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1) เป็นแหล่งที่รวมขององค์ความรู้อันหลากหลาย พร้อมทั้งจะให้นักเรียนเข้าไปศึกษาค้นคว้าด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล และเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2) เป็นแหล่งเชื่อมโยงให้สถานศึกษาและชุมชนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน ทำให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแก่บุตรหลานของตน

3) เป็นแหล่งข้อมูลที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข เกิดความสนุกสนาน และมีความสนใจที่จะเรียนรู้ ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

4) ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการคิดได้เอง ปฏิบัติเอง และสร้างความรู้ด้วยตนเอง ขณะเดียวกันก็สามารถเข้าร่วมกิจกรรมและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

5) ทำให้นักเรียนได้รับการปลูกฝังให้รู้และรักท้องถิ่นของตน มองเห็นคุณค่าและตระหนักถึงปัญหาในชุมชนของตน พร้อมทั้งจะเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต

4.2 ประโยชน์ของแหล่งเรียนรู้กับการจัดการเรียนการสอน

อรทัย มูลคำ และสุวิทย์ มูลคำ (2544) และกรมวิชาการ (2545) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของแหล่งเรียนรู้ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1) นักเรียนได้ค้นคว้าหาคำตอบ ออกไปนอกสถานที่ เรียนรู้สิ่งที่แปลกใหม่ น่าสนใจ ทำให้เกิดการอยากรู้อยากเห็น เกิดจินตนาการ ไม่ซ้ำซากจำเจ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับชุมชน ดังนั้นแหล่งเรียนรู้จึงกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของการคิด ได้แก่ การคิดไตร่ตรอง การคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจนสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ให้นักเรียน

2) นักเรียนได้เรียนรู้จากของจริง ได้เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสครบถ้วน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความคิดรวบยอดได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น นักเรียนมองเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นกระบวนการ เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สร้างสภาพแวดล้อมและประสบการณ์

3) ครู นักเรียน และแหล่งเรียนรู้ ต่างได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปด้วยกัน เกื้อหนุนกัน นักเรียนมีความสนใจและความสามารถในการเรียนรู้ที่ต่างกัน สามารถเรียนรู้ได้เท่าเทียมกัน

4) เป็นการบูรณาการสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงกัน โดยเชื่อมโยงทั้งสิ่งที่อยู่ใกล้และไกลตัวของนักเรียนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

5) นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการค้นคว้า การใช้ การเลือก และการรู้เท่าทันแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

6) บุคลากรในสถานศึกษา บุคลากรในชุมชน และในท้องถิ่น ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง เกิดสัมพันธภาพ ความร่วมแรงร่วมใจ และความภาคภูมิใจทั้งสถานศึกษาและชุมชน

4.3 บทบาทของสถานศึกษาในการนำแหล่งเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้

กรมสามัญศึกษา (2542) กล่าวถึง บทบาทของสถานศึกษาในการนำแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ โดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และให้นักเรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

2) ส่งเสริมให้โรงเรียนดำเนินการจัดแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่สมบูรณ์ มีคุณภาพ และเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้อย่างแท้จริง

3) รมรณค้ให้โรงเรียนพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายไว้ในแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนอย่างครบครัน โดยสนองตอบความต้องการของนักเรียน หลักสูตร ชุมชน และสังคม

4) ดำเนินการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2545) ได้กำหนดบทบาททั่วไปของสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้สถานศึกษานำไปใช้เป็นแนวปฏิบัติ ดังนี้

1) สำรวจแหล่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ในเขตพื้นที่ การศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาใกล้เคียง

2) จัดทำเอกสารเผยแพร่แก่ครู สถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงาน และสถาบันอื่น ที่จัดการศึกษาในบริเวณใกล้เคียง

3) จัดตั้งและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ และประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในการจัดตั้งส่งเสริมพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน

4) ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูใช้แหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.4 บทบาทของผู้บริหารในการใช้แหล่งเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1) กำหนดนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการจัดหา จัดสร้างหรือพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน

2) ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และประสบการณ์จากและการใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน

3) สนับสนุนให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการนำเสนอผลงาน/นวัตกรรมที่เกิดจากการใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน

4) กำกับ ติดตาม ดูแลและประเมินผลระบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน

4.5 บทบาทของครูในการใช้แหล่งเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1) เตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้แหล่งเรียนรู้ร่วมกับนักเรียน

2) จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในแหล่งเรียนรู้ที่จูงใจและเสริมแรงให้เกิดการเรียนรู้

3) เอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคลและแสดงความเมตตากับนักเรียนอย่างทั่วถึง

4) จัดกิจกรรมและสถานการณ์ในแหล่งเรียนรู้ให้นักเรียนได้คิดและแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

- 5) ส่งเสริมให้นักเรียนใฝ่หาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้
- 6) ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ในชีวิตจริง
- 7) ฝึกให้นักเรียนประเมินเพื่อพัฒนาและปรับปรุงตนเองด้านการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้
- 8) จัดโอกาสให้นักเรียนนำเสนอผลงานที่เป็นผลงานการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้

ในการดำเนินงานของสถานศึกษาด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ นั้นสถานศึกษามีแนวในการปฏิบัติ ดังนี้

- 1) จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เพียงพอ เพื่อสนับสนุนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองกับการจัดกระบวนการเรียนรู้
- 2) จัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น การพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งเรียนรู้ จัดให้มีห้องสมุดวิชา ห้องสมุดเคลื่อนที่มุมหนังสือในห้องเรียน ห้องพิพิธภัณฑ หอสมุดมีชีวิต ห้องคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ศูนย์วิชาการ ศูนย์วิทยบริการ (Resource Center) สวนสุขภาพ สวนวรรณคดี สวนหนังสือ สวนธรรมะ เป็นต้น
- 3) จัดระบบข้อมูลแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาของตนเอง เช่น จัดเส้นทางแผนที่และระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดสถาบันการศึกษา พิพิธภัณฑ พิพิธภัณฑวิทยาศาสตร์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ
- 4) ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนได้ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมิน และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
- 5) ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในต่างประเทศ

แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนานักเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

McBurnett (2018) กล่าวว่า การพัฒนาโรงเรียนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนนั้นไม่จำกัดเฉพาะในห้องเรียน นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน นักเรียนมีอิสระในการเลือกที่นั่งและเลือกพื้นที่ในการเรียนรู้ จัดพื้นที่กลางแจ้ง เพื่อให้ให้นักเรียนได้เข้าถึงธรรมชาติ

Sabbah (2017) กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียน ต้องจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดหาสื่อและวัสดุอุปกรณ์เพื่อการศึกษาที่ทันสมัย พัฒนาห้องสมุด และห้องปฏิบัติการ ครูจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ สำหรับนักเรียน

Robinson และ Aronica (2015) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหาร ต้องสร้างสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้เอื้อต่อการตอบสนองความต้องการของนักเรียนรายบุคคล

Blamires และ Peterson (2014) กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนต้องพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ สร้างบรรยากาศการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง

จากที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัย ได้สรุปความหมายของการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนานักเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ไว้ดังนี้

การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการตอบสนองความต้องการของนักเรียนทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องปฏิบัติการ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนเชื่อมต่อเทคโนโลยีและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

5. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กล่าวถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ไว้ว่า สถานศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู อาจารย์ให้บรรลุผลในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้มีความหลากหลายและเหมาะสม ควรเน้นตั้งแต่การจัดทำจัดหา จากท้องถิ่น ไปจนถึงสื่อที่ทันสมัยเป็นสากล สื่อเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก เพิ่มพูนทักษะประสบการณ์ สร้างสถานการณ์เรียนรู้ให้แก่นักเรียน กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาศักยภาพทางความคิด ได้แก่ การคิดไตร่ตรอง การคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจนสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมให้แก่นักเรียน สื่อการเรียนรู้ในปัจจุบันมีอิทธิพลสูงต่อการกระตุ้นให้นักเรียนกลายเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีมากมายหลากหลายรูปแบบ มีบทบาทและให้คุณประโยชน์ได้ สถานศึกษามีแนวปฏิบัติดังนี้

- 1) ศึกษา วิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรมการเรียนการสอน และการบริหารงานวิชาการ
- 2) ส่งเสริมให้ครูผลิตพัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน
- 3) จัดหาสื่อ และเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 4) ประสานความร่วมมือในการผลิตจัดหาพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน และพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น
- 5) ประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

5.1 ประโยชน์และความสำคัญของสื่อการเรียนการสอน

- 1) ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้มากและจดจำได้นาน
- 2) ช่วยให้นักเรียนสนใจและมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกระบวนการเรียนการสอน

- 3) ช่วยส่งเสริมการคิดเป็นและการแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนของนักเรียน
- 4) ช่วยอธิบายสิ่งที่ยากสลับซับซ้อนให้เข้าใจได้ง่าย
- 5) ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของเอกลักษณ์บุคคลไม่ว่าจะเป็นเด็กเก่งหรือเด็กเรียนช้า
- 6) ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสอนโดยประหยัดเวลาและแรงงาน
- 7) ทำให้ครูสามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลายรูปแบบ
- 8) ช่วยเพิ่มประสบการณ์ของนักเรียนให้กว้างขวางมากขึ้น
- 9) ช่วยแก้ปัญหาข้อจำกัดในการเรียนการสอนบางประการ

5.2 นโยบายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ในด้านการศึกษากล่าวว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนให้เต็มตามศักยภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และนักเรียนสำคัญที่สุด องค์ประกอบที่แสดงถึงปัจจัยที่เป็นหัวใจของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษา คือ วิสัยทัศน์ และแรงผลักดันอย่างเป็นรูปธรรมของผู้บริหารระดับสูง ความก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology : IT) เป็นการนำเอาวิทยาศาสตร์การด้านคอมพิวเตอร์ และการสื่อสารโทรคมนาคมที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในสาขาต่าง ๆ อย่างกว้างขวางทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet) มีการกระจายกันอย่างรวดเร็วทำให้การสืบค้นข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ทำได้สะดวกและกว้างขวาง และการสื่อสารด้วยระบบไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail : E-mail) ซึ่งเปิดกว้างให้บุคคลเข้าถึงข้อมูล และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เปรียบเสมือนห้องสมุดโลก ทำให้บทบาทของครูและกระบวนการจัดการเรียนการสอนเปลี่ยนไป การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการศึกษา

1) เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของโอกาสทางการศึกษา เพื่อสนองนโยบายของการจัดการศึกษาที่ว่า “การศึกษาเพื่อประชาชนทุกคน” เป็นการสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา เช่น ทำให้โรงเรียนที่ห่างไกลความเจริญและได้โอกาสเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ผ่านอินเทอร์เน็ต

2) เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษานักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านสื่อ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้เทคโนโลยีสารสนเทศยังก่อให้เกิดนวัตกรรมทางการศึกษาใหม่ ๆ ทั้งทางภาพ ข้อความ และเสียงที่มีความหลากหลายในการส่งเสริมการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนรู้ นักเรียนมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว และเข้าใจง่ายขึ้น

3) เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ในวงการศึกษามากขึ้น ทำให้การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารกระจายได้อย่างรวดเร็ว และเกิดอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์เวิลด์ไวด์เว็บ ดาวเทียมสื่อสาร ซีดีรอม มัลติมีเดีย อินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดระบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Aided

Instruction: CAI) และระบบคอมพิวเตอร์ช่วยเรียน (Computer Aided Learning : CAL) ทั้งระดับท้องถิ่นและระบบทางไกล

5.3 นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การระดมสรรพความรู้ที่มีเหตุผล มาประยุกต์ใช้ให้เป็นระบบใหม่ และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ที่เป็นจริง ในการแก้ปัญหาให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม เป็นการอาศัยความรู้หลากหลายด้าน เช่น โสตทัศนศึกษา การวัดผล จิตวิทยาการศึกษา และแนะแนว การศึกษาพิเศษ การบริหารการศึกษารวมทั้งความรู้ด้านอื่น ๆ ในปัจจุบันนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาจะเน้นการศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1) การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Instruction)
- 2) การเรียนการสอนสำเร็จรูปโปรแกรม (Programed Instruction)
- 3) การแสวงหานวัตกรรมทางการศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นโดยการเข้าสู่ระบบ (System Approach)
- 4) โสตทัศนศึกษา (Audio Visual Education)
- 5) คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Aided Instruction : CAI)
- 6) การใช้ทรัพยากร (Resource) ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด
- 7) เครื่องช่วยสอน (Teaching Machine)
- 8) สื่อการศึกษามวลชน (Mass Education) เช่น วิทยุ โทรทัศน์ทางการศึกษา
- 9) ความเสมอภาคทางการให้โอกาสทางการศึกษาตามเอกภาพของแต่ละบุคคล
- 10) ให้ความเสมอภาคทางการศึกษาทุกท้องถิ่น
- 11) ให้ความรู้ทางจิตวิทยาสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเอ็กต์บุคคล
- 12) การศึกษาตลอดชีพ (Life long Education)
- 13) การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
- 14) การศึกษาทางอินเทอร์เน็ต เช่น Web-based Instruction, E-Learning

แนวการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

Grant-Skiba และ Orwa (2018) กล่าวว่า วิธีการดึงดูดนักเรียน คือ ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เช่น Kahoot, Google Classroom ฯลฯ

Blamires และ Peterson (2014) กล่าวว่า การสอนให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์นั้น ครูต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน

จากที่นักวิชาการกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัย ได้สรุป ความหมายของการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ไว้ดังนี้

การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การจัดหาสื่อ การผลิตสื่อ การพัฒนา และส่งเสริมครูในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการส่งเสริมการสร้าง นวัตกรรมการสอนของครู

จากแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบข่ายการบริหารวิชาการ ไว้ 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การ จัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สามารถนำมาแสดงเป็นแผนภาพได้ดังแผนภาพที่ 2-4

แผนภาพที่ 2-4 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ 5 ขอบข่าย

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์

2.3.1 ความหมายของกลยุทธ์

2.3.2 การบริหารเชิงกลยุทธ์

2.3.3 กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์

2.3.4 การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation)

โดยเนื้อหาแต่ละส่วน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1 ความหมายของกลยุทธ์

Certo และ Peter (1991) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องที่คาดว่าจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

Pitts และ Lei (2000) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง ความคิด (Ideas) แผนงาน (Plans) และการกระทำ (actions) ต่าง ๆ ที่นำมาใช้เพื่อให้เกิดความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

Schermerhorn (2002) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง แผนแม่บทหรือแผนปฏิบัติการหลักสำคัญขององค์กร ซึ่งองค์กรใช้เป็นตัวกำหนดทิศทางการดำเนินงานระยะยาว รวมทั้งใช้เพื่อเป็นแนวทางในการใช้ทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยทำให้ได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยั่งยืน

Mary Coulter (2005) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง การตัดสินใจและการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยตรงในการใช้ทรัพยากรและศักยภาพเพื่อสร้างโอกาสและป้องกันภัยที่จะเกิดขึ้นต่อองค์กร

David (2007) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการ (Means) ในการบรรลุวัตถุประสงค์ในระยะยาว (Long-term Objective)

เนตร์พัฒนา ยาวีราข (2556) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง การวางแผนอย่างกว้าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในระยะยาว

จากความหมายของกลยุทธ์ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า กลยุทธ์ หมายถึง แนวทางหรือวิธีการทำงานเชิงรุกที่องค์กรใช้เป็นกรอบการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ พันธกิจ และวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

2.3.2 การบริหารเชิงกลยุทธ์

การบริหารเชิงกลยุทธ์ เป็นการบริหารโดยคำนึงถึงลักษณะของการดำเนินงานขององค์กรในอนาคต สภาพแวดล้อม การจัดสรรทรัพยากร และการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยมุ่งเน้นการกำหนดทิศทาง ภารกิจ และกลยุทธ์การดำเนินงานขององค์กรให้ชัดเจน และสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายในขององค์กร การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงส่วนต่าง ๆ ขององค์กรให้สามารถนำกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม และการกำกับติดตาม ควบคุมและประเมินผลการดำเนินการตามกลยุทธ์เพื่อ

เรียนรู้ผลความก้าวหน้า ตลอดจนปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุงต่อไป การบริหารกลยุทธ์จึงจำเป็นต้องอาศัยความสุชุม รอบคอบ มีความคิดสร้างสรรค์ มองการณ์ไกล และการคาดการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อให้องค์กรอยู่ในตำแหน่งที่ดีกว่าอยู่เสมอ การบริหารเชิงกลยุทธ์ คือ การตอบคำถามที่สำคัญ 4 ประการให้ได้ครบและสมบูรณ์ ซึ่งได้แก่ 1) ปัจจุบันเราอยู่ ณ จุดไหน (Where are we now?) ซึ่งเครื่องมือที่น่าจะตอบคำถามนี้ได้ดี คือ การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) อุปสรรค (Threats) หรือที่รู้จักกันว่า SWOT Analysis 2) ในอนาคตเราต้องการไปสู่จุดไหน (Where do we want to be?) ซึ่งก็คือการกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) และทิศทางขององค์กร 3) เราจะไปสู่จุดนั้นได้อย่างไร (How do we get there?) ซึ่งก็คือ การกำหนดยุทธศาสตร์หรือประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategy Formulation) และ 4) เราจะต้องทำหรือปรับเปลี่ยนอะไรบ้างเพื่อไปถึงจุดนั้น (What do we have to do or change in order to get there?) ซึ่งก็คือการแปลงยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (Strategy Execution)

2.3.3 กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์

Certo และ Peter (1991) กล่าวว่า กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis) เป็นการศึกษา วิเคราะห์ ถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการดำเนินงานทั้งหมดขององค์กร ประกอบด้วยปัจจัยแวดล้อมภายนอกองค์กร ได้แก่ สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพการเมือง กฎหมาย และเทคโนโลยี เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ที่มีผลต่อการบริหาร และปัจจัยแวดล้อมภายในองค์กร เป็นกระบวนการวิเคราะห์หองค์ประกอบทางด้านการบริหารจัดการภายในที่มีอยู่ทั้งหมด รวมถึงกระบวนการวางแผน การจัดองค์กร การขึ้นนำทางการบริหาร การควบคุม เป็นต้น ถือเป็นการพิสูจน์ทราบในเบื้องต้นถึง จุดอ่อน (Weaknesses) และจุดแข็ง (Strengths) ขององค์กร

2. การจัดวางทิศทางขององค์กร (Establishing of an Organizational Direction) เมื่อผู้บริหารได้รับทราบข้อมูลอย่างแน่ชัดในภาพรวมจากการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายในและภายนอกองค์กร และทราบถึงจุดอ่อนและจุดแข็ง โอกาสและปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการแล้ว จะต้องนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการจัดวางทิศทางขององค์กรว่า องค์กรควรจะดำเนินไปในทิศทางใด ซึ่งผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงส่วนสำคัญ 2 ส่วนคือ พันธกิจขององค์กร (Organizational Mission) และเป้าประสงค์ขององค์กร (Organizational Objectives)

3. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) เป็นกระบวนการพิจารณาถึงความเหมาะสมของกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในกระบวนการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ เพื่อให้บรรลุ

เป้าหมายขององค์กร ในการกำหนดกลยุทธ์ผู้บริหารสามารถใช้เครื่องมือที่สำคัญในการวิเคราะห์ ซึ่งประกอบด้วย 4 แนวทาง คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบ (Critical Question Analysis) 2) การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis) 3) การวิเคราะห์กลุ่มการลงทุนทางธุรกิจ (Business Portfolio Analysis) และ 4) การวิเคราะห์อุตสาหกรรมโดยอาศัยตัวแบบของ Porter (Porter's Model for Industry Analysis)

4. การปฏิบัติตามกลยุทธ์ (Strategy Implementation) ในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ต้องอาศัยทักษะทางการบริหารจึงจะสามารถปฏิบัติการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะทางการบริหารดังกล่าวประกอบไปด้วย 1) ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ (Interacting Skill) 2) ทักษะทางด้านการจัดสรรทรัพยากร (Allocating Skill) 3) ทักษะทางด้านการติดตามผลการปฏิบัติงาน (Monitoring Skill) และ 4) ทักษะทางด้านการจัดองค์กร (Organizing Skill)

5. การควบคุมกลยุทธ์ (Strategy Control) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ผู้บริหารจำเป็นต้องประเมินและตรวจสอบถึงความก้าวหน้าขององค์กรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่วางไว้ ว่ามีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามแผนกลยุทธ์มากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ยังเป็นการจูงใจและกระตุ้นให้สมาชิกขององค์กรมีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าประสงค์ขององค์กร การควบคุมเชิงกลยุทธ์อาจเป็นการประเมินผลการปฏิบัติในระหว่างแผนงาน (In-Process Evaluation) หรือเป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดแผนงาน (Post-Process Evaluation)

พทุทธ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) กล่าวว่า Strategy เป็นแนวทางเชิงรุกในการบรรลุเป้าหมาย ใน 1 Strategy ประกอบด้วย Tactic คือวิธีการเชิงรุกหลาย ๆ วิธีการ Strategy จึงเป็นกลุ่ม หรือชุดของวิธีการเชิงรุก การวางแผนกลยุทธ์ เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) ประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ 1. การวิเคราะห์สถานการณ์ 2. การวางแผนเชิงกลยุทธ์ หรือการกำหนดกลยุทธ์ 3. การปฏิบัติตามกลยุทธ์ 4. การควบคุมเชิงกลยุทธ์และการประเมินผล

เนตร์พัฒนา ยาวีราษ (2556) กล่าวว่า กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environmental analysis) คือการศึกษาองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กร ผู้บริหารวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเพื่อช่วยใหเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อกำหนดกลยุทธ์ที่จะเป็นไปได้เหมาะสมที่สุด การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในทำให้ทราบจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) ขององค์กร ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกทำให้ทราบโอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ขององค์กร

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดทิศทางขององค์กร (Establishing organizational direction) เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารจะต้องกระทำหลังจากวิเคราะห์สภาพแวดล้อมแล้วคือ การวิเคราะห์ภารกิจขององค์กร (Determining Organizational Mission) หมายถึง การวิเคราะห์ว่าภารกิจขององค์กรมีอะไรบ้าง ทำไมจึงมีภารกิจนั้น เหตุผลของการกำหนดภารกิจนั้นขึ้นมาเพื่ออะไร ภารกิจขององค์กรแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่สมาชิกจะต้องปฏิบัติเพื่อสำเร็จตามวัตถุประสงค์โดยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ภารกิจช่วยให้ผู้บริหารมีการกำหนดเป้าหมายในสิ่งที่จะต้องทำให้สำเร็จ รวมถึงมีประโยชน์ต่อการชี้แนะว่าควรใช้ทรัพยากรทางการบริหารอย่างไรจึงจะเกิดประโยชน์สูงสุด

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy formulation) การกำหนดกลยุทธ์เป็นกระบวนการที่ทำให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จ ผู้บริหารกำหนดกลยุทธ์จากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่ได้วิเคราะห์แล้ว เครื่องมือที่จะช่วยให้การกำหนดกลยุทธ์เป็นไปด้วยดีประกอบด้วย การวิเคราะห์คำถามวิกฤต (Critical question analysis) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT analysis) การวิเคราะห์ธุรกิจ (Business portfolio analysis) และการวิเคราะห์โครงสร้างทางอุตสาหกรรม (Porters Model for Industry Analysis)

ขั้นตอนที่ 4 การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy implementation) กระบวนการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติเพื่อให้เป็นผลสำเร็จอย่างมีคุณค่าจะต้องอาศัยทักษะด้านต่าง ๆ ที่สำคัญคือ ทักษะในการนำไปปฏิบัติ (Interacting Skill) ทักษะทางด้านการจัดสรรทรัพยากร (Allocating Skill) ทักษะทางด้านการตรวจสอบดูแลผลการทำงาน (Monitoring Skill) และทักษะทางด้านการจัดองค์กร (Organizing Skill)

ขั้นตอนที่ 5 การควบคุมกลยุทธ์ (Strategy control) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการจัดการกลยุทธ์ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการตรวจสอบดูแล และประเมินผลของกลยุทธ์ให้มีกระบวนการในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม การควบคุมกลยุทธ์สามารถทำได้หลายวิธี มีการใช้เทคนิคต่าง ๆ ใน การตรวจสอบและประเมินผล เช่น การประเมินผลงาน การกำหนดตัวชี้วัด

ร็อบบินส์, วิรัช, และ เคาล์เตอร์ (2557) กล่าวว่า กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การระบุพันธกิจ วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ขององค์กร (Identify the Organization's Current Mission, Objectives and Strategies) กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์จะเริ่มต้นด้วยการสำรวจและทบทวนพันธกิจ วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ปัจจุบันขององค์กร พันธกิจจะทำให้ผู้บริหารทราบถึงจุดมุ่งหมาย (Purpose) ขององค์กรจะได้ยึดถือเป็นหลักในการกำหนดขอบเขตของสินค้าหรือการบริการขององค์กร ส่วนเป้าหมายปัจจุบันจะทำให้ทราบถึงรายละเอียด ของพันธกิจที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายนอก (Doing an External Analysis) คือการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายนอก (External Environment) ซึ่งมีผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กร ผู้บริหารจะต้องวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายนอกอย่างต่อเนื่อง ทั้งสิ่งแวดล้อมภายนอกทั่วไป (General Environment) ได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจ การเมือง/กฎหมาย สังคมวัฒนธรรม เทคโนโลยี และโลกาภิวัตน์ และสิ่งแวดล้อมเฉพาะ (Specific Environment) เช่น ลูกค้า ผู้ขายวัตถุดิบ คู่แข่ง กลุ่มผลประโยชน์ ผู้บริหารต้องพิจารณาแนวโน้ม (Trends) ของสิ่งแวดล้อมเหล่านี้เพื่อใช้เป็นข้อมูลมากำหนดกลยุทธ์องค์กรอย่างถูกต้องเหมาะสม

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายใน (Doing an Internal Analysis) คือการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment) เช่น พิจารณาทักษะ (Skills) และความสามารถ (Abilities) ของพนักงาน ผลิตภัณฑ์ (Product) สถานะการเงิน (Financial Position) สิ่งแวดล้อมภายในองค์กรจะเป็นกรอบกำหนดความสำเร็จในการบริหารงานอย่างหนึ่ง องค์กรที่มีความสามารถหลัก (Core Competencies) เช่น ทักษะความชำนาญ เทคโนโลยี เงินทุน จะเป็นอาวุธสำคัญที่จะสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน

ขั้นที่ 4 กำหนดกลยุทธ์ (Formulating Strategies) การกำหนดกลยุทธ์จะดำเนินการตามขั้นตอนการตัดสินใจผู้บริหารจะกำหนดกลยุทธ์หลายกลยุทธ์ หรือหลายทางเลือก แล้วเลือกกลยุทธ์ที่ให้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด

ขั้นที่ 5 การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Implementing Strategies) กลยุทธ์จะบังเกิดผลเมื่อนำไปปฏิบัติ

ขั้นที่ 6 การประเมินผลงาน (Evaluating Results) เพื่อให้ทราบว่ากลยุทธ์ (Strategies) ที่ปฏิบัติทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย (Goals) หรือวัตถุประสงค์ (Objectives) ภายใต้พันธกิจ (Mission) เพียงใด มีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการปฏิบัติจริง ควรมีการปรับแก้ไขอย่างไร

ประยงค์ เนาวบุตร (2556) กล่าวว่า กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (An Environment Analysis) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเป็นการเริ่มต้นของกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นภาพของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกขององค์กรใน โดยชี้ให้เห็นถึง 1) ข้อดี ข้อเด่น หรือจุดแข็ง (Strengths) ขององค์กรนั้น ๆ 2) ข้อเสีย ข้อด้อย หรือจุดอ่อน (Weaknesses) ขององค์กรนั้น ๆ 3) โอกาสต่าง ๆ ที่องค์กรจะใช้ดำเนินงาน (Opportunities) 4) อุปสรรค (Threats) สิ่งที่เกิดกีดกันหรือกีดขวางการดำเนินงานขององค์กร

2. การกำหนดทิศทางขององค์กร (An Organizational Direction) เพื่อให้องค์กรดำเนินไปสู่ทิศทางที่ต้องการ ผู้บริหารมักใช้ปัจจัยหลักๆ ดังต่อไปนี้เป็นตัวกำหนดทิศทาง คือ วิสัยทัศน์ (Vision) ภารกิจ (Mission) วัตถุประสงค์ (Objectives) และเป้าหมาย (Goals) โดยทั่วไป วิสัยทัศน์และภารกิจขององค์กร ผู้บริหารจะทำการกำหนดไว้กว้าง ๆ แต่จะใช้วัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นตัวกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน ดังนั้นหลังจากทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมแล้วผู้บริหารจะทำการกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย ให้มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกันไปตามลำดับ

3. การสร้างกลยุทธ์องค์กร (Strategy Formulation) เป็นกระบวนการออกแบบกลยุทธ์ซึ่งจะนำไปสู่ความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน และเป็นการสร้างโอกาสในด้านต่าง ๆ ให้แก่องค์กรอย่างต่อเนื่อง การสร้างกลยุทธ์เป็นเรื่องที่สำคัญที่จะนำมาใช้ปฏิบัติเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ภายในองค์กรมีกลยุทธ์ที่สำคัญ 3 ระดับ คือ ระดับองค์กร (Corporate Level Strategy) ผู้บริหารระดับสูง (Top Level) จะเป็นผู้กำหนดระดับธุรกิจ (Business Level Strategy) ผู้บริหารระดับกลาง (Middle Level) เป็นผู้รับผิดชอบ และกลยุทธ์ระดับหน้าที่ (Functional Level Strategy) ผู้บริหารระดับต้น (Lower Level) จะเป็นผู้รับผิดชอบ

4. การปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ (Strategy Implementation) เป็นขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการเพื่อทำการวิเคราะห์เชิงเหตุเชิงผลว่าการดำเนินการต่าง ๆ จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่องค์กรมากน้อยเพียงใด มุ่งหวังที่จะชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุถึงแนวทางในการดำเนินงานที่สามารถลดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติจริง

5. การควบคุมเชิงกลยุทธ์ (Strategy Control) เป็นการควบคุมองค์กรที่มุ่งตรงไปที่การตรวจสอบ (Monitoring) การประเมินผล (Evaluating) และการปรับปรุงแก้ไข (Improving) กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์

จากกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ จะประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอน คือ 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis) 2) การกำหนดทิศทางขององค์กร (Establishing of an Organizational Direction) 3) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) 4) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) และ 5) การควบคุมกลยุทธ์ (Strategy Control) ซึ่งในการจัดทำกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ได้กำหนดกรอบแนวคิดประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis) ทั้งภายในและภายนอก การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) และการตรวจสอบกลยุทธ์

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรและภายนอกองค์กร เพื่อกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสม การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ทำให้ทราบจุดแข็ง และจุดอ่อนขององค์กร ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ทำให้ทราบโอกาสและอุปสรรคขององค์กร (เนตร์พัฒนา ยาวีราข, 2556) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร (External Environment Analysis) การที่องค์กรจะกำหนดกลยุทธ์ได้ จะต้องมีการตรวจสอบสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เพื่อประเมินโอกาส (Opportunities) และข้อจำกัดหรืออุปสรรค (Threats) การตรวจสอบสภาพแวดล้อมภายนอก คือ การประเมิน แยกแยะและวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร จากสภาพแวดล้อมภายนอกให้แก่ผู้บริหารและบุคลากรภายในองค์กรได้รับทราบ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก องค์กร หลักนิยมทั่วไป คือใช้หลักที่เรียกกันว่า “PEST Analysis” หรือ “STEP Analysis” ซึ่ง ประกอบไปด้วย

1) การเมือง (Political Component = P) เป็นการวิเคราะห์นโยบายและกฎหมายต่าง ๆ ของภาครัฐ ที่น่าจะมีผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อการดำเนินงานขององค์กร เช่น นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กฎหมาย มติคณะรัฐมนตรีและกฎระเบียบต่าง ๆ เป็นต้น

2) เศรษฐกิจ (Economic Component = E) เป็นการวิเคราะห์เศรษฐกิจระดับมหภาค/ระดับจุลภาค ซึ่งหมายถึงระบบเศรษฐกิจทั้งในและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ องค์กร เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ผลผลิตมวลรวมในประเทศ การค้าระหว่างประเทศ และ ดุลการชำระเงิน อัตราการว่างงาน ภาวะการจ้างงาน และค่าแรง เป็นต้น

3) สังคมและวัฒนธรรม (Socio and cultural Component = S) เป็นการวิเคราะห์สภาวะทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึง โครงสร้างทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร เช่น ระดับการศึกษาและอัตราการรู้หนังสือของประชากร จำนวนประชากร โครงสร้างของประชากร ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ ค่านิยมและวัฒนธรรม แบบแผนการดำเนินชีวิตและพฤติกรรม การประกอบอาชีพ คุณภาพชีวิต

4) เทคโนโลยี (Technological Component = T) เป็นการวิเคราะห์สภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่จะมีผลต่อการดำเนินงาน เช่น การผลิตคิดค้นเทคโนโลยีต่าง ๆ ความรู้ และวิทยาการแขนงต่าง ๆ การใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างองค์กร ความก้าวหน้าในการวิจัยและพัฒนาในสาขาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเสริมสร้างประสิทธิภาพการผลิต และการให้บริการโดยใช้อุปกรณ์อัตโนมัติต่าง ๆ

ตารางที่ 2-2 ตารางวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร

PEST Analysis	STEP Analysis
การเมือง (Politics)	สังคมและวัฒนธรรม (Social and Culture)
เศรษฐกิจ (Economics)	เทคโนโลยี (Technology)
สังคมและวัฒนธรรม (Social and Culture)	เศรษฐกิจ (Economics)
เทคโนโลยี (Technology)	การเมือง (Politics)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment Analysis)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร เป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญในกระบวนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมโดยรวม ซึ่งการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรนั้นจะช่วยทำให้ผู้บริหารทราบถึงภาพรวมขององค์กรทั้งหมด รวมไปถึงการเปรียบเทียบกับสิ่งที่ทรัพยากรและความสามารถที่องค์กรมีเพื่อที่จะสามารถนำไปกำหนดเป็นจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) ขององค์กรต่อไป

วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ (2549 อ้างถึงใน สุมาลี สุธิกุล, 2557) กล่าวว่า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยใดเป็นจุดแข็ง หรือจุดอ่อนขององค์กร เพื่อให้เข้าใจในทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กร ซึ่งแนวทางในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในสามารถทำได้โดย

1) การวิเคราะห์กิจกรรมต่าง ๆ ภายในองค์กร อันประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก และกิจกรรมสนับสนุนระบุกิจกรรมหลักที่สำคัญเพื่อการสร้างคุณค่าให้แก่ผู้รับบริการ ส่งเสริมกิจกรรม สนับสนุนต่าง ๆ เพื่อให้กระบวนการทำงานต่าง ๆ ภายในองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลสูงสุด

2) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในตามสายงาน เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยพิจารณาจากแต่ละสายงานภายในองค์กรว่ามีข้อดี ข้อด้อยอย่างไร แต่ละสายงานมีการประสานงานในการใช้ทรัพยากรร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใด การวิเคราะห์ตามสายงานไม่เพียงแต่เป็นการวิเคราะห์ด้านการเงิน การผลิต และทรัพยากรบุคคลเท่านั้น แต่รวมถึงการวิเคราะห์ความสามารถของทรัพยากรบุคคลในการกำหนดวัตถุประสงค์ กลยุทธ์และนโยบาย ตลอดจนการนำวัตถุประสงค์ กลยุทธ์และนโยบายขององค์กรไปใช้ในการปฏิบัติงาน ของแต่ละหน่วยงานด้วย

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis) ขององค์กร ที่ประกอบไป ด้วยการวิเคราะห์จุดแข็ง และจุดอ่อนภายใน (Internal Strengths and Weaknesses) การวิเคราะห์ โอกาสและภาวะคุกคามจากภายนอก (External Opportunities and Threats) รวมเรียกว่า SWOT ANALYSIS (พฤษ์ ศิริบรรณพิทักษ์, 2552)

สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment) ได้แก่ ปัจจัยต่าง ๆ ภายในระบบ สถานศึกษา ที่เป็นจุดอ่อนและจุดแข็ง การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จึงเป็นการศึกษาปัจจัยที่มี อิทธิพลโดยตรงต่อการปฏิบัติงานของสถานศึกษา และสถานศึกษาสามารถควบคุมปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ได้ ซึ่งจำแนกออกเป็น 6 ประเภท คือ

(1) โครงสร้างและนโยบายของสถานศึกษา (Structure : S_1) ได้แก่ โครงสร้างการบริหารงาน นโยบาย เป้าประสงค์ระยะสั้นและระยะยาว ระเบียบวิธีปฏิบัติและกฎเกณฑ์ของ สถานศึกษา

(2) ผลผลิตและการบริการ (Products and Service : S_2) ได้แก่ ประสิทธิภาพของการ ให้บริการทางการศึกษา ความทั่วถึง รวมทั้งคุณภาพของการให้บริการของการศึกษาและคุณภาพของ บุคลากรในสถานศึกษา

(3) บุคลากร (Man : M_1) ได้แก่ ปริมาณและคุณภาพของบุคลากรในสถานศึกษา

(4) ประสิทธิภาพทางการเงิน (Money : M_2) ได้แก่ ความเพียงพอ ความคล่องตัวในการ เบิกจ่ายเงิน ประสิทธิภาพของการใช้เงินที่เน้นผลผลิต ความสามารถในการระดมทรัพยากร และการ ใช้ทรัพยากรของสถานศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด

(5) วัสดุอุปกรณ์ (Material : M_3) ได้แก่ ความเพียงพอและคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์ใน สถานศึกษา ความสามารถในการจัดหาและประสิทธิภาพในการใช้

(6) การบริหารจัดการ (Management : M_4) ได้แก่ ความสามารถในการวางแผน ดำเนินการตามแผน การกำกับติดตามประเมินผล การมีส่วนร่วมของบุคลากร ในสถานศึกษา การ มอบอำนาจ การกระจายอำนาจในการบริหารจัดการของสถานศึกษา และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

สภาพแวดล้อมภายในทั้ง 6 ด้าน จะมีอิทธิพลต่อสถานศึกษาแตกต่างกันไป ปัจจัยที่สถานศึกษา ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก คือ ด้านผลผลิตและการบริการ ซึ่งถือได้ว่าเป็นผลผลิตหลักของ สถานศึกษา เช่น ผลการเรียนรู้ของนักเรียน คุณลักษณะของนักเรียนตลอดจนการให้บริการนักเรียนใน เขตพื้นที่บริการของสถานศึกษา เป็นต้น

2.3.4 การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation)

การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy formulation) เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องจากการวิเคราะห์เชิง กลยุทธ์ ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนินการเชิงกลยุทธ์ในแต่ละองค์กร ทำให้ ผู้บริหารสามารถกำหนดเป้าหมายขององค์กรได้ ตลอดจนสามารถรู้ถึงทิศทางขององค์กรในอนาคต

การกำหนดกลยุทธ์ เป็นการเลือกวิธีการที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมขององค์กรเพื่อที่จะนำพาองค์กรประสบผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น การกำหนดกลยุทธ์จึงมีความสำคัญมากต่อจุดหมายปลายทางในอนาคตขององค์กร โดยเฉพาะการวิเคราะห์ SWOT ที่จะนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ในระดับองค์กรโดยรวม (Corporate-level strategy) ซึ่งถือเป็นกลยุทธ์หลัก (Grand strategy) ผลจากการประเมินองค์กรทำให้ทราบว่าองค์กรอยู่ในสถานภาพอย่างไร แต่ไม่สามารถบ่งบอกได้ว่าจะมีแนวทางอะไรบ้างที่จะนำพาองค์กรไปสู่วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ ที่ได้กำหนดไว้ แต่การกำหนดกลยุทธ์สามารถที่จะบ่งบอกแนวทางการดำเนินการได้ การที่จะบ่งบอกได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลจากการศึกษาสภาพแวดล้อมและข้อมูลจากการประเมิน

การกำหนดกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม สามารถทำได้โดยใช้เครื่องมือ สำหรับการวิเคราะห์สถานการณ์ที่ชื่อว่า TOWS Matrix ที่แสดงให้เห็นถึงโอกาสและอุปสรรคจากภายนอกองค์กร มาสัมพันธ์กับจุดแข็ง จุดอ่อน ภายในองค์กร (Wheelen & Hunger, 2010; พงษ์ที ศิริบรรณพิทักษ์, 2552; เอกชัย บุญยาพิษฐาน, 2553 อ้างถึงใน ดวงพร อุ่ณจิตต์, 2557; เนตรพัฒนา ยาวีราช, 2556) ซึ่งสามารถนำมาใช้กำหนดกลยุทธ์ทางเลือกได้ 4 ประการ (Four Alternative Strategies) ดังนี้

ตารางที่ 2-3 ตารางการวิเคราะห์ TOWS Matrix

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	จุดแข็ง Strengths	จุดอ่อน Weaknesses
โอกาส Opportunity	กลยุทธ์ SO การนำข้อได้เปรียบของจุดแข็งภายในและโอกาสของ ภายนอกมาใช้ (การผลักดันหรือต่อยอดสร้างสรรค์)	กลยุทธ์ WO การแก้ไขจุดอ่อนภายในโดยพิจารณาจากโอกาสภายนอกที่เป็นผลดีต่อองค์กร (การส่งเสริมสนับสนุนเพื่อการเข้าถึงโอกาส)
ภาวะคุกคาม Threats	กลยุทธ์ ST การแก้ไขหรือลดอุปสรรคภายนอกโดยนำจุดแข็งภายในมาใช้ (การพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส)	กลยุทธ์ WT การแก้ไขหรือลดความเสียหายของธุรกิจอันเกิดจากจุดอ่อนภายในองค์กรและอุปสรรคภายนอก (การลดความเสี่ยงหรือหลีกเลี่ยง)

(1) กลยุทธ์ SO (Strengths- Opportunity) เป็นการนำเอาข้อได้เปรียบของจุดแข็งภายในขององค์กรจับคู่กับโอกาสที่ดีจากภายนอกองค์กร มาใช้ประโยชน์ สามารถใช้เป็นกลยุทธ์เชิงรุก

(2) กลยุทธ์ ST (Strengths- Threats) เป็นการแก้ไขหรือลดอุปสรรคภายนอก โดยนำจุดแข็งภายในองค์กรมาใช้ลดปัญหาที่เกิดขึ้นหรือต่อสู้กับภัยคุกคามนั้น ใช้เป็นกลยุทธ์เชิงป้องกัน

(3) กลยุทธ์ WO (Weaknesses- Opportunity) เป็นการพยายามลด หรือแก้ไขจุดอ่อนภายในองค์กรโดยพิจารณาโอกาสที่เป็นผลดีต่อองค์กรจากภายนอกมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์ หรือเพื่อเสริมจุดอ่อนให้ดีขึ้น เป็นกลยุทธ์เชิงแก้ไข

(4) กลยุทธ์ WT (Weaknesses- Threats) เป็นการแก้ไขหรือลดความเสียหายของธุรกิจอันเกิดจากจุดอ่อนภายในองค์กรและอุปสรรคภายนอกองค์กร อาจมีทางเลือก 2 ทาง คือต่อสู้เพื่อความอยู่รอด หรือเลิกธุรกิจ/กิจการไปเลย ใช้เป็นกลยุทธ์ตั้งรับ

ผู้บริหารจะเป็น ผู้ตัดสินใจว่าควรใช้กลยุทธ์ใดไปดำเนินการ โดยมีแนวทางในการตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ ดังนี้ 1) กลยุทธ์ต้องตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก 2) กลยุทธ์ที่ดีต้องคำนึงถึงการรักษาสถานภาพ และความได้เปรียบในการแข่งขัน 3) กลยุทธ์แต่ละด้านต้องมีความสอดคล้องกัน 4) กลยุทธ์ที่ดีต้องมีความยืดหยุ่น 5) กลยุทธ์ต้องสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมาย 6) กลยุทธ์ที่ดีต้องมีความเป็นไปได้ในการดำเนินงาน

2.3.4.1 การกำหนดกลยุทธ์ของสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กล่าวถึงการกำหนดกลยุทธ์ของสถานศึกษาไว้ว่า

(1) การกำหนดกลยุทธ์เป็นการสร้างชุดทางเลือกในการดำเนินงานของสถานศึกษา ในช่วงระยะเวลาที่กำหนดเพื่อตอบสนองเป้าประสงค์ และพันธกิจของสถานศึกษาในเงื่อนไขและสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการปฏิบัติงาน

(2) การกำหนดกลยุทธ์ครอบคลุมถึงการสร้างหรือการออกแบบกลยุทธ์ การวิเคราะห์ทางเลือก และการตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสม ปฏิบัติได้จริง

(3) การกำหนดกลยุทธ์เป็นการผสมผสานระหว่างการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ การตรวจสอบความเป็นเหตุเป็นผลด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ประกอบกับการใช้วิจารณญาณ ดุลพินิจ ความสามารถในการคาดการณ์ หยั่งรู้ เข้าด้วยกันในการสร้างและกำหนดทางเลือกเพื่อดำเนินการให้บรรลุผล

(4) การกำหนดกลยุทธ์เป็นการออกแบบและสร้างทางเลือกในการพิจารณาโอกาส อุปสรรค และจุดแข็ง จุดอ่อน ในสภาพแวดล้อมโดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย ภารกิจตามกฎหมาย พันธกิจและวิสัยทัศน์

โดยมีแนวทางการกำหนดประเด็นกลยุทธ์ ดังนี้

วิธีการทางตรง (DIRECT APPROACH) เป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินงานโดยวิธีกำหนดกลยุทธ์ทางตรงโดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลและเหตุผลเพื่อจะตอบคำถามว่า “เมื่อเป็นอย่างนี้ จะทำอย่างไร” (THEN...HOW?)

วิธีการเน้นเป้าประสงค์ (GOALS APPROACH) เป็นกลยุทธ์ที่กำหนดโดยวิธีการที่ใช้เป้าประสงค์เป็นตัวนำทาง ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่มุ่งตอบสนองผู้รับผลประโยชน์เพื่อจะตอบคำถามว่า “เรา จะทำอย่างไรเพื่อให้ใครได้ประโยชน์” (HOW AND FOR WHOM?)

วิธีการมุ่งวิสัยทัศน์ (VISION OF SUCCESS APPROACH) เป็นการกำหนดกลยุทธ์โดยการมุ่งไปที่ผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์ เพื่อจะตอบคำถามว่า “ทำอย่างไรเราจะถึงที่หมาย” (HOW TO GET THERE?)

วิธีการทางอ้อม (INDIRECT APPROACH) เป็นการกำหนดกลยุทธ์จากการแสวงหาแนวคิดหรือกลยุทธ์จากหน่วยงานอื่น ๆ แล้วพิจารณาวิเคราะห์ความเหมาะสมเพื่อกำหนดเป็นกลยุทธ์ของหน่วยงาน

ระหว่างการประเมินกลยุทธ์ทางเลือกให้ตั้งคำถามหลัก 3 คำถาม

- (1) กลยุทธ์นี้มุ่งตอบสนองตรงประเด็นวิกฤตหรือปัญหาสำคัญของโรงเรียนหรือไม่
- (2) กลยุทธ์นี้สอดคล้องกับพันธกิจ เป้าประสงค์ของเราหรือไม่
- (3) วิธีการนี้คุ้มค่า คุ่มทุน หรือมีทรัพยากรพอจะทำได้หรือไม่

รังสรรค์ มณีเล็ก (2544) กล่าวว่า การกำหนดกลยุทธ์ของสถานศึกษา แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่

1. กลยุทธ์หลัก หรือกลยุทธ์รวม เป็นกลยุทธ์ของสถานศึกษาในภาพรวมที่สอดคล้องและสนองความต้องการตามผลการวิเคราะห์สถานภาพของสถานศึกษา หากเปรียบเทียบกับทางธุรกิจ กลยุทธ์ระดับนี้ คือ กลยุทธ์องค์กร

2. กลยุทธ์รอง หรือกลยุทธ์แผนงาน เป็นกลยุทธ์ของสถานศึกษาตามลักษณะงานภายในของสถานศึกษา หากเปรียบเทียบกับบริษัททางธุรกิจ กลยุทธ์ระดับนี้เป็นการผสมผสานระหว่างกลยุทธ์ระดับธุรกิจและกลยุทธ์ระดับหน้าที่ ซึ่งในปัจจุบันสถานศึกษาในแต่ละสังกัดจะถูกกำหนดให้มีหน้าที่แตกต่างกันไปตามธรรมชาติที่รับผิดชอบ

การกำหนดกลยุทธ์ระดับองค์กร เป็นการเลือกวิธีการทำงานอย่างมีทิศทางที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมขององค์กร เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ประสบผลสำเร็จสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ลักษณะกลยุทธ์ระดับองค์กรที่จะกำหนดโดยทั่วไปจะมี 4 ประเภท คือ

- (1) กลยุทธ์สร้างการเจริญเติบโต เป็นกลยุทธ์ที่เอื้อและแข็ง โดยขยายกิจการหรือ ดำเนินงานเพิ่มเติมขึ้น

(2) กลยุทธ์ความถนัด เป็นกลยุทธ์ที่เอื้อแต่อ่อน โดยเลือกดำเนินงานเฉพาะที่มีความรู้ ความชำนาญ

(3) กลยุทธ์รักษาเสถียรภาพ เป็นกลยุทธ์ที่ไม่เอื้อแต่แข็ง โดยเลือกดำเนินงานที่กำลังดำเนินงานอยู่ไม่ขยายไปดำเนินงานอื่น

(4) กลยุทธ์การตัดทอน เป็นกลยุทธ์ที่ไม่เอื้อและอ่อน โดยการทบทวนภารกิจในส่วนที่ทำประโยชน์ได้ อาจต้องถ่ายโอนให้คนอื่นดำเนินงาน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้า ยังไม่พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนา นักเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยตรง แต่เป็นการศึกษาเทคนิค การสอนที่มีผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน พัฒนาสมรรถนะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ดังนี้

Hsiu-Ying Wang, Iwen Huang และ Gwo-Jen Hwang (2016) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้แผนที่ความคิดแบบตั้งคำถาม ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สมรรถนะ 5 สมรรถนะ และทัศนคติของนักเรียน ซึ่งสมรรถนะ 5 สมรรถนะ ประกอบด้วย การสื่อสาร (Communication), การร่วมมือ (Collaboration), การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking), การแก้ปัญหา (Complex Problem Solving) และการคิดสร้างสรรค์ (Creativity) โดยใช้โครงงานเป็นพื้นฐาน ในรายวิชาคอมพิวเตอร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้แผนที่ความคิดแบบตั้งคำถามที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สมรรถนะ 5 สมรรถนะ และทัศนคติของนักเรียน ระยะเวลาในการศึกษา 14 สัปดาห์ ภายใต้หัวข้อโครงงาน เรื่อง ภาวะโลกร้อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 176 คน จาก 4 ห้องเรียน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง จำนวน 2 ห้องเรียน เรียนโดยวิธีการเขียนแผนที่ความคิดแบบตั้งคำถาม กลุ่มควบคุม จำนวน 2 ห้องเรียน เรียนโดยใช้วิธีการเขียนแผนที่ความคิดแบบดั้งเดิม ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สมรรถนะ 5 สมรรถนะ และทัศนคติของนักเรียน สูงกว่ากลุ่มควบคุม การเขียนแผนที่ความคิดแบบตั้งคำถาม ช่วยให้นักเรียนได้จัดระบบข้อมูล จัดการความรู้อย่างมีโครงสร้าง ซึ่งเป็นตัวส่งเสริมประสิทธิภาพของการเรียนของนักเรียน เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สำหรับสมรรถนะการสื่อสาร นักเรียนสามารถฝึกฝนการสื่อสารของตนเอง ระหว่างทำงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ฝึกสมรรถนะการร่วมมือ ขณะทำโครงงาน นักเรียนเกิดสมรรถนะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จากการแก้สถานการณ์ปัญหาในชีวิตจริง โดยเฉพาะขั้นตอนการกลั่นกรองความคิดเพื่อแก้ปัญหาของนักเรียนและเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนมีโอกาสดำเนินการเปรียบเทียบความคิดของตนเองกับความคิดของเพื่อน เกิดการคิดเชิงวิพากษ์ และเกิดการประยุกต์ใช้ความรู้ ขณะเรียนรู้ด้วยวิธีการ

วิธีการเขียนแผนที่ความคิดแบบตั้งคำถาม ซึ่งเป็นการเรียนรู้อย่างมีระบบ ช่วยให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาตามลำดับขั้น เกิดสมรรถนะการแก้ปัญหา การใช้คำถาม อะไร ทำไม ใคร ที่ไหน และเมื่อไร ช่วยให้นักเรียนขยายความคิด คิดนอกกรอบ เกิดสมรรถนะการคิดสร้างสรรค์

Naser, F. M. A. (2020) ได้สำรวจมุมมองผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษากับ “โรงเรียนสร้างสรรค์” และบทบาทความเป็นผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาล โดยศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษ จำนวน 21 ท่าน ประกอบด้วย นักการศึกษาจากมหาวิทยาลัยซาอุดีอาระเบีย (Saudi Universities) จำนวน 13 คน และผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลประเทศซาอุดีอาระเบีย จำนวน 8 คน จากการศึกษาพบว่า โรงเรียนสร้างสรรค์ สามารถเรียกได้หลายชื่อ อาทิเช่น โรงเรียนแห่งอัจฉริยะเพื่อการพัฒนาอัจฉริยภาพ โรงเรียนแห่งการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ หรือโรงเรียนแห่งการเรียนรู้การสอนเชิงรุก

จากการสำรวจมุมมองของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มุมมองของผู้ให้ข้อมูลเสนอว่าผู้บริหารโรงเรียนสร้างสรรค์จำเป็นต้องสร้างสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังต้องจัดหาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การบริหารสถานศึกษา และเพื่อการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครอง นอกจากการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนแล้วยังคงต้องฝึกทักษะการคิดขั้นสูง ออกแบบหลักสูตรให้มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาโลก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน
สร้างสรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของ
นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ 2) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตาม
แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ และ 3) พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการตาม
แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยแบ่ง การนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่
ระเบียบวิธีวิจัย และขั้นตอนการวิจัย รายละเอียดดังนี้

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน
สร้างสรรค์ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) เรียกว่า แบบวิจัยผสมวิธี
พหุระยะ (Multiphase Mixed Method Design) เป็นการวิจัยที่แบ่งออกเป็น 3 ช่วง ช่วงที่ 1 เป็น
การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ และมีการประเมิน
กรอบแนวคิดโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ช่วงที่ 2 นำกรอบแนวคิดที่ได้ไปทำการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative
Research) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ช่วงที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ
(Qualitative Research) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม เพื่อ
พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

3.1.1 แหล่งข้อมูล ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

(1) แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการศึกษากรอบแนวคิดการวิจัย แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) เอกสารเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ 2) เอกสารเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ 3) เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์ 4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ผลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อใช้ในการวิจัย 2 ขั้นตอน คือ การศึกษากรอบแนวคิดในการวิจัยและการร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

(2) ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 42 เขตพื้นที่ การศึกษา จำนวน 2,358 โรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562)

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 42 เขต จำนวน 342 โรงเรียน

3) ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ได้แก่

3.1) ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินกรอบแนวคิดและเครื่องมือวิจัย

3.2) ผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือหัวหน้ากลุ่ม บริหารวิชาการ จำนวน 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 1 คน ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น จำนวน 1 คน และครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1 คน

3.3) ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ รายบุคคล

3.4) ผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่มเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์ ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 กลุ่ม เป็นผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และความ เชี่ยวชาญ โดยมีเกณฑ์คือ 1) มีประสบการณ์ด้านการบริหารหรือด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย อย่างน้อย 3 ปี 2) สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป ต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านที่ เกี่ยวข้องกับการวิจัยอย่างน้อย 5 ปี

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 5 ประเภท เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อตอบ วัตถุประสงค์การวิจัยในแต่ละข้อ ประกอบด้วย 1. แบบประเมินกรอบแนวคิดในการวิจัย 2. แบบ ประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3. แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการ พัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ 4. แบบประเมิน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะ หลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 5. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 2

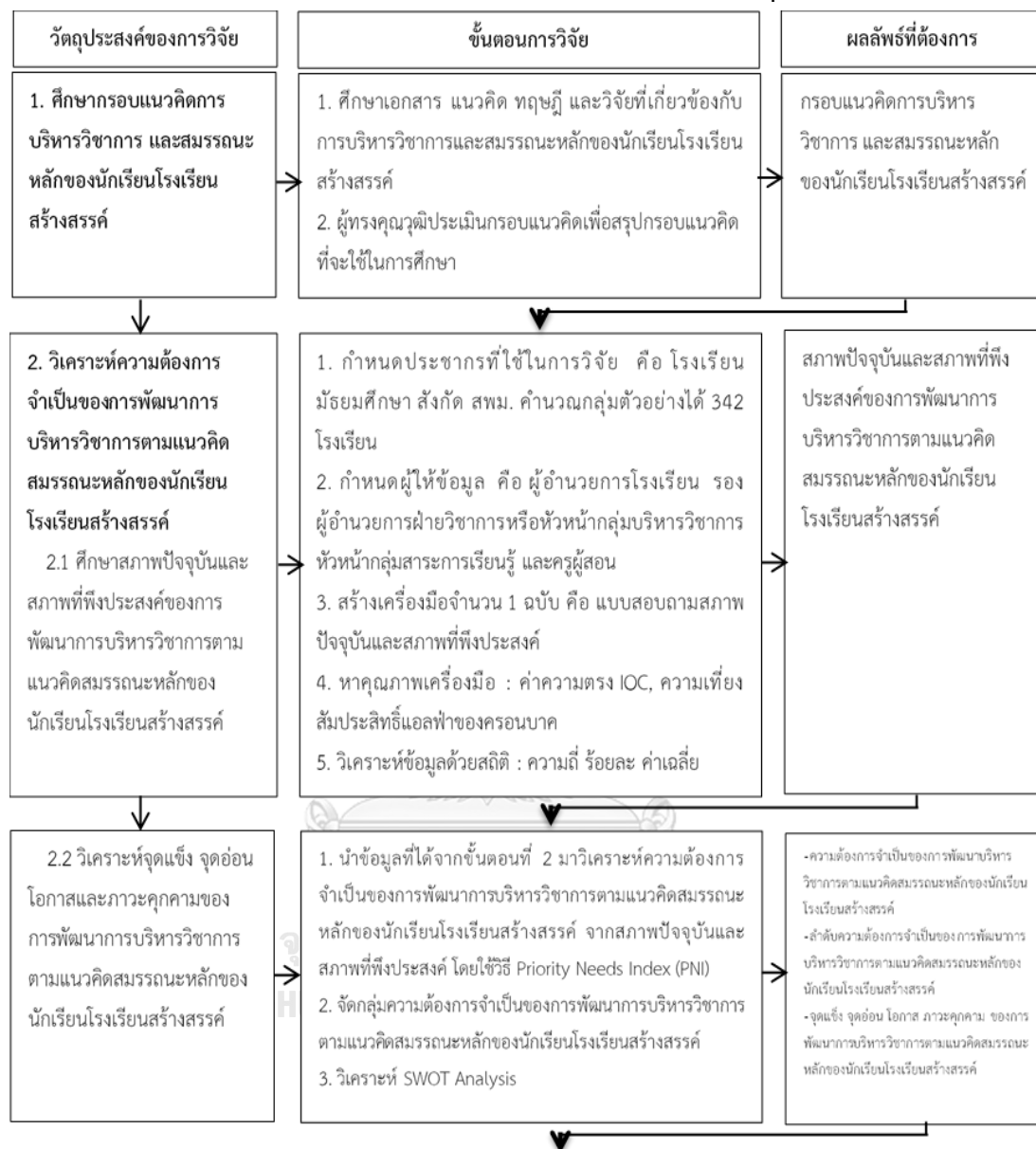
3.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

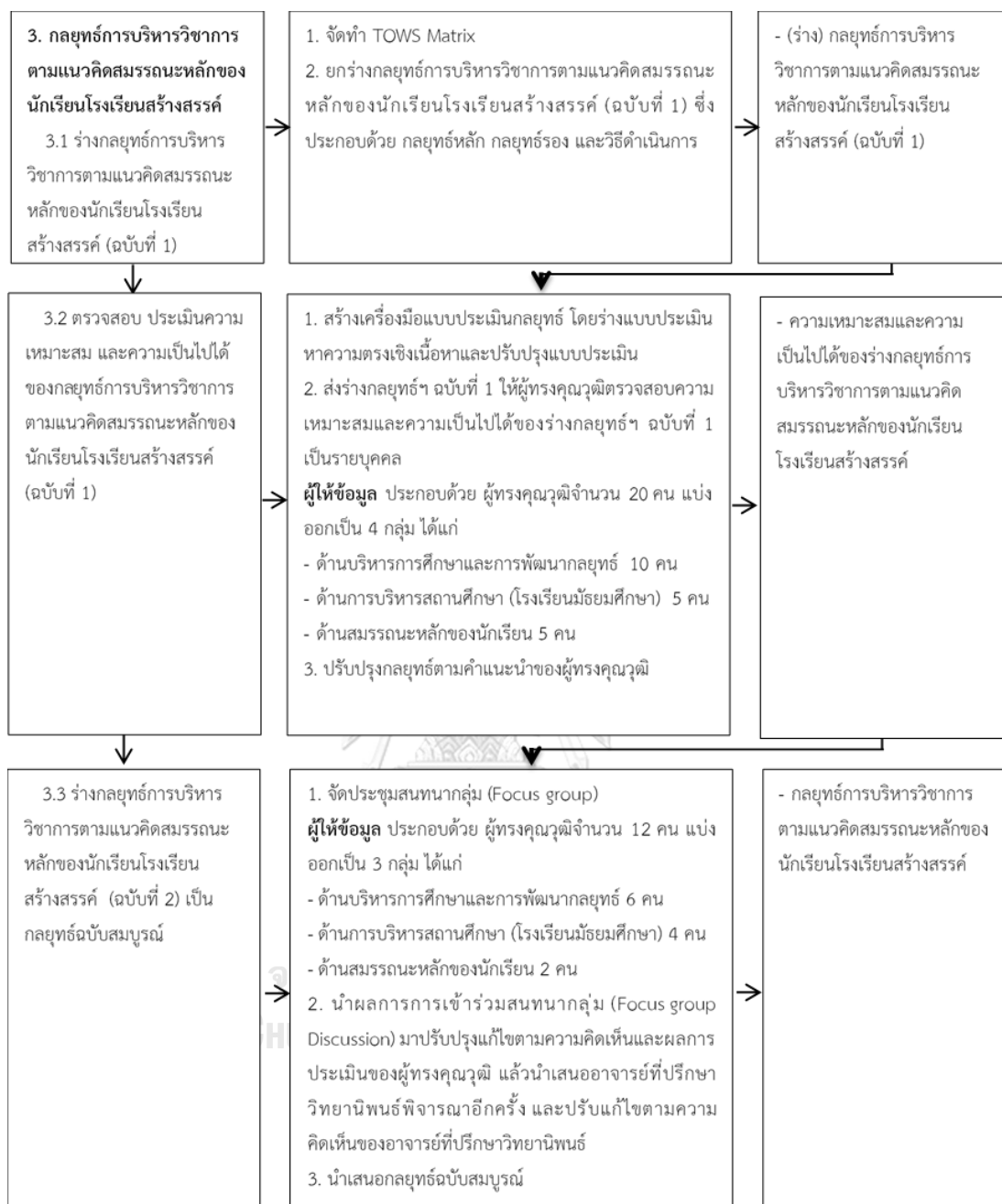
การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่

1. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จาก
 - 1) แบบประเมินกรอบแนวคิดในการวิจัย
 - 2) แบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ในส่วนที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
 - และ 4) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2 ในส่วนที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
2. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จาก
 - 1) แบบประเมินกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยการหาค่าความถี่
 - 2) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยการหาค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 3) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 โดยการหาค่าร้อยละ และ 4) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2 โดยการหาค่าร้อยละ
3. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยใช้ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

3.2 ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 3-1 ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการตามและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

- 1) ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ และการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
- 2) ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินกรอบแนวคิดเพื่อสรุปกรอบแนวคิดที่จะใช้ศึกษาขั้นตอนนี้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินกรอบแนวคิด

ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินกรอบแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารวิชาการตามและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ และการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาที่มีความรู้หรือประสบการณ์และมีผลงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการตามและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ และการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำนวน 6 คน เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนากลอบแนวคิดเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารวิชาการตามและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ และการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 2 คน
- 2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 1 คน
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการวิจัย เกี่ยวกับการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการวิจัย

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือจากหน่วยงานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการประเมินกรอบ

แนวคิดการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน

2) ติดต่อประสานงานผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อบันทึกหมายและนำเสนอและรับคืนแบบประเมิน กรอบแนวคิดด้วยตนเอง และจัดส่งเอกสารทางไปรษณีย์

3) รวบรวมแบบประเมินกรอบแนวคิดได้ข้อมูลกลับคืนมาทั้งสิ้น 6 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ มาวิเคราะห์ความเหมาะสมโดยใช้ความถี่ และวิเคราะห์ข้อเสนอแนะโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 2.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ผู้วิจัยศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ เพื่อกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ตลอดจนสร้างเครื่องมือวิจัยตามกรอบแนวคิดการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 42 เขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 2,358 โรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 42 เขตพื้นที่การศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

(1) กำหนดขนาดตัวอย่าง โดยคำนวณจากสูตรขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (Confident Interval) โดยยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน $e \pm 5\%$ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ N แทน จำนวนประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนที่สามารถยอมรับได้ โดยกำหนดไว้ที่ร้อยละ 5

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้

(2) แบ่งประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม ตามขนาดของโรงเรียน โดยใช้เกณฑ์ขนาดโรงเรียนของสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2555 ดังนี้

โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1 - 499 คน

โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500 - 1,499 คน

โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500 - 2,499 คน

โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 2,500 คนขึ้นไป

(3) กำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนโรงเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 42 เขตพื้นที่การศึกษา

(4) การสุ่มเลือกโรงเรียน ดำเนินการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนประชากร โดยมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่ม ตัวอย่าง ดังนี้

1) สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยพิจารณาโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 42 เขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้การกระจายของกลุ่มตัวอย่างครอบคลุมในทุกพื้นที่ของประเทศ

2) กำหนดจำนวนโรงเรียนตามจำนวนสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง และตามขนาดโรงเรียน

3) สุ่มโรงเรียนในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) ตามจำนวนสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง และตามขนาดโรงเรียน

3. ผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 5 คน คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือหัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ จำนวน 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 1 คน ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1 คน และครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1 คน

ตารางที่ 3-1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในขั้นตอนการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา (สพม.)	จำนวน ประชากร (โรงเรียน)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (โรงเรียน)	จำนวนตอบ กลับ ของกลุ่ม ตัวอย่าง (โรงเรียน)	
สพม.เขต 1 (กทม.)	67	10	7	70.000
สพม.เขต 2 (กทม.)	52	8	5	62.500
สพม.เขต 3 (นนทบุรี-พระนครศรีอยุธยา)	47	7	5	71.429
สพม.เขต 4 (ปทุมธานี-สระบุรี)	43	6	5	83.333
สพม.เขต 5 (สิงห์บุรี-ลพบุรี-ชัยนาท-อ่างทอง)	64	9	7	77.778
สพม.เขต 6 (ฉะเชิงเทรา-สมุทรปราการ)	54	8	6	75.000
สพม.เขต 7 (ปราจีนบุรี-นครนายก-สระแก้ว)	44	6	5	83.333
สพม.เขต 8 (ราชบุรี-กาญจนบุรี)	55	8	6	75.000
สพม.เขต 9 (สุพรรณบุรี-นครปฐม)	61	9	7	77.778
สพม.เขต 10 (เพชรบุรี-ประจวบฯ-สมุทรสงคราม-สมุทรสาคร)	60	9	7	77.778
สพม.เขต 11 (สุราษฎร์ธานี-ชุมพร)	66	10	7	70.000
สพม.เขต 12 (นครศรีธรรมราช-พัทลุง)	98	14	9	64.286
สพม.เขต 13 (ตรัง-กระบี่)	44	6	4	66.667
สพม.เขต 14 (พังงา-ภูเก็ต-ระนอง)	27	4	3	75.000
สพม.เขต 15 (นราธิวาส-ปัตตานี-ยะลา)	46	7	5	71.429
สพม.เขต 16 (สงขลา-สตูล)	53	8	5	62.500
สพม.เขต 17 (จันทบุรี-ตราด)	39	6	5	83.333
สพม.เขต 18 (ชลบุรี-ระยอง)	50	7	5	71.429
สพม.เขต 19 (เลย-หนองบัวลำภู)	52	8	6	75.000
สพม.เขต 20 (อุดรธานี)	63	9	7	77.778
สพม.เขต 21 (หนองคาย)	56	8	6	75.000
สพม.เขต 22 (นครพนม-มุกดาหาร)	81	12	9	75.000
สพม.เขต 23 (สกลนคร)	45	7	5	71.429

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา (สพม.)	จำนวน ประชากร (โรงเรียน)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (โรงเรียน)	จำนวนตอบ กลับ ของกลุ่ม ตัวอย่าง (โรงเรียน)	
สพม.เขต 24 (กาฬสินธุ์)	55	8	6	75.000
สพม.เขต 25 (ขอนแก่น)	84	12	9	75.000
สพม.เขต 26 (มหาสารคาม)	35	5	4	80.000
สพม.เขต 27 (ร้อยเอ็ด)	60	9	7	77.778
สพม.เขต 28 (ศรีสะเกษ-ยโสธร)	83	12	9	75.000
สพม.เขต 29 (อุบลราชธานี-อำนาจเจริญ)	81	12	9	75.000
สพม.เขต 30 (ชัยภูมิ)	37	5	4	80.000
สพม.เขต 31 (นครราชสีมา)	50	7	5	71.429
สพม.เขต 32 (บุรีรัมย์)	66	10	7	70.000
สพม.เขต 33 (สุรินทร์)	85	12	9	75.000
สพม.เขต 34 (เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน)	42	6	4	66.667
สพม.เขต 35 (ลำปาง-ลำพูน)	45	7	5	71.429
สพม.เขต 36 (เชียงราย-พะเยา)	59	9	6	66.667
สพม.เขต 37 (แพร่-น่าน)	46	7	5	71.429
สพม.เขต 38 (สุโขทัย-ตาก)	47	7	5	71.429
สพม.เขต 39 (พิษณุโลก-อุตรดิตถ์)	57	8	6	75.000
สพม.เขต 40 (เพชรบูรณ์)	39	6	5	83.333
สพม.เขต 41 (กำแพงเพชร-พิจิตร)	62	9	7	77.778
สพม.เขต 42 (นครสวรรค์-อุทัยธานี)	58	8	6	75.000
รวม	2,358	342	254	74.269

จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 2,358 โรงเรียนข้างต้น พบว่า จำนวนตอบกลับของกลุ่มตัวอย่าง คือ 254 โรงเรียน คิดเป็น 74.269%

ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 1,118 คน ดังต่อไปนี้ ผู้อำนวยการโดยให้ข้อมูลมากที่สุด 247 คน รองลงมา คือ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หรือหัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ 225 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการ

เรียนรู้ 220 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ให้ข้อมูลมากที่สุด คือ 32 คน รองลงมาคือ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ 31 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 30 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี 28 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 27 คน และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 26 คน และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะและสุขศึกษาและพลศึกษา ให้ข้อมูลน้อยที่สุด 25 คน ดังแสดงในตารางที่ 3-2

ตารางที่ 3-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบกลับแบบสอบถาม จำแนกตามผู้ให้ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานภาพ		
1.1 ผู้อำนวยการโรงเรียน	247	22.093
1.2 รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หรือหัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ	225	20.125
1.3 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	220	19.678
- ภาษาไทย	27	2.415
- คณิตศาสตร์	32	2.862
- วิทยาศาสตร์	31	2.773
- สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	26	2.326
- สุขศึกษาและพลศึกษา	23	2.057
- ศิลปะ	23	2.057
- การงานอาชีพและเทคโนโลยี	28	2.505
- ภาษาต่างประเทศ	30	2.683
1.4 ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	222	19.857
1.5 ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	204	18.247
รวม	1,118	100.000

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

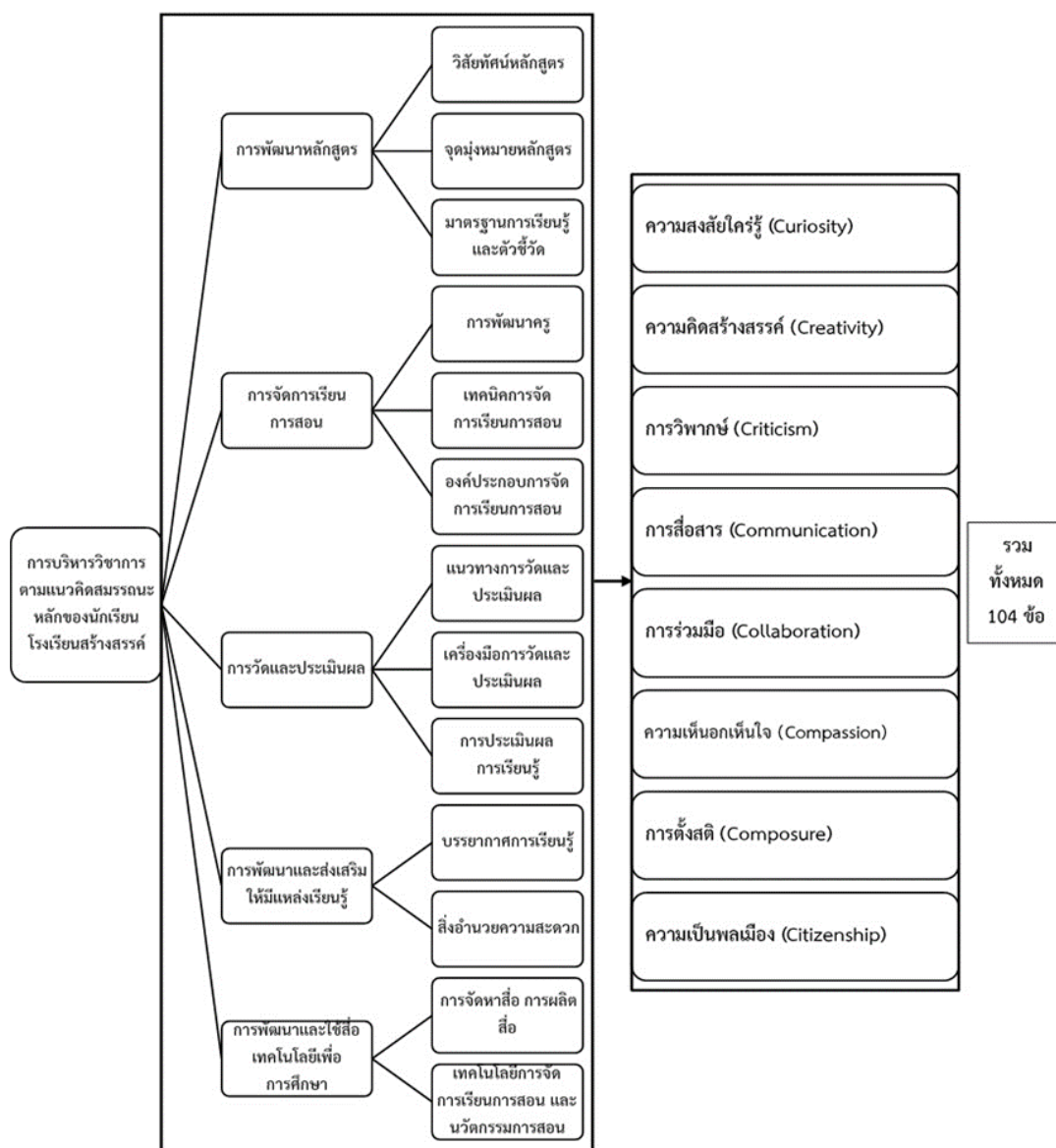
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง และระยะเวลาในการทำงาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 (Rating Scale)

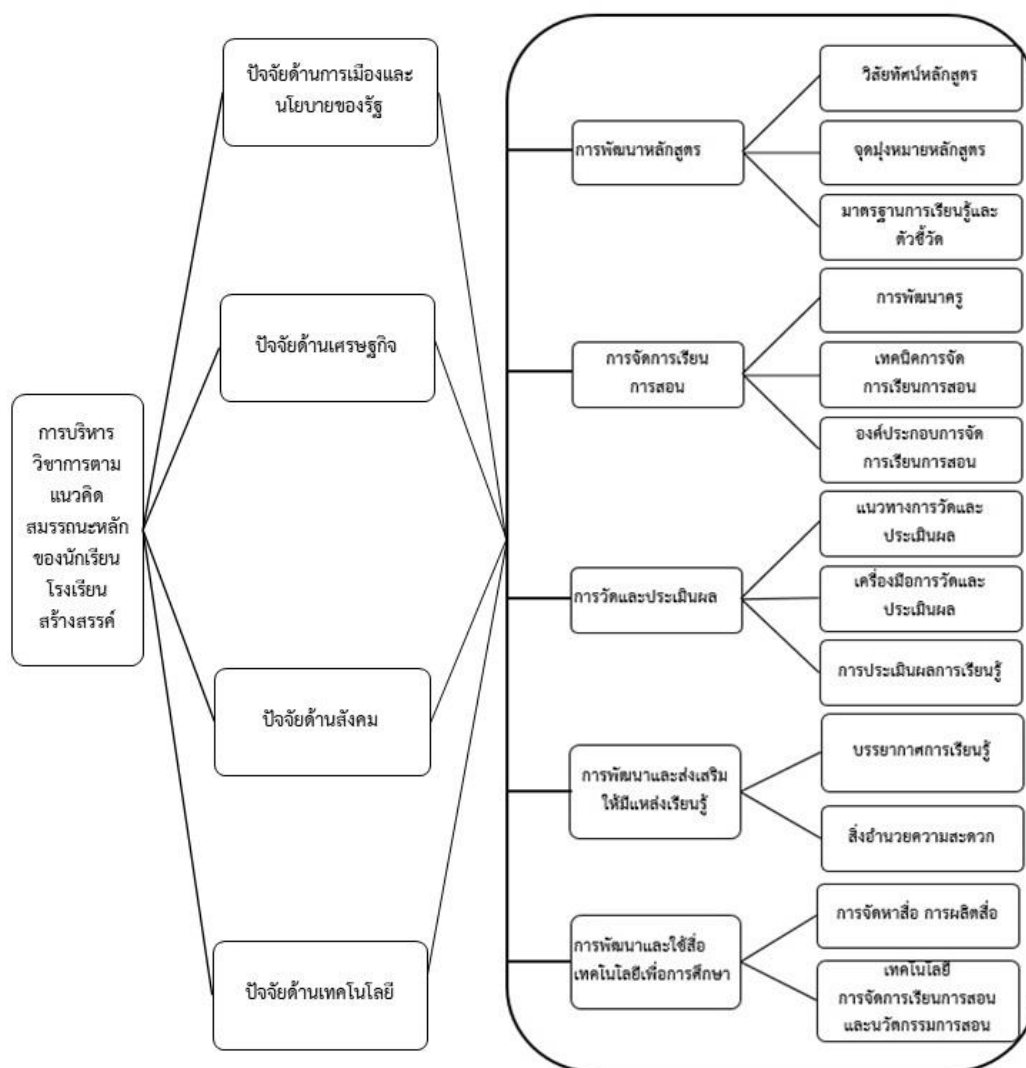
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 (Rating Scale)

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ เป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open-Ended Questions)

แผนภาพที่ 3-2 โครงสร้างเครื่องมือ (ปัจจัยภายใน)

แผนภาพที่ 3-3 โครงสร้างเครื่องมือ (ปัจจัยภายนอก)

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

(1) ศึกษา ค้นคว้า และวิเคราะห์แนวคิด หลักการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม

(2) จัดทำประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ เพื่อนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

(3) สร้างแบบสอบถามการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบ Dual-response เพื่อสำรวจเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ของนักเรียน ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบเลือกตอบ (Check list) และคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง และระยะเวลาในการทำงาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 (Rating Scale)

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ไว้ดังนี้

5 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ระดับมาก

3 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ระดับปานกลาง

2 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ระดับน้อย

1 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ เป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open-Ended Questions)

การตรวจสอบเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความตรงเชิงเนื้อหาและความชัดเจนของภาษา ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน ค่าดัชนีความสอดคล้องดังนี้

- +1 หมายถึง ข้อคำถามวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา วัดถูกระสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจข้อคำถามวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา วัดถูกระสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจข้อคำถามวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา วัดถูกระสงค์

นำผลการตรวจสอบความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum r}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา/วัดถูกระสงค์

$\sum r$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

เกณฑ์การตัดสินความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหาและวัดถูกระสงค์ มีดังนี้

ถ้า $IOC \leq 0.50$ ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและวัดถูกระสงค์

ถ้า $IOC > 0.50$ ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัดถูกระสงค์

จากการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของข้อคำถาม พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC มากกว่า 0.5 ซึ่งการคัดเลือกข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกที่เหมาะสมและมีความตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ คือ ค่า IOC รายข้อต้องมากกว่า 0.50 (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) แต่มีบางข้อที่ต้องปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้จึงถือได้ว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้

3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 โรงเรียน โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นบุคคลประเภทเดียวกันกับที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนละ 5 คน ได้แก่

- 3.1 ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน
- 3.2 รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หรือหัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ จำนวน 1 คน
- 3.3 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 1 คน
- 3.4 ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1 คน
- 3.5 ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1 คน

รวมทั้งสิ้น 30 คน และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

S_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

ผลการตรวจสอบความเที่ยง พบว่า แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.997 ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงพบว่าแบบสอบถามมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือจากหน่วยงานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) จำนวน 42 เขตพื้นที่การศึกษา ภายใต้สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) 42 เขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 342 โรงเรียน ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน พร้อมแนบซองเปล่าติดอากรแสตมป์ เพื่อการส่งกลับตามที่ระบุไว้ในแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for Social Science) และใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ สรุปในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปล ความหมายตามช่วงคะแนน

3. แบบสอบถามตอนที่ 3 วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ใช้สถิติ

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปลความหมายตามช่วงคะแนน กำหนดให้แต่ละช่วงคะแนนมีความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 4.50–5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 3.50–4.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 2.50–3.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 1.50–2.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 1.00–1.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2.2 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

1) นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 2.1 มาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ โดยใช้วิธี Priority Needs Index (PNI) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ และวิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยคำนวณหาค่าความต้องการจำเป็นจากสูตร (สุวิมล ว่องวานิช, 2550)

$$PNI_{\text{modified}} = (I - D) / D$$

PNI_{modified}

หมายถึง ดัชนีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

I (Importance)

หมายถึง ระดับสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

D (Degree of Success)

หมายถึง ระดับสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

2) จัดกลุ่มความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากข้อ 1) มาคำนวณโดยนำค่าดัชนี PNI_{modified} ที่สูงสุดมาลบด้วยค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำสุด แล้วนำผลต่างมาหารด้วย 2 จากนั้นนำระยะห่างที่ได้มาจัดกลุ่มค่าดัชนี PNI_{modified} เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มค่าดัชนี PNI_{modified} สูง และกลุ่มค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก จากแบบสอบถามได้นำมาจัดกลุ่มความต้องการจำเป็น โดยกลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูงจะเป็นจุดอ่อนหรือภาวะคุกคามของการการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ สำหรับกลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำจะเป็นจุดแข็ง หรือโอกาสการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

นำผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (PNI) มาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคาม (SWOT) เกณฑ์การพิจารณาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม

3) การวิเคราะห์ SWOT Analysis

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากข้อ 2) มาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยจำแนกตามด้านของการบริหารวิชาการ และตามสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 3.1 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 1)

ในการร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 1) ผู้วิจัยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 จัดทำ TOWS Matrix ผู้วิจัยร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 1) โดยการจัดทำ TOWS Matrix ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

(1) จับคู่ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส (SO) เพื่อกำหนดกลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy) โดยนำจุดแข็งที่มีมาเสริมสร้างและนำโอกาสที่เปิดให้มาทำประโยชน์อย่างเต็มที่

(2) จับคู่จุดแข็งกับภาวะคุกคาม (ST) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ขยายขอบข่ายกิจการ (Diversification Strategy) โดยใช้ประโยชน์จากจุดแข็ง หลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม และหาแนวทางดำเนินการที่จะทำให้เกิดความสูญเสียน้อยที่สุด

(3) จับคู่จุดอ่อนกับโอกาส (WO) เพื่อกำหนดกลยุทธ์พลิกตัว (Turnaround Oriented Strategy) โดยแก้ไขจุดอ่อนและนำโอกาสที่เปิดมาทำประโยชน์อย่างเต็มที่

(4) จับคู่จุดอ่อนกับภาวะคุกคาม (WT) เพื่อกำหนดกลยุทธ์เชิงป้องกัน (Defensive Strategy) โดยพยายามลดจุดอ่อน หลีกเลี่ยงภาวะคุกคามและหาแนวทางการดำเนินการที่จะทำให้เกิด ความสูญเสียน้อยที่สุด แสดงการจับคู่กลยุทธ์เป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 3-3 แสดงการจับคู่กลยุทธ์

	จุดแข็ง (Strengths)	จุดแข็ง (Weaknesses)
โอกาส (Opportunities)	จับคู่จุดแข็งภายในกับโอกาสภายนอก (จับคู่ SO) เป็นกลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy)	จับคู่จุดอ่อนภายในกับโอกาสภายนอก (จับคู่ WO) เป็นกลยุทธ์ การพลิกตัว Turnaround Oriented Strategy)
ภาวะคุกคาม (Threats)	จับคู่จุดแข็งภายในกับภาวะคุกคามภายนอก (จับคู่ ST) เป็นกลยุทธ์ขยายขอบข่ายกิจการ (Diversification strategy)	จับคู่จุดอ่อนภายในกับภาวะคุกคามภายนอก (จับคู่ WT) เป็นกลยุทธ์เชิงป้องกัน (Defensive strategy)

3.1.2 ผู้วิจัยนำข้อมูลจาก TOWS Matrix มาใช้ในการร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 1) ซึ่งประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก 11 กลยุทธ์รอง และ 44 วิธีดำเนินการ นำปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ปรับปรุงแก้ไข และกำหนดเป็นร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 1)

ขั้นตอนที่ 3.2 ตรวจสอบ ประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 1)

ผู้วิจัยประเมินร่างการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 1) โดยเสนอแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 20 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- ด้านบริหารการศึกษาและการพัฒนากลยุทธ์ 10 คน
- ด้านการบริหารสถานศึกษา (โรงเรียนมัธยมศึกษา) 5 คน
- ด้านสมรรถนะหลักของนักเรียน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ แบบเลือกตอบ (check list) และมีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และคำถามปลายเปิด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินงานของการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับดังนี้

5 หมายถึง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ มีความเหมาะสมมากมีความจำเป็นเร่งด่วนในการปฏิบัติและมีแนวปฏิบัติชัดเจนมาก สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจนประสบความสำเร็จ

4 หมายถึง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ มีความเหมาะสมค่อนข้างมาก ควรนำไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จและมีแนวปฏิบัติชัดเจน มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจนประสบความสำเร็จ

3 หมายถึง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ มีความเหมาะสมปานกลางปฏิบัติได้ก็ดี ไม่ปฏิบัติก็ไม่เกิดความเสียหาย และมีแนวปฏิบัติชัดเจนพอสมควร มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ จนประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง

2 หมายถึง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ มีความเหมาะสมค่อนข้างน้อยสามารถ นำไปปฏิบัติได้ตามสถานการณ์และมีแนวปฏิบัติชัดเจนพอสมควรแต่มีความยากลำบากในการนำไปปฏิบัติ

1 หมายถึง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ มีความเหมาะสมน้อยอาจไม่คุ้มค่าในการนำไปปฏิบัติและแนวปฏิบัติไม่ชัดเจนเมื่อนำไปปฏิบัติอาจไม่ประสบความสำเร็จ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สำหรับ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำหนังสือขอความร่วมมือจากหน่วยงานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ทรงคุณวุฒิและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ โดยส่งและรับแบบประเมินด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลยุทธ์มีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่คำนวณ ได้เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม/เป็นไปได้มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/เป็นไปได้มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/เป็นไปได้ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/เป็นไปได้น้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/เป็นไปได้น้อยที่สุด

2) วิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยการถอดความเนื้อหาจากข้อเสนอแนะ วิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3.3 ปรับปรุง (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 2) เป็นกลยุทธ์ฉบับสมบูรณ์

ในการดำเนินงานประเมินร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 2 โดยจัดประชุมกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ (Focus Group) เพื่อประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 2)

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำนวน 12 คน ประกอบด้วย

- ด้านบริหารการศึกษาและการพัฒนากลยุทธ์ 6 คน
- ด้านการบริหารสถานศึกษา (โรงเรียนมัธยมศึกษา) 4 คน
- ด้านสมรรถนะหลักของนักเรียน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบกลยุทธ์ คือ เอกสารประกอบการประชุมกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน หลังจากได้รับการตอบรับจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จึงกำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม
2. ทำหนังสือขอความร่วมมือจากหน่วยงานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus group Discussion)
3. นำเสนอร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 2 ที่ได้จากการสังเคราะห์คำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิจากร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 1 โดยนำเสนอกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีการดำเนินการ ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์เพื่อพิจารณาและประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้และให้ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลการเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus group Discussion) มาปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นและผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง และปรับแก้ไขตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นนำเสนอกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนตามแนวคิดโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับสมบูรณ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

4.1 การพัฒนากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

4.1.1 ร่างกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

4.1.2 ความเหมาะสมของ (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

4.1.3 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

4.2 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

4.2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

4.2.4 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

4.3 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

4.3.1 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1

4.3.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 1)

4.3.3 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน
สร้างสรรค์ ฉบับที่ 2

4.3.4 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตาม
แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 2

4.3.5 กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน
สร้างสรรค์ ฉบับสมบูรณ์

4.1 การพัฒนารอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์

4.1.1 ร่างกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์

การพัฒนารอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้เกิดจากการศึกษาแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้องแล้วได้ทำการสังเคราะห์และสรุปเป็นตัวแปรต่าง ๆ จากนั้นได้ทำการประเมินความ
เหมาะสม ของกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน (รายละเอียดดังภาคผนวก ก)
ซึ่งประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารการศึกษา การบริหารวิชาการ
โรงเรียนมัธยมศึกษา และสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ผลการประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะให้ปรับแก้
สามารถสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังนี้

การบริหารวิชาการ หมายถึง แนวทางในการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรของ
สถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การกำหนดวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย และ
มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การพัฒนาความรู้ และทักษะของครูในการจัดทำ
แผนการสอน และการจัดการเรียนการสอนบูรณาการข้ามกลุ่มสาระวิชา เน้นกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ จัดการเรียนการสอน 3 องค์ประกอบ คือการรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้
การส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีในการสอน สร้างนวัตกรรมการสอน ตั้งคำถามเปิดประเด็น
คำถามให้นักเรียนสำรวจหาคำตอบ

การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดแนวทางวัดและประเมินผล การพัฒนา
เครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียน เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ เน้นการ

ประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนรายบุคคล เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และให้ผลป้อนกลับที่เหมาะสมกับนักเรียนรายบุคคล และการติดตาม กำกับ ให้ความช่วยเหลือ นักเรียน

การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการตอบสนองความต้องการของนักเรียนทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องปฏิบัติการ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนเชื่อมต่อเทคโนโลยีและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การจัดหาสื่อ การผลิตสื่อ การพัฒนาและส่งเสริมครูในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมการสอนของครู

ส่วนผลการประเมินกรอบแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเหมาะสม ประกอบด้วย

ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะตั้งคำถามในการสำรวจวิถีความเป็นไปของโลก

ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะสร้างความคิดใหม่ ๆ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ

การวิพากษ์ (Criticism) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะวิเคราะห์ข้อมูลและความคิด พร้อมนำเสนอข้อโต้แย้ง และมีการตัดสินใจที่มีเหตุผลรองรับได้

การสื่อสาร (Communication) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะแสดงความคิดและความรู้สึกออกมาได้อย่างชัดเจนและมีความมั่นใจ โดยอาศัยสื่อหลายประเภทในหลากหลายรูปแบบ

การร่วมมือ (Collaboration) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเกิดพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์จากการทำงานกลุ่ม

ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และตอบสนองได้อย่างเหมาะสม

การตั้งสติ (Composure) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการควบคุมตนเอง การทำความเข้าใจและการเชื่อมโยงความรู้สึกของตนเองกับสถานการณ์อื่นที่เกิดขึ้น

ความเป็นพลเมือง (Citizenship) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการรับรู้ระบบสังคมและการเมือง มีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งในสังคม และมีบทบาทในกระบวนการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

4.1.2 ความเหมาะสมของ (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ตารางที่ 4-1 ผลการประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (N=6)			
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ค่าเฉลี่ย(ร้อยละ)
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	5	1	0	83.333
การจัดการเรียนการสอน	6	0	0	100.000
การวัดและประเมินผล	6	0	0	100.000
การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	6	0	0	100.000
การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	6	0	0	100.000
ภาพรวม				96.667

ตารางที่ 4-2 ผลการประเมินกรอบแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

สมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (N=6)			
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ค่าเฉลี่ย(ร้อยละ)
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	1	0	83.333
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	6	0	0	100.00
การวิพากษ์ (Criticism)	6	0	0	100.00
การสื่อสาร (Communication)	5	1	0	83.333
การร่วมมือ (Collaboration)	6	0	0	100.00
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	6	0	0	100.00
การตั้งสติ (Composure)	6	0	0	100.00
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	6	0	0	100.00
ภาพรวม				97.917

จากตารางที่ 4-1 และ ตารางที่ 4-2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของ (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 6 คน มีความเห็นสอดคล้องกันว่า กรอบแนวคิดด้านการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัด

และประเมินผล 4) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และ 5) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ คิดเป็นร้อยละ 96.667 ส่วนกรอบแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 6 คน มีความเห็นสอดคล้องกันว่ากรอบแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 8 สมรรถนะหลัก คือ 1) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) 2) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 3) การวิพากษ์ (Criticism) 4) การสื่อสาร (Communication) 5) การร่วมมือ (Collaboration) 6) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) 7) การตั้งสติ (Composure) และ 8) ความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 97.917

4.1.3 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

โดยการนำผลการประเมินความเหมาะสมและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ในข้อ 4.1.2 มาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การบริหารวิชาการ หมายถึง แนวทางในการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การกำหนดวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การพัฒนาความรู้ และทักษะของครูในการจัดทำแผนการสอน และการจัดการเรียนการสอนบูรณาการข้ามกลุ่มสาระวิชา เน้นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ จัดการเรียนการสอน 3 องค์ประกอบ คือการรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้ การส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีในการสอน สร้างนวัตกรรมการสอน ตั้งคำถามเปิดประเด็นคำถามให้นักเรียนสำรวจหาคำตอบ

การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดแนวทางวัดและประเมินผล การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียน เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ เน้นการประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนรายบุคคล เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และให้ผลป้อนกลับที่เหมาะสมกับนักเรียนรายบุคคล และการติดตาม กำกับ ให้ความช่วยเหลือนักเรียน

การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการตอบสนองความต้องการของนักเรียน

ทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องปฏิบัติการ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน เชื่อมต่อเทคโนโลยีและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การจัดหาสื่อ การผลิตสื่อ การพัฒนาและส่งเสริมครูในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมการสอนของครู

ส่วนผลการประเมินกรอบแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเหมาะสม ประกอบด้วย

ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะตั้งคำถามในการสำรวจวิถีความเป็นไปของโลก

ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะสร้างความคิดใหม่ ๆ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ

การวิพากษ์ (Criticism) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะวิเคราะห์ข้อมูลและความคิด พร้อมนำเสนอข้อโต้แย้ง และมีการตัดสินใจที่มีเหตุผลรองรับได้

การสื่อสาร (Communication) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะแสดงความคิดและความรู้สึกออกมาได้อย่างชัดเจนและมีความมั่นใจ โดยอาศัยสื่อหลายประเภทในหลากหลายรูปแบบ

การร่วมมือ (Collaboration) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเกิดพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์จากการทำงานกลุ่ม

ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และตอบสนองได้อย่างเหมาะสม

การตั้งสติ (Composure) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการควบคุมตนเอง การทำความเข้าใจและการเชื่อมโยงความรู้สึกของตนเองกับสถานการณ์อื่นที่เกิดขึ้น

ความเป็นพลเมือง (Citizenship) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการรับรู้ระบบสังคมและการเมือง มีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งในสังคม และมีบทบาทในกระบวนการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

4.2 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

การนำเสนอความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จะนำเสนอตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

4.2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

4.2.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

4.2.5 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ข้อมูลพื้นฐานผู้ให้ข้อมูล	ผู้บริหารโรงเรียน				หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้		ครูผู้สอน				รวม (n = 1,118)	
	ผู้อำนวยการโรงเรียน		รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือหัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ				ม.ต้น		ม.ปลาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ												
- ชาย	175	70.850	73	32.444	81	36.818	48	21.622	61	29.902	438	39.177
- หญิง	72	29.150	152	67.556	139	63.182	174	78.378	143	70.098	680	60.823
รวม	247	100.00	225	100.00	220	100.00	222	100.00	204	100.00	1,118	100.00
2. อายุ												
น้อยกว่า 25 ปี	0	0.000	1	0.444	0	0.000	14	6.306	14	6.862	29	2.594
26 – 30 ปี	7	2.834	7	3.111	38	17.273	73	32.883	48	23.529	173	15.474
31 – 35 ปี	4	1.619	20	8.889	34	15.455	33	14.865	37	18.137	128	11.449
36 – 40 ปี	13	5.263	16	7.111	25	11.364	31	13.964	34	16.667	119	10.644
41 – 45 ปี	33	13.360	32	14.222	33	15.000	20	9.009	23	11.275	141	12.612
46 – 50 ปี	35	14.170	38	16.889	27	12.273	14	6.306	9	4.412	123	11.002
51 – 55 ปี	41	16.599	47	20.889	38	17.273	20	9.009	22	10.784	168	15.027
56 ปีขึ้นไป	114	46.154	64	28.444	25	11.364	17	7.658	17	8.333	237	21.199
รวม	247	100.00	225	100.00	220	100.00	222	100.00	204	100.00	1,118	100.00
3. วุฒิการศึกษา												
ปริญญาตรี	14	5.668	66	29.333	101	45.909	141	63.514	97	47.549	419	37.478
ปริญญาโท	194	78.543	146	64.889	118	53.636	81	36.487	105	51.471	644	57.603
ปริญญาเอก	39	15.790	13	5.778	1	0.455	0	0.000	2	0.980	55	4.920
รวม	247	100.00	225	100.00	220	100.00	222	100.00	204	100.00	1,118	100.00
4. วิทยฐานะ												
ครูผู้ช่วย	0	0.000	0	0.000	0	0.0000	41	18.469	28	13.726	78	6.977
ครู	0	0.000	62	27.556	26	11.818	128	57.658	128	62.745	443	39.624
ครู/ผอ./รอง ผอ.ชำนาญการ	26	10.526	56	24.889	125	56.818	24	10.811	19	9.314	142	12.701
ครู/ผอ./รอง ผอ.ชำนาญการพิเศษ	193	78.138	106	47.111	67	30.455	29	13.063	29	14.216	424	37.925
ครู/ผอ./รอง ผอ.เชี่ยวชาญ	20	8.097	1	0.444	2	0.909	0	0.000	0	0.000	23	2.057
ครู/ผอ./รอง ผอ.	8	3.239	0	0.000	0	0.000	0	0.000	0	0.000	8	0.716

ข้อมูล พื้นฐาน ผู้ให้ข้อมูล	ผู้บริหารโรงเรียน				หัวหน้ากลุ่ม สาระการเรียนรู้		ครูผู้สอน				รวม (n = 1,118)	
	ผู้อำนวยการ โรงเรียน		รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการหรือ หัวหน้ากลุ่มบริหาร วิชาการ				ม.ต้น		ม.ปลาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เชี่ยวชาญพิเศษ												
รวม	247	100.00	225	100.00	220	100.00	222	100.00	204	100.00	1,118	100.00
5. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง												
น้อยกว่า 5 ปี	0	0.000	0	0.000	0	0.000	78	35.135	65	31.863	188	16.816
6 – 10 ปี	18	7.287	38	16.889	81	36.818	54	24.324	43	21.078	189	16.905
11 – 15 ปี	23	9.312	21	9.333	19	8.636	22	9.910	29	14.216	114	10.197
16 – 20 ปี	13	5.263	12	5.333	20	9.091	10	4.505	14	6.863	69	6.172
21 – 25 ปี	47	19.028	43	19.111	28	12.727	16	7.207	12	5.882	146	13.059
26 – 30 ปี	32	12.956	34	15.111	34	15.455	22	9.910	14	6.863	136	12.165
31 – 35 ปี	54	21.862	44	19.556	26	11.818	12	5.405	19	9.314	155	13.864
36 – 40 ปี	44	17.814	28	12.444	11	5.000	5	2.252	8	3.922	96	8.587
41 ปี ขึ้นไป	16	6.478	5	2.222	1	0.455	3	1.351	0	0.000	25	2.236
รวม	247	100.00	225	100.00	220	100.00	222	100.00	204	100.00	1,118	100.00

จากตารางที่ 4-3 พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น จำนวน 1,118 คน คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 60.823) รองลงมาเป็นเพศชาย (ร้อยละ 39.177) ในด้านตำแหน่งส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารโรงเรียน (ร้อยละ 22.093) รองลงมาคือ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือหัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ (ร้อยละ 20.125) ครูผู้สอน ม.ต้น (ร้อยละ 19.857) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ (ร้อยละ 19.678) และครูผู้สอน ม.ปลาย (ร้อยละ 18.247) ตามลำดับ ในด้านอายุ ส่วนใหญ่อายุ 56 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 21.199) ในด้านวุฒิการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 57.603) ในด้านวิทยฐานะ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (ร้อยละ 37.923) และผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 6 – 10 ปี (ร้อยละ 16.905)

เมื่อพิจารณากลุ่มผู้ให้ข้อมูลในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 70.850) และมีอายุ 56 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 46.154) เป็นส่วนใหญ่ ในด้านวุฒิการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 78.543) มีวิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ (ร้อยละ 78.138) เป็นส่วนใหญ่ และมีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 31 – 35 ปี (ร้อยละ 21.862)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือหัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 67.556) และมีอายุ 56 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 28.444) เป็นส่วนใหญ่ ในด้านวุฒิการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 53.636) มี วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการ/ครูชำนาญการพิเศษ (ร้อยละ 56.818) เป็นส่วนใหญ่ และมีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 31 – 35 ปี (ร้อยละ 19.556)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในตำแหน่งครูผู้สอน ม.ต้น พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 63.182) มีอายุ 26 – 30 ปี (ร้อยละ 32.883) เป็นส่วนใหญ่ ในด้านวุฒิการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 63.514) ตำแหน่งครู (ร้อยละ 57.658) เป็นส่วนใหญ่ และมีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน น้อยกว่า 5 ปี (ร้อยละ 35.135)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในตำแหน่งครูผู้สอน ม.ปลาย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 70.098) มีอายุ 26 – 30 ปี (ร้อยละ 23.529) เป็นส่วนใหญ่ ในด้านวุฒิการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 57.603) ตำแหน่งครู (ร้อยละ 39.624) เป็นส่วนใหญ่ และมีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน น้อยกว่า 5 ปี (ร้อยละ 31.863)

4.2.2 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

4.2.2.1 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จากการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดกลุ่มค่าดัชนี $PNI_{modified}$ โดยการนำค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงที่สุด ลบด้วยค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำที่สุด แล้วหารด้วย 2 แล้วนำระยะห่างที่ได้มาจัดกลุ่มค่า $PNI_{modified}$ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง และกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ กำหนดให้กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง เป็นจุดอ่อนของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดหรือลดจุดอ่อน สำหรับกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ เป็นจุดแข็งของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ที่เสริมจุดแข็ง แล้วนำผลมาสังเคราะห์เป็นข้อมูลในการจัดทำ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 ในลำดับต่อไป

ตารางที่ 4-4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม

การพัฒนาการบริหาร วิชาการตามแนวคิด สมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	แปล ความ	\bar{X} (S.D.)	แปล ความ			
การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	3.704 (0.612)	มาก	4.584 (0.490)	มากที่สุด	0.238	5	จุดแข็ง
การจัดการเรียนการสอน	3.712 (0.624)	มาก	4.620 (0.480)	มากที่สุด	0.245	4	จุดแข็ง
การวัดและประเมินผล	3.670 (0.524)	มาก	4.592 (0.468)	มากที่สุด	0.251	3	จุดอ่อน
การพัฒนาและส่งเสริมให้มี แหล่งเรียนรู้	3.680 (0.660)	มาก	4.633 (0.492)	มากที่สุด	0.259	2	จุดอ่อน
การพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.667 (0.685)	มาก	4.618 (0.482)	มากที่สุด	0.259	1	จุดอ่อน
รวม	3.687 (0.621)	มาก	4.610 (0.424)	มากที่สุด			

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ภาพรวม โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.259 - 0.238)/2 = 0.011$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.250 - 0.259 จุดอ่อน

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.238 - 0.249 จุดแข็ง

จากตารางที่ 4-4 พบว่า สภาพปัจจุบัน ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.687$, S.D.=0.621) โดยด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.712$, S.D.=0.624) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.704$, S.D.=0.615) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.667$, S.D.=0.685)

สภาพที่พึงประสงค์ ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.610$, S.D.=0.424) โดยด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.633$, S.D.=0.492) รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.620$, S.D.=0.480) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.584$, S.D.=0.490)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยภาพรวมพบว่า ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.259$) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.259$, $PNI_{\text{modified}} = 0.251$, $PNI_{\text{modified}} = 0.245$, $PNI_{\text{modified}} = 0.238$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน พบว่า ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล เป็นจุดอ่อนของของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เป็นจุดแข็งของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ตารางที่ 4-5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามการบริหารวิชาการ

การพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI_{modified}	ลำดับ	การวิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	แปลความ	\bar{X} (S.D.)	แปลความ			
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.704 (0.615)	มาก	4.584 (0.490)	มากที่สุด	0.238	5	จุดแข็ง
การกำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตร	3.623 (0.654)	มาก	4.552 (0.568)	มากที่สุด	0.256	5	จุดอ่อน
การกำหนดจุดมุ่งหมายของ	3.693	มาก	4.566	มากที่สุด	0.236	11	จุดแข็ง

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	แปล ความ	\bar{X} (S.D.)	แปล ความ			
หลักสูตร	(0.667)		(0.522)				
การกำหนดมาตรฐานและ ตัวชี้วัด	3.795 (0.704)	มาก	4.631 (0.550)	มากที่สุด	0.220	13	จุดแข็ง
การจัดการเรียนการสอน	3.712 (0.624)	มาก	4.620 (0.480)	มากที่สุด	0.245	4	จุดแข็ง
การพัฒนาความรู้และทักษะของ ครูในการจัดทำแผนการสอน	3.739 (0.6904)	มาก	4.630 (0.562)	มากที่สุด	0.238	10	จุดแข็ง
เทคนิคการจัดการเรียนการสอน	3.711 (0.668)	มาก	4.633 (0.549)	มากที่สุด	0.248	7	จุดแข็ง
องค์ประกอบการจัดการเรียน การสอน	3.688 (0.705)	มาก	4.599 (0.540)	มากที่สุด	0.247	8	จุดแข็ง
การวัดและประเมินผล	3.670 (0.524)	มาก	4.592 (0.468)	มากที่สุด	0.251	3	อ่อน
การกำหนดแนวทางการวัดและ ประเมินผลนักเรียน	3.639 (0.689)	มาก	4.580 (0.497)	มากที่สุด	0.259	4	จุดอ่อน
การพัฒนาเครื่องมือวัดและ ประเมินผลนักเรียน	3.6172 (0.8130)	มาก	4.568 (0.519)	มากที่สุด	0.263	3	จุดอ่อน
การประเมินผลความก้าวหน้า ของนักเรียน	3.747 (0.705)	มาก	4.617 (0.500)	มากที่สุด	0.232	12	จุดแข็ง
การพัฒนาและส่งเสริมให้มี แหล่งเรียนรู้	3.680 (0.670)	มาก	4.633 (0.492)	มากที่สุด	0.259	2	จุดอ่อน
การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้	3.690 (0.737)	มาก	4.632 (0.483)	มากที่สุด	0.255	6	จุดอ่อน
การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องปฏิบัติการ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน	3.668 (0.711)	มาก	4.635 (0.586)	มากที่สุด	0.263	2	จุดอ่อน
การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา	3.667 (0.685)	มาก	4.618 (0.482)	มากที่สุด	0.259	1	จุดอ่อน
การจัดหาสื่อ การผลิตสื่อ	3.591 (0.750)	มาก	4.589 (0.523)	มากที่สุด	0.278	1	จุดอ่อน

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	แปล ความ	\bar{X} (S.D.)	แปล ความ			
การพัฒนาและส่งเสริมครูในการ ใช้เทคโนโลยีและการสร้าง นวัตกรรมการสอน	3.742 (0.706)	มาก	4.648 (0.491)	มากที่สุด	0.242	9	จุดแข็ง

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ภาพรวม

โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.278 - 0.220)/2 = 0.029$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.250 - 0.278 จุดอ่อน

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.220 - 0.249 จุดแข็ง

จากตารางที่ 4-5 พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำแนกตามการบริหารวิชาการ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.780$, S.D.=0.704) รองลงมา คือ การประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.747$, S.D.=0.705) และต่ำที่สุด คือ การจัดหาสื่อ การผลิตสื่อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.591$, S.D.=0.750)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์จำแนกการบริหารวิชาการ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาและส่งเสริมครูในการใช้เทคโนโลยีและการสร้างนวัตกรรมการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.648$, S.D.=0.491) รองลงมา คือ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องปฏิบัติการ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.634$, S.D.=0.586) และต่ำที่สุด คือ การกำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.552$, S.D.=0.568)

ผลการจัดลำดับของความจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำแนกตามการบริหาร วิชาการ พบว่า การจัดหาสื่อ การผลิตสื่อ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด (PNI_{modified} = 0.278) รองลงมา คือ การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องปฏิบัติการ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.263) ตามลำดับส่วนการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัด มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำสุด (PNI_{modified} = 0.220)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามการบริหาร

วิชาการ พบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัด และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การจัดหาสื่อ การผลิตสื่อ

ตารางที่ 4-6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ในภาพรวม

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	แปล ความ	\bar{X} (S.D.)	แปล ความ			
การบริหารวิชาการ							
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.507 (0.775)	มาก	4.478 (0.611)	มาก	0.277	2	จุดอ่อน
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.608 (0.760)	มาก	4.567 (0.594)	มากที่สุด	0.266	3	จุดแข็ง
การวิพากษ์ (Criticism)	3.348 (0.844)	มาก	4.425 (0.656)	มาก	0.322	1	จุดอ่อน
การสื่อสาร (Communication)	3.719 (0.740)	มาก	4.590 (0.579)	มากที่สุด	0.234	6	จุดแข็ง
การร่วมมือ (Collaboration)	3.759 (0.762)	มาก	4.609 (0.596)	มากที่สุด	0.226	7	จุดแข็ง
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.650 (0.800)	มาก	4.609 (0.714)	มากที่สุด	0.263	5	จุดแข็ง
การตั้งสติ (Composure)	3.591 (1.150)	มาก	4.538 (0.625)	มากที่สุด	0.264	4	จุดแข็ง
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.799 (0.782)	มาก	4.604 (0.603)	มากที่สุด	0.212	8	จุดแข็ง

**นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ในภาพรวม

โดยการคำนวณหาระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.322 - 0.212)/2 = 0.055$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.268 - 0.322 จุดอ่อน

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.212 - 0.267 จุดแข็ง

จากตารางที่ 4-6 พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ในภาพรวม จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า โรงเรียนมีการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.800$, $S.D.=0.782$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.760$, $S.D.=0.762$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.348$, $S.D.=0.844$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ในภาพรวม จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า โรงเรียนมีการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.604$, $S.D.=0.603$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) ($\bar{X}=4.609$, $S.D.=0.596$) และความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) ($\bar{X}=4.609$, $S.D.=0.714$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.425$, $S.D.=0.656$)

ผลการจัดลำดับของความจำเป็นในพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ในภาพรวม จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า การบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.322$) รองลงมา คือ การบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ($PNI_{\text{modified}} = 0.277$) และต่ำที่สุด คือ การบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{\text{modified}} = 0.212$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ในภาพรวม จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism)

ตารางที่ 4-7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับ
ความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการพัฒนาการบริหาร
วิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
ภายใน จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	3.704 (0.615)	มาก	4.584 (0.490)	มากที่สุด	0.238	5	จุดแข็ง
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.650 (0.674)	มาก	4.574 (0.858)	มากที่สุด	0.253	2	จุดแข็ง
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.698 (0.680)	มาก	4.587 (0.515)	มากที่สุด	0.240	4	จุดแข็ง
การวิพากษ์ (Criticism)	3.490 (0.738)	ปาน กลาง	4.479 (0.572)	มาก	0.283	1	จุดอ่อน
การสื่อสาร (Communication)	3.777 (0.655)	มาก	4.596 (0.514)	มากที่สุด	0.217	6	จุดแข็ง
การร่วมมือ (Collaboration)	3.808 (0.674)	มาก	4.633 (0.500)	มากที่สุด	0.217	7	จุดแข็ง
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.735 (0.833)	มาก	4.605 (0.762)	มากที่สุด	0.233	5	จุดแข็ง
การตั้งสติ (Composure)	3.651 (0.757)	มาก	4.566 (0.548)	มากที่สุด	0.251	3	จุดแข็ง
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.819 (0.683)	มาก	4.627 (0.507)	มากที่สุด	0.211	8	จุดแข็ง
ด้านการจัดการเรียนการ สอน	3.712 (0.624)	มาก	4.620 (0.480)	มากที่สุด	0.245	4	จุดแข็ง
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.712 (0.979)	มาก	4.590 (0.493)	มากที่สุด	0.237	6	จุดแข็ง
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.690 (0.797)	มาก	4.611 (0.499)	มากที่สุด	0.250	2	จุดอ่อน
การวิพากษ์ (Criticism)	3.558 (0.711)	มาก	4.555 (0.521)	มากที่สุด	0.280	1	จุดอ่อน

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
การสื่อสาร (Communication)	3.773 (0.664)	มาก	4.694 (1.005)	มากที่สุด	0.244	5	จุดแข็ง
การร่วมมือ (Collaboration)	3.802 (0.672)	มาก	4.647 (0.495)	มากที่สุด	0.222	7	จุดแข็ง
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.714 (0.677)	มาก	4.631 (0.771)	มากที่สุด	0.247	4	จุดแข็ง
การตั้งสติ (Composure)	3.669 (0.695)	มาก	4.597 (0.524)	มากที่สุด	0.253	3	จุดแข็ง
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.787 (0.687)	มาก	4.608 (0.491)	มากที่สุด	0.217	8	จุดแข็ง
ด้านการวัดและประเมินผล	3.985 (0.524)	มาก	4.592 (0.468)	มากที่สุด	0.251	3	จุดอ่อน
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.635 (0.719)	มาก	4.575 (0.500)	มากที่สุด	0.259	4	จุดอ่อน
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.625 (0.674)	มาก	4.564 (0.770)	มากที่สุด	0.259	3	จุดอ่อน
การวิพากษ์ (Criticism)	3.560 (1.028)	มาก	4.546 (0.530)	มากที่สุด	0.277	1	จุดอ่อน
การสื่อสาร (Communication)	3.750 (0.875)	มาก	4.614 (0.494)	มากที่สุด	0.230	7	จุดแข็ง
การร่วมมือ (Collaboration)	3.743 (0.689)	มาก	4.628 (0.491)	มากที่สุด	0.236	6	จุดแข็ง
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.659 (0.737)	มาก	4.597 (0.508)	มากที่สุด	0.256	5	จุดอ่อน
การตั้งสติ (Composure)	3.611 (0.745)	มาก	4.580 (0.754)	มากที่สุด	0.268	2	จุดอ่อน
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.755 (0.684)	มาก	4.632 (0.482)	มากที่สุด	0.233	8	จุดแข็ง
การพัฒนาและส่งเสริมให้มี แหล่งเรียนรู้	3.680 (0.659)	มาก	4.633 (0.492)	มากที่สุด	0.259	2	จุดอ่อน
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.657 (0.729)	มาก	4.615 (0.500)	มากที่สุด	0.262	4	จุดแข็ง

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.687 (0.956)	มาก	4.667 (0.879)	มากที่สุด	0.266	2	จุดอ่อน
การวิพากษ์ (Criticism)	3.533 (0.734)	มาก	4.581 (0.529)	มากที่สุด	0.297	1	จุดอ่อน
การสื่อสาร (Communication)	3.726 (0.694)	มาก	4.647 (0.505)	มากที่สุด	0.247	6	จุดแข็ง
การร่วมมือ (Collaboration)	3.759 (0.712)	มาก	4.667 (0.481)	มากที่สุด	0.242	7	จุดแข็ง
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.674 (0.728)	มาก	4.633 (0.508)	มากที่สุด	0.261	5	จุดอ่อน
การตั้งสติ (Composure)	3.650 (0.829)	มาก	4.614 (0.517)	มากที่สุด	0.264	3	จุดอ่อน
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.734 (0.725)	มาก	4.638 (0.509)	มากที่สุด	0.242	8	จุดแข็ง
การพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	3.667 (0.685)	มาก	4.618 (0.482)	มากที่สุด	0.259	1	จุดอ่อน
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.641 (0.763)	มาก	4.618 (0.536)	มากที่สุด	0.259	4	จุดอ่อน
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.655 (0.718)	มาก	4.585 (0.536)	มากที่สุด	0.259	3	จุดอ่อน
การวิพากษ์ (Criticism)	3.538 (0.753)	มาก	4.603 (0.521)	มากที่สุด	0.290	1	จุดอ่อน
การสื่อสาร (Communication)	3.700 (0.716)	มาก	4.565 (0.546)	มากที่สุด	0.253	6	จุดอ่อน
การร่วมมือ (Collaboration)	3.734 (0.970)	มาก	4.636 (0.501)	มากที่สุด	0.246	7	จุดแข็ง
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.678 (0.747)	มาก	4.655 (0.504)	มากที่สุด	0.258	5	จุดอ่อน
การตั้งสติ (Composure)	3.652 (0.729)	มาก	4.627 (0.517)	มากที่สุด	0.265	2	จุดอ่อน
ความเป็นพลเมือง	3.729	มาก	4.618	มากที่สุด	0.245	8	จุดแข็ง

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
(Citizenship)	(0.725)		(0.523)				

**นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน การบริหารวิชาการรายด้าน จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

โดยการคำนวณหาระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.297 - 0.211)/2 = 0.043$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.255 - 0.297 จุดอ่อน

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.211 - 0.254 จุดแข็ง

ด้านการพัฒนาหลักสูตร

จากตารางที่ 4-7 พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.819$, S.D.=0.683) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.808$, S.D.=0.674) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.490$, S.D.=0.738)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.633$, S.D.=0.500) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.627$, S.D.=0.507) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการพัฒนาหลักสูตรการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.479$, S.D.=0.572)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า การพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด (PNI_{modified} = 0.283) รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) (PNI_{modified} = 0.253) และมีค่า

ดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{\text{modified}} = 0.211$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตรพบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด การพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism)

ด้านการจัดการเรียนการสอน

จากตารางที่ 4-7 พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่าโรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.802$, $S.D. = 0.672$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.787$, $S.D. = 0.687$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.558$, $S.D. = 0.711$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร (Communication) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.694$, $S.D. = 1.005$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.647$, $S.D. = 0.495$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.555$, $S.D. = 0.521$)

ผลการจัดลำดับของความจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.280$) รองลงมา คือ ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ($PNI_{\text{modified}} = 0.250$) และมีค่าดัชนีความ

ต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{\text{modified}} = 0.217$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism)

ด้านการวัดและประเมินผล

จากตารางที่ 4-7 พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.755$, $S.D. = 0.684$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร (Communication) ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.750$, $S.D. = 0.875$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.560$, $S.D. = 1.028$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.632$, $S.D. = 0.482$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.628$, $S.D. = 0.491$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.546$, $S.D. = 0.530$)

ผลการจัดลำดับของความจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.277$) รองลงมา คือ การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการตั้งสติ (Composure) ($PNI_{\text{modified}} =$

0.268) และมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{\text{modified}} = 0.233$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism)

ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

จากตารางที่ 4-7 พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า โรงเรียนมีการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.759$, $S.D. = 0.712$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($\bar{X} = 3.734$, $S.D. = 0.725$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.533$, $S.D. = 0.734$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า โรงเรียนมีการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creative) ($\bar{X} = 4.667$, $S.D. = 0.879$) และสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) ($\bar{X} = 4.667$, $S.D. = 0.481$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ โรงเรียนมีการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร (Communication) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.647$, $S.D. = 0.505$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.581$, $S.D. = 0.297$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า การการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

สูงสุด ($PNI_{modified} = 0.297$) รองลงมา คือ การการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ($PNI_{modified} = 0.266$) และมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{modified} = 0.242$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ พบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism)

ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จากตารางที่ 4-7 พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า โรงเรียนมีการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.734$, $S.D. = 0.970$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.729$, $S.D. = 0.725$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.538$, $S.D. = 0.753$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า โรงเรียนมีการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.655$, $S.D. = 0.504$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะร่วมมือ (Collaboration) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.636$, $S.D. = 0.501$) และต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.565$, $S.D. = 0.546$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า การพัฒนาและใช้

สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอย่างสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.290$) รองลงมา คือ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการตั้งสติ (Composure) ($PNI_{\text{modified}} = 0.265$) และมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอย่างต่ำที่สุด คือ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{\text{modified}} = 0.245$)

เมื่อพิจารณาจุดแข็ง และจุดอ่อนของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากสภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ข้อที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) และข้อที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism)

ตารางที่ 4-8 สภาพแวดล้อมภายในของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

สมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์	SWOT Analysis (ค่าดัชนี PNI)							
	ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	การวิพากษ์ (Criticism)	การสื่อสาร (Communication)	การร่วมมือ (Collaboration)	ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	การตั้งสติ (Composure)	ความเป็นพลเมือง (Citizenship)
การบริหารวิชาการ								
การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	0.253 (S7)	0.241 (S5)	0.284 (W1)	0.217 (S3)	0.217 (S2)	0.233 (S4)	0.251 (S6)	0.211 (S1)
การจัดการเรียนการสอน	0.237 (S3)	0.250 (W2)	0.280 (W1)	0.244 (S4)	0.222 (S2)	0.247 (S5)	0.253 (S6)	0.217 (S1)
การวัดและประเมินผล	0.259 (W4)	0.259 (W3)	0.277 (W1)	0.230 (S2)	0.237 (S3)	0.256 (W5)	0.268 (W2)	0.233 (S1)
การพัฒนาและส่งเสริมให้ มีแหล่งเรียนรู้	0.262 (W4)	0.266 (W2)	0.297 (W1)	0.247 (S3)	0.242 (S2)	0.261 (W5)	0.264 (W3)	0.242 (S1)
การพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	0.259 (W4)	0.259 (W3)	0.290 (W1)	0.253 (W6)	0.247 (S2)	0.258 (W5)	0.265 (W2)	0.245 (S1)

4.2.3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ โอกาส และภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

ตารางที่ 4-9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม

สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การวิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ	3.464 (0.715)	ปานกลาง	4.497 (0.548)	มากที่สุด	0.298	1	ภาวะคุกคาม
ด้านสภาพเศรษฐกิจ	3.456 (0.699)	ปานกลาง	4.485 (0.557)	มาก	0.298	2	ภาวะคุกคาม
ด้านสภาพสังคม	3.499 (0.686)	ปานกลาง	4.505 (0.556)	มากที่สุด	0.288	3	ภาวะคุกคาม
ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	3.603 (0.590)	มาก	4.560 (0.538)	มากที่สุด	0.266	4	โอกาส
รวม	3.552 (0.628)	มาก	4.512 (0.517)	มากที่สุด	0.270		

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI^{modified} ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ภาพรวม

โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI^{modified} ดังนี้ $(0.298 - 0.266) / 2 = 0.016$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI^{modified} สูง เท่ากับ 0.283 - 0.298 ภาวะคุกคาม

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI^{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.266 - 0.282 โอกาส

จากตารางที่ 4-9 พบว่า การพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม พบว่า สภาพปัจจุบันด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.603$, S.D. = 0.590) โดยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านสภาพสังคม ($\bar{X} = 3.499$, S.D. = 0.686) ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.464$, S.D. = 0.715) และด้านสภาพเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.456$, S.D. = 0.699) ตามลำดับ โดยทั้ง 3 ด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

สภาพที่พึงประสงค์ ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.560$, S.D. = 0.538) รองลงมาคือ ด้านสภาพสังคม ($\bar{X} = 4.505$, S.D. = 0.556) โดยทั้ง 2 ด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 4.497$, S.D. = 0.548) และด้านสภาพเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.485$, S.D. = 0.557) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด $PNI_{modified} = 0.298$ รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ ($PNI_{modified} = 0.298$) และค่าดัชนีความต้องการต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($PNI_{modified} = 0.266$) เมื่อพิจารณาโอกาส และภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากสภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม พบว่า ข้อที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และข้อที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ

ตารางที่ 4-10 ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามการบริหารวิชาการในภาพรวม

สภาพแวดล้อมภายนอก การบริหารวิชาการ	SWOT Analysis (ค่าดัชนี PNI)			
	การเมืองและ นโยบายของรัฐ (P)	สภาพเศรษฐกิจ (E)	สภาพสังคม (S)	ความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี (T)
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	0.275 O7	0.295 T8	0.272 O6	0.264 O2
การจัดการเรียนการสอน	0.289 T10	0.285 O10	0.276 O8	0.265 O3
การวัดและประเมินผล	0.298 T7	0.295 T9	0.280 O9	0.268 O4
การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	0.312 T2	0.307 T3	0.301 T4	0.269 O5
การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	0.317 T1	0.298 T5	0.298 T6	0.260 O1

จากตาราง 4-10 พบว่า โอกาส และภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามองค์ประกอบด้านการบริหารวิชาการ พบว่า

1. **การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา** โอกาส คือ ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($PNI_{modified} = 0.264$) รองลงมาคือ ด้านสภาพสังคม ($PNI_{modified} = 0.272$) และด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ($PNI_{modified} = 0.275$) ตามลำดับ ส่วนภาวะคุกคาม คือ ด้านสภาพเศรษฐกิจ ($PNI_{modified} = 0.295$)

2. การจัดการเรียนการสอน โอกาส คือ ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($PNI_{modified} = 0.265$) รองลงมาคือ ด้านสภาพสังคม ($PNI_{modified} = 0.276$) และด้านสภาพเศรษฐกิจ ($PNI_{modified} = 0.285$) ตามลำดับ ส่วนภาวะคุกคาม คือ ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ($PNI_{modified} = 0.289$)

3. การวัดและประเมินผล โอกาส คือ ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($PNI_{modified} = 0.269$) รองลงมา คือ ด้านสภาพสังคม ($PNI_{modified} = 0.280$) ส่วนภาวะคุกคาม ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ($PNI_{modified} = 0.298$) รองลงมา คือ ด้านสภาพเศรษฐกิจ ($PNI_{modified} = 0.295$) ตามลำดับ

4. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ โอกาส คือ ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($PNI_{modified} = 0.269$) ส่วนภาวะคุกคาม คือ ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ($PNI_{modified} = 0.312$) รองลงมา คือ ด้านสภาพเศรษฐกิจ ($PNI_{modified} = 0.307$) และ ด้านสภาพสังคม ($PNI_{modified} = 0.301$) ตามลำดับ

5. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โอกาส คือ ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($PNI_{modified} = 0.260$) ส่วนภาวะคุกคาม คือ ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ($PNI_{modified} = 0.317$) รองลงมา คือ ด้านสภาพเศรษฐกิจ และ ด้านสภาพสังคม ($PNI_{modified} = 0.298$)

ตารางที่ 4-11 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามการบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	ลำดับ	การวิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
1. ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ	3.464 (0.715)	ปานกลาง	4.497 (0.548)	มากที่สุด	0.298	1	ภาวะคุกคาม
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.536 (0.753)	มาก	4.507 (0.579)	มากที่สุด	0.275	14	โอกาส
การจัดการเรียนการสอน	3.477 (0.769)	ปานกลาง	4.483 (0.604)	มาก	0.289	10	ภาวะคุกคาม
การวัดและประเมินผล	3.445 (0.797)	ปานกลาง	4.471 (0.602)	มากที่สุด	0.298	7	ภาวะคุกคาม
การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	3.443 (0.777)	ปานกลาง	4.516 (0.612)	มากที่สุด	0.312	2	ภาวะคุกคาม

การบริหารวิชาการตาม แนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
การพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.427 (0.797)	ปาน กลาง	4.512 (0.601)	มากที่สุด	0.317	1	ภาวะ คุกคาม
2. ด้านสภาพเศรษฐกิจ	3.456 (0.699)	ปาน กลาง	4.485 (0.557)	มาก	0.298	2	ภาวะ คุกคาม
การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	3.451 (0.747)	ปาน กลาง	4.469 (0.598)	มาก	0.295	8	ภาวะ คุกคาม
การจัดการเรียนการสอน	3.490 (0.740)	ปาน กลาง	4.485 (0.590)	มาก	0.285	11	โอกาส
การวัดและประเมินผล	3.434 (0.735)	ปาน กลาง	4.446 (0.611)	มาก	0.295	9	ภาวะ คุกคาม
การพัฒนาและส่งเสริมให้มี แหล่งเรียนรู้	3.456 (0.801)	ปาน กลาง	4.516 (0.613)	มากที่สุด	0.307	3	ภาวะ คุกคาม
การพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.4767 (0.753)	ปาน กลาง	4.514 (0.591)	มากที่สุด	0.298	5	ภาวะ คุกคาม
3. ด้านสภาพสังคม	3.499 (0.686)	ปาน กลาง	4.505 (0.556)	มากที่สุด	0.288	3	ภาวะ คุกคาม
การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	3.541 (0.726)	มาก	4.504 (0.576)	มากที่สุด	0.272	15	โอกาส
การจัดการเรียนการสอน	3.552 (0.720)	มาก	4.533 (0.583)	มากที่สุด	0.276	13	โอกาส
การวัดและประเมินผล	3.500 (0.750)	ปาน กลาง	4.480 (0.624)	มาก	0.280	12	โอกาส
การพัฒนาและส่งเสริมให้มี แหล่งเรียนรู้	3.462 (0.755)	ปาน กลาง	4.504 (0.602)	มากที่สุด	0.301	4	ภาวะ คุกคาม
การพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.466 (0.758)	ปาน กลาง	4.500 (0.622)	มาก	0.298	6	ภาวะ คุกคาม
4. ด้านความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยี	3.603 (0.590)	มาก	4.560 (0.538)	มากที่สุด	0.266	4	โอกาส
การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	3.587 (0.701)	มาก	4.533 (0.587)	มากที่สุด	0.264	19	โอกาส
การจัดการเรียนการสอน	3.594	มาก	4.546	มากที่สุด	0.265	18	โอกาส

การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้งสรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การวิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
	(0.718)		(0.579)				
การวัดและประเมินผล	3.593 (0.713)	มาก	4.555 (0.564)	มากที่สุด	0.268	17	โอกาส
การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	3.621 (0.715)	มาก	4.594 (0.560)	มากที่สุด	0.269	16	โอกาส
การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.622 (0.712)	มาก	4.565 (0.572)	มากที่สุด	0.260	20	โอกาส

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI^{modified} ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้งสรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามการบริหารวิชาการ

โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI^{modified} ดังนี้ $(0.317 - 0.260) / 2 = 0.0285$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI^{modified} สูง เท่ากับ 0.290 - 0.317 ภาวะคุกคาม

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI^{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.260 - 0.289 โอกาส

จากตารางที่ 4-11 พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้งสรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก **จำแนกตามการบริหารวิชาการ** พบว่า ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.622$, S.D. = 0.712) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.621$, S.D. = 0.715) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 3.427$, S.D. = 0.797)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้งสรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.594$, S.D. = 0.560) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.565$, S.D. = 0.572) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.446$, S.D. = 0.611)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.317$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ สูงสุด ($PNI_{modified} = 0.312$) และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสการที่เอื้อต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($PNI_{modified} = 0.260$)

เมื่อพิจารณาโอกาส และภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากสภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม พบว่า ข้อที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และข้อที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ตารางที่ 4-12 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก **ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ** จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

การพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	ลำดับ	การวิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.536 (0.753)	มาก	4.507 (0.579)	มากที่สุด	0.275	5	โอกาส
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.530 (0.780)	มาก	4.484 (0.593)	มาก	0.270	36	โอกาส
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.520 (0.772)	มาก	4.506 (0.920)	มากที่สุด	0.280	32	โอกาส
การวิพากษ์ (Criticism)	3.447 (0.796)	ปานกลาง	4.471 (0.601)	มาก	0.297	22	โอกาส
การสื่อสาร (Communication)	3.561 (0.783)	มาก	4.513 (0.583)	มากที่สุด	0.267	39	โอกาส

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PN ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
การร่วมมือ (Collaboration)	3.572 (0.789)	มาก	4.531 (0.587)	มากที่สุด	0.268	37	โอกาส
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.545 (0.894)	มาก	4.520 (0.594)	มากที่สุด	0.275	35	โอกาส
การตั้งสติ (Composure)	3.545 (0.978)	มาก	4.495 (0.605)	มาก	0.268	38	โอกาส
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.588 (0.791)	มาก	4.538 (0.585)	มากที่สุด	0.265	40	โอกาส
การจัดการเรียนการสอน	3.477 (0.769)	ปาน กลาง	4.483 (0.604)	มาก	0.289	4	ภาวะ คุกคาม
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.4600 (0.799)	ปาน กลาง	4.461 (0.632)	มาก	0.289	28	ภาวะ คุกคาม
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.468 (0.789)	ปาน กลาง	4.473 (0.628)	มาก	0.290	27	ภาวะ คุกคาม
การวิพากษ์ (Criticism)	3.394 (0.802)	ปาน กลาง	4.448 (0.649)	มาก	0.311	11	ภาวะ คุกคาม
การสื่อสาร (Communication)	3.510 (0.822)	มาก	4.488 (0.623)	มาก	0.279	33	โอกาส
การร่วมมือ (Collaboration)	3.517 (0.807)	มาก	4.496 (0.629)	มาก	0.278	34	โอกาส
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.471 (0.816)	ปาน กลาง	4.493 (0.626)	มาก	0.294	24	โอกาส
การตั้งสติ (Composure)	3.472 (0.801)	ปาน กลาง	4.493 (0.622)	มาก	0.294	25	โอกาส
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.521 (0.811)	มาก	4.510 (0.617)	มากที่สุด	0.281	31	โอกาส
การวัดและประเมินผล	3.445 (0.797)	ปาน กลาง	4.47 (0.602)	มากที่สุด	0.298	3	ภาวะ คุกคาม
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.437 (0.828)	ปาน กลาง	4.463 (0.821)	มาก	0.299	19	ภาวะ คุกคาม
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.441 (0.806)	ปาน กลาง	4.457 (0.616)	มากที่สุด	0.295	23	โอกาส

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PN ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
การวิพากษ์ (Criticism)	3.373 (0.830)	ปาน กลาง	4.444 (0.626)	มากที่สุด	0.318	6	ภาวะ คุกคาม
การสื่อสาร (Communication)	3.481 (0.822)	ปาน กลาง	4.478 (0.614)	มาก	0.286	30	โอกาส
การร่วมมือ (Collaboration)	3.463 (0.829)	ปาน กลาง	4.473 (0.613)	มาก	0.292	26	โอกาส
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.434 (0.846)	ปาน กลาง	4.478 (0.622)	มาก	0.304	17	ภาวะ คุกคาม
การตั้งสติ (Composure)	3.437 (0.847)	ปาน กลาง	4.474 (0.617)	มาก	0.302	18	ภาวะ คุกคาม
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.493 (0.835)	ปาน กลาง	4.500 (0.620)	มาก	0.288	29	โอกาส
การพัฒนาและส่งเสริมให้มี แหล่งเรียนรู้	3.443 (0.776)	ปาน กลาง	4.516 (0.612)	มากที่สุด	0.312	2	ภาวะ คุกคาม
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.426 (0.830)	ปาน กลาง	4.492 (0.626)	มาก	0.311	12	ภาวะ คุกคาม
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.424 (0.806)	ปาน กลาง	4.545 (0.875)	มากที่สุด	0.327	3	ภาวะ คุกคาม
การวิพากษ์ (Criticism)	3.359 (0.825)	ปาน กลาง	4.471 (0.636)	มาก	0.331	1	ภาวะ คุกคาม
การสื่อสาร (Communication)	3.475 (0.813)	ปาน กลาง	4.513 (0.612)	มากที่สุด	0.299	20	ภาวะ คุกคาม
การร่วมมือ (Collaboration)	3.439 (0.822)	ปาน กลาง	4.529 (0.614)	มากที่สุด	0.317	7	ภาวะ คุกคาม
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.440 (0.815)	ปาน กลาง	4.522 (0.613)	มากที่สุด	0.315	9	ภาวะ คุกคาม
การตั้งสติ (Composure)	3.450 (0.826)	ปาน กลาง	4.512 (0.626)	มากที่สุด	0.308	16	ภาวะ คุกคาม
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.495 (0.802)	ปาน กลาง	4.538 (0.623)	มากที่สุด	0.298	21	ภาวะ คุกคาม
การพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.427 (0.797)	ปาน กลาง	4.512 (0.601)	มากที่สุด	0.317	1	ภาวะ คุกคาม

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PN _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.438 (0.847)	ปาน กลาง	4.505 (0.626)	มากที่สุด	0.310	14	ภาวะ คุกคาม
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.432 (0.814)	ปาน กลาง	4.507 (0.627)	มากที่สุด	0.313	10	ภาวะ คุกคาม
การวิพากษ์ (Criticism)	3.365 (0.828)	ปาน กลาง	4.480 (0.635)	มาก	0.331	2	ภาวะ คุกคาม
การสื่อสาร (Communication)	3.447 (0.835)	ปาน กลาง	4.519 (0.625)	มากที่สุด	0.311	12	ภาวะ คุกคาม
การร่วมมือ (Collaboration)	3.443 (0.833)	ปาน กลาง	4.535 (0.616)	มากที่สุด	0.317	7	ภาวะ คุกคาม
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.408 (0.835)	ปาน กลาง	4.513 (0.627)	มากที่สุด	0.324	4	ภาวะ คุกคาม
การตั้งสติ (Composure)	3.412 (0.840)	ปาน กลาง	4.503 (0.626)	มากที่สุด	0.320	5	ภาวะ คุกคาม
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.461 (0.833)	ปาน กลาง	4.531 (0.618)	มากที่สุด	0.309	15	ภาวะ คุกคาม

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PN_{modified} ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

โดยการคำนวณระยะห่างค่า PN_{modified} ดังนี้ $(0.331 - 0.265) / 2 = 0.033$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PN_{modified} สูง เท่ากับ 0.299 - 0.331 ภาวะคุกคาม

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PN_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.265 - 0.298 โอกาส

จากตารางที่ 4-12 พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.588$, S.D. = 0.791) รองลงมา คือ ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.572$, S.D. = 0.789) และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็น

ภาวะคุกคามต่อการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.373$, $S.D.=0.830$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.545$, $S.D.=0.875$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.538$, $S.D.=0.585$) และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) ($\bar{X}=4.444$, $S.D.=0.626$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.331$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified} = 0.331$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{modified} = 0.265$)

เมื่อพิจารณาโอกาส และภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ข้อที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) และข้อที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด

ตารางที่ 4-13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการพัฒนาการ

บริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์
สภาพแวดล้อมภายนอก **ด้านสภาพเศรษฐกิจ** จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของ
นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	3.451 (0.747)	ปาน กลาง	4.469 (0.598)	มาก	0.295	3	ภาวะ คุกคาม
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.451 (0.767)	ปาน กลาง	4.442 (0.614)	มาก	0.287	29	โอกาส
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.452 (0.775)	ปาน กลาง	4.463 (0.739)	มาก	0.293	22	โอกาส
การวิพากษ์ (Criticism)	3.399 (0.800)	ปาน กลาง	4.468 (0.835)	มาก	0.315	6	ภาวะ คุกคาม
การสื่อสาร (Communication)	3.488 (0.773)	ปาน กลาง	4.471 (0.605)	มาก	0.282	34	โอกาส
การร่วมมือ (Collaboration)	3.490 (0.786)	ปาน กลาง	4.483 (0.609)	มาก	0.285	31	โอกาส
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.458 (0.778)	ปาน กลาง	4.469 (0.612)	มาก	0.292	23	โอกาส
การตั้งสติ (Composure)	3.444 (0.796)	ปาน กลาง	4.471 (0.611)	มาก	0.298	11	โอกาส
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.505 (0.797)	มาก	4.487 (0.607)	มาก	0.280	37	โอกาส
การจัดการเรียนการสอน	3.490 (0.740)	ปาน กลาง	4.485 (0.590)	มาก	0.285	5	โอกาส
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.484 (0.779)	ปาน กลาง	4.465 (0.609)	มาก	0.282	35	โอกาส
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.474 (0.759)	ปาน กลาง	4.478 (0.713)	มาก	0.289	27	โอกาส
การวิพากษ์ (Criticism)	3.445 (0.834)	ปาน กลาง	4.446 (0.627)	มาก	0.291	25	โอกาส
การสื่อสาร (Communication)	3.512 (0.752)	มาก	4.495 (0.601)	มาก	0.280	38	โอกาส

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
การร่วมมือ (Collaboration)	3.504 (0.763)	มาก	4.492 (0.612)	มาก	0.282	36	โอกาส
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.498 (0.769)	ปาน กลาง	4.499 (0.604)	มาก	0.286	30	โอกาส
การตั้งสติ (Composure)	3.485 (0.784)	ปาน กลาง	4.490 (0.612)	มาก	0.288	28	โอกาส
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.526 (0.761)	มาก	4.513 (0.600)	มากที่สุด	0.280	39	โอกาส
การวัดและประเมินผล	3.434 (0.735)	ปาน กลาง	4.446 (0.611)	มาก	0.295	4	ภาวะ คุกคาม
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.407 (0.775)	ปาน กลาง	4.413 (0.640)	มาก	0.295	18	โอกาส
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.411 (0.755)	ปาน กลาง	4.428 (0.638)	มาก	0.298	12	โอกาส
การวิพากษ์ (Criticism)	3.373 (0.774)	ปาน กลาง	4.424 (0.641)	มาก	0.312	8	ภาวะ คุกคาม
การสื่อสาร (Communication)	3.456 (0.756)	ปาน กลาง	4.460 (0.628)	มาก	0.291	26	โอกาส
การร่วมมือ (Collaboration)	3.453 (0.760)	ปาน กลาง	4.467 (0.624)	มาก	0.294	20	โอกาส
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.422 (0.771)	ปาน กลาง	4.453 (0.632)	มาก	0.301	10	โอกาส
การตั้งสติ (Composure)	3.425 (0.765)	ปาน กลาง	4.442 (0.633)	มาก	0.297	15	โอกาส
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.457 (0.747)	ปาน กลาง	4.475 (0.624)	มาก	0.294	21	โอกาส
การพัฒนาและส่งเสริมให้มี แหล่งเรียนรู้	3.446 (0.801)	ปาน กลาง	4.516 (0.613)	มากที่สุด	0.311	1	ภาวะ คุกคาม
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.506 (0.874)	มาก	4.482 (0.627)	มาก	0.278	40	โอกาส
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.464 (0.799)	ปาน กลาง	4.495 (0.626)	มาก	0.298	13	โอกาส

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
การวิพากษ์ (Criticism)	3.340 (0.815)	ปาน กลาง	4.478 (0.650)	มาก	0.341	1	ภาวะ คุกคาม
การสื่อสาร (Communication)	3.524 (0.877)	มาก	4.522 (0.624)	มากที่สุด	0.283	33	โอกาส
การร่วมมือ (Collaboration)	3.451 (0.802)	ปาน กลาง	4.539 (0.612)	มากที่สุด	0.315	7	ภาวะ คุกคาม
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.4140 (0.803)	ปาน กลาง	4.522 (0.619)	มากที่สุด	0.325	3	ภาวะ คุกคาม
การตั้งสติ (Composure)	3.405 (0.812)	ปาน กลาง	4.518 (0.628)	มากที่สุด	0.327	2	ภาวะ คุกคาม
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.471 (0.789)	ปาน กลาง	4.578 (0.835)	มากที่สุด	0.319	4	ภาวะ คุกคาม
การพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.477 (0.753)	ปาน กลาง	4.514 (0.591)	มากที่สุด	0.298	2	ภาวะ คุกคาม
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.482 (0.816)	ปาน กลาง	4.499 (0.618)	มาก	0.292	24	โอกาส
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.475 (0.803)	ปาน กลาง	4.512 (0.614)	มากที่สุด	0.298	14	โอกาส
การวิพากษ์ (Criticism)	3.410 (0.784)	ปาน กลาง	4.495 (0.622)	มาก	0.318	5	ภาวะ คุกคาม
การสื่อสาร (Communication)	3.501 (0.789)	มาก	4.533 (0.615)	มากที่สุด	0.295	19	โอกาส
การร่วมมือ (Collaboration)	3.493 (0.791)	ปาน กลาง	4.528 (0.615)	มากที่สุด	0.296	17	โอกาส
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.464 (0.788)	ปาน กลาง	4.509 (0.626)	มากที่สุด	0.302	9	โอกาส
การตั้งสติ (Composure)	3.475 (0.805)	ปาน กลาง	4.507 (0.624)	มากที่สุด	0.297	16	โอกาส
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.522 (0.797)	มาก	4.526 (0.618)	มากที่สุด	0.285	32	โอกาส

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม $PNI_{modified}$ ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพเศรษฐกิจ จำแนกตาม องค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

โดยการคำนวณระยะห่างค่า $PNI_{modified}$ ดังนี้ $(0.341 - 0.278) / 2 = 0.032$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง เท่ากับ $0.311 - 0.341$ ภาวะคุกคาม

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.278 - 0.310$ โอกาส

จากตารางที่ 4-13 พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพเศรษฐกิจ จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.526$, $S.D. = 0.761$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร (Communication) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.524$, $S.D. = 0.877$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.340$, $S.D. = 0.815$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพเศรษฐกิจ จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.578$, $S.D. = 0.835$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.539$, $S.D. = 0.612$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.413$, $S.D. = 0.640$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพเศรษฐกิจ จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการ

วิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.341$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.327$) และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำสุด คือ ด้านสภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ($PNI_{\text{modified}} = 0.278$)

เมื่อพิจารณาโอกาส และภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพเศรษฐกิจ จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ข้อที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ ด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) และข้อที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism)

ตารางที่ 4-14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก **ด้านสภาพสังคม** จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

การพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI_{modified}	ลำดับ	การวิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.541 (0.726)	มาก	4.504 (0.576)	มากที่สุด	0.272	4	โอกาส
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.5422 (0.779)	มาก	4.488 (0.593)	มาก	0.267	36	โอกาส
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.533 (0.758)	มาก	4.491 (0.590)	มาก	0.271	33	โอกาส
การวิพากษ์ (Criticism)	3.493 (0.767)	ปานกลาง	4.473 (0.605)	มาก	0.281	24	โอกาส
การสื่อสาร (Communication)	3.555 (0.744)	มาก	4.504 (0.598)	มากที่สุด	0.267	37	โอกาส
การร่วมมือ	3.565	มาก	4.511	มาก	0.265	39	โอกาส

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PN _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
(Collaboration)	(0.859)		(0.590)	ที่สุด			
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.529 (0.759)	มาก	4.516 (0.596)	มากที่สุด	0.280	26	โอกาส
การตั้งสติ (Composure)	3.521 (0.766)	มาก	4.5161 (0.602)	มากที่สุด	0.283	19	โอกาส
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.588 (0.758)	มาก	4.535 (0.597)	มากที่สุด	0.264	40	โอกาส
การจัดการเรียนการสอน	3.552 (0.720)	มาก	4.533 (0.583)	มากที่สุด	0.276	5	โอกาส
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.548 (0.736)	มาก	4.547 (0.948)	มากที่สุด	0.282	23	โอกาส
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.535 (0.713)	มาก	4.521 (0.589)	มากที่สุด	0.288	17	โอกาส
การวิพากษ์ (Criticism)	3.564 (0.807)	มาก	4.511 (0.603)	มากที่สุด	0.266	38	โอกาส
การสื่อสาร (Communication)	3.558 (0.715)	มาก	4.531 (0.595)	มากที่สุด	0.273	32	โอกาส
การร่วมมือ (Collaboration)	3.560 (0.740)	มาก	4.536 (0.591)	มากที่สุด	0.274	31	โอกาส
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.529 (0.742)	มาก	4.527 (0.595)	มากที่สุด	0.283	20	โอกาส
การตั้งสติ (Composure)	3.531 (0.752)	มาก	4.529 (0.593)	มากที่สุด	0.283	21	โอกาส
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.588 (0.758)	มาก	4.549 (0.581)	มากที่สุด	0.268	35	โอกาส
การวัดและประเมินผล	3.500 (0.750)	ปานกลาง	4.480 (0.624)	มาก	0.280	3	โอกาส
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.502 (0.782)	มาก	4.475 (0.640)	มาก	0.278	29	โอกาส
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.468 (0.754)	ปานกลาง	4.478 (0.651)	มาก	0.291	14	ภาวะ คุกคาม

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PN ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
การวิพากษ์ (Criticism)	3.485 (0.871)	ปาน กลาง	4.464 (0.654)	มาก	0.281	25	โอกาส
การสื่อสาร (Communication)	3.523 (0.808)	มาก	4.492 (0.634)	มาก	0.275	30	โอกาส
การร่วมมือ (Collaboration)	3.502 (0.764)	มาก	4.492 (0.608)	มาก	0.283	22	โอกาส
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.477 (0.774)	ปาน กลาง	4.478 (0.579)	มาก	0.288	18	โอกาส
การตั้งสติ (Composure)	3.497 (0.895)	ปาน กลาง	4.474 (0.651)	มาก	0.279	27	โอกาส
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.540 (0.766)	มาก	4.501 (0.639)	มาก ที่สุด	0.271	34	โอกาส
การพัฒนาและส่งเสริมให้มี แหล่งเรียนรู้	3.462 (0.755)	ปาน กลาง	4.504 (0.602)	มาก ที่สุด	0.301	1	ภาวะ คุกคาม
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.480 (0.786)	ปาน กลาง	4.492 (0.618)	มาก	0.291	15	ภาวะ คุกคาม
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.471 (0.774)	ปาน กลาง	4.489 (0.625)	มาก	0.293	12	ภาวะ คุกคาม
การวิพากษ์ (Criticism)	3.412 (0.805)	ปาน กลาง	4.481 (0.624)	มาก	0.313	1	ภาวะ คุกคาม
การสื่อสาร (Communication)	3.498 (0.802)	ปาน กลาง	4.516 (0.626)	มาก ที่สุด	0.291	16	ภาวะ คุกคาม
การร่วมมือ (Collaboration)	3.533 (0.841)	มาก	4.520 (0.634)	มาก ที่สุด	0.279	28	โอกาส
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.449 (0.781)	ปาน กลาง	4.505 (0.630)	มาก ที่สุด	0.306	3	ภาวะ คุกคาม
การตั้งสติ (Composure)	3.450 (0.790)	ปาน กลาง	4.502 (0.632)	มาก ที่สุด	0.305	4	ภาวะ คุกคาม
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.495 (0.789)	ปาน กลาง	4.528 (0.622)	มาก ที่สุด	0.296	9	ภาวะ คุกคาม
การพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.466 (0.758)	ปาน กลาง	4.500 (0.622)	มาก	0.298	2	ภาวะ คุกคาม

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.475 (0.801)	ปาน กลาง	4.497 (0.633)	มาก	0.294	10	ภาวะ คุกคาม
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.470 (0.777)	ปาน กลาง	4.499 (0.629)	มาก	0.297	7	ภาวะ คุกคาม
การวิพากษ์ (Criticism)	3.421 (0.799)	ปาน กลาง	4.488 (0.640)	มาก	0.312	2	ภาวะ คุกคาม
การสื่อสาร (Communication)	3.467 (0.7959)	ปาน กลาง	4.512 (0.6364)	มาก ที่สุด	0.301	5	ภาวะ คุกคาม
การร่วมมือ (Collaboration)	3.481 (0.793)	ปาน กลาง	4.504 (0.649)	มาก ที่สุด	0.294	11	ภาวะ คุกคาม
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.462 (0.800)	ปาน กลาง	4.490 (0.664)	มาก	0.297	8	ภาวะ คุกคาม
การตั้งสติ (Composure)	3.460 (0.805)	ปาน กลาง	4.495 (0.671)	มาก	0.299	6	ภาวะ คุกคาม
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.493 (0.806)	ปาน กลาง	4.516 (0.657)	มาก ที่สุด	0.293	13	ภาวะ คุกคาม

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม PNI_{modified} ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพสังคม จำแนกตาม องค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

โดยการคำนวณระยะห่างค่า PNI_{modified} ดังนี้ $(0.313 - 0.264) / 2 = 0.025$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เท่ากับ 0.290 - 0.313 ภาวะคุกคาม

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ เท่ากับ 0.264 - 0.289 โอกาส

จากตารางที่ 4-14 พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก **ด้านสภาพสังคม** จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) และปัจจัยด้านสภาพสังคมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.588$, S.D. = 0.758) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่ง

เรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.412$, $S.D. = 0.805$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพสังคม จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.549$, $S.D. = 0.581$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.547$, $S.D. = 0.948$) และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.464$, $S.D. = 0.654$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ปัจจัยด้านสภาพสังคม จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.313$) รองลงมา คือ ปัจจัยปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified} = 0.312$) และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{modified} = 0.264$)

เมื่อพิจารณาโอกาส และภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากสภาพแวดล้อมภายนอก ปัจจัยด้านสภาพสังคม จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ข้อที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) และข้อที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism)

ตารางที่ 4-15 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคามของการพัฒนาการ

บริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์
สภาพแวดล้อมภายนอก **ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี** จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะ
หลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI _{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	3.587 (0.701)	มาก	4.533 (0.587)	มากที่สุด	0.264	4	โอกาส
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.597 (0.736)	มาก	4.522 (0.614)	มากที่สุด	0.257	34	โอกาส
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.599 (0.718)	มาก	4.528 (0.605)	มากที่สุด	0.258	32	โอกาส
การวิพากษ์ (Criticism)	3.520 (0.738)	มาก	4.522 (0.611)	มากที่สุด	0.285	2	ภาวะ คุกคาม
การสื่อสาร (Communication)	3.596 (0.736)	มาก	4.538 (0.608)	มากที่สุด	0.262	22	โอกาส
การร่วมมือ (Collaboration)	3.618 (0.848)	มาก	4.531 (0.598)	มากที่สุด	0.252	37	โอกาส
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.577 (0.730)	มาก	4.532 (0.601)	มากที่สุด	0.267	16	โอกาส
การตั้งสติ (Composure)	3.573 (0.739)	มาก	4.536 (0.611)	มากที่สุด	0.270	12	ภาวะ คุกคาม
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.614 (0.737)	มาก	4.558 (0.601)	มากที่สุด	0.261	25	โอกาส
การจัดการเรียนการสอน	3.594 (0.718)	มาก	4.546 (0.579)	มากที่สุด	0.265	3	โอกาส
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.595 (0.756)	มาก	4.566 (0.838)	มากที่สุด	0.270	13	ภาวะ คุกคาม
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.597 (0.744)	มาก	4.530 (0.605)	มากที่สุด	0.259	29	โอกาส
การวิพากษ์ (Criticism)	3.544 (0.901)	มาก	4.518 (0.612)	มากที่สุด	0.275	8	ภาวะ คุกคาม
การสื่อสาร (Communication)	3.620 (0.742)	มาก	4.557 (0.595)	มากที่สุด	0.259	30	โอกาส

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
การร่วมมือ (Collaboration)	3.585 (0.741)	มาก	4.556 (0.588)	มากที่สุด	0.271	10	ภาวะ คุกคาม
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.582 (0.747)	มาก	4.537 (0.596)	มากที่สุด	0.267	17	โอกาส
การตั้งสติ (Composure)	3.573 (0.739)	มาก	4.534 (0.602)	มากที่สุด	0.269	14	ภาวะ คุกคาม
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.606 (0.731)	มาก	4.558 (0.598)	มากที่สุด	0.264	21	โอกาส
การวัดและประเมินผล	3.593 (0.713)	มาก	4.555 (0.564)	มากที่สุด	0.268	2	ภาวะ คุกคาม
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.622 (0.814)	มาก	4.533 (0.587)	มากที่สุด	0.252	38	โอกาส
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.599 (0.730)	มาก	4.553 (0.573)	มากที่สุด	0.265	20	โอกาส
การวิพากษ์ (Criticism)	3.542 (0.757)	มาก	4.548 (0.798)	มากที่สุด	0.284	3	ภาวะ คุกคาม
การสื่อสาร (Communication)	3.614 (0.734)	มาก	4.551 (0.588)	มากที่สุด	0.259	31	โอกาส
การร่วมมือ (Collaboration)	3.604 (0.729)	มาก	4.566 (0.571)	มากที่สุด	0.267	18	โอกาส
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.567 (0.734)	มาก	4.561 (0.580)	มากที่สุด	0.279	5	ภาวะ คุกคาม
การตั้งสติ (Composure)	3.568 (0.745)	มาก	4.548 (0.583)	มากที่สุด	0.275	9	ภาวะ คุกคาม
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.616 (0.745)		4.565 (0.583)	มากที่สุด	0.262	23	โอกาส
การพัฒนาและส่งเสริมให้มี แหล่งเรียนรู้	3.621 (0.715)	มาก	4.594 (0.560)	มากที่สุด	0.269	1	ภาวะ คุกคาม
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.653 (0.767)	มาก	4.595 (0.574)	มากที่สุด	0.258	33	โอกาส
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.644 (0.755)	มาก	4.594 (0.570)	มากที่สุด	0.261	26	โอกาส

การพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของ นักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		PNI ^{modified}	ลำดับ	การ วิเคราะห์
	\bar{X} (S.D.)	ระดับ	\bar{X} (S.D.)	ระดับ			
การวิพากษ์ (Criticism)	3.561 (0.755)	มาก	4.568 (0.591)	มากที่สุด	0.283	4	ภาวะ คุกคาม
การสื่อสาร (Communication)	3.642 (0.753)	มาก	4.598 (0.569)	มากที่สุด	0.262	24	โอกาส
การร่วมมือ (Collaboration)	3.652 (0.758)	มาก	4.604 (0.553)	มากที่สุด	0.261	27	โอกาส
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.596 (0.758)	มาก	4.623 (0.806)	มากที่สุด	0.286	1	ภาวะ คุกคาม
การตั้งสติ (Composure)	3.585 (0.759)	มาก	4.579 (0.582)	มากที่สุด	0.277	7	ภาวะ คุกคาม
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.623 (0.775)	มาก	4.596 (0.572)	มากที่สุด	0.269	15	ภาวะ คุกคาม
การพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.622 (0.712)	มาก	4.565 (0.572)	มากที่สุด	0.260	5	โอกาส
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	3.645 (0.758)	มาก	4.564 (0.590)	มากที่สุด	0.252	39	โอกาส
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	3.654 (1.023)	มาก	4.558 (0.597)	มากที่สุด	0.260	28	โอกาส
การวิพากษ์ (Criticism)	3.555 (0.769)	มาก	4.545 (0.612)	มากที่สุด	0.278	6	ภาวะ คุกคาม
การสื่อสาร (Communication)	3.645 (0.748)	มาก	4.578 (0.594)	มากที่สุด	0.256	36	โอกาส
การร่วมมือ (Collaboration)	3.635 (0.746)	มาก	4.570 (0.599)	มากที่สุด	0.257	35	โอกาส
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	3.601 (0.761)	มาก	4.563 (0.602)	มากที่สุด	0.267	19	ภาวะ คุกคาม
การตั้งสติ (Composure)	3.585 (0.771)	มาก	4.557 (0.601)	มากที่สุด	0.271	11	ภาวะ คุกคาม
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	3.648 (0.740)	มาก	4.558 (0.584)	มากที่สุด	0.249	40	โอกาส

* นำข้อมูลมาจัดกลุ่ม $PNI_{modified}$ ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

โดยการคำนวณระยะห่างค่า $PNI_{modified}$ ดังนี้ $(0.286 - 0.249) / 2 = 0.019$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง เท่ากับ $0.269 - 0.286$ ภาวะคุกคาม

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.249 - 0.268$ โอกาส

จากตารางที่ 4-15 พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก **ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี** จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.654$, $S.D. = 1.023$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.653$, $S.D. = 0.767$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.520$, $S.D. = 0.738$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.623$, $S.D. = 0.806$) รองลงมา คือ ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.604$, $S.D. = 0.553$) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.518$, $S.D. = 0.612$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด

($PNI_{\text{modified}} = 0.286$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.285$) และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{\text{modified}} = 0.249$)

เมื่อพิจารณาโอกาส และภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ข้อที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) และข้อที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด

ตารางที่ 4-16 โอกาส และภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากกรณีวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

การพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	PNI _{modified} รายด้าน			
	การเมืองและนโยบายของรัฐ (P)	สภาพเศรษฐกิจ (E)	สภาพสังคม (S)	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (T)
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	0.275 (O1)	0.295 (T3)	0.272 (O2)	0.264 (O2)
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	0.270 (O5)	0.287 (O12)	0.267 (O5)	0.257 (O7)
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	0.280 (O9)	0.293 (O19)	0.271 (O8)	0.258 (O9)
การวิพากษ์ (Criticism)	0.297 (O19)	0.315 (T6)	0.281 (O17)	0.285 (T2)
การสื่อสาร (Communication)	0.267 (O2)	0.282 (O7)	0.267 (O4)	0.262 (O19)
การร่วมมือ (Collaboration)	0.268 (O4)	0.285 (O10)	0.265 (O2)	0.252 (O4)
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	0.275 (O6)	0.292 (O18)	0.280 (O15)	0.267 (O25)
การตั้งสติ (Composure)	0.268 (O3)	0.298 (O30)	0.283 (O22)	0.270 (T12)
ความเป็นพลเมือง Citizenship)	0.265 (O1)	0.280 (O4)	0.264 (O1)	0.261 (O16)
2. การจัดการเรียนการสอน	0.289 (T4)	0.285 (O1)	0.276 (O1)	0.265 (O3)
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	0.289 (T28)	0.282 (O6)	0.282 (O19)	0.270 (T13)

การพัฒนาการบริหารวิชาการตาม แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์	PNI _{modified} รายด้าน			
	การเมืองและ นโยบายของรัฐ (P)	สภาพ เศรษฐกิจ (E)	สภาพสังคม (S)	ความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี (T)
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	0.290 (T27)	0.289 (O14)	0.288 (O14)	0.259 (O12)
การวิพากษ์ (Criticism)	0.311 (T11)	0.291 (O16)	0.266 (O3)	0.275 (T8)
การสื่อสาร (Communication)	0.279 (O8)	0.280 (O3)	0.273 (O9)	0.259 (O11)
การร่วมมือ (Collaboration)	0.278 (O7)	0.282 (O5)	0.274 (O10)	0.271 (T10)
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	0.294 (O17)	0.286 (O11)	0.283 (O21)	0.267 (O24)
การตั้งสติ (Composure)	0.294 (O16)	0.288 (O13)	0.283 (O20)	0.269 (T14)
ความเป็นพลเมือง Citizenship)	0.281 (O12)	0.280 (O2)	0.268 (O6)	0.264 (O20)
3. การวัดและประเมินผล	0.298 (T3)	0.295 (T4)	0.280 (O3)	0.268 (T2)
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	0.299 (T19)	0.295 (O23)	0.278 (O12)	0.252 (O3)
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	0.295 (O18)	0.298 (O29)	0.291 (T14)	0.265 (O21)
การวิพากษ์ (Criticism)	0.318 (T6)	0.312 (T8)	0.281 (O16)	0.284 (T3)
การสื่อสาร (Communication)	0.286 (O11)	0.291 (O15)	0.275 (O11)	0.259 (O10)
การร่วมมือ (Collaboration)	0.292 (O15)	0.294 (O21)	0.283 (O19)	0.267 (T18)
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	0.304 (T17)	0.301 (O31)	0.288 (O23)	0.279 (T5)
การตั้งสติ (Composure)	0.302 (T18)	0.297 (O26)	0.279 (O14)	0.275 (T9)
ความเป็นพลเมือง Citizenship)	0.288 (O12)	0.294 (O20)	0.271 (O7)	0.262 (O18)
4. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่ง เรียนรู้	0.312 (T2)	0.311 (T1)	0.301 (T1)	0.269 (T1)
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	0.311 (T12)	0.278 (O1)	0.291 (T15)	0.258 (O8)
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	0.327 (T3)	0.298 (O28)	0.293 (T12)	0.261 (O15)
การวิพากษ์ (Criticism)	0.331 (T1)	0.341 (T1)	0.313 (T1)	0.283 (T4)
การสื่อสาร (Communication)	0.299 (T20)	0.283 (O8)	0.291 (T16)	0.262 (O17)
การร่วมมือ (Collaboration)	0.317 (T7)	0.315 (T6)	0.279 (O13)	0.261 (O14)
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	0.315 (T9)	0.325 (T3)	0.306 (T3)	0.286 (T1)
การตั้งสติ (Composure)	0.308 (T16)	0.327 (T2)	0.305 (T4)	0.277 (T7)
ความเป็นพลเมือง Citizenship)	0.298 (T21)	0.319 (T4)	0.296 (T9)	0.269 (T15)
5. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา	0.317 (T1)	0.298 (T2)	0.298 (T2)	0.260 (O1)
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	0.310 (T14)	0.292 (O21)	0.294 (T10)	0.252 (O2)
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	0.313 (T10)	0.298 (O17)	0.297 (T7)	0.260 (O13)
การวิพากษ์ (Criticism)	0.332 (T1)	0.318 (T5)	0.312 (T2)	0.278 (T6)

การพัฒนาการบริหารวิชาการตาม แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์	PNI _{modified} รายด้าน			
	การเมืองและ นโยบายของรัฐ (P)	สภาพ เศรษฐกิจ (E)	สภาพสังคม (S)	ความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี (T)
การสื่อสาร (Communication)	0.311 (T12)	0.295 (O22)	0.301 (T5)	0.256 (O5)
การร่วมมือ (Collaboration)	0.317 (T7)	0.296 (O24)	0.294 (T11)	0.257 (O6)
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	0.324 (T4)	0.302 (O32)	0.297 (T8)	0.267 (T19)
การตั้งสติ (Composure)	0.320 (T5)	0.297 (O25)	0.299 (T6)	0.271 (T11)
ความเป็นพลเมือง Citizenship)	0.309 (T15)	0.285 (O9)	0.293 (T13)	0.249 (O1)

4.2.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ตารางที่ 4-17 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
1. ผู้อำนวยการโรงเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. หลักสูตรสอดคล้องกับท้องถิ่น 2. หลักสูตรบูรณาการเชื่อมโยงความรู้ทุกแขนงสาขาวิชา 3. ใช้หลักการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อาทิ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อให้สอดคล้องกับชุมชนและท้องถิ่น 4. มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตร 5. จัดนิเทศการเขียนแผนการสอน เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตรสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 6. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ควรนำกลยุทธ์ ยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดมาเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร และควรมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร 7. การจัดทำโครงสร้างรายวิชา ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ควรสอดคล้องกับการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้เรียน 8. เน้นทักษะชีวิตภายใต้กรอบ 8 สมรรถนะหลัก <p>เป็นหลักสูตรอิงสมรรถนะหลักของนักเรียน บูรณาการเข้าไปใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน</p>
2. รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือ หัวหน้ากลุ่ม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาหลักสูตรที่เป็นปัจจุบัน ควบคู่กับหลักการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 2. หลักสูตรควรอธิบายแนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักในแต่ละสมรรถนะ 3. จัดอบรมให้ความรู้ครู ชักซ้อมความเข้าใจกับฝ่ายบริหารโรงเรียน สร้างความ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
บริหารวิชาการ	เข้าใจในการใช้หลักสูตร เพื่อขับเคลื่อนไปในแนวทางเดียวกัน 4. จัดหลักสูตรอิงสมรรถนะ 5. จัดรายวิชาเพิ่มเติม หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลัก
3. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	1. หลักสูตรท้องถิ่นบูรณาการ 8 สมรรถนะ 2. ควรกำหนดวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน ไม่กว้างจนเกินไป จำนวนตัวชี้วัดไม่มาก 3. หลักสูตรต้องมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ 4. หลักสูตรยืดหยุ่น สามารถปรับให้สอดคล้องกับสภาพบริบทของชุมชน นักเรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัด
4. ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	1. นำบริบทวิถีชุมชน วิถีชาวบ้าน วิถีท้องถิ่น มาปรับเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลัก 2. คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างหลักสูตรในแต่ละวิชา จะต้องมุ่งพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนทั้ง 8 สมรรถนะ 3. เปิดโอกาสให้โรงเรียนออกแบบการศึกษาจากสภาพจริง ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง และมีเครือข่ายการทำงาน 4. บูรณาการวิชาความรู้หลายแขนง
5. ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ให้มีความสำคัญกับการกระทำ พฤติกรรม สามารถแก้ปัญหาสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน 2. ยึดอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ ของโรงเรียน 3. หลักสูตรบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ และบูรณาการข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 4. ประเมินผลหลักสูตร เพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 4-18 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
1. ผู้อำนวยการโรงเรียน	1. จัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก Active Learning เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
	<ol style="list-style-type: none"> จัดการเรียนรู้ที่สามารถใช้แก้ปัญหาสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ระหว่างเรียนควรมีการเสริมแรง สอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้เรียนเป็นรายบุคคล จัดอบรมเพื่อพัฒนาครูในด้านความรู้ และทักษะในการจัดการเรียนการสอน และมีการติดตามประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม จัดตั้งกลุ่ม หรือ เครือข่ายให้ความรู้ครูเพื่อใช้ในการปรึกษา หรือให้คำแนะนำ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติและการทำงานเป็นทีม เน้นกระบวนการกลุ่ม สอนบูรณาการทั้งกลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีการนิเทศติดตามจากผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอย่างเป็นระบบ ฝึกให้นักเรียนนำเสนองานหน้าชั้นเรียนเพื่อฝึกทักษะการสื่อสาร กิจกรรมการเรียนการสอนใน 1 เนื้อหา ควรมีรูปแบบกิจกรรมมากกว่า 1 กิจกรรม ตามบริบทของผู้เรียน เน้นการปฏิบัติจริง มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะหลักเพื่อที่จะสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
2. รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หรือ หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ	<ol style="list-style-type: none"> จัดการเรียนการสอน ที่เน้นให้นักเรียนฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ ใช้เทคโนโลยี และได้ลงมือปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมให้เกิดสมรรถนะหลักได้จริง ออกแบบวิธีการจัดการเรียนรู้ให้ครอบคลุมด้านความรู้ (K) ด้านทักษะ (P) และด้านเจตคติ (A) และสอดคล้องกับสมรรถนะหลักของนักเรียน สอดแทรกการพัฒนาสมรรถนะในบทเรียนอย่างเหมาะสม
3. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	<ol style="list-style-type: none"> เน้นการพัฒนาความรู้และทักษะของผู้สอนให้เกิดประสิทธิภาพ โดยการจัดทำแผนการจัดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมให้กับผู้เรียน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนสงสัยใคร่รู้ ในเนื้อหาบทเรียน นั้น ๆ บทเรียนเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก มีความท้าทายต่อผู้เรียนทุกระดับ เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น วิพากษ์ และแสดงความคิดสร้างสรรค์ มีกิจกรรมให้นักเรียนมีโอกาสนำเสนอชิ้นงาน มีความร่วมมือกันในทีม มีความเห็นอกเห็นใจกัน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องทุกสมรรถนะ แต่ไม่จำเป็นว่าใน 1 ชั่วโมง จะต้องได้ครบ และควรดูความเหมาะสมและความพร้อมของผู้เรียน รวมถึง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
	<p>ความสนใจของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. เน้นการเรียนการสอนแบบร่วมมือ 5. เปลี่ยนบทบาทครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก 6. จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้แสดงบทบาทมากที่สุด 7. กำหนดชิ้นงาน/ภาระงาน ให้มีความหลากหลาย เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนได้ครอบคลุมทุกประเด็น
4. ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดการเรียนการสอนผ่านโครงงาน การเรียนรู้ผ่านปัญหา การเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ และการเรียนรู้ผ่านการลงมือตามสภาพจริง 2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ที่เกิดจากการค้นคว้าด้วยตนเอง 3. จัดการเรียนการสอนแบบทีม 4. ครูออกแบบการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำ 5. การมุ่งพัฒนาการเรียนการสอน จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสหวิทยาการ (Interdisciplinary Instruction) 6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมการปฏิบัติจริง (Active Learning) เน้นทักษะกระบวนการ ให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา และคิดสร้างสรรค์ มีความกล้าแสดงออก และยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น 7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการจัดการเรียนการสอน 8. ใช้การจัดการเรียนรู้ที่ว่า “Teach Less Learn More” ให้ผู้เรียนลงมือทำ ผ่านประสบการณ์จริง ให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด
5. ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดการเรียนการสอน โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ 2. ประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ ในการปฏิบัติและการดำรงชีวิต 3. มีแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ชัดเจน นำไปใช้ได้จริงกับทุกบริบท 4. ใช้ระบบออนไลน์และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน 5. การจัดการเรียนการสอนเน้นการค้นหาและสร้างความรู้ด้วยตนเอง จากการลงมือปฏิบัติ 6. จัดการเรียนการสอนเน้นสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลอง 7. จัดการเรียนการสอนบูรณาการข้ามกลุ่มสาระวิชา เน้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ วิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งกันและกัน

ตารางที่ 4-19 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ **ด้านการวัดและประเมินผล** จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
1. ผู้อำนวยการโรงเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เน้นการวัดและประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อพัฒนาการเรียน 2. ใช้วิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เกณฑ์การวัดและประเมินผล ใช้แบบ Rubric Score 3. นำสมรรถนะหลัก 8 ข้อ มาเป็นเครื่องมือในการประเมินผล 4. สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สอดคล้องกับตัวชี้วัด 5. มุ่งเน้นการปฏิบัติ เน้นข้อสอบอัตนัยแบบเขียนบรรยายให้มากขึ้น 6. ผลการวัดและประเมินผลควรย้อนกลับไปยังผู้เรียนทันทีเพื่อให้ผู้เรียนได้ปรับปรุง 7. การวัดและประเมินผลควรมีทั้งอิงเกณฑ์และอิงกลุ่ม การวัดผลควรมีมากกว่า 1 ครั้ง หลังการพัฒนา
2. รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หรือ หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. วัดและประเมินผลเพื่อการพัฒนาที่ไม่ก้าวกระโดด และไม่กดดันนักเรียน 2. สะท้อนข้อมูลให้ผู้เรียนมีโอกาสในการพัฒนาตนเอง 3. ควรมีวิธีการวัดและประเมินผล ทั้งระดับห้องเรียน ระดับโรงเรียน และระดับเขตพื้นที่การศึกษา 4. ตั้งเกณฑ์การประเมินสมรรถนะหลักของนักเรียนแบบ Rubric Score
3. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาเครื่องมือและวิธีประเมิน ให้มีประสิทธิภาพ ทราบผลรวดเร็ว 2. ประเมินแล้วมีการส่งผลกลับให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าและการพัฒนาของตนเอง เพื่อปรับปรุงและพัฒนา 3. การมีส่วนร่วมในการประเมิน ที่ไม่ทำให้ผู้ประเมินรู้สึกอึดอัด และผู้ร่วมประเมินไม่ได้รู้สึกเป็นภาระ เน้นการวัดและประเมินผลระหว่างเรียน 4. สร้างเกณฑ์การประเมินสมรรถนะหลักของนักเรียน แบบ Rubric Score 5. มีการวิจัยเพื่อรองรับรูปแบบการวัดและประเมินผล 6. วัดและประเมินผลความสามารถ/ความถนัด/ทักษะชีวิต ผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น การแสดงวิสัยทัศน์ การแสดงความคิดเห็นในโอกาสต่าง ๆ การทำกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์
4. ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	<ol style="list-style-type: none"> 1. วัดประเมินผลอย่างหลากหลาย เช่น แบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกการเรียนรู้ การอภิปราย และการประเมินแฟ้มสะสมงาน 2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการวัดและประเมินผล 3. การวัดและประเมินผล มีความรวดเร็วในการให้ข้อมูลย้อนกลับ
5. ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	<ol style="list-style-type: none"> 1. วัดจากการปฏิบัติจริง หรือสังเกตการร่วมกิจกรรม 2. วัดและประเมินผลโดยเน้นกระบวนการ เพื่อพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
ปลาย	<p>ของผู้เรียนเป็นหลัก</p> <p>3. เปลี่ยนแนวทางจากการประเมินความรู้ มาเป็นการประเมินทักษะกระบวนการ</p> <p>4. กำกับติดตาม ป้อนข้อมูลย้อนกลับสู่นักเรียน</p>

ตารางที่ 4-20 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
1. ผู้อำนวยการโรงเรียน	<p>1. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนให้ครอบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้</p> <p>2. พัฒนาและส่งเสริมให้สอดคล้องกับบริบท สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ชุมชน และสังคม</p>
2. รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือ หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ	<p>1. มีทะเบียนแหล่งเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเข้าถึงได้ง่าย มีข้อมูลแหล่งเรียนรู้ที่ชัดเจน ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ</p>
3. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	<p>1. สร้างแหล่งเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนและครู หรือนักเรียนและนักเรียน ได้มีปฏิสัมพันธ์และทำกิจกรรมสร้างสรรค์ร่วมกันอย่างหลากหลาย</p> <p>2. มีนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย</p> <p>3. มีเวทีแสดงความสามารถหรือนำเสนอผลงาน</p> <p>4. จัดแหล่งเรียนรู้ต่อยอดด้านอาชีพ</p>
4. ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	<p>1. สถานศึกษาควรมีแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะหลักของนักเรียนในแต่ละสมรรถนะ เช่น การสืบค้นอย่างสร้างสรรค์ การสร้างกิจกรรมในการตั้งคำถามเพื่อส่งเสริมความสงสัยใคร่รู้</p>
5. ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	<p>1. จัดห้องสมุดกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยมีเทคโนโลยีพร้อมใช้สนับสนุนการสืบค้นข้อมูลของนักเรียน มีระบบอินเทอร์เน็ต</p> <p>2. แหล่งเรียนรู้ที่น่าสนใจ มีข้อมูลให้ศึกษาอย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดคำถาม สร้างความสนใจ สงสัย หาคำตอบ นำไปสู่การวิพากษ์</p> <p>3. มีห้องสมุด แหล่งเรียนรู้ มีห้องปฏิบัติการที่มีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย</p> <p>4. แหล่งเรียนรู้สวยงาม ดึงดูด น่าค้นหา สะดวกสบายในการเข้าถึง และมีความปลอดภัย</p> <p>5. มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในการให้ความรู้</p>

ตารางที่ 4-21 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
1. ผู้อำนวยการโรงเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. อบรม สร้างความเข้าใจ พัฒนาครูด้านการใช้เทคโนโลยี 2. จัดอบรมเรื่องการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน 3. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำสื่อและใช้สื่อ ควรเป็นสื่อและเทคโนโลยีที่เสมือนจริง (AI) อย่างเพียงพอเพื่อลดการเหลื่อมล้ำทางการศึกษา 4. จัดให้ระบบเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการใช้สื่อเทคโนโลยี 5. จัดให้มีระบบการบริหารจัดการให้นักเรียนทุกคนได้ใช้มีการติดตามตรวจสอบ ประเมินผลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
2. รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หรือ หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดอบรมเพื่อพัฒนาครูผู้สอนเรื่องการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
3. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาครูและนักเรียน ให้เป็นผู้ที่ใช้เทคโนโลยีเป็น และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ 2. ควรมีการอบรมการใช้สื่อที่หลากหลาย 3. พัฒนาครูให้สามารถสร้างและพัฒนาสื่อที่มีประสิทธิภาพได้ด้วยตัวเอง สร้างนวัตกรรม เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติด้วยความสนใจ
4. ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดหาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย น่าสนใจ ดึงดูดให้นักเรียนอยากเรียน 2. จัดอบรมพัฒนาครูในการสร้างบทเรียนออนไลน์ต่าง ๆ เช่น Google Classroom, Edmodo, Youtube
5. ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการอบรม พัฒนา ให้ความรู้ครูผู้สอน ในด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 2. พัฒนาครูด้านการใช้สื่อเทคโนโลยี และการใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ 3. ใช้เทคโนโลยี ที่กระตุ้นให้นักเรียนมีความกระหายที่จะเรียนรู้ในเรื่องที่สนใจ

4.3 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ผู้วิจัยนำเสนอกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์แบ่งออกเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

4.3.1 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1

4.3.1.1 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

4.3.1.2 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1

4.3.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 1)

ผู้วิจัยประเมินร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 1) โดยเสนอแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ต่อผู้ทรงคุณวุฒิ

4.3.3 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 2)

4.3.3.1 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 2) พัฒนาจากผลการประเมินร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 1)

4.3.3.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 2)

ผู้วิจัยตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 2) โดยใช้การประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นพร้อมทั้งชี้แจงข้อเสนอแนะในเชิงลึกอย่างละเอียด

4.3.4 กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

4.3.4.1 นำเสนอกยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับสมบูรณ์

4.3.1 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1

การร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

4.3.1.1 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

โดยนำผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามจากข้อ 2.3 มาวิเคราะห์ TOWS Matrix เพื่อจับคู่จุดแข็ง-โอกาส จุดอ่อน-โอกาส จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม และจุดอ่อน-ภาวะคุกคาม

ตารางที่ 4-22 การวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยภาพรวม

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
	S1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (0.238) S2 การจัดการเรียนการสอน (0.245)	W1 การพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการศึกษา (0.259) W2 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (0.259) W3 การวัดและประเมินผล (0.251)
ปัจจัยภายนอก	โอกาส (O)	จุดอ่อน - โอกาส
O1 ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ (0.298) O11 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (0.275) O2 ด้านสภาพเศรษฐกิจ (0.298) O22 การจัดการเรียนการสอน (0.285) O3 ด้านสภาพสังคม (0.288) O31 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (0.272) O32 การจัดการเรียนการสอน (0.276) O33 การวัดและประเมินผล (0.280) O4 ด้านความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี (0.266) O41 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (0.264) O42 การจัดการเรียนการสอน (0.265) O43 การวัดและประเมินผล (0.268) O44 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (0.268)	1. สภาพการเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพสังคม และความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2. สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม และความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน	1. ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการศึกษา 2. ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 3. สภาพสังคม และความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการวัดและประเมินผล

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
	S1 การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา (0.238) S2 การจัดการเรียนการสอน (0.245)	W1 การพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการศึกษา (0.259) W2 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (0.259) W3 การวัดและประเมินผล (0.251)
โอกาส (O)	จุดแข็ง - โอกาส	จุดอ่อน - โอกาส
O45 การพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการศึกษา (0.260)		

ตารางที่ 4-23 การวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อย : จุดแข็ง-โอกาส

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	จุดแข็ง (S)
	S1 การพัฒนาหลักสูตร (0.238) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) 0.253 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 0.240 การสื่อสาร (Communication) 0.217 การร่วมมือ (Collaboration) 0.217 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) 0.233 การตั้งสติ (Composure) 0.251 ความเป็นพลเมือง (Citizenship) 0.211 S2 ด้านการจัดการเรียนการสอน (0.245) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) 0.237 การสื่อสาร (Communication) 0.244 การร่วมมือ (Collaboration) 0.222 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) 0.247 การตั้งสติ (Composure) 0.253 ความเป็นพลเมือง (Citizenship) 0.217
โอกาส (O)	จุดแข็ง - โอกาส (SO)
O1 ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ (0.298) O11 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (0.275) O2 ด้านสภาพเศรษฐกิจ (0.298) O22 การจัดการเรียนการสอน (0.285)	1. การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพสังคม และ ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะ ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์

O3 ด้านสภาพสังคม (0.288) O31 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (0.272) O32 การจัดการเรียนการสอน (0.276) O33 การวัดและประเมินผล (0.280) O4 ด้านความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี (0.266) O41 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (0.264) O42 การจัดการเรียนการสอน (0.265) O43 การวัดและประเมินผล (0.268) O44 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (0.269) O45 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (0.260)	(Creativity) การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) การตั้งสติ (Composure) และความเป็นพลเมือง (Citizenship) 2. สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม และความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) การตั้งสติ (Composure) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)
--	--

ตารางที่ 4-24 การวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อย : จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (S)
ปัจจัยภายนอก	S1 การพัฒนาหลักสูตร (0.238) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) 0.253 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 0.240 การสื่อสาร (Communication) 0.217 การร่วมมือ (Collaboration) 0.217 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) 0.233 การตั้งสติ (Composure) 0.251 ความเป็นพลเมือง (Citizenship) 0.211 S2 ด้านการจัดการเรียนการสอน (0.245) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) 0.237 การสื่อสาร (Communication) 0.244 การร่วมมือ (Collaboration) 0.222 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) 0.247 การตั้งสติ (Composure) 0.253 ความเป็นพลเมือง (Citizenship) 0.217
ภาวะคุกคาม (T)	จุดแข็ง – ภาวะคุกคาม (ST)
T1 ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ (0.298) T12 การจัดการเรียนการสอน (0.289) T13 การวัดและประเมินผล (0.298)	1. สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์

T14 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (0.312) T15 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (0.317) T2 ด้านสภาพเศรษฐกิจ (0.298) T21 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (0.295) T23 การวัดและประเมินผล (0.295) T24 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (0.307) T25 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (0.2983) T3 ด้านสภาพสังคม (0.288) T34 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (0.301) T35 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (0.2983)	(Creativity) การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) การตั้งสติ (Composure) และความเป็นพลเมือง (Citizenship) 2. การเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) การตั้งสติ (Composure) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)
---	---

ตารางที่ 4-25 การวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการพัฒนากิจการวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อย : จุดอ่อน-โอกาส

ปัจจัยภายใน	จุดอ่อน (W)
	W1 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (0.259) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) 0.259 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 0.259 การวิพากษ์ (Criticism) 0.290 การสื่อสาร (Communication) 0.253 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) 0.258 การตั้งสติ (Composure) 0.265 W2 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (0.259) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 0.266 การวิพากษ์ (Criticism) 0.297 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) 0.261 การตั้งสติ (Composure) 0.264 W3 ด้านการวัดและประเมินผล (0.251) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) 0.259 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 0.259 การวิพากษ์ (Criticism) 0.277
ปัจจัยภายนอก	จุดอ่อน – โอกาส (WO)
โอกาส (O) O1 ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ (0.298) O11 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	1. ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การ

<p>ปัจจัยภายใน</p> <p>ปัจจัยภายนอก</p>	<p>จุดอ่อน (W)</p>
	<p>W1 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการศึกษา (0.259) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) 0.259 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 0.259 การวิพากษ์ (Criticism) 0.290 การสื่อสาร (Communication) 0.253 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) 0.258 การตั้งสติ (Composure) 0.265</p> <p>W2 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (0.259) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 0.266 การวิพากษ์ (Criticism) 0.297 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) 0.261 การตั้งสติ (Composure) 0.264</p> <p>W3 ด้านการวัดและประเมินผล (0.251) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) 0.259 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 0.259 การวิพากษ์ (Criticism) 0.277</p>
<p>(0.275)</p> <p>O2 ด้านสภาพเศรษฐกิจ (0.298)</p> <p>O22 การจัดการเรียนการสอน (0.285)</p> <p>O3 ด้านสภาพสังคม (0.288)</p> <p>O31 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (0.272)</p> <p>O32 การจัดการเรียนการสอน (0.276)</p> <p>O33 การวัดและประเมินผล (0.280)</p> <p>O4 ด้านความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี (0.266)</p> <p>O41 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (0.264)</p> <p>O42 การจัดการเรียนการสอน (0.265)</p> <p>O43 การวัดและประเมินผล (0.268)</p> <p>O44 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (0.269)</p> <p>O45 การพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการศึกษา (0.260)</p>	<p>วิพากษ์ (Criticism) การสื่อสาร (Communication) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) และการตั้งสติ (Composure)</p> <p>2. ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การวิพากษ์ (Criticism) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) และการตั้งสติ (Composure)</p> <p>3. สภาพสังคม และความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และการวิพากษ์ (Criticism)</p>

ตารางที่ 4-26 การวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อย : จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม

ปัจจัยภายใน	จุดอ่อน (W)
ปัจจัยภายนอก	W1 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (0.259) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) 0.259 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 0.259 การวิพากษ์ (Criticism) 0.290 การสื่อสาร (Communication) 0.253 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) 0.258 การตั้งสติ (Composure) 0.265
	W2 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (0.259) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 0.266 การวิพากษ์ (Criticism) 0.297 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) 0.261 การตั้งสติ (Composure) 0.264
	W3 ด้านการวัดและประเมินผล (0.251) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) 0.259 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 0.259 การวิพากษ์ (Criticism) 0.277
ภาวะคุกคาม (T)	จุดอ่อน – ภาวะคุกคาม (WT)
T1 ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ (0.298) T12 การจัดการเรียนการสอน (0.289) T13 การวัดและประเมินผล (0.298) T14 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (0.312) T15 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (0.317) T2 ด้านสภาพเศรษฐกิจ (0.298) T21 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (0.295) T23 การวัดและประเมินผล (0.295) T24 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (0.307) T25 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	1. สภาพการเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ และสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การวิพากษ์ (Criticism) การสื่อสาร (Communication) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) และการตั้งสติ (Composure) 2. สภาพการเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ และสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การวิพากษ์ (Criticism) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) และการตั้งสติ (Composure)

(0.2983) T3 ด้านสภาพสังคม (0.288) T34 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (0.301) T35 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (0.2983)	3. สภาพการเมืองและนโยบายของรัฐ และสภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และการวิพากษ์ (Criticism)
---	---

ตารางที่ 4-27 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของ Analysis การพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ **ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา**

การพัฒนาการบริหารวิชาการตาม แนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์	การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>S1O1 สภาพการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)</p> <p>S1O3 สภาพสังคม เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)</p> <p>S1O4 ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)</p> <hr/> <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>S1T2 สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)</p> <p>การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)</p> <p>การตั้งสติ (Composure) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)</p> <hr/> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WO)</p> <p>W5O3 สภาพสังคม เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism)</p>

การพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT
	ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) การตั้งสติ (Composure) และความเป็นพลเมือง (Citizenship) S2O3 ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) การตั้งสติ (Composure) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)
	จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) S2T1 สภาพการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) การตั้งสติ (Composure) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)
	จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WO) W4O2 สภาพเศรษฐกิจ เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และการวิพากษ์ (Criticism) W4O3 สภาพสังคม เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และการวิพากษ์ (Criticism) W4O4 ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และการวิพากษ์ (Criticism)
	จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) W4T1 ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และการวิพากษ์ (Criticism)

จากตารางที่ 4-28 พบว่า การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix SO/ST/WO/WT ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ **ด้าน**

การจัดการเรียนการสอน มีจุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 3 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 1 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 3 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 1 ข้อ

ตารางที่ 4-29 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของ Analysis การบริหารวิชาการตามแนวคิด
สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ **ด้านการวัดและประเมินผล**

การพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT
ด้านการวัดและประเมินผล	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>S3O3 สภาพสังคม เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)</p> <p>S3O4 ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)</p>
	<p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>S3T1 สภาพการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามต่อการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)</p> <p>S3T2 สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)</p>
	<p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WO)</p> <p>W3O3 สภาพสังคม เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และการวิพากษ์ (Criticism)</p> <p>W3O4 ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และการวิพากษ์ (Criticism)</p>

การพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT
	<p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>W3T1 สภาพการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และการวิพากษ์ (Criticism)</p> <p>W3T2 สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และการวิพากษ์ (Criticism)</p>

จากตารางที่ 4-29 พบว่า การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix SO/ST/WO/WT ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ **ด้านการวัดและประเมินผล** มีจุดแข็งและ โอกาส (SO) จำนวน 2 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 2 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 2 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 2 ข้อ

ตารางที่ 4-30 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของ Analysis การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

การพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT
ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>S4O4 ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)</p> <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>S4T1 สภาพการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) การสื่อสาร (Communication)</p>

การพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT
	<p>การร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)</p> <p>S4T2 สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ พัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)</p>
	<p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WO)</p> <p>W2O4 ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การวิพากษ์ (Criticism) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) และการตั้งสติ (Composure)</p>
	<p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>W2T1 สภาพการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การวิพากษ์ (Criticism) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) และการตั้งสติ (Composure)</p> <p>W2T2 สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การวิพากษ์ (Criticism) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) และการตั้งสติ (Composure)</p> <p>W2T3 สภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การวิพากษ์ (Criticism) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) และการตั้งสติ (Composure)</p>

จากตารางที่ 4-30 พบว่า การวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix SO/ST/WO/WT ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ **ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้** มีจุดแข็งและ โอกาส (SO) จำนวน 1 ข้อ จุดแข็งและภาวะ

คุกคาม (ST) จำนวน 2 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 1 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 3 ข้อ

ตารางที่ 4-31 ผลการวิเคราะห์ TOWS MATRIX ของ Analysis การบริหารวิชาการตามแนวคิด
สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

การพัฒนาการบริหารวิชาการตาม แนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์	การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT
ด้านการพัฒนาและ ใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	จุดแข็ง - โอกาส (SO) S5O4 สภาพความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)
	จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) S5T1 การเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) S5T2 สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship) S5T3 สภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)
	จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WO) W5O4 ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนของการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การวิพากษ์ (Criticism) การสื่อสาร (Communication) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) และการตั้งสติ (Composure)
	จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) W1T1 สภาพการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์

การพัฒนาการบริหารวิชาการตาม แนวคิด สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์	การวิเคราะห์ TOWS Matrix SO / ST / WO / WT
	<p>(Creativity) การวิพากษ์ (Criticism) การสื่อสาร (Communication) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) และการตั้งสติ (Composure)</p> <p>W1T2 สภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การวิพากษ์ (Criticism) การสื่อสาร (Communication) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) และการตั้งสติ (Composure)</p> <p>W5T3 สภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนของการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การวิพากษ์ (Criticism) การสื่อสาร (Communication) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) และการตั้งสติ (Composure)</p>

จากตารางที่ 4-31 พบว่า จากการวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix SO/ST/WO/WT ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ **ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา** มีจุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 1 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 3 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 1 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 3 ข้อ

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ดำเนินการจัดเรียงผลจากการวิเคราะห์ TOWS Matrix รูปแบบการจับคู่จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ระหว่างสภาพแวดล้อมภายใน คือ การบริหารวิชาการ 5 ด้าน และสภาพแวดล้อมภายนอก คือ PEST ดังตารางที่ 4-32

ตารางที่ 4-32 จุดแข็ง-โอกาส (SO)/จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม (ST)/จุดอ่อน-โอกาส (WO)/ จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม (WT) ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

	ปัจจัยด้านการเมืองและ นโยบายรัฐ	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	ปัจจัยด้านสังคม	ปัจจัยด้านความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	SO	ST	SO	SO
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	SO	SO	SO	SO
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	SO	SO	SO	SO
การวิพากษ์ (Criticism)	WO	WT	WO	WT
การสื่อสาร (Communication)	SO	SO	SO	SO
การร่วมมือ (Collaboration)	SO	SO	SO	SO
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	SO	SO	SO	SO
การตั้งสติ (Composure)	SO	SO	SO	ST
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	SO	SO	SO	SO
2. การจัดการเรียนการสอน	ST	SO	SO	SO
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	ST	SO	SO	ST
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	WT	WO	WO	WO
การวิพากษ์ (Criticism)	WT	WT	WO	WT
การสื่อสาร (Communication)	ST	SO	SO	SO
การร่วมมือ (Collaboration)	SO	SO	SO	ST
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	SO	SO	SO	SO
การตั้งสติ (Composure)	SO	SO	SO	ST
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	SO	SO	SO	SO
3. การวัดและประเมินผล	WT	WT	WO	WT
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	WT	WO	WO	WO
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	WO	WO	WT	WO
การวิพากษ์ (Criticism)	WT	WT	WO	WT
การสื่อสาร (Communication)	SO	SO	SO	SO
การร่วมมือ (Collaboration)	SO	SO	SO	ST
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	WT	WO	WO	WT

	ปัจจัยด้านการเมืองและ นโยบายรัฐ	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	ปัจจัยด้านสังคม	ปัจจัยด้านความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี
การตั้งสติ (Composure)	WT	WO	WO	WT
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	SO	SO	SO	SO
4. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	WT	WT	WT	WT
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	ST	ST	ST	SO
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	WT	WO	WT	WO
การวิพากษ์ (Criticism)	WT	WT	WT	WT
การสื่อสาร (Communication)	ST	SO	ST	SO
การร่วมมือ (Collaboration)	ST	ST	SO	SO
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	WT	WT	WT	WT
การตั้งสติ (Composure)	WT	WT	WT	WT
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	ST	ST	ST	ST
5. การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	WT	WT	WT	WO
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	WT	WO	WT	WO
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	WT	WO	WT	WO
การวิพากษ์ (Criticism)	WT	WT	WT	WT
การสื่อสาร (Communication)	WT	WO	WT	WO
การร่วมมือ (Collaboration)	ST	SO	ST	SO
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	WT	WO	WT	WT
การตั้งสติ (Composure)	WT	WO	WT	WT
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	ST	SO	ST	SO

จากตารางที่ 4-32 การวิเคราะห์จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และภาวะคุกคาม (T) ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด มีจุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 66 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 22 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 27 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 45 ข้อ แบ่งตามการบริหารวิชาการ 5 ด้าน ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 27 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 1 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 2 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 2 ข้อ

ด้านการจัดการเรียนการสอน จุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 19 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 5 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 4 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 4 ข้อ

ด้านการวัดและประเมินผลมีจุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 11 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 1 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 11 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 9 ข้อ

ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ มีจุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 5 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 11 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 2 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 14 ข้อ

ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีจุดแข็งและโอกาส (SO) จำนวน 4 ข้อ จุดแข็งและภาวะคุกคาม (ST) จำนวน 4 ข้อ จุดอ่อนและโอกาส (WO) จำนวน 8 ข้อ จุดอ่อนและภาวะคุกคาม (WT) จำนวน 16 ข้อ

จากนั้นได้นำผลจากตารางที่ 4-32 มาวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการจัด (ร่าง) กลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุดและมีความเป็นไปได้มากที่สุด ในการจัดทำกลยุทธ์การบริหารวิชาการ โดยต้องการพัฒนากลยุทธ์ที่มีส่วนของจุดอ่อนและจุดแข็งของสภาพแวดล้อมภายใน โอกาสและภาวะคุกคามของสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดในแต่ละด้านมาพัฒนากลยุทธ์ เพื่อขจัดจุดอ่อน และเสริมจุดแข็ง โดยใช้สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยที่ช่วยให้พัฒนากลยุทธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้ (ร่าง) กลยุทธ์ที่ต้องการนำไปพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จำนวนทั้งสิ้น 5 กลยุทธ์ โดยการปรึกษาและปรับแก้ไขตาม คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.3.1.2 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจาก 4.3.1 มาร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยใช้ผลการวิจัยที่พบ คือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ที่เชื่อมโยงกับค่าดัชนี PNI_{modified} มาจับคู่กลยุทธ์ และร่างกลยุทธ์ ดังแสดงในตารางที่ 4-33 และตารางที่ 4-34

ตารางที่ 4-33 การจับคู่กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน

สภาพแวดล้อมภายนอก สภาพแวดล้อมภายใน	ด้านการเมืองและ นโยบายของรัฐ P	ด้านสภาพ เศรษฐกิจ E	ด้านสภาพ สังคม S	ด้านความ ก้าวหน้า ทาง เทคโนโลยี T	กลยุทธ์รอง (ข้อที่)	กลยุทธ์ หลัก (ข้อที่)
การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	O การวิพากษ์	T การวิพากษ์	O การวิพากษ์	O การวิพากษ์	1.1 SO 1.2 SO	1
การจัดการเรียนการสอน	T การวิพากษ์	O การวิพากษ์	O ความสงสัย ใคร่รู้	O การวิพากษ์	2.1 SO 2.2 SO 2.3 SO	2
การวัดและประเมินผล	T การวิพากษ์	T การวิพากษ์	O ความคิด สร้างสรรค์	T การวิพากษ์	3.1 WT 3.2 WT	3
การพัฒนาและส่งเสริมให้ มีแหล่งเรียนรู้	T การวิพากษ์	T การวิพากษ์	T การวิพากษ์	T ความเห็นอก เห็นใจ	4.1 WT 4.2 WT	4
การพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา	T การวิพากษ์	T การวิพากษ์	T การวิพากษ์	O การวิพากษ์	5.1 WO 5.2 WT	5

ตารางที่ 4-34 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน
สร้างสรรค์ ฉบับที่ 1

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	สรุปผล TOWS Matrix			
		SO	ST	WO	WT
1. การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสช่วย เพิ่มจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อ พัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	/			
2. การจัดการเรียนการ สอน	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสช่วย เพิ่มจุดแข็งด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อ พัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	/			
3. การวัดและ ประเมินผล	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคาม ต่อจุดอ่อนการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนา สมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				/

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	สรุปผล TOWS Matrix			
		SO	ST	WO	WT
4. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	สภาพการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				/
	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				/
5. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสช่วยขจัดจุดอ่อนการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน			/	
	สภาพการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				/

ภาพรวม การร่างกลยุทธ์ในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยใช้กลยุทธ์ขจัดจุดอ่อน และกลยุทธ์เสริมจุดแข็ง เนื่องจากว่า การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน อาจทำให้จุดแข็งของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ หากไม่ได้รับการเสริมสร้างอย่างต่อเนื่อง อาจจะทำให้จุดแข็งกลายเป็นจุดอ่อนได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงร่างกลยุทธ์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ทั้งกลยุทธ์ขจัดจุดอ่อน และกลยุทธ์เสริมจุดแข็ง เพื่อให้เกิดการเสริมสร้างสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์อย่างครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของ สภาพแวดล้อมภายนอก โดยมีแนวทางการกำหนดกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ ดังนี้

กลยุทธ์หลัก วิเคราะห์จากกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กลยุทธ์รอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ข้อมูลย่อยของการบริหารวิชาการในแต่ละด้านหลักมาจัดทำโดยใช้ภาษาที่ลดทอนจากกลยุทธ์หลัก

วิธีดำเนินการ วิเคราะห์ข้อมูลจากสภาพแวดล้อมภายใน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1) สภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ การบริหารวิชาการ และสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

2) สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพสังคม และด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

3) การวิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถาม ตอนที่ 4 ในประเด็น การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนา และส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ดังตารางที่ 4-35

ตารางที่ 4-35 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 ตามกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
1. พลิกโฉมหลักสูตรสถานศึกษาพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	1.1 พัฒนาหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้	1.1.1 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทั้งหลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรท้องถิ่น บริบทของโรงเรียน ความต้องการของผู้ปกครอง /หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน
	(Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	1.1.2 คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ร่างหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดเน้นของหลักสูตรในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน กำหนดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ กำหนดโครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ กำหนดสมรรถนะนักเรียนด้านการวิพากษ์ การคิดวิเคราะห์ คิดแยกแยะประเด็นเรื่องที่สำคัญ คิดสร้างสรรค์ การศึกษา ค้นคว้า ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จนเกิดการเรียนรู้และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง
		1.1.3 คณะกรรมการบริหารหลักสูตร นำเสนอหลักสูตรต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อขอความเห็นชอบให้ใช้หลักสูตร
	1.2 ขับเคลื่อนหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำ	1.2.1 ผู้บริหาร คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และครู ร่วมกันหารือ และออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อเป็นแนวทางให้ครูเลือก

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
	การเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	<p>ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน อาทิเช่น</p> <p>(1) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Purposeful learning นักเรียนมีเป้าหมายในอนาคตของตน (Learning with Purpose) และเรียนด้วยใจที่รักหลงใหล (Passion) ในสาขาวิชาที่เรียน นักเรียนเป็นผู้กำหนดเรื่องที่สนใจอยากเรียน โดยมีครูเป็นผู้ให้ความร่วมมือแก่นักเรียน ด้วยการสนับสนุนนักเรียนให้ได้เรียนรู้สิ่งที่นักเรียนสนใจ ชอบ อยากรู้ อยากเรียน และอยากทำ</p> <p>(2) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Generative Learning นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทนำในการเรียน (Active Learning) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitate) ให้แก่นักเรียนในการเรียนรู้ นักเรียนเรียนแบบคิด (Idea Based Learning) เพื่อก่อให้เกิดความสงสัย กระตุ้นความอยากรู้ และสร้างความคิดใหม่</p> <p>(3) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Mindful Learning นักเรียนเรียนรู้โดยการคิดร่วมกัน สร้างร่วมกัน (Co-Creation) เรียนรู้โดยการศึกษาหาความรู้ร่วมกัน และแบ่งปันความรู้แก่กัน (Sharing Base) เพื่อประโยชน์ที่จะได้รับร่วมกัน ความสำเร็จเกิดจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น และต้องได้รับการร่วมมือสนับสนุนจากผู้อื่น</p> <p>(4) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Result Based Learning เรียนรู้โดยมุ่งผลลัพธ์ เรียนรู้ทฤษฎีเพื่อความเข้าใจและนำหลักทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ (Theory for Practice) ในชีวิตจริง เรียนรู้เพื่อต้องการใช้ผลลัพธ์ (Results) ให้เกิดประโยชน์ทั้งในการทำงานเพื่อสร้างประสิทธิภาพ และผลิตภาพให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้นในทางเศรษฐกิจ และในการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพทั้งใน ครอบครัวและสังคมส่วนรวม</p> <p>1.2.2 ครุณาหลักสูตรไปสู่การจัดการเรียนการสอน กำหนดรายละเอียดกิจกรรมในแต่ละคาบ เตรียมสื่อการสอน เพื่อให้การสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยประยุกต์ใช้ Application การเรียนรู้รายบุคคล เพื่อตอบสนองการวัดและประเมินผลรายบุคคล</p> <p>1.2.3 ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสมรรถนะการวิพากษ์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>1.2.4 ติดตามการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาเนื้อหาหรือสอดแทรกในหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง</p> <p>1.2.5 ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
		(Student-led Learning) ทั้งด้านเนื้อหา วิธีการ ผลที่ได้รับ และผลกระทบ โดยความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
2. ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	2.1 เร่งพัฒนาความรู้ และทักษะการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) ของครู เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	2.1.1 ผู้บริหารให้การสนับสนุนพัฒนาครู ในเรื่องทักษะการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) พัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยการจัดอบรม/จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือให้งบประมาณสนับสนุนครูเข้ารับการอบรมพัฒนาจากหน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานอื่น ๆ
		2.1.2 ครูวิเคราะห์เป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัดในหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำแผนการสอน ออกแบบการจัดการเรียนการสอน ในรูปแบบที่หลากหลาย โดยจัดการเรียนการสอนให้ครบทั้งองค์ประกอบด้านการรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน สร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy)
		2.1.3 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศการสอน เพื่อประเมินสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัล ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
	2.2 เพิ่มขีดความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	2.2.1 ผู้บริหารสนับสนุนพัฒนาครู ให้ความรู้ครู ด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) ด้านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการสร้างนวัตกรรมเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ 2.2.2 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้เทคนิคการสอนแบบใหม่ New Pedagogies ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนเชิงลึก เป็นการผสมผสานของแนวทางปฏิบัติด้านการสอน และการปฏิบัติที่เป็นนวัตกรรมใหม่ เช่น (1) การจัดการเรียนการสอนแบบ Purposeful learning นักเรียนมีเป้าหมายในขนาดของตน (Learning with Purpose) และเรียนด้วยใจที่รักหลงใหล (Passion) ในสาขาวิชาที่เรียน นักเรียนเป็นผู้กำหนดเรื่องที่สนใจอยากจะเรียน โดยมีครูเป็นผู้ให้ความร่วมมือแก่นักเรียน ด้วยการสนับสนุนนักเรียนให้ได้เรียนรู้สิ่งที่นักเรียนสนใจ ชอบ อยากรู้ อยากเรียน และอยากทำ (2) การจัดการเรียนการสอนแบบ Generative Learning นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทนำในการเรียน (Active Learning) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitate) ให้แก่นักเรียนในการเรียนรู้ นักเรียนเรียนแบบคิด (Idea

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
		<p>Based Learning) เพื่อก่อให้เกิดความสงสัย กระตุ้นความอยากรู้ และสร้างความคิดใหม่</p> <p>(3) การจัดการเรียนการสอนแบบ Mindful Learning นักเรียนเรียนรู้โดยการคิดร่วมกัน สร้างร่วมกัน (Co-Creation) เรียนรู้โดยการศึกษาหาความรู้ร่วมกัน และแบ่งปันความรู้แก่กัน (Sharing Base) เพื่อประโยชน์ที่จะได้รับร่วมกัน ความสำเร็จเกิดจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น และต้องได้รับการร่วมมือสนับสนุนจากผู้อื่น</p> <p>(4) การจัดการเรียนการสอนแบบ Result Based Learning เรียนรู้โดยมุ่งผลลัพธ์ เรียนรู้ทฤษฎีเพื่อความเข้าใจและนำหลักทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ (Theory for Practice) ในชีวิตจริง เรียนรู้เพื่อต้องการใช้ผลลัพธ์ (Results) ให้เกิดประโยชน์ทั้งในการทำงานเพื่อสร้างประสิทธิภาพและผลผลิตให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้นในทางเศรษฐกิจ และในการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพทั้งใน ครอบครัวและสังคมส่วนรวม</p> <p>(5) การจัดห้องเรียนแบบผสมผสาน (Blended Classroom) ครูนำเสนอเนื้อหาบทเรียนผ่านเทคโนโลยีนำเนื้อหาบทความความแว่นไวบนเว็บ จากนั้นติดตามการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ Learning Management System หลังจากนั้นสรุปบทเรียน ด้วยการอภิปรายร่วมกันระหว่างนักเรียน และครูในชั้นเรียน</p> <p>(6) การจัดการเรียนการสอนแบบกลับด้านห้องเรียน (Flipped Classroom) นักเรียนศึกษาบทเรียนทางอินเทอร์เน็ต ในห้องเรียนครูจัดกิจกรรมเชิงรุก (Active Activities) แบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อพูดคุยปรึกษากัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เสนอความคิดเห็น โดยมีครูคอยแนะนำและตั้งคำถาม</p> <p>(7) การจัดการเรียนการสอนแบบ Interactive Content ในรูปแบบ Multimedia นักเรียนเล่นเกมเสมือนจริง (Virtual World) เช่น เล่นเป็นนักวิทยาศาสตร์ เป็นแพทย์ เป็นวิศวกร เป็นนักคณิตศาสตร์ ในเกมส์นักเรียนต้องทำการค้นคว้า</p> <p>2.2.3 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศการสอน เพื่อประเมินความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) คณะกรรมการนิเทศสอนเข้านิเทศการจัดการเรียนการสอน พร้อมให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถของครู</p>
	2.3 พัฒนาเครื่องมือ Digital	2.3.1 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูได้เข้าถึงสื่อรายการที่ทำให้ครูได้เห็นแบบปฏิบัติการสอนที่ดี (Good Practice) ของครูไทยและครูทั่วโลก เช่น รายการโทรทัศน์ครู พร้อมทั้งให้ครูรวบรวมแบบปฏิบัติการสอนที่ดี (Good

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
	Technology	Practice) เพื่อเป็นทางเลือกในการศึกษา และพัฒนาตนเอง
	สนับสนุนชุมชน แห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนา	2.3.2 ผู้บริหารจัดการกิจกรรมการแบ่งปันและการเรียนรู้หรือ Share and Learn ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ และผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น นำเสนอนวัตกรรมผ่านช่องทาง DLIT PLC
	สมรรถนะการ วิพากษ์ของ นักเรียน	2.3.3 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูลงทะเบียนเรียนออนไลน์แบบเปิดกว้าง (Massive Open Online Courseware : MOOC) ที่ทางสถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้น เพื่อเรียนรู้การสร้างสื่อการเรียนรู้ (Learning Media) ในรูปของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือ Digital Publishing เช่น PDF, PowerPoint, Social Media Channels ไปจนถึงไฟล์ Videos Streaming หรือ Video Tutorials บน Youtube
		2.3.4 ผู้บริหารจัดการกิจกรรมการชี้แนะและระบบพี่เลี้ยง หรือ Coaching and Mentoring เพื่อสร้างครูหรือผู้บริหารให้มีความเชี่ยวชาญแล้วพัฒนาต่อยอดให้เป็นผู้ชี้แนะหรือพี่เลี้ยง ซึ่งผู้ชี้แนะพี่เลี้ยงอาจจะเป็นครูในโรงเรียน ครูต่างโรงเรียน หรือบุคลากรจากหน่วยงานต้นสังกัด ที่มีความเชี่ยวชาญ
3. ปฏิรูปการ วัดและ ประเมินผล เพื่อพัฒนา สมรรถนะ หลักของ นักเรียน โรงเรียน สร้างสรรค์	3.1 ปรับวิธีการ ประเมินเพื่อ พัฒนาสมรรถนะ การวิพากษ์ของ นักเรียน	3.1.1 ผู้บริหารให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งครู นักเรียน และผู้ปกครอง สร้างความเข้าใจร่วมกัน กำหนดแนวทางการวัด และประเมินผล วิธีการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล และการใช้เครื่องมือวัดและประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำวิธีการและเครื่องมือไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์นักเรียน
		3.1.2 ครูออกแบบและพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลนักเรียนที่ประเมินผลจากการปฏิบัติจริง (Authentic Assessment) เน้นการประเมินทักษะกระบวนการ และจัดทำเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics
		3.1.3 ครูจัดทำวิธีการและเครื่องมือการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างมีคุณภาพ และทราบผลรวดเร็ว มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น
		3.1.4 ครูวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เช่น แบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกการเรียนรู้ การอภิปราย และการประเมินแฟ้มสะสมงาน จากการปฏิบัติ วัดและประเมินผลโดยเน้นกระบวนการ เพื่อดูพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมกำกับติดตาม ป้อนข้อมูลย้อนกลับสู่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินและสะท้อนผลป้อนกลับเพื่อนในชั้นเรียน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
		3.1.5 ครูกำหนดให้นักเรียนร่วมกันทำ AAR (After Action Review) เพื่อถอดบทเรียนจากการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ในการทบทวน แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการจัดการเรียนการสอน และนำข้อมูลไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน
		3.1.6 ผู้บริหารติดตาม และประเมิน ระบบของการวัดและประเมินผล โดยนำผลการประเมินสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียนมาสรุปและวิเคราะห์หาปัจจัยที่เอื้อและอุปสรรคต่อการวัดและประเมินผล แล้วนำไปพัฒนาปรับปรุงการวัดและประเมินผลในอนาคต โดยใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูล สารสนเทศ และผลการประเมินต่าง ๆ
	3.2 พัฒนา Application ในการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	3.2.1 ผู้บริหารจัดทำระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ของโรงเรียน (Online School Database) ในการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียน ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการบันทึกผลการเรียนของนักเรียน
		3.2.2 ครูนำ Google for Education เช่น Google Classroom , Google Meet ฯลฯ มาใช้ในการมอบหมายงาน และให้ผลการประเมินป้อนกลับนักเรียน
		3.2.3 ครูสร้างระบบจัดเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลของนักเรียนผ่านระบบออนไลน์ บันทึกความก้าวหน้าในการเรียน (Learner's Progress) ของนักเรียนรายบุคคล และรายงานผลการประเมินความก้าวหน้าให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบ
4. ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์	4.1 ผลักดันการสร้างแหล่งเรียนรู้ทางกายภาพ ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.1.1 ผู้บริหารมอบหมายผู้รับผิดชอบแหล่งเรียนรู้ จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้อต่อการตอบสนองความต้องการของนักเรียนทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ นักเรียนและครูหรือนักเรียนและนักเรียน ได้มีปฏิสัมพันธ์ และทำกิจกรรมร่วมกันอย่างสร้างสรรค์และหลากหลาย
		4.1.2 ครูสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จัดทำบอร์ด มุมความรู้ ที่น่าสนใจ มีข้อมูลให้ศึกษาอย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดคำถาม สร้างความสนใจ สงสัย หาคำตอบ นำไปสู่การวิพากษ์ และจัดให้มีเวทีแสดงความสามารถหรือนำเสนอผลงานของนักเรียน
		4.1.3 ครูจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ (Learning Environment) แบบโต้ตอบซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และเกิดแรงบันดาลใจ
	4.2 พัฒนาแหล่ง	4.2.1 ผู้บริหารวางโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Hard Infrastructure) ภายใน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
	เรียนรู้ออนไลน์เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	โรงเรียน ให้เอื้อต่อการใช้งานคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูลของนักเรียน ผังเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน (Leveraging Digital Technology) เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูล และการสร้างสรรค์นวัตกรรม ซึ่งเป็นการเพิ่มมูลค่าการเรียนรู้ให้กับนักเรียน
		4.2.2 ผู้บริหารและครูจัดห้อง Discovery Room เพื่อเปิดให้นักเรียนที่สนใจสามารถเข้ามาศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ได้ เช่น การบังคับหุ่นยนต์ การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ เป็นต้น
		4.2.3 ผู้บริหารและครูจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ iPad Tablet โทรศัพท์ 3D Printer หุ่นยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้บริการได้ สามารถเรียนรู้สิ่งที่สนใจและนำความคิดสร้างสรรค์มาผลิตสิ่งใหม่ ๆ ได้
5. พลิกโฉมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	5.1 พัฒนาศักยภาพครูในการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5.1.1 ผู้บริหารและครูร่วมกันหารือเพื่อวางแผนการดำเนินงานในการพัฒนาครูให้มีทักษะการผลิตสื่อดิจิทัลที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ และสะท้อนถึงการพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน
		5.1.2 ผู้บริหารให้การสนับสนุนพัฒนาครู ในเรื่องการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ หรือให้งบประมาณสนับสนุนครูเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดการอบรม
		5.1.3 ครูนำสื่อดิจิทัลที่ผลิตไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนแบบสถานการณ์ปัจจุบันหรือกรณีศึกษา (Case Study) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน
		5.1.4 ครูนำสื่อดิจิทัลที่สร้างขึ้น เผยแพร่บนเว็บไซต์ของโรงเรียน
		5.1.5 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนผลการใช้สื่อดิจิทัล ในการจัดการเรียนการสอน ระดมความคิดเห็นข้อดี ข้อเสียของการใช้สื่อดิจิทัล และแนวทางการใช้สื่อดิจิทัลในอนาคต
		5.1.6 ผู้บริหารนิเทศ ติดตาม การใช้สื่อดิจิทัลของครู และประเมิน ประสิทธิภาพการใช้สื่อดิจิทัลของนักเรียน และระดับของสมรรถนะการวิพากษ์ นำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาสื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
	5.2 พัฒนาศักยภาพครูในการเลือกใช้สื่ออย่าง	5.2.1 ผู้บริหารจัดอบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ครู เรื่อง การเลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย โดยการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ครู 5.2.2 ผู้บริหารจัดอบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ครู เรื่อง การจัดการเรียนการสอนแพลตฟอร์มด้านการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ (Digital

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
	หลากหลาย เพื่อ	Education Excellence Platform)
	พัฒนาสมรรถนะ	5.2.3 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต้น
	การวิพากษ์ของ	สังกัด
	นักเรียน	5.2.4 ครูเลือกใช้สื่อออนไลน์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม กับเนื้อหาวิชา
		5.2.5 ผู้บริหาร นิเทศและติดตามประสิทธิภาพการเลือกใช้สื่อของครู

4.3.1.3 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1

ตารางที่ 4-36 สถานภาพของผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1

กลุ่มที่	สถานภาพ / ความเกี่ยวข้อง	จำนวน
1	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษาและการพัฒนากลยุทธ์	8
2	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา (โรงเรียนมัธยมศึกษา)	6
3	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสมรรถนะหลักของนักเรียน	5
รวม		19

จากตารางที่ 4-36 สถานภาพของผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 มีจำนวนทั้งหมด 19 ท่าน ได้แก่ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษาและการพัฒนากลยุทธ์ จำนวน 8 ท่าน 2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา (โรงเรียนมัธยมศึกษา) จำนวน 6 ท่าน และ 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสมรรถนะหลักของนักเรียน จำนวน 5 ท่าน

ตารางที่ 4-37 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์หลักของบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 จากการประเมินรายบุคคล

กลยุทธ์หลักการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลัก ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X}	แปลผล	\bar{X}	แปลผล
1. พลิกโฉมหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	4.632	มากที่สุด	4.632	มากที่สุด
2. ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	4.632	มากที่สุด	4.579	มากที่สุด
3. ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	4.263	มาก	4.053	มาก
4. ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	4.632	มากที่สุด	4.474	มาก
5. พลิกโฉมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	4.368	มาก	4.368	มาก
เฉลี่ย	4.505	มากที่สุด	4.421	มาก

จากตารางที่ 4-37 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์หลักของการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิรายบุคคล จำนวน 19 คน พบว่า

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) กลยุทธ์หลักการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 จากการประเมินรายบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.505$) โดยกลยุทธ์หลักที่ 1 พลิกโฉมหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ กลยุทธ์หลักที่ 2 ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ และกลยุทธ์หลักที่ 4 ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมสูงสุด ($\bar{X} = 4.632$) และกลยุทธ์หลักที่ 3 ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมต่ำสุด ($\bar{X} = 4.263$)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์หลักการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 จากการประเมินรายบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.421$) โดยกลยุทธ์หลักที่ 1 พลิกโฉมหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อ

พัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยความเป็นไปได้สูงสุด ($\bar{X} = 4.632$) รองลงมา คือ กลยุทธ์หลักที่ 2 ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.579$) และกลยุทธ์หลักที่ 3 ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยความเป็นไปได้ต่ำสุด ($\bar{X} = 4.053$)

ผู้ทรงคุณวุฒิ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ว่า การกำหนดกลยุทธ์หลักเป็นการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ทั้ง 8 สมรรถนะ ดังนั้นควรกำหนดกลยุทธ์หลักให้เน้นการพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน

ตารางที่ 4-38 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์รองการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 จากการประเมินรายบุคคล

กลยุทธ์รองการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลัก ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X}	แปลผล	\bar{X}	แปลผล
กลยุทธ์หลักที่ 1 พลิกโฉมหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์				
กลยุทธ์รองที่ 1.1 พัฒนาหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.263	มาก	4.105	มาก
กลยุทธ์รอง 1.2 ขับเคลื่อนหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.579	มากที่สุด	4.263	มาก
กลยุทธ์หลักที่ 2 ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์				
กลยุทธ์รองที่ 2.1 เร่งพัฒนาความรู้ และทักษะการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) ของครู เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.579	มากที่สุด	4.263	มาก
กลยุทธ์รองที่ 2.2 เพิ่มขีดความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิค การสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.632	มากที่สุด	4.316	มาก
กลยุทธ์รองที่ 2.3 พัฒนาเครื่องมือ Digital Technology สนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.579	มากที่สุด	4.263	มาก
กลยุทธ์หลักที่ 3 ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				
กลยุทธ์รองที่ 3.1 ปรับวิธีการประเมินเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.368	มาก	4.053	มาก
กลยุทธ์รองที่ 3.2 พัฒนา Application ในการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.632	มากที่สุด	4.368	มาก
กลยุทธ์หลัก 4 ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์				
กลยุทธ์รองที่ 4.1 ผลักดันการสร้างแหล่งเรียนรู้ทางกายภาพ ที่เอื้อต่อ	4.632	มากที่สุด	4.474	มาก

กลยุทธ์รองการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลัก ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X}	แปลผล	\bar{X}	แปลผล
การเสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				
กลยุทธ์รองที่ 4.2 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.579	มากที่สุด	4.158	มาก
กลยุทธ์หลักที่ 5 พลิกโฉมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์				
กลยุทธ์รองที่ 5.1 พัฒนาศักยภาพครูในการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.316	มาก	4.053	มาก
กลยุทธ์รองที่ 5.2 พัฒนาศักยภาพครูในการเลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.579	มากที่สุด	4.368	มาก
เฉลี่ย	4.522	มากที่สุด	4.244	มาก

ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์รองการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 จากการประเมินรายบุคคล ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.522$) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.244$) ความเหมาะสมของ (ร่าง) กลยุทธ์รองฯ ฉบับที่ 1 พบว่า กลยุทธ์รองที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลยุทธ์รองที่ 2.2 เพิ่มขีดความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน กลยุทธ์รองที่ 3.2 พัฒนา Application ในการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน และกลยุทธ์รองที่ 4.1 ผลักดันการสร้างแหล่งเรียนรู้ทางกายภาพ ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.632$) และกลยุทธ์รองที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลยุทธ์รองที่ 1.1 พัฒนาหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.263$)

ความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์รองฯ ฉบับที่ 1 พบว่า กลยุทธ์รองที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลยุทธ์รองที่ 4.1 ผลักดันการสร้างแหล่งเรียนรู้ทางกายภาพที่เอื้อต่อการเสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.474$) และกลยุทธ์รองที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลยุทธ์รองที่ 3.1 ปรับวิธีการประเมินเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.053$)

ผู้ทรงคุณวุฒิ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ว่าการกำหนดกลยุทธ์รองควรปรับให้สอดคล้องกับบริบทการศึกษาของประเทศไทย และศักยภาพของครูในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยให้ปรับชื่อกลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รองที่ 2.1 เร่งพัฒนาความรู้ และทักษะการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) ของครูเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน **ปรับเป็น** เร่งพัฒนาความรู้และทักษะของครูในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน

กลยุทธ์รองที่ 2.3 พัฒนาเครื่องมือ Digital Technology สนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน นักเรียน **ปรับเป็น** ปรับใช้เครื่องมือ Digital Technology สนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน

กลยุทธ์รองที่ 3.2 พัฒนา Application ในการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน **ปรับเป็น** ประยุกต์ใช้ Application ในการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน

ตารางที่ 4-39 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) วิธีดำเนินการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 จากการประเมินรายบุคคล

วิธีดำเนินการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลัก ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X}	แปลผล	\bar{X}	แปลผล
กลยุทธ์หลักที่ 1 พลิกโฉมหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์				
กลยุทธ์รองที่ 1.1 พัฒนาหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				
1.1.1 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทั้งหลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรท้องถิ่น บริบทของโรงเรียน ความต้องการของผู้ปกครอง /หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.526	มากที่สุด	4.526	มากที่สุด
1.1.2 คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ร่างหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดเน้นของหลักสูตรในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน กำหนดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ กำหนดโครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ กำหนดสมรรถนะนักเรียนด้านการวิพากษ์ การคิดวิเคราะห์ คิดแยกแยะ ประเด็นเรื่องที่สำคัญ คิดสร้างสรรค์ การศึกษา ค้นคว้า ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จนเกิดการเรียนรู้และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง	4.632	มากที่สุด	4.368	มาก
1.1.3 คณะกรรมการบริหารหลักสูตร นำเสนอหลักสูตรต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อขอความเห็นชอบให้ใช้หลักสูตร	4.526	มากที่สุด	4.158	มาก
กลยุทธ์รอง 1.2 ขับเคลื่อนหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				
1.2.1 ผู้บริหาร คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และครู ร่วมกันหาวิธี และออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อเป็นแนวทางให้ครูเลือกไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน	4.526	มากที่สุด	4.158	มาก

วิธีดำเนินการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลัก ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X}	แปล ผล	\bar{X}	แปลผล
หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน อาทิเช่น (1) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Purposeful learning นักเรียนมีเป้าหมายใน อนาคตของตน (Learning with Purpose) และเรียนด้วยใจที่รักหลงใหล (Passion) ใน สาขาวิชาที่เรียน นักเรียนเป็นผู้กำหนดเรื่องที่สนใจอยากจะเรียน โดยมีครูเป็นผู้ให้ความ ร่วมมือแก่นักเรียน ด้วยการสนับสนุนนักเรียนให้ได้เรียนรู้สิ่งที่นักเรียนสนใจ ชอบ อยากรู้ อยากเรียน และอยากทำ (2) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Generative Learning นักเรียนเป็นผู้มีบทบาท นำในการเรียน (Active Learning) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitate) ให้แก่ นักเรียนในการเรียนรู้ นักเรียนเรียนแบบคิด (Idea Based Learning) เพื่อก่อให้เกิดความ สงสัย กระตุ้นความอยากรู้ และสร้างความคิดใหม่ (3) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Mindful Learning นักเรียนเรียนรู้โดยการคิด ร่วมกัน สร้างร่วมกัน (Co-Creation) เรียนรู้โดยการศึกษาหาความรู้ร่วมกัน และแบ่งปัน ความรู้แก่กัน (Sharing Base) เพื่อประโยชน์ที่จะได้รับร่วมกัน ความสำเร็จเกิดจากการ ทำงานร่วมกับผู้อื่น และต้องได้รับการร่วมมือสนับสนุนจากผู้อื่น (4) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Result Based Learning เรียนรู้โดยมุ่งผลลัพธ์ เรียนรู้ทฤษฎีเพื่อความเข้าใจและนำหลักทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ (Theory for Practice) ใน ชีวิตจริง เรียนรู้เพื่อต้องการใช้ผลลัพธ์ (Results) ให้เกิดประโยชน์ทั้งในการทำงานเพื่อ สร้างประสิทธิภาพ และผลดีภาพให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้นในทางเศรษฐกิจ และในการ ดำรงชีวิตที่มีคุณภาพทั้งใน ครอบครัวและสังคมส่วนรวม				
1.2.2 ครูนำหลักสูตรไปสู่การจัดการเรียนการสอน กำหนดรายละเอียดกิจกรรมในแต่ละ คาบ เตรียมสื่อการสอน เพื่อให้การสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร นำ เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยประยุกต์ใช้ Application การเรียนรู้ รายบุคคล เพื่อตอบสนองการวัดและประเมินผลรายบุคคล	4.474	มาก	4.316	มาก
1.2.3 ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน สมรรถนะการวิพากษ์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	4.632	มาก ที่สุด	4.368	มาก
1.2.4 ติดตามการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนา เนื้อหาหรือสอดแทรกในหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	4.474	มาก	4.316	มาก
1.2.5 ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรนักเรียนเป็นผู้จัดการเรียนรู้ (Student-led Learning) ทั้งด้านเนื้อหา วิธีการ ผลที่ได้รับ และผลกระทบ โดยความร่วมมือระหว่าง โรงเรียน ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วน เสีย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพอย่าง ต่อเนื่อง	4.474	มาก	4.368	มาก
กลยุทธ์หลักที่ 2 กระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์				
กลยุทธ์รองที่ 2.1 เร่งพัฒนาความรู้ และทักษะการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) ของครู เพื่อ พัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				
2.1.1 ผู้บริหารให้การสนับสนุนพัฒนาครู ในเรื่องทักษะการสร้างนวัตกรรมการเรียนการ สอน (Innovating Pedagogy) พัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของ นักเรียน โดยการจัดอบรม/จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ	4.789	มาก ที่สุด	4.368	มาก

วิธีดำเนินการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลัก ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X}	แปล ผล	\bar{X}	แปลผล
2.1.2 ครูวิเคราะห์เป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัดในหลักสูตร สถานศึกษา จัดทำแผนการสอน ออกแบบการจัดการเรียนการสอน ในรูปแบบที่ หลากหลาย โดยจัดการเรียนการสอนให้ครบทั้งองค์ประกอบด้านการรับรู้ การบูรณาการ ความรู้ และการประยุกต์ใช้ นำเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน สร้าง นวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy)	4.632	มาก ที่สุด	4.474	มากที่สุด
2.1.3 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศการสอน เพื่อประเมินสมรรถนะในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล และความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัล ไปประยุกต์ใช้ในการ จัดการเรียนการสอน	4.632	มาก ที่สุด	4.579	มากที่สุด
กลยุทธ์รองที่ 2.2 เพิ่มขีดความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) เพื่อพัฒนา สมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				
2.2.1 ผู้บริหารสนับสนุนพัฒนาครู ให้ความรู้ครู ด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และ ทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) ด้านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการสร้างนวัตกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยการจัดอบรม/จัดประชุมเชิง ปฏิบัติการ หรือให้งบประมาณสนับสนุนครูเข้ารับการอบรมพัฒนาจากหน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานอื่น ๆ	4.789	มาก ที่สุด	4.789	มากที่สุด
2.2.2 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้เทคนิคการสอนแบบใหม่ New Pedagogies ซึ่งเป็นการ จัดการเรียนการสอนเชิงลึก เป็นการผสมผสานของแนวทางปฏิบัติด้านการสอน และการ ปฏิบัติที่เป็นนวัตกรรมใหม่ เช่น (1) การจัดการเรียนการสอนแบบPurposeful Learning นักเรียนมีเป้าหมายใน อนาคตของตน (Learning with Purpose) และเรียนด้วยใจที่รักหลงใหล (Passion) ใน สาขาวิชาที่เรียน นักเรียนเป็นผู้กำหนดเรื่องที่สนใจอยากเรียน โดยมีครูเป็นผู้ให้ความ ร่วมมือแก่นักเรียน ด้วยการสนับสนุนนักเรียนให้ได้เรียนรู้สิ่งที่นักเรียนสนใจ ชอบ อยากรู้ อยากเรียน และอยากทำ (2) การจัดการเรียนการสอนแบบGenerative Learning นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทนำ ในการเรียน (Active Learning) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitate) ให้แก่นักเรียน ในการเรียนรู้ นักเรียนเรียนแบบคิด (Idea Based Learning) เพื่อก่อให้เกิดความสงสัย กระตุ้นความอยากรู้ และสร้างความคิดใหม่ (3) การจัดการเรียนการสอนแบบ Mindful Learning นักเรียนเรียนรู้โดยการคิด ร่วมกัน สร้างร่วมกัน (Co-Creation) เรียนรู้โดยการศึกษาค้นคว้า ร่วมกัน และแบ่งปัน ความรู้แก่กัน (Sharing Base) เพื่อประโยชน์ที่จะได้รับร่วมกัน ความสำเร็จเกิดจากการ ทำงานร่วมกับผู้อื่น และต้องได้รับการร่วมมือสนับสนุนจากผู้อื่น (4) การจัดการเรียนการสอนแบบ Result Based Learning เรียนรู้โดยมุ่งผลลัพธ์ เรียนรู้ทฤษฎีเพื่อความเข้าใจและนำหลักทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ (Theory for Practice) ใน ชีวิตจริง เรียนรู้เพื่อต้องการใช้ผลลัพธ์ (Results) ให้เกิดประโยชน์ทั้งในการทำงานเพื่อ สร้างประสิทธิภาพ และผลิตภาพให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้นในทางเศรษฐกิจ และในการ ดำรงชีวิตที่มีคุณภาพทั้งใน ครอบครัวและสังคมส่วนรวม (5) การจัดห้องเรียนแบบผสมผสาน (Blended Classroom) ครูนำเสนอเนื้อหา บทเรียนผ่านเทคโนโลยีนำเนื้อหาบทความแนวโน้มนานาชาติ จากนิติตตามการดำเนิน	4.579	มาก ที่สุด	4.263	มาก

วิธีดำเนินการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลัก ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X}	แปล ผล	\bar{X}	แปลผล
<p>กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ Learning Management System หลังจากนั้นสรุปบทเรียน ด้วยการอภิปรายร่วมกันระหว่างนักเรียน และครูในชั้นเรียน</p> <p>(6) การจัดการเรียนการสอนแบบกลับด้านห้องเรียน (Flipped Classroom) นักเรียนศึกษาบทเรียนทางอินเทอร์เน็ต ในห้องเรียนครูจัดกิจกรรมเชิงรุก (Active Activities) แบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อพูดคุยปรึกษากันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เสนอความคิดเห็น โดยมีครูคอยแนะนำและตั้งคำถาม</p> <p>(7) การจัดการเรียนการสอนแบบ Interactive Content ในรูป Multimedia นักเรียนเล่นเกมเสมือนจริง (Virtual World) เช่น เล่นเป็นนักวิทยาศาสตร์ เป็นแพทย์ เป็นวิศวกร เป็นนักคณิตศาสตร์ ในเกมส์นักเรียนต้องทำการค้นคว้า</p>				
<p>2.2.3 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศการสอน เพื่อประเมินความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) คณะกรรมการนิเทศสอนเข้านิเทศการจัดการเรียนการสอน พร้อมให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถของครู</p>	4.684	มากที่สุด	4.684	มากที่สุด
กลยุทธ์รองที่ 2.3 พัฒนาเครื่องมือ Digital Technology สนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				
<p>2.3.1 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูได้เข้าถึงสื่อรายการที่ทำได้เห็นแบบปฏิบัติการสอนที่ดี (Good Practice) ของครูไทยและครูทั่วโลก เช่น รายการโทรทัศน์ครู พร้อมทั้งให้ครูรวบรวมแบบปฏิบัติการสอนที่ดี (Good Practice) เพื่อเป็นทางเลือกในการศึกษา และพัฒนาตนเอง</p>	4.579	มากที่สุด	4.316	มาก
<p>2.3.2 ผู้บริหารจัดกิจกรรมการแบ่งปันและการเรียนรู้หรือ Share and Learn ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ และผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น นำเสนอนวัตกรรมผ่านช่องทาง DLIT PLC</p>	4.579	มากที่สุด	4.316	มาก
<p>2.3.3 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูลงทะเบียนเรียนออนไลน์แบบเปิดกว้าง (Massive Open Online Courseware : MOOC) ที่ทางสถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้น เพื่อเรียนรู้การสร้างสื่อการเรียนรู้ (Learning Media) ในรูปของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือ Digital Publishing เช่น PDF, PowerPoint, Social Media Channels ไปจนถึงไฟล์ Videos Streaming หรือ Video Tutorials บน Youtube</p>	4.789	มากที่สุด	4.474	มาก
<p>2.3.4 ผู้บริหารจัดกิจกรรมการชี้แนะและระบบพี่เลี้ยง หรือ Coaching and Mentoring เพื่อสร้างครูหรือผู้บริหารให้มีความเชี่ยวชาญแล้วพัฒนาต่อยอดให้เป็นผู้ชี้แนะหรือพี่เลี้ยง ซึ่งผู้ชี้แนะพี่เลี้ยงอาจจะเป็นครูในโรงเรียน ครูต่างโรงเรียน หรือบุคลากรจากหน่วยงานต้นสังกัด ที่มีความเชี่ยวชาญ</p>	4.789	มากที่สุด	4.474	มาก
กลยุทธ์หลักที่ 3 ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์				
กลยุทธ์รองที่ 3.1 ปรับวิธีการประเมินเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				
<p>3.1.1 ผู้บริหารให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งครู นักเรียน และผู้ปกครอง สร้างความเข้าใจร่วมกัน กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล วิธีการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล และการใช้เครื่องมือวัดและประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำวิธีการและเครื่องมือไปใช้ใน พัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์นักเรียน</p>	4.632	มากที่สุด	4.368	มาก

วิธีดำเนินการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลัก ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X}	แปล ผล	\bar{X}	แปลผล
3.1.2 ครูออกแบบและพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลนักเรียนที่ประเมินผลจากการปฏิบัติจริง (Authentic Assessment) เน้นการประเมินทักษะกระบวนการ และจัดทำเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics	4.632	มากที่สุด	4.158	มาก
3.1.3 ครูจัดทำวิธีการและเครื่องมือการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างมีคุณภาพ และทราบผลรวดเร็ว มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น	4.632	มากที่สุด	4.368	มาก
3.1.4 ครูวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เช่น แบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกการเรียนรู้ การอภิปราย และการประเมินแฟ้มสะสมงานจากการปฏิบัติ วัดและประเมินผลโดยเน้นกระบวนการ เพื่อพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมกำกับติดตาม ป้อนข้อมูลย้อนกลับสู่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินและสะท้อนผลป้อนกลับเพื่อนในชั้นเรียน	4.474	มาก	4.158	มาก
3.1.5 ครูกำหนดให้นักเรียนร่วมกันทำ AAR (After Action Review) เพื่อถอดบทเรียนจากการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ในการทบทวน แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการจัดการเรียนการสอน และนำข้อมูลไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.474	มาก	4.263	มาก
3.1.6 ผู้บริหารติดตาม และประเมิน ระบบของการวัดและประเมินผล โดยนำผลการประเมินสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียนมาสรุปและวิเคราะห์หาปัจจัยที่เอื้อ และอุปสรรคต่อการวัดและประเมินผล แล้วนำไปพัฒนา ปรับปรุงการวัดและประเมินผลในอนาคต โดยใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูล สารสนเทศ และผลการประเมินต่าง ๆ	4.632	มากที่สุด	4.158	มาก
กลยุทธ์รองที่ 3.2 พัฒนา Application ในการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				
3.2.1 ผู้บริหารจัดทำระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ของโรงเรียน (Online School Database) ในการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียน ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการบันทึกผลการเรียนของนักเรียน	4.474	มาก	4.263	มาก
3.2.2 ครูนำ Google for Education เช่น Google Classroom , Google Meet ฯลฯ มาใช้ในการมอบหมายงาน และให้ผลการประเมินป้อนกลับนักเรียน	4.684	มากที่สุด	4.263	มาก
3.2.3 ครูสร้างระบบจัดเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลของนักเรียนผ่านระบบออนไลน์ บันทึกความก้าวหน้าในการเรียน (Learner's Progress) ของนักเรียนรายบุคคล และรายงานผลการประเมินความก้าวหน้าให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบ	4.474	มาก	4.158	มาก
กลยุทธ์หลัก 4 ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์				
กลยุทธ์รองที่ 4.1 ผลักดันการสร้างแหล่งเรียนรู้ทางกายภาพ ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				
4.1.1 ผู้บริหารมอบหมายผู้รับผิดชอบแหล่งเรียนรู้ จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้อต่อการตอบสนองความต้องการของนักเรียนทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ นักเรียนและครู หรือนักเรียนและนักเรียน ได้มีปฏิสัมพันธ์ และทำกิจกรรมร่วมกันอย่างสร้างสรรค์และหลากหลาย	4.474	มาก	4.368	มาก
4.1.2 ครูสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จัดทำบอร์ดมุมความรู้ ที่น่าสนใจ มีข้อมูลให้ศึกษาอย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดคำถาม สร้างความสนใจ สงสัย หาคำตอบ นำไปสู่การวิพากษ์ และจัดให้มีเวทีแสดงความสามารถหรือ	4.842	มากที่สุด	4.632	มากที่สุด

วิธีดำเนินการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลัก ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X}	แปล ผล	\bar{X}	แปลผล
นำเสนอผลงานของนักเรียน				
4.1.3 ครูจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ (Learning Environment) แบบโต้ตอบซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และเกิดแรงบันดาลใจ	4.632	มากที่สุด	4.632	มากที่สุด
กลยุทธ์รองที่ 4.2 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				
4.2.1 ผู้บริหารวางโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Hard Infrastructure) ภายในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการใช้งานคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูลของนักเรียน ผังเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน (Leveraging Digital Technology) เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูล และการสร้างสรรค์นวัตกรรม ซึ่งเป็นการเพิ่มมูลค่าการเรียนรู้ให้กับนักเรียน	4.579	มากที่สุด	4.158	มาก
4.2.2 ผู้บริหารและครูจัดห้อง Discovery Room เพื่อเปิดให้นักเรียนที่สนใจสามารถเข้ามาศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ได้ เช่น การบังคับหุ่นยนต์ การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ เป็นต้น	4.632	มากที่สุด	4.263	มาก
4.2.3 ผู้บริหารและครูจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ iPad Tablet โทรทัศน์ 3D Printer หุ่นยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้บริการได้ สามารถเรียนรู้สิ่งที่สนใจและนำความคิดสร้างสรรค์มาผลิตสิ่งใหม่ ๆ ได้ หรือจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อการเข้าถึงสื่อการเรียนรู้	4.579	มากที่สุด	3.789	มาก
กลยุทธ์หลักที่ 5 พลิกโฉมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์				
กลยุทธ์รองที่ 5.1 พัฒนาศักยภาพในการผลิตสื่อดิจิทัลของครูเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				
5.1.1 ผู้บริหารและครูร่วมกันหารือเพื่อวางแผนการดำเนินงานในการพัฒนาครูให้มีทักษะการผลิตสื่อดิจิทัลที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ และสะท้อนถึงการพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.632	มากที่สุด	4.158	มาก
5.1.2 ผู้บริหารให้การสนับสนุนพัฒนาครู ในเรื่องการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ หรือให้งบประมาณสนับสนุนครูเข้ารับการจัดอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดการอบรม	4.474	มาก	4.368	มาก
5.1.3 ครูนำสื่อดิจิทัลที่ผลิตไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนแบบสถานการณ์ปัจจุบัน หรือกรณีศึกษา (Case Study) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.474	มาก	4.368	มาก
5.1.4 ครูนำสื่อดิจิทัลที่สร้างขึ้น เผยแพร่บนเว็บไซต์ของโรงเรียน	4.474	มาก	4.368	มาก
5.1.5 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนผลการใช้สื่อดิจิทัล ในการจัดการเรียนการสอน ระดมความคิดเห็นข้อดี ข้อเสียของการใช้สื่อดิจิทัล และแนวทางการใช้สื่อดิจิทัลในอนาคต	4.632	มากที่สุด	4.474	มาก
5.1.6 ผู้บริหารนิเทศ ติดตาม การใช้สื่อดิจิทัลของครู และประเมินประสิทธิภาพการใช้ใช้สื่อดิจิทัลของนักเรียน และระดับของสมรรถนะการวิพากษ์ นำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาสื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	4.368	มาก	4.368	มาก
กลยุทธ์รองที่ 5.2 พัฒนาศักยภาพในการเลือกใช้สื่ออย่างหลากหลายของครูเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน				
5.2.1 ผู้บริหารจัดอบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ครู เรื่อง การเลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย โดยการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ครู	4.579	มากที่สุด	4.368	มาก
5.2.2 ผู้บริหารจัดอบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ครู เรื่อง การจัดการเรียนการสอน	4.684	มาก	4.316	มาก

วิธีดำเนินการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลัก ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	\bar{X}	แปลผล	\bar{X}	แปลผล
สอนแพลตฟอร์มด้านการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ (Digital Education Excellence Platform)		ที่สุด		
5.2.3 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด	4.632	มากที่สุด	4.632	มากที่สุด
5.2.4 ครูเลือกใช้สื่อออนไลน์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.684	มากที่สุด	4.684	มากที่สุด
5.2.5 ผู้บริหาร นิเทศและติดตามประสิทธิภาพการเลือกใช้สื่อของครู	4.684	มากที่สุด	4.632	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.597	มากที่สุด	4.365	มาก

จากตารางที่ 4-39 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) วิธีดำเนินการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 จากการประเมินรายบุคคล พบว่าผลการประเมินในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.597$) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.365$)

ความเหมาะสมของ (ร่าง) วิธีดำเนินการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 พบว่า วิธีดำเนินการที่มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมสูงสุด คือ 4.1.2 ครูสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จัดทำบอร์ด มุมความรู้ ที่น่าสนใจ มีข้อมูลให้ศึกษาอย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดคำถาม สร้างความสนใจ สงสัย หาคำตอบ นำไปสู่การวิพากษ์ และจัดให้มีเวทีแสดงความสามารถหรือนำเสนอผลงานของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.842$) และวิธีดำเนินการที่มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมต่ำสุด คือ 5.1.6 ผู้บริหารนิเทศ ติดตาม การใช้สื่อดิจิทัลของครู และประเมินประสิทธิภาพการใช้สื่อดิจิทัลของนักเรียน และระดับของสมรรถนะการวิพากษ์ นำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาสื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.368$)

ความเป็นไปได้ของ (ร่าง) วิธีดำเนินการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 พบว่า วิธีดำเนินการที่มีค่าเฉลี่ย ความเป็นไปได้สูงสุด คือ 2.2.1 ผู้บริหารสนับสนุนพัฒนาครู ให้ความรู้ครู ด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) ด้านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการสร้างนวัตกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยการจัดอบรม/จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือให้งบประมาณสนับสนุนครูเข้ารับการอบรมพัฒนาจากหน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานอื่น ๆ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.789$) และวิธีดำเนินการที่มีค่าเฉลี่ยความเป็นไปได้ต่ำสุด คือ 4.2.3

ผู้บริหารและครูจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ iPad Tablet โทรศัพท์ 3D Printer หุ่นยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้บริการได้ สามารถเรียนรู้สิ่งที่สนใจและนำความคิดสร้างสรรค์มาผลิตสิ่งใหม่ ๆ ได้ หรือจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อการเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.789$)

ผู้ทรงคุณวุฒิ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อพัฒนา (ร่าง) วิธีดำเนินการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 ดังนี้

วิธีดำเนินการในส่วนของกลยุทธ์รอง 1.2 ขับเคลื่อนหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน ขั้วซ้อนกับกลยุทธ์รอง 2.2 เพิ่มขีดความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน ควรเขียนแยกจากกันให้ชัดเจน

กระบวนการพัฒนาครูในกลยุทธ์รอง 2.2 เพิ่มขีดความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) ส่วนใหญ่เน้นการจัดอบรม/จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ผู้บริหารควรมีแนวทางในการพัฒนาครูด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม

4.3.3 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 2

โดยการนำผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ รวมทั้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิรายบุคคล ในข้อ 4.3.2 มาพัฒนาเป็น (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 2 ซึ่ง ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก 11 กลยุทธ์รอง และ 44 วิธีดำเนินการ รายละเอียดดังตารางที่ 4-40

ตารางที่ 4-40 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 2)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
1. พลิกโฉมหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	1.1 พัฒนาหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	1.1.1 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทั้งหลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรท้องถิ่น บริบทของโรงเรียน ความต้องการของผู้ปกครอง /หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
		<p>1.1.2 คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ร่างหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดเน้นของหลักสูตรในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน กำหนดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ กำหนดโครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ กำหนดสมรรถนะนักเรียนด้านการวิพากษ์ การคิดวิเคราะห์ คิดแยกแยะประเด็นเรื่องที่ สำคัญ คิดสร้างสรรค์ การศึกษา ค้นคว้า ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จนเกิดการเรียนรู้ และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง</p>
		<p>1.1.3 คณะกรรมการบริหารหลักสูตร นำเสนอหลักสูตรต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อขอความเห็นชอบให้ใช้หลักสูตร</p>
	<p>1.2 ขับเคลื่อนหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน</p>	<p>1.2.1 ผู้บริหาร คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และครู ร่วมกันหารือ และออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อเป็นแนวทางให้ครูเลือกไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน อาทิเช่น (1) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Purposeful learning , (2)</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Generative Learning , (3) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Mindful Learning , (4) กระบวนการจัดการ เรียนรู้แบบ Result Based Learning ฯลฯ</p>
		<p>1.2.2 ครุนำหลักสูตรไปสู่การจัดการเรียน การสอน กำหนดรายละเอียดกิจกรรมใน แต่ละคาบ เตรียมสื่อการสอน เพื่อให้การ สอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการ สอน โดยประยุกต์ใช้ Application การ เรียนรู้รายบุคคล เพื่อตอบสนองการวัด และประเมินผลรายบุคคล</p>
		<p>1.2.3 ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร โดย คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสมรรถนะการวิพากษ์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p>
		<p>1.2.4 ติดตามการเปลี่ยนแปลงการจัด การศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการ พัฒนาเนื้อหาหรือสอดแทรกในหลักสูตร อย่างต่อเนื่อง</p>
		<p>1.2.5 ติดตามและประเมินผลการใช้ หลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) ทั้งด้านเนื้อหา วิธีการ ผลที่ได้รับ และผลกระทบ โดย ความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน ผู้มี ส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อนำไปสู่การพัฒนา หลักสูตรให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
2. ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	2.1 เร่งพัฒนาความรู้และทักษะของครูในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	2.1.1 ผู้บริหารให้การสนับสนุนพัฒนาครูในเรื่องทักษะการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) พัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยการจัดอบรม/จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือให้งบประมาณสนับสนุนครูเข้ารับการอบรมพัฒนาจากหน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานอื่น ๆ
		2.1.2 ครูวิเคราะห์เป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัดในหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำแผนการสอน ออกแบบการจัดการเรียนการสอน ในรูปแบบที่หลากหลาย โดยจัดการเรียนการสอนให้ครบทั้งองค์ประกอบด้านการรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้ นำเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน สร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy)
		2.1.3 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศการสอน เพื่อประเมินสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
	2.2 เพิ่มขีดความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้าน	2.2.1 ผู้บริหารสนับสนุนพัฒนาครู ให้ความรู้ครู ด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการ

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
	<p>เทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน</p>	<p>สอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) ด้านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการสร้างนวัตกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยการจัดอบรม/จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือให้งบประมาณสนับสนุนครูเข้ารับการอบรมพัฒนาจากหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานอื่น ๆ</p> <p>2.2.2 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้เทคนิคการสอนแบบใหม่ New Pedagogies ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนเชิงลึก เป็นการผสมผสานของแนวทางปฏิบัติด้านการสอน และการปฏิบัติที่เป็นนวัตกรรมใหม่ เช่น</p> <p>(1) การจัดการเรียนการสอนแบบ Purposeful learning นักเรียนมีเป้าหมายในอนาคตของตน (Learning with Purpose) และเรียนด้วยใจที่รักหลงใหล (Passion) ในสาขาวิชาที่เรียน นักเรียนเป็นผู้กำหนดเรื่องที่สนใจ อยากจะเรียน โดยมีครูเป็นผู้ให้ความร่วมมือแก่นักเรียน ด้วยการสนับสนุนนักเรียนให้ได้เรียนรู้สิ่งที่นักเรียนสนใจ ชอบ อยากรู้ อยากเรียน และอยากทำ</p> <p>(2) การจัดการเรียนการสอนแบบ Generative Learning นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทนำในการเรียน (Active Learning) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitate) ให้แก่นักเรียนในการเรียนรู้</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>นักเรียนเรียนแบบคิด (Idea Based Learning) เพื่อก่อให้เกิดความสงสัย กระตุ้นความอยากรู้ และสร้างความคิดใหม่</p> <p>(3) การจัดการเรียนการสอนแบบ Mindful Learning นักเรียนเรียนรู้โดยการคิดร่วมกัน สร้างร่วมกัน (Co-Creation) เรียนรู้โดยการศึกษาหาความรู้ร่วมกัน และแบ่งปันความรู้แก่กัน (Sharing Base) เพื่อประโยชน์ที่จะได้รับร่วมกัน ความสำเร็จเกิดจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น และต้องได้รับการร่วมมือสนับสนุนจากผู้อื่น</p> <p>(4) การจัดการเรียนการสอนแบบ Result Based Learning เรียนรู้โดยมุ่งผลลัพธ์ เรียนรู้ทฤษฎีเพื่อความเข้าใจและนำหลักทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ (Theory for Practice) ในชีวิตจริง เรียนรู้เพื่อต้องการใช้ผลลัพธ์ (Results) ให้เกิดประโยชน์ทั้งในการทำงานเพื่อสร้างประสิทธิภาพ และผลิตภาพให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้นในทางเศรษฐกิจ และในการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพทั้งใน ครอบครัวและสังคมส่วนรวม</p> <p>(5) การจัดห้องเรียนแบบผสมผสาน (Blended Classroom) ครูนำเสนอเนื้อหาบทเรียนผ่านเทคโนโลยีนำเสนอเนื้อหาบทความแขวนไว้บนเว็บ จากนั้นติดตามการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ Learning Management System</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
		<p>หลังจากนั้นสรุปบทเรียน ด้วยการอภิปรายร่วมกันระหว่างนักเรียน และครูในชั้นเรียน</p> <p>(6) การจัดการเรียนการสอนแบบกลับด้านห้องเรียน (Flipped Classroom) นักเรียนศึกษาบทเรียนทางอินเทอร์เน็ต ในห้องเรียนครูจัดกิจกรรมเชิงรุก (Active Activities) แบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อพูดคุยปรึกษากันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เสนอความคิดเห็น โดยมีครูคอยแนะนำและตั้งคำถาม</p> <p>() การจัดการเรียนการสอนแบบ Interactive Content ในรูป Multimedia นักเรียนเล่นเกมเสมือนจริง (Virtual World) เช่น เล่นเป็นนักวิทยาศาสตร์ เป็นแพทย์ เป็นวิศวกร เป็นนักคณิตศาสตร์ ในเกมนักเรียนต้องทำการค้นคว้า</p>
		<p>2.2.3 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศการสอน เพื่อประเมินความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) คณะกรรมการนิเทศสอนเข้านิเทศการจัดการเรียนการสอน พร้อมให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถของครู</p>
	<p>2.3 ปรับใช้เครื่องมือ Digital Technology สนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อ</p>	<p>2.3.1 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูได้เข้าถึงสื่อรายการที่ทำให้ครูได้เห็นแบบปฏิบัติการสอนที่ดี (Good Practice) ของครูไทย</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY	พัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ ของนักเรียน	และครูทั่วโลก เช่น รายการโทรทัศน์ครู พร้อมทั้งให้ครูรวบรวมแบบปฏิบัติการ สอนที่ดี (Good Practice) เพื่อเป็น ทางเลือกในการศึกษา และพัฒนาตนเอง
		2.3.2 ผู้บริหารจัดการกิจกรรมการแบ่งปัน และการเรียนรู้หรือ Share and Learn ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ และผ่านเครือข่าย สังคมออนไลน์ เช่น นำเสนอนวัตกรรม ผ่านช่องทาง DLIT PLC
		2.3.3 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูลงทะเบียน เรียนออนไลน์แบบเปิดกว้าง (Massive Open Online Courseware : MOOC) ที่ทางสถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้น เพื่อเรียนรู้ การสร้างสื่อการเรียนรู้ (Learning Media) ในรูปของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือ Digital Publishing เช่น PDF, PowerPoint, Social Media Channels ไปจนถึงไฟล์ Videos Streaming หรือ Video Tutorials บน Youtube
		2.3.4 ผู้บริหารจัดการกิจกรรมการชี้แนะและ ระบบพี่เลี้ยง หรือ Coaching and Mentoring เพื่อสร้างครูหรือผู้บริหารให้มี ความเชี่ยวชาญแล้วพัฒนาต่อยอดให้เป็น ผู้ชี้แนะหรือพี่เลี้ยง ซึ่งผู้ชี้แนะพี่เลี้ยง อาจจะเป็นครูในโรงเรียน ครูต่างโรงเรียน หรือบุคลากรจากหน่วยงานต้นสังกัด ที่มี ความเชี่ยวชาญ

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
3. ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	3.1 ปรับวิธีการประเมินเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	3.1.1 ผู้บริหารให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งครู นักเรียน และผู้ปกครอง สร้างความเข้าใจร่วมกัน กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล วิธีการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล และการใช้เครื่องมือวัดและประเมินผล เพื่อให้เกิด
		ความเข้าใจในการนำวิธีการและเครื่องมือไปใช้ใน พัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์นักเรียน
		3.1.2 ครูออกแบบและพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลนักเรียนที่ประเมินผลจากการปฏิบัติจริง (Authentic Assessment) เน้นการประเมินทักษะกระบวนการ และจัดทำเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics
		3.1.3 ครูจัดทำวิธีการและเครื่องมือการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างมีคุณภาพ และทราบผลรวดเร็ว มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น
		3.1.4 ครูวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เช่น แบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกการเรียนรู้ การอภิปราย และการประเมินแฟ้มสะสมงาน จากการปฏิบัติ วัดและประเมินผลโดยเน้นกระบวนการ เพื่อดูพัฒนาการ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>พร้อมกำกับติดตาม ป้อนข้อมูลย้อนกลับสู่ นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสให้ นักเรียนประเมินและสะท้อนผลป้อนกลับ เพื่อนในชั้นเรียน</p>
		<p>3.1.5 ครูกำหนดให้นักเรียนร่วมกันทำ AAR (After Action Review) เพื่อถอด บทเรียนจากการจัดการเรียนการสอนของ นักเรียน ในการทบทวน แลกเปลี่ยน ประสบการณ์จากการจัดการเรียนการ สอน และนำข้อมูลไปพัฒนาการจัดการ เรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการ วิพากษ์ของนักเรียน</p>
		<p>3.1.6 ผู้บริหารติดตาม และประเมิน ระบบของการวัดและประเมินผล โดยนำ ผลการประเมินสมรรถนะการวิพากษ์ของ นักเรียนมาสรุปและวิเคราะห์หาปัจจัยที่ เอื้อ และอุปสรรคต่อการวัดและ ประเมินผล แล้วนำไปพัฒนา ปรับปรุง การวัดและประเมินผลในอนาคต โดยใช้ เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูล สารสนเทศ และผลการประเมิน ต่าง ๆ</p>
	<p>3.2 ประยุกต์ใช้ Application ในการวัดและ ประเมินผล เพื่อพัฒนา สมรรถนะการวิพากษ์ของ นักเรียน</p>	<p>3.2.1 ผู้บริหารจัดทำระบบฐานข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์ ของโรงเรียน (Online School Database) ในการบันทึกข้อมูล ต่าง ๆ ของนักเรียน ที่เป็นประโยชน์ต่อ การจัดการเรียนการสอนและการบันทึก ผลการเรียนของนักเรียน</p>
		<p>3.2.2 ครูนำ Google for Education</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
		เช่น Google Classroom , Google Meet ฯลฯ มาใช้ในการมอบหมายงาน และให้ผลการประเมินป้อนกลับนักเรียน
		3.2.3 ครูสร้างระบบจัดเก็บข้อมูลการวัด และประเมินผลของนักเรียนผ่านระบบออนไลน์ บันทึกความก้าวหน้าในการเรียน (Learner's Progress) ของนักเรียน รายบุคคล และรายงานผลการประเมิน ความก้าวหน้าให้นักเรียนและผู้ปกครอง ทราบ
4. ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะ การวิพากษ์ของ นักเรียน	4.1 ผลักดันการสร้างแหล่ง เรียนรู้ทางกายภาพ ที่เอื้อ ต่อการเสริมสร้างสมรรถนะ การวิพากษ์ของนักเรียน	4.1.1 ผู้บริหารมอบหมายผู้รับผิดชอบ แหล่งเรียนรู้ จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ เอื้อต่อการตอบสนองความต้องการของ นักเรียนทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่ม ใหญ่ นักเรียนและครู หรือนักเรียนและ นักเรียน ได้มีปฏิสัมพันธ์ และทำกิจกรรม ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์และหลากหลาย
		4.1.2 ครูสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จัดทำ บอร์ด มุมความรู้ ที่น่าสนใจ มีข้อมูลให้ ศึกษาอย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดคำถาม สร้างความสนใจ สงสัย หาคำตอบ นำไปสู่ การวิพากษ์ และจัดให้มีเวทีแสดง ความสามารถหรือนำเสนอผลงานของ นักเรียน
		4.1.3 ครูจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ (Learning Environment) แบบโต้ตอบ ซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
		การเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และเกิดแรงบันดาลใจ
	4.2 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	4.2.1 ผู้บริหารวางโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Hard Infrastructure) ภายในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการใช้งานคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูลของนักเรียน ฝังเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน (Leveraging Digital Technology) เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูล และการสร้างสรรค์นวัตกรรม ซึ่งเป็นการเพิ่มมูลค่าการเรียนรู้ให้กับนักเรียน
		4.2.2 ผู้บริหารและครูจัดห้อง Discovery Room เพื่อเปิดให้นักเรียนที่สนใจสามารถเข้ามาศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ได้ เช่น การบังคับหุ่นยนต์ การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ เป็นต้น
		4.2.3 ผู้บริหารและครูจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ iPad Tablet โทรศัพท์ 3D Printer หุ่นยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้บริการได้ สามารถเรียนรู้สิ่งที่สนใจและนำความคิดสร้างสรรค์มาผลิตสิ่งใหม่ ๆ ได้
5. พลิกโฉมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5.1 พัฒนาศักยภาพครูในการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5.1.1 ผู้บริหารและครูร่วมกันหารือเพื่อวางแผนการดำเนินงานในการพัฒนาครูให้มีทักษะการผลิตสื่อดิจิทัลที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ และสะท้อนถึงการพัฒนา

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	สมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน
		5.1.2 ผู้บริหารให้การสนับสนุนพัฒนาครูในเรื่องการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ หรือให้งบประมาณสนับสนุนครูเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดการอบรม
		5.1.3 ครูนำสื่อดิจิทัลที่ผลิตไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนแบบสถานการณ์ปัจจุบันหรือกรณีศึกษา (Case Study) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน
		5.1.4 ครูนำสื่อดิจิทัลที่สร้างขึ้น เผยแพร่บนเว็บไซต์ของโรงเรียน
		5.1.5 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนผลการใช้สื่อดิจิทัล ในการจัดการเรียนการสอน ระดมความคิดเห็น ข้อดี ข้อเสียของการใช้สื่อดิจิทัล และแนวทางการใช้สื่อดิจิทัลในอนาคต
		5.1.6 ผู้บริหารนิเทศ ติดตาม การใช้สื่อดิจิทัลของครู และประเมินประสิทธิภาพการใช้สื่อดิจิทัลของนักเรียน และระดับของสมรรถนะการวิพากษ์ นำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาสื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
	5.2 พัฒนาศักยภาพครูในการเลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนา	5.2.1 ผู้บริหารจัดอบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ครู เรื่อง การเลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย โดยการเชิญวิทยากร

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
	สมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	มาให้ความรู้ครู
		5.2.2 ผู้บริหารจัดการอบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ครู เรื่อง การจัดการเรียนการสอนแพลตฟอร์มด้านการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ (Digital Education Excellence Platform)
		5.2.3 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด
		5.2.4 ครูเลือกใช้สื่อออนไลน์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา
		5.2.5 ผู้บริหาร นิเทศและติดตามประสิทธิภาพการเลือกใช้สื่อของครู

4.3.4 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 2

(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 2 ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 คน พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นชอบ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 2 โดยให้เสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา กลยุทธ์ฯ ดังต่อไปนี้

1. กลยุทธ์หลัก จำนวน 5 กลยุทธ์ มีความเหมาะสมดีแล้ว ไม่มีข้อเสนอแนะให้แก้ไข
2. กลยุทธ์รอง จำนวน 11 กลยุทธ์ มีความเหมาะสมดีแล้ว ไม่มีข้อเสนอแนะให้แก้ไข
3. วิธีดำเนินการ จำนวน 44 วิธี ผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะในการปรับวิธีดำเนินการ ดังนี้
ปรับวิธีดำเนินการบางส่วนให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย เช่นในเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ (Learning Environment) บางโรงเรียนอาจยังไม่มีความพร้อมในการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ (Learning Environment) ยังไม่มีความพร้อมในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ iPad Tablet โทรศัพท์ 3D Printer หุ่นยนต์ อุปกรณ์

อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นสอดคล้องกันว่าให้ปรับวิธีดำเนินการในบางข้อให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในประเทศไทย

4.3.5 กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับสมบูรณ์

โดยการนำผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ รวมทั้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิรายบุคคล ในข้อ 4.3.4 มาพัฒนาเป็นกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับสมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก 11 กลยุทธ์รอง 44 วิธีดำเนินการ และ รายละเอียดดังภาพที่ 4-1 และตารางที่ 4-41

แผนภาพที่ 4-1 กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับสมบูรณ์

ตารางที่ 4-41 กลยุทธ์การบริหารตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
ฉบับสมบูรณ์

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
1. พลิกโฉมหลักสูตร สถานศึกษาเพื่อพัฒนา สมรรถนะการวิพากษ์ ของนักเรียน	1.1 พัฒนาหลักสูตร นักเรียนเป็นผู้นำการ เรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนา สมรรถนะการวิพากษ์ ของนักเรียน	1.1.1 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการ บริหารหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล พื้นฐาน และศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทั้ง หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรท้องถิ่น บริบท ของโรงเรียน ความต้องการของผู้ปกครอง /หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสมรรถนะการ วิพากษ์ของนักเรียน
		1.1.2 คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ร่าง หลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) กำหนด จุดมุ่งหมายของ กำหนดเนื้อหาสาระและ ประสบการณ์การเรียนรู้ กำหนดโครงสร้าง หลักสูตร คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการ เรียนรู้ ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ หน่วยการ เรียนรู้ กำหนดสมรรถนะนักเรียนด้านการ วิพากษ์ การคิดวิเคราะห์ คิดแยกแยะ ประเด็นเรื่องที่สำคัญ คิดสร้างสรรค์ การศึกษา ค้นคว้า ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จนเกิดการเรียนรู้และค้นพบความรู้ด้วย ตนเอง
		1.1.3 คณะกรรมการบริหารหลักสูตร นำเสนอหลักสูตรต่อคณะกรรมการ สถานศึกษาขึ้นพื้นฐานเพื่อขอความ เห็นชอบให้ใช้หลักสูตร
	1.2 ขับเคลื่อนหลักสูตร นักเรียนเป็นผู้นำการ เรียนรู้ (Student-led	1.2.1 ผู้บริหาร คณะกรรมการบริหาร หลักสูตร และครู ร่วมกันหารือ และ ออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
	 <p data-bbox="598 1355 885 1467">จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN U</p>	<p>ตามแนวทางหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อเป็นแนวทางให้ครูเลือกไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน อาทิเช่น กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Purposeful learning, กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Generative Learning กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Mindful Learning, กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Result Based Learning ฯลฯ</p>
		<p>1.2.2 ครุนำหลักสูตรไปสู่การจัดการเรียนการสอน กำหนดรายละเอียดกิจกรรมในแต่ละคาบ เตรียมสื่อการสอน เพื่อให้การสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยประยุกต์ใช้ Application การเรียนรู้รายบุคคล เพื่อตอบสนองการวัดและประเมินผลรายบุคคล</p>
		<p>1.2.3 ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสมรรถนะการวิพากษ์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p>
		<p>1.2.4 ติดตามการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาเนื้อหาหรือสอดแทรกในหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง</p>
		<p>1.2.5 ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
		(Student-led Learning) ทั้งด้านเนื้อหา วิธีการ ผลที่ได้รับ และผลกระทบ โดยความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
2. ยกระดับการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	2.1 เร่งพัฒนาความรู้และทักษะของครูในการประยุกต์ใช้นวัตกรรม การเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	2.1.1 ผู้บริหารให้การสนับสนุนพัฒนาความรู้และทักษะของครูในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) พัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยการจัดอบรม/จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือให้งบประมาณสนับสนุนครู เข้ารับการอบรมพัฒนาจากหน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานอื่น ๆ
		2.1.2 ครูวิเคราะห์เป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัดในหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำแผนการสอน ออกแบบการจัดการเรียนการสอน ในรูปแบบที่หลากหลาย โดยจัดการเรียนการสอนให้ครบทั้งองค์ประกอบด้านการรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้นำเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
		2.1.3 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศการสอน เพื่อประเมินสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และความสามารถในการ

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
		นำเทคโนโลยีดิจิทัล ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
	2.2 เพิ่มขีดความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	<p>2.2.1 ผู้บริหารสนับสนุนพัฒนาครูให้ความรู้ครู ด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) ด้านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการสร้างนวัตกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยการจัดอบรม/จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือให้งบประมาณสนับสนุนครูเข้ารับการอบรมพัฒนาจากหน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานอื่น ๆ</p> <p>2.2.2 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูใช้เทคนิคการสอนแบบใหม่ New Pedagogies ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนเชิงลึก เป็นการผสมผสานของแนวทางปฏิบัติด้านการสอน และการปฏิบัติที่เป็นนวัตกรรมใหม่ เช่น</p> <p>(1) การจัดห้องเรียนแบบผสมผสาน (Blended Classroom) ครูนำเสนอเนื้อหาบทเรียนผ่านเทคโนโลยีนำเนื้อหาบทความความเขavnไว้บนเว็บ จากนั้นติดตามการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ Learning Management System หลังจากนั้นสรุปบทเรียน ด้วยการอภิปรายร่วมกันระหว่างนักเรียน และครูในชั้นเรียน</p> <p>(2) การจัดการเรียนการสอนแบบกลับด้านห้องเรียน (Flipped Classroom) นักเรียนศึกษาบทเรียนทางอินเทอร์เน็ต ในห้องเรียนครูจัดกิจกรรมเชิงรุก (Active</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
		<p>Activities) แบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อพูดคุย ปรึกษากันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เสนอความ คิดเห็น โดยมีครูคอยแนะนำและตั้งคำถาม</p> <p>(3) การจัดการเรียนการสอนแบบ Interactive Content ในรูป Multimedia นักเรียนเล่นเกมเสมือนจริง (Virtual World) เช่น เล่นเป็นนักวิทยาศาสตร์ เป็น แพทย์ เป็นวิศวกร เป็นนักคณิตศาสตร์ ใน เกมนักเรียนต้องทำการค้นคว้า</p>
		<p>2.2.3 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ การสอน เพื่อประเมินความสามารถของครู ด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และ ทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) คณะกรรมการ นิเทศสอนเข้านิเทศการจัดการเรียนการ สอน พร้อมให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อ เป็นแนวทางในการพัฒนาความสารถของ ครู</p>
	<p>2.3 ปรับใช้เครื่องมือ Digital Technology สนับสนุนชุมชนแห่งการ เรียนรู้ เพื่อพัฒนา สมรรถนะการวิพากษ์ ของนักเรียน</p>	<p>2.3.1 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูได้เข้าถึงสื่อ รายการที่ทำให้ครูได้เห็นแบบปฏิบัติการ สอนที่ดี (Good Practice) ของครูไทยและ ครูทั่วโลก เช่น รายการโทรทัศน์ครู พร้อม ทั้งให้ครูรวบรวมแบบปฏิบัติการสอนที่ดี (Good Practice) เพื่อเป็นทางเลือกใน การศึกษา และพัฒนาตนเอง</p>
		<p>2.3.2 ผู้บริหารจัดกิจกรรมการแบ่งปันและ การเรียนรู้หรือ Share and Learn ผ่าน กิจกรรมต่าง ๆ และผ่านเครือข่ายสังคม ออนไลน์ เช่น นำเสนอนวัตกรรมผ่าน ช่องทาง DLIT PLC</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
		<p>2.3.3 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูลงทะเบียนเรียนออนไลน์แบบเปิดกว้าง (Massive Open Online Courseware : MOOC) ที่ทางสถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้น เพื่อเรียนรู้การสร้างสื่อการเรียนรู้ (Learning Media) ในรูปของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือ Digital Publishing เช่น PDF, PowerPoint, Social Media Channels ไปจนถึงไฟล์ Videos Streaming หรือ Video Tutorials บน Youtube</p>
		<p>2.3.4 ผู้บริหารจัดการกิจกรรมการชี้แนะและระบบพี่เลี้ยง หรือ Coaching and Mentoring เพื่อสร้างครูหรือผู้บริหารให้มีความเชี่ยวชาญแล้วพัฒนาต่อยอดให้เป็นผู้ชี้แนะหรือพี่เลี้ยง ซึ่งผู้ชี้แนะพี่เลี้ยงอาจจะเป็นครูในโรงเรียน ครูต่างโรงเรียน หรือบุคลากรจากหน่วยงานต้นสังกัด ที่มีความเชี่ยวชาญ</p>
<p>3. ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน</p>	<p>3.1 ปรับวิธีการประเมินเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน</p>	<p>3.1.1 ผู้บริหารให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งครู นักเรียน และผู้ปกครอง สร้างความเข้าใจร่วมกัน กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล วิธีการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล และ การใช้เครื่องมือวัดและประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำวิธีการและเครื่องมือไปใช้ใน พัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์นักเรียน</p> <p>3.1.2 ครูออกแบบและพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลนักเรียนที่ประเมินผลจาก</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>การปฏิบัติจริง (Authentic Assessment) เน้นการประเมินทักษะกระบวนการ และจัดทำเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics</p>
		<p>3.1.3 ครูจัดทำวิธีการและเครื่องมือการวัด และประเมินผลนักเรียนอย่างมีคุณภาพ และทราบผลรวดเร็ว มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น</p>
		<p>3.1.4 ครูวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เช่น แบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกการเรียนรู้ การอภิปราย และการประเมินแฟ้มสะสมงาน จากการปฏิบัติ วัดและประเมินผลโดยเน้นกระบวนการ เพื่อดูพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมกำกับติดตาม ป้อนข้อมูลย้อนกลับสู่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินและสะท้อนผลป้อนกลับเพื่อนในชั้นเรียน</p>
		<p>3.1.5 ครูกำหนดให้นักเรียนร่วมกันทำ AAR (After Action Review) เพื่อถอดบทเรียนจากการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ในการทบทวน แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการจัดการเรียนการสอน และนำข้อมูลไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน</p>
		<p>3.1.6 ผู้บริหารติดตาม และประเมิน ระบบของการวัดและประเมินผล โดยนำผลการ</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
		ประเมินสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน มาตรฐานและวิเคราะห์หาปัจจัยที่เอื้อ และ อุปสรรคต่อการวัดและประเมินผล แล้ว นำไปพัฒนา ปรับปรุงการวัดและ ประเมินผลในอนาคต โดยใช้เทคโนโลยีใน การจัดเก็บข้อมูล สารสนเทศ และผลการ ประเมินต่าง ๆ
	3.2 ประยุกต์ใช้ Application ในการวัด และประเมินผล เพื่อ พัฒนาสมรรถนะการ วิพากษ์ของนักเรียน	3.2.1 ผู้บริหารจัดการระบบฐานข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์ ของโรงเรียน (Online School Database) ในการบันทึกข้อมูล ต่าง ๆ ของนักเรียน ที่เป็นประโยชน์ต่อการ จัดการเรียนการสอนและการบันทึกผลการ เรียนของนักเรียน
		3.2.2 ครูนำ Google for Education เช่น Google Classroom , Google Meet ฯลฯ มาใช้ในการมอบหมายงาน และให้ผล การประเมินป้อนกลับนักเรียน
		3.2.3 ครูสร้างระบบจัดเก็บข้อมูลการวัด และประเมินผลของนักเรียนผ่านระบบ ออนไลน์ บันทึกความก้าวหน้าในการเรียน (Learner's Progress) ของนักเรียน รายบุคคล และรายงานผลการประเมิน ความก้าวหน้าให้นักเรียนและผู้ปกครอง ทราบ
4. ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะ การวิพากษ์ของนักเรียน	4.1 ผลักดันการสร้าง แหล่งเรียนรู้ทาง กายภาพ ที่เอื้อต่อการ เสริมสร้างสมรรถนะการ วิพากษ์ของนักเรียน	4.1.1 ผู้บริหารมอบหมายผู้รับผิดชอบ แหล่งเรียนรู้ จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ เอื้อต่อการตอบสนองความต้องการของ นักเรียนทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่ม

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
		<p>ใหญ่ นักเรียนและครู หรือนักเรียนและนักเรียน ได้มีปฏิสัมพันธ์ และทำกิจกรรมร่วมกันอย่างสร้างสรรค์และหลากหลาย</p>
		<p>4.1.2 ครูสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จัดทำบอร์ดมุมความรู้ ที่น่าสนใจ มีข้อมูลให้ศึกษาอย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดคำถาม สร้างความสนใจ สงสัย หาคำตอบ นำไปสู่การวิพากษ์ และจัดให้มีเวทีแสดงความสามารถหรือนำเสนอผลงานของนักเรียน</p>
		<p>4.1.3 ครูจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ (Learning Environment) แบบโต้ตอบซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และเกิดแรงบันดาลใจ</p>
	<p>4.2 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน</p>	<p>4.2.1 ผู้บริหารวางโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Hard Infrastructure) ภายในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการใช้งานคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูลของนักเรียน ผังเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน (Leveraging Digital Technology) เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูล และการสร้างสรรค์นวัตกรรม ซึ่งเป็นการเพิ่มมูลค่าการเรียนรู้ให้กับนักเรียน</p>
		<p>4.2.2 ผู้บริหารและครูจัดห้อง Discovery Room เพื่อเปิดให้นักเรียนที่สนใจสามารถเข้ามาศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ได้ เช่น การบังคับหุ่นยนต์ การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต ต่าง ๆ เป็นต้น</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
		4.2.3 ผู้บริหารและครูจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ iPad Tablet โทรศัพท์ 3D Printer หุ่นยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้บริการได้ สามารถเรียนรู้สิ่งที่สนใจและนำความคิดสร้างสรรค์มาผลิตสิ่งใหม่ ๆ ได้ หรือจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อการเข้าถึงสื่อการเรียนรู้
5. พลิกโฉมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5.1 พัฒนาศักยภาพครูในการผลิตสื่อดิจิทัลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5.1.1 ผู้บริหารและครูร่วมกันหาหรือเพื่อวางแผนการดำเนินงานในการพัฒนาครูให้มีทักษะการผลิตสื่อดิจิทัลที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ และสะท้อนถึงการพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน
		5.1.2 ผู้บริหารให้การสนับสนุนพัฒนาครูในเรื่องการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ หรือให้งบประมาณสนับสนุนครูเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดการอบรม
		5.1.3 ครูนำสื่อดิจิทัลที่ผลิตไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนแบบสถานการณ์ปัจจุบันหรือกรณีศึกษา (Case Study) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน
		5.1.4 ครูนำสื่อดิจิทัลที่สร้างขึ้น เผยแพร่บนเว็บไซต์ของโรงเรียน
		5.1.5 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนผลการใช้สื่อดิจิทัล ในการจัดการเรียนการสอน ระดมความคิดเห็น

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
		ข้อดี ข้อเสียของการใช้สื่อดิจิทัล และ แนวทางการใช้สื่อดิจิทัลในอนาคต
		5.1.6 ผู้บริหารนิเทศ ติดตาม การใช้สื่อ ดิจิทัลของครู และประเมินประสิทธิภาพ การใช้ใช้สื่อดิจิทัลของนักเรียน และระดับ ของสมรรถนะการวิพากษ์ นำมาเป็นข้อมูล ในการปรับปรุงและพัฒนาสื่อให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
	5.2 พัฒนาศักยภาพครู ในการเลือกใช้อย่าง หลากหลายเพื่อพัฒนา สมรรถนะการวิพากษ์ ของนักเรียน	5.2.1 ผู้บริหารจัดอบรมประชุมเชิง ปฏิบัติการ ให้ความรู้ครู เรื่อง การเลือกใช้ สื่ออย่างหลากหลาย โดยการเชิญวิทยากร มาให้ความรู้ครู
		5.2.2 ผู้บริหารจัดอบรมประชุมเชิง ปฏิบัติการ ให้ความรู้ครู เรื่อง การจัดการ เรียนการสอนแพลตฟอร์มด้านการศึกษา เพื่อความเป็นเลิศ (Digital Education Excellence Platform)
		5.2.3 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้า รับการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด
		5.2.4 ครูเลือกใช้อย่างออนไลน์มาใช้ในการจัด การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา
		5.2.5 ผู้บริหาร นิเทศและติดตาม ประสิทธิภาพการเลือกใช้สื่อของครู

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ 2) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ และ 3) พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ในบทนี้จะนำเสนอ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย ข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียน และสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 2 แนวคิด ดังนี้

1) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2) กรอบแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 8 สมรรถนะ ได้แก่ 8 สมรรถนะ คือ ความสงสัยใคร่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ การวิพากษ์ การสื่อสาร การร่วมมือ ความเห็นอกเห็นใจ การตั้งสติ และความเป็นพลเมือง

5.1.2 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

1) ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ภาพรวม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

ผลการจัดลำดับของความต้อ้งการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยภาพรวมพบว่า ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.259$) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการ

เรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ($PNI_{modified} = 0.259$, $PNI_{modified} = 0.251$, $PNI_{modified} = 0.245$, $PNI_{modified} = 0.238$) ตามลำดับ

2) ความต้องการจำเป็นของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ภาพรวม จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ในภาพรวม จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า การบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.322$) รองลงมา คือ การบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ($PNI_{modified} = 0.277$) และต่ำที่สุด คือ การบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{modified} = 0.212$)

3) ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะ หลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

ตารางที่ 5-1 ลำดับความต้องการจำเป็นของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ประกอบด้วย การบริหารวิชาการ และสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

การบริหารวิชาการ		สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์							
		ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	การวิพากษ์ (Criticism)	การสื่อสาร (Communication)	การร่วมมือ (Collaboration)	ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	การตั้งสติ (Composure)	ความเป็นพลเมือง (Citizenship)
1. การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	(S) 0.238 (5)	(S7) 0.253(2)	(S5) 0.241(3)	(W1) 0.284(1)	(S3) 0.217(6)	(S2) 0.217(7)	(S4) 0.233(5)	(S6) 0.251(7)	(S1) 0.211(8)
2. การจัดการเรียนการ สอน	(S) 0.245 (4)	(S3) 0.237(6)	(W2) 0.250(2)	(W1) 0.280(1)	(S4) 0.244(5)	(S2) 0.222(7)	(S5) 0.247(4)	(S6) 0.253(3)	(S1) 0.217(8)
3. การวัดและประเมินผล	(W) 0.251 (3)	(W4) 0.259(4)	(W3) 0.259(3)	(W1) 0.277(1)	(S2) 0.230(7)	(S3) 0.237(6)	(W5) 0.256(5)	(W2) 0.268(2)	(S1) 0.233(8)
4. การพัฒนาและส่งเสริม ให้มีแหล่งเรียนรู้	(W) 0.259 (2)	(W4) 0.262(4)	(W2) 0.266(2)	(W1) 0.297(1)	(S3) 0.247(6)	(S2) 0.242(7)	(W5) 0.261(4)	(W3) 0.264(3)	(S1) 0.242(8)
5. การพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	(W) 0.259 (1)	(W4) 0.259(4)	(W3) 0.259(3)	(W1) 0.290(1)	(W6) 0.253(6)	(S2) 0.247(7)	(W5) 0.258(5)	(W2) 0.265(2)	(S1) 0.245(8)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ **ด้านการพัฒนาหลักสูตร** จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า การพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.283$) เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อน รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ($PNI_{modified}=0.253$) เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็ง และต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{modified}=0.211$) เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็ง

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ **ด้านการจัดการเรียนการสอน** จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.280$) เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อน รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ($PNI_{modified}=0.250$) เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อน และต่ำที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{modified}=0.217$) เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็ง

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ **ด้านการวัดและประเมินผล** จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.277$) เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อน รองลงมา คือ การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการตั้งสติ (Composure) ($PNI_{modified}=0.268$) เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อน และต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{modified}=0.233$) เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็ง

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ **ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้** จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.297$) เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อน รองลงมา คือ การการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ($PNI_{modified}=0.266$) เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อน และต่ำที่สุด คือ การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อ

พัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{modified}=0.242$) เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็ง

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.290$) เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อน รองลงมา คือ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการตั้งสติ (Composure) ($PNI_{modified}=0.265$) เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อน และต่ำที่สุด คือ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{modified}=0.245$) เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็ง

4) ความต้องการจำเป็นจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายนอก การบริหารวิชาการ และสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
ตารางที่ 5-2 ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) ภาวะคุกคาม (T) ของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก การบริหารวิชาการ และสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

สภาพแวดล้อมภายนอก	การบริหารวิชาการ	สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์							
		ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	การวิพากษ์ (Criticism)	การสื่อสาร (Communication)	การร่วมมือ (Collaboration)	ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	การตั้งสติ (Composure)	ความเป็นพลเมือง (Citizenship)
1. การเมืองและนโยบายของรัฐ 0.298 (1) (T)	1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 0.275 (O1)	0.270 (4) (O)	0.280 (2) (O)	0.297 (1) (O)	0.267 (7) (O)	0.268 (5) (O)	0.275 (3) (O)	0.268 (6) (O)	0.265 (8) (O)
	2. การจัดการเรียนการสอน 0.289 (T4)	0.289 (3) (T)	0.290 (2) (T)	0.311 (1) (T)	0.279 (5) (O)	0.278 (4) (O)	0.294 (8) (O)	0.294 (7) (O)	0.281 (6) (O)
	3. การวัดและประเมินผล 0.298 (T3)	0.299 (4) (T)	0.295 (5) (O)	0.318 (1) (T)	0.286 (8) (O)	0.292 (6) (O)	0.304 (2) (T)	0.302 (3) (T)	0.288 (7) (O)
	4. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 0.312 (T2)	0.311 (5) (T)	0.327 (2) (T)	0.331 (1) (T)	0.299 (7) (T)	0.317 (3) (T)	0.315 (4) (T)	0.308 (6) (T)	0.298 (8) (T)
	5. การพัฒนาและใช้สื่อ	0.310	0.313	0.332	0.311	0.317	0.324	0.320	0.309

สภาพแวดล้อมภายนอก	การบริหารวิชาการ	สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์							
		ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	การวิพากษ์ (Criticism)	การสื่อสาร (Communication)	การร่วมมือ (Collaboration)	ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	การตั้งสติ (Composure)	ความเป็นพลเมือง (Citizenship)
	เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 0.317 (T1)	(7) (T)	(5) (T)	(1) (T)	(6) (T)	(4) (T)	(2) (T)	(3) (T)	(8) (T)
2. สภาพเศรษฐกิจ 0.298 (2) (T)	1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 0.295 (3) (T)	0.287 (5) (O)	0.293 (3) (O)	0.315 (1) (T)	0.282 (7) (O)	0.285 (6) (O)	0.292 (4) (O)	0.298 (2) (O)	0.280 (8) (O)
	2. การจัดการเรียนการสอน 0.285 (5) (O)	0.282 (5) (O)	0.289 (2) (O)	0.291 (1) (O)	0.280 (7) (O)	0.282 (6) (O)	0.286 (4) (O)	0.288 (3) (O)	0.280 (8) (O)
	3. การวัดและประเมินผล 0.295 (4) (T)	0.295 (5) (O)	0.298 (3) (O)	0.312 (1) (T)	0.291 (8) (O)	0.294 (6) (O)	0.301 (2) (O)	0.297 (4) (O)	0.294 (7) (O)
	4. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 0.311(1) (T)	0.278 (8) (O)	0.298 (6) (O)	0.341 (1) (T)	0.283 (7) (O)	0.315 (5) (T)	0.325 (3) (T)	0.327 (2) (T)	0.319 (4) (T)
	5. การพัฒนาและใช้สื่otechno- เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 0.298 (2) (T)	0.292 (5) (O)	0.298 (7) (O)	0.318 (1) (T)	0.295 (5) (O)	0.296 (4) (O)	0.302 (2) (O)	0.297 (3) (O)	0.285 (8) (O)
3. สภาพสังคม 0.288 (3) (T)	1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 0.272 (5) (O)	0.267 (5) (O)	0.271 (4) (O)	0.281 (2) (O)	0.267 (6) (O)	0.265 (7) (O)	0.280 (3) (O)	0.283 (1) (O)	0.264 (8) (O)
	2. การจัดการเรียนการสอน 0.276 (4) (O)	0.282 (3) (O)	0.288 (4) (O)	0.266 (8) (O)	0.273 (6) (O)	0.274 (5) (O)	0.283 (1) (O)	0.283 (2) (O)	0.268 (7) (O)
	3. การวัดและประเมินผล 0.280 (3) (O)	0.278 (6) (O)	0.291 (1) (T)	0.281 (4) (O)	0.275 (7) (O)	0.283 (3) (O)	0.288 (2) (O)	0.279 (5) (O)	0.271 (8) (O)
	4. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 0.301(1) (T)	0.291 (6) (T)	0.293 (5) (T)	0.313 (1) (T)	0.291 (7) (T)	0.279 (8) (O)	0.306 (2) (T)	0.305 (3) (T)	0.296 (4) (T)
	5. การพัฒนาและใช้สื่otechno- เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 0.298 (2) (T)	0.294 (6) (T)	0.297 (4) (T)	0.312 (1) (T)	0.301 (2) (T)	0.294 (7) (T)	0.297 (5) (T)	0.299 (3) (T)	0.293 (8) (T)
4. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี 0.266 (4) (O)	1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 0.264 (4) (O)	0.257 (7) (O)	0.258 (6) (O)	0.285 (1) (T)	0.262 (4) (O)	0.252 (1) (O)	0.267 (3) (O)	0.270 (2) (T)	0.261 (5) (O)
	2. การจัดการเรียนการสอน 0.265 (3) (O)	0.270 (3) (T)	0.259 (7) (O)	0.275 (1) (T)	0.259 (8) (O)	0.271 (2) (T)	0.267 (5) (O)	0.269 (4) (T)	0.264 (6) (O)
	3. การวัดและประเมินผล 0.268 (2) (T)	0.252 (8) (O)	0.265 (5) (O)	0.284 (1) (T)	0.259 (7) (O)	0.267 (4) (T)	0.279 (2) (T)	0.275 (3) (T)	0.262 (6) (O)

สภาพแวดล้อมภายนอก	การบริหารวิชาการ	สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์							
		ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	การวิพากษ์ (Criticism)	การสื่อสาร (Communication)	การร่วมมือ (Collaboration)	ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	การตั้งสติ (Composure)	ความเป็นพลเมือง (Citizenship)
	4. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 0.269(1) (T)	0. 258 (8) (O)	0. 261 (6) (O)	0. 283 (2) (T)	0. 262 (5) (O)	0. 261 (7) (O)	0. 286 (1) (T)	0. 277 (3) (T)	0. 269 (4) (T)
	5. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 0.260 (5) (O)	0. 252 (7) (O)	0. 260 (4) (O)	0. 278 (1) (T)	0. 256 (6) (O)	0. 257 (5) (O)	0. 267 (1) (T)	0. 271 (2) (T)	0. 249 (8) (O)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก **ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ** จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.331$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}=0.331$) และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{modified}=0.265$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก **ด้านสภาพเศรษฐกิจ** จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.341$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}=0.327$) และค่าดัชนี

ความต้องการจำเป็นต่ำสุด คือ ด้านสภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ($PNI_{modified}=0.278$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก **ปัจจัยด้านสภาพสังคม** จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.313$) รองลงมา คือ ปัจจัยปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}=0.312$) และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านสภาพสังคมเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) ($PNI_{modified}=0.264$)

ผลการจัดลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก **ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี** จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.286$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}=0.285$) และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสเอื้อต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะความเป็นพลเมือง (Citizenship) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}=0.249$)

5.1.3 จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) ภาวะคุกคาม (T) ของการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

(1) จุดแข็งของการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

1) การพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) การตั้งสติ (Composure) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)

2) การจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) การตั้งสติ (Composure) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)

3) การวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)

4) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)

5) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการร่วมมือ (Collaboration) และความเป็นพลเมือง (Citizenship)

(2) จุดอ่อนของการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

1) การพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism)

2) การจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และการวิพากษ์ (Criticism)

3) การวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การวิพากษ์ (Criticism) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) และการตั้งสติ (Composure)

4) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การวิพากษ์ (Criticism) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) และการตั้งสติ (Composure)

5) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การวิพากษ์ (Criticism) การสื่อสาร (Communication) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) และการตั้งสติ (Composure)

(3) โอกาสของการบริหารวิชาการ

1) ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2) ด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน

3) ด้านสภาพสังคม เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

4) ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จะเห็นได้ว่า ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการทั้ง 5 ด้าน

(4) ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ

1) ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2) ด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

3) ด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

จะเห็นได้ว่า ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ไม่เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ

(5) โอกาสของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ในการบริหารวิชาการ

1) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ที่เป็นโอกาส ได้แก่

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านสภาพสังคม เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการวัดและประเมินผล

ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ที่เป็นโอกาส ได้แก่

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการพัฒนาและใช้สื่อ
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านสภาพสังคม เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล และการพัฒนาและ
ส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

6) ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) ที่เป็นโอกาส ได้แก่

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการ
พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการพัฒนาและใช้สื่อ
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านสภาพสังคม เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการ
พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน

7) การตั้งสติ (Composure) ที่เป็นโอกาส ได้แก่

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการ
พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านสภาพสังคม เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ไม่เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ

8) ความเป็นพลเมือง (Citizenship) ที่เป็นโอกาส ได้แก่

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการ
พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

ด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านสภาพสังคม เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นโอกาสของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

(6) ภาวะคุณคามาของสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ในการบริหารวิชาการ

1) ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) ที่เป็นภาวะคุณคามา ได้แก่

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุณคามาของการบริหารวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านสภาพเศรษฐกิจ ไม่เป็นภาวะคุณคามาของการบริหารวิชาการ

ด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุณคามา ของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ไม่เป็นภาวะคุณคามาของการบริหารวิชาการ

2) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ที่เป็นภาวะคุณคามา ได้แก่

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุณคามาของการบริหารวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านสภาพเศรษฐกิจ ไม่เป็นภาวะคุณคามาของการบริหารวิชาการ

ด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุณคามาของการบริหารวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นภาวะคุณคามา ของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

3) การวิพากษ์ (Criticism) ที่เป็นภาวะคุกคาม ได้แก่

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ การพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการ
พัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

4) การสื่อสาร (Communication) ที่เป็นภาวะคกคาม ได้แก่

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านสภาพเศรษฐกิจ ไม่เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ

ด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5) การร่วมมือ (Collaboration) ที่เป็นภาวะคึกคัก ได้แก่

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการศึกษา

ด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

ด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน

7) การตั้งสติ (Composure) ที่เป็นภาวะคุกคาม ได้แก่

ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้าน
การวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อ
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านสภาพเศรษฐกิจ เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนา
หลักสูตรสถานศึกษา และด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

ด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านสภาพสังคม เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

5.1.4 กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน สร้างสรรค์ ฉบับสมบูรณ์

จากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน พบว่า การบริหารวิชาการทั้ง 5 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ล้วนเป็นจุดอ่อนของการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) และมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงกว่าสมรรถนะด้านอื่น ๆ จากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) เช่นกัน ในขณะที่การวิพากษ์ เป็นกระบวนการคิดแนวใหม่อันจะนำไปสู่การสร้างสรรคนวัตกรรมใหม่ ๆ และเป็นทักษะหนึ่งในทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) และเป็นเรื่องสำคัญที่โรงเรียนและผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียนขึ้น โดยการจับคู่กลยุทธ์เชิงรุก เพื่อเสริมจุดแข็งและเสริมโอกาส (จุดแข็ง-โอกาส) กลยุทธ์พลิกตัว เพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมโอกาส (จุดอ่อน-โอกาส) และกลยุทธ์เชิงป้องกัน เพื่อลดจุดอ่อนและลดภาวะคุกคาม (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม) โดยจัดเรียงลำดับกลยุทธ์หลักตามการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก ดังนี้ **กลยุทธ์หลักที่ 1** พลิกโฉมหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน **กลยุทธ์หลักที่ 2** ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ **กลยุทธ์หลักที่ 3** ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน **กลยุทธ์หลักที่ 4** ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน และ **กลยุทธ์หลักที่ 5** พลิกโฉมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยประกอบด้วย 11 กลยุทธ์รอง 44 วิธีดำเนินการ ดังตารางที่ 5-3

ตารางที่ 5-3 สรุปกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียน
สร้างสรรค์

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง
กลยุทธ์หลักที่ 1 พลิกโฉมหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนา สมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	กลยุทธ์รองที่ 1.1 พัฒนาหลักสูตรนักเรียนเป็น ผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อ พัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน (3 วิธีดำเนินการ)
	กลยุทธ์รองที่ 1.2 ขับเคลื่อนหลักสูตรนักเรียน เป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน (5 วิธีดำเนินการ)
กลยุทธ์หลักที่ 2 ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา สมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	กลยุทธ์รองที่ 2.1 เร่งพัฒนาความรู้และทักษะ ของครูในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการเรียนการ สอน (Innovating Pedagogy) เพื่อพัฒนา สมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน (3 วิธีดำเนินการ)
	กลยุทธ์รองที่ 2.2 เพิ่มขีดความสามารถของครู ด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้าน ดิจิทัล (TPACK) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ ของนักเรียน (3 วิธีดำเนินการ)
	กลยุทธ์รองที่ 2.3 ปรับใช้เครื่องมือ Digital Technology สนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน (4 วิธีดำเนินการ)
กลยุทธ์หลักที่ 3 ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนา สมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	กลยุทธ์รองที่ 3.1 ปรับวิธีการประเมินเพื่อพัฒนา สมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน (6 วิธีดำเนินการ)
	กลยุทธ์รองที่ 3.2 ประยุกต์ใช้ Application ใน การวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการ

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง
	วิพากษ์ของนักเรียน (3 วิธีดำเนินการ)
กลยุทธ์หลักที่ 4 ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการ วิพากษ์ของนักเรียน	กลยุทธ์รองที่ 4.1 ผลักดันการสร้างแหล่งเรียนรู้ ทางกายภาพ ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างสมรรถนะ การวิพากษ์ของนักเรียน (3 วิธีดำเนินการ)
	กลยุทธ์รองที่ 4.2 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน (3 วิธีดำเนินการ)
กลยุทธ์หลักที่ 5 พลิกโฉมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนา สมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	กลยุทธ์รองที่ 5.1 พัฒนาศักยภาพครูในการผลิต สื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของ นักเรียน (6 วิธีดำเนินการ)
	กลยุทธ์รองที่ 5.2 พัฒนาศักยภาพครูในการ เลือกใช้อย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนา สมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน (5 วิธีดำเนินการ)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและกรอบแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์

ผลการวิจัยพบว่า

1) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ เป็นผลจากการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีการบริหาร การศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา กฎ ระเบียบของประเทศไทยและ แนวคิดของนักการศึกษาในต่างประเทศ เช่น ขอบข่ายการบริหารสถานศึกษาตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2550 และรุ่งชัชดาพร เวหชาติ (2550) สมาน อัสวภูมิ (2551) กระทรวงศึกษาธิการ และ Robinson และ Aronica (2015) ได้สังเคราะห์และคัดเลือกเฉพาะ ขอบข่ายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักเรียน ได้แก่ (1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งเป็น การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ได้แก่

การกำหนดวิสัยทัศน์ หลักการ เป้าหมาย การจัดโครงสร้างหลักสูตร ซึ่งครอบคลุมทั้งการเรียนรู้ตาม หลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมอื่น ๆ การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาและการปรับปรุงหลักสูตร (2) การจัดการเรียนการสอน อันเป็นกระบวนการการจัดการเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา โดยการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามที่กำหนดใน หลักสูตรสถานศึกษาทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือกิจกรรม อื่น ๆ (3) การวัดประเมินผล เป็นผลจากการตรวจสอบการบรรลุตามวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียน การสอน โดยกำหนดเกณฑ์และเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้วยวิธีการ ประเมินผลการศึกษาตามสภาพจริงที่ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะจากการจัดการ เรียนการสอนในรายวิชา การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมอื่น ๆ (4) การพัฒนาและส่งเสริม ให้มีแหล่งเรียนรู้ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และ (5) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) ได้เสนอขอบข่ายการบริหาร วิชาการไว้ว่าประกอบด้วย การวางแผนเกี่ยวกับวิชาการ เป็นการวางแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา หลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ล่วงหน้า การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การ สอนในสถานศึกษาดำเนินไปได้ด้วยดีและสามารถปฏิบัติได้ การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการ จัดสิ่งทีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนและโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมี คุณภาพ การจัดสื่อการเรียนการสอน การจัดห้องสมุด และการนิเทศการสอน รวมถึงแนวคิดเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำทางการศึกษาที่มุ่งบริหารการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน (Preedy, 2010) ซึ่งมี ขอบข่ายและกระบวนการในการนำวิสัยทัศน์คุณภาพผู้เรียนในอนาคตเป็นเป้าหมายในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา การจัดสื่อเทคโนโลยี การร่วมมือกับหน่วยงานอื่นเพื่อจัดการเรียนรู้ตามกรอบ หลักสูตร วัดและประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียนและรายงานต่อผู้เกี่ยวข้อง รวมถึงการนิเทศ กำกับติดตามและทบทวนอย่างเป็นระบบ

จะเห็นได้ว่า บริหารวิชาการและกรอบแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ได้มีการพัฒนากรอบแนวคิดจากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผลการประเมิน กรอบแนวคิดและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ กรอบแนวคิดในการวิจัยประกอบด้วย 1) กรอบ แนวคิดการบริหารวิชาการ และ 2) กรอบแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ตาม แนวคิดของ Robinson และ Aronica (2015) ซึ่งประกอบด้วย 8 สมรรถนะ

5.2.2 อภิปรายสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

5.2.2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อนของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความต้องการจำเป็นสูงสุด และเป็นจุดอ่อนของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

แสดงให้เห็นว่า ความสามารถของครูในการผลิตสื่อดิจิทัล หรือการเลือกใช้สื่อดิจิทัล ยังคงมีปัญหาอยู่มาก สังเกตได้จากช่วงภาวะวิกฤตการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 ที่รัฐบาลมีนโยบายให้ครูการจัดการเรียนการสอนแพลตฟอร์มด้านการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ (Digital Education Excellence Platform) ซึ่งครูจำนวนมากไม่สามารถจัดการเรียนการสอนบนแพลตฟอร์มด้านการศึกษาที่รัฐบาลจัดให้ได้

เมื่อวิเคราะห์แยกตามองค์ประกอบของการบริหารวิชาการ และสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ล้วนเป็นจุดอ่อนของการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) และมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงกว่าสมรรถนะด้านอื่น ๆ ในขณะที่การวิพากษ์ เป็นสมรรถนะที่สำคัญ ที่เป็นกระบวนการคิดแนวใหม่อันจะนำไปสู่การสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ และเป็นทักษะหนึ่งในทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) และมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาให้เกิดขึ้นในยุคแห่งการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมที่เน้นการสร้างมูลค่าและเพิ่มผลผลิตการผลิต สมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) เป็นสมรรถนะที่ประกอบด้วยความคิด 2 ส่วน คือการคิดสร้างสรรค์ (Creativity) เพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ และการคิดเพื่อประเมินหรือ

ตัดสินใจ (Criticality) ซึ่งเป็นการประเมินหรือตัดสินคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่คิดค้นขึ้น ในด้านการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้น ครูจำเป็นที่จะต้องสร้างการคิดทั้ง 2 ส่วนให้เกิดขึ้นกับนักเรียน เพราะการคิดเพื่อประเมินหรือตัดสินใจ (Criticality) นั้นเป็นการประเมินคุณภาพของสิ่งที่คิดค้นขึ้นใหม่ (Paul และ Elder, 2019) โรงเรียนในฐานะองค์กรแห่งการเตรียมนักเรียนให้พร้อมเผชิญโลกแห่งการทำงาน เพื่อรับมือแก้ไขปัญหาการแข่งขันจากนอกประเทศ จึงควรเน้นการพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) ของนักเรียนให้เกิดขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการคิดและการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับประเทศไทย 4.0 อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ดังนั้นสมรรถนะการวิพากษ์จึงเป็นสมรรถนะที่ผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันในการพัฒนาให้เกิดขึ้นกับนักเรียน

5.2.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ จากวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เอื้อต่อการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชน ส่งผลให้รูปแบบการเรียนรู้สำหรับคนรุ่นใหม่เปลี่ยนแปลงไปแบบก้าวกระโดด ทำให้โรงเรียนสามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการศึกษารูปแบบใหม่และดึงดูดให้นักเรียนมีความสนใจในเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้าหาความรู้ในเรื่องที่ตนเองสนใจ ได้ทุกที่ทุกเวลา สอดคล้องกับกิตติชัย สุธาสีโนบล (2562) ที่กล่าวว่า หลักสูตรและการเรียนรู้แบบดิจิทัลเป็นมิติใหม่ของการจัดการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ที่ผสมผสานเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ากับการจัดการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้สนใจเข้าถึงหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาอย่างเท่าเทียม การนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทำให้สามารถจัดรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ให้เกิดขึ้นได้ โดยเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในลักษณะบูรณาการที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับการเรียนการสอนในรูปแบบเดิม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เกิดทั้งประสิทธิภาพการเรียนรู้และประสิทธิผล อีกทั้งเป็นการส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ด้วย

ผลการวิจัยพบว่า โอกาสและภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยภาพรวม พบด้านที่เป็นโอกาส คือ ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แสดงให้เห็นว่า ในปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาให้แก่นักเรียน โดยเทคโนโลยีเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน สามารถค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเองได้ทุกสถานที่รวมทั้งสามารถใช้สื่อการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีได้เช่นเดียวกัน จึงนับว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาในปัจจุบันเป็นอย่างมาก และส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมากเช่นเดียวกัน

ส่วนด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ด้านสภาพเศรษฐกิจ และด้านสังคม เป็นภาวะคุกคามของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ อาจเนื่องมาจากสถานการณ์ทางการเมืองของประเทศ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูงบ่อยครั้ง ทำให้นโยบายที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาไม่เกิดความต่อเนื่อง จึงส่งผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการศึกษาแก่นักเรียน รวมทั้งสภาพเศรษฐกิจทั้งเศรษฐกิจของประเทศไทยและเศรษฐกิจโลกเกิดภาวะตกต่ำ ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตโรคระบาดจนถึงปัจจุบัน ทำให้กระทบความเป็นอยู่ของแต่ละครัวเรือน ผู้ปกครองนักเรียนไม่มีรายได้เพื่อมาสนับสนุนการจัดการศึกษาแก่บุตรหลานของแต่ละครอบครัวเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนจึงได้รับโอกาสทางการศึกษาน้อยลงตามไปด้วย ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาจากฐานะทางสังคม เป็นปัจจัยสำคัญต่อคุณภาพการศึกษาไทย ครอบครัวที่เขตเมืองมีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาในระดับที่สูงกว่าครอบครัวที่อยู่ในเขตชนบท วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของครอบครัวเป็นต้นทุนทางสังคมที่มีผลต่อการศึกษาของเด็ก

เมื่อวิเคราะห์แยกตามองค์ประกอบของการบริหารวิชาการ และสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ พบว่า ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการทั้ง 5 ด้าน คือ การบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism)

แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ไม่สอดคล้องกับความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ครูผู้สอนไม่สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล ให้มีประสิทธิภาพได้เท่าที่ควรจะเป็น ครูผู้สอนยังขาดทักษะทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน สืบเนื่องจากช่วงภาวะวิกฤตการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 ที่ผ่านมา ที่รัฐบาลมีนโยบายให้ครูจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ครูต้องเรียนรู้ใหม่ ครูหลายคนไม่เคยเรียนรู้เรื่องโปรแกรมออนไลน์ บรรยายภาคในห้องเรียนแบบออนไลน์ คือ ครูสอนโดยเอาเนื้อหาเป็นตัวตั้งแล้วบรรยายให้นักเรียนฟัง ซึ่งอาจทำให้นักเรียนเกิดการเบื่อหน่าย และเป็นสิ่งที่

ครูทำได้ยากมาก ในการออกแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning บทแพลตฟอร์มออนไลน์ (อิธิฐานัน คงทรัพย์, 2563) โดยเฉพาะการพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ ซึ่งเป็นกระบวนการคิดแนวใหม่อันจะนำไปสู่การสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ และเป็นทักษะหนึ่งในทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) และมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาให้เกิดขึ้นในยุคแห่งการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมที่เน้นการสร้างมูลค่าและเพิ่มผลผลิตการผลิต นำไปสู่โจทย์สำคัญที่ครูต้องเปลี่ยนวิธีการออกแบบการจัดการเรียนการสอนใหม่ จากเดิมที่เคยสอนตามตาราง ก็ต้องเปลี่ยนเป็นการออกแบบเชิงประสบการณ์ ครูต้องออกแบบสถานการณ์โจทย์ที่ท้าทายให้นักเรียนได้เกิดความใคร่รู้ และไปแสวงหาความรู้ได้ด้วยตัวเอง เป็นเรื่องสำคัญที่ครูต้องพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล ผู้บริหารโรงเรียนต้องให้ความสำคัญในเรื่องของการพัฒนาความสามารถของครูด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือที่เรียกว่า การบูรณาการความรู้เนื้อหาหาสาขานวัตกรรม และเทคโนโลยี (Technological pedagogical and Content knowledge: TPACK) (Koehler & Mishra, 2009) ตลอดจนการพัฒนาความรู้และทักษะของครูในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) พัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยการจัดอบรม/จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือให้งบประมาณสนับสนุนครูเข้ารับการอบรมพัฒนาจากหน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานอื่น ๆ อีกทั้งยังต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ โดยเฉพาะแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ ผู้บริหารควรวางโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Hard Infrastructure) ภายในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการใช้งานคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูลของนักเรียน ฝังเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน (Leveraging Digital Technology) เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูล และการสร้างสรรค์นวัตกรรม

5.2.3 อภิปรายกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก 11 กลยุทธ์รอง และ 44 วิธีดำเนินการ

ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) กลยุทธ์หลักการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความเหมาะสมของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ ได้เสนอแนะให้มีการปรับภาษาในการกำหนดกลยุทธ์รอง ควรปรับให้สอดคล้องกับบริบทการศึกษาของประเทศไทย และศักยภาพของ

ครูในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยให้ปรับชื่อกลยุทธ์รอง 3 กลยุทธ์รอง ดังนี้ **กลยุทธ์รองที่ 2.1** เร่งพัฒนาความรู้ และทักษะการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) ของครู เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน **ปรับเป็น** เร่งพัฒนาความรู้และทักษะของครูในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน **กลยุทธ์รองที่ 2.3** พัฒนาเครื่องมือ Digital Technology สนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน นักเรียน **ปรับเป็น** ปรับใช้เครื่องมือ Digital Technology สนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน และ **กลยุทธ์รองที่ 3.2** พัฒนา Application ในการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน **ปรับเป็น** ประยุกต์ใช้ Application ในการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน

ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 2 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) กลยุทธ์หลักการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ความเหมาะสมของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่า **กลยุทธ์หลัก** จำนวน 5 กลยุทธ์ และ **กลยุทธ์รอง** จำนวน 11 กลยุทธ์ มีความเหมาะสมดีแล้ว ไม่มีข้อเสนอแนะให้แก้ไข ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะในการปรับวิธีดำเนินการบางส่วนให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย เช่น ในเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ (Learning Environment) บางโรงเรียนอาจยังไม่มีความพร้อมในการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ (Learning Environment) ยังไม่มีความพร้อมในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ iPad Tablet โทรศัพท์ 3D Printer หุ่นยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นสอดคล้องกันว่าให้ปรับวิธีดำเนินการในบางข้อให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในประเทศไทย

กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับสมบูรณ์ ประกอบด้วย ผลจากการสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพร่วมกับข้อมูลเชิงปริมาณได้นำมาปรับกลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับสมบูรณ์ ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก 11 กลยุทธ์รอง และ 44 วิธีดำเนินการ เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนมัศึกษานำไปใช้บริหารวิชาการด้านต่าง ๆ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีสมรรถนะการวิพากษ์ ซึ่งเป็นกระบวนการคิดแนวใหม่และเป็นทักษะหนึ่งในทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) ซึ่งเป็นทักษะที่จะช่วยให้รู้ข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเบื้องต้นของสิ่งที่เกิดเข้าใจความเป็นมาของเหตุการณ์เพื่อนำมาตัดสินใจแก้ปัญหา หรือตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ถูกต้อง และสามารถ

การออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีความสุข อีกทั้งยังทำให้คนในสังคมไทยสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรีภาพ ในรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนปี 2540

กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก ซึ่งมีประเด็นการอภิปรายกลยุทธ์ที่ได้จากการวิจัยดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 พลิกโฉมหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง ได้แก่ กลยุทธ์รอง 1.1 พัฒนาหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน กลยุทธ์รอง 1.2 ขับเคลื่อนหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน

แสดงให้เห็นว่า การวางเป้าหมายในการพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน จะต้องมีการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีการกำหนดแนวทางในการ พัฒนานักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด และการบริหารวิชาการด้านหลักสูตร ถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารวิชาการโรงเรียน จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการมีส่วนร่วมในการ ระดมความคิดเห็นออกแบบและประเมินหลักสูตรให้สามารถเสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ คิดแยกแยะประเด็นเรื่องที่สำคัญ คิดสร้างสรรค์ ศึกษา ค้นคว้า ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถค้นพบความรู้ด้วยตนเอง หลักสูตรต้องทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับ กิตติชัย สุธาสิโนบล (2562) ที่กล่าวว่า หลักสูตรในยุคนี้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงตามสภาพแวดล้อมภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไป การออกแบบหลักสูตรจึงต้องมองไปในทิศทางการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ สอดคล้องกับ สฤณี อาชวานันทกุล (2563) ที่กล่าวไว้ว่า แนวโน้มงานในอนาคต ในปี 2573 งาน 60-80% จะเป็นงานใหม่ที่วันนี้เรายังไม่รู้จัก ไม่มีชื่อเรียก ยังไม่นับแนวโน้มเกิดขึ้นแล้วในประเทศอุตสาหกรรม อย่างการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) หรือหุ่นยนต์มาทดแทนแรงงานมนุษย์ในหลายงาน เมื่อแนวโน้มเหล่านี้ผนวกพร้อมกับช่วงภาวะวิกฤตการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 จึงน่าจะช่วยเร่งการปรับทิศและหลักสูตรการศึกษาทั้งหมดให้มุ่งไปสู่ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มากขึ้น เปิดโอกาสให้เด็กยอมรับความแตกต่างทางความคิด เปิดโอกาสให้แต่ละคนได้แสดงความคิดเห็น สามารถนำเสนอข้อโต้แย้งที่มีเหตุผล ตลอดจนสามารถตัดสินใจจากพื้นฐานข้อมูลและความคิด การศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตร ทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันในการพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน

กลยุทธ์หลักที่ 2 ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง ได้แก่ กลยุทธ์รองที่ 2.1 เร่งพัฒนาความรู้ และทักษะการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) ของครูเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน กลยุทธ์รองที่ 2.2 เพิ่มขีดความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะ

ด้านดิจิทัล (TPACK) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน 2.3 ประยุกต์ใช้เครื่องมือ Digital Technology สนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน

แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ และกลไกที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน คือ ครูผู้สอน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาครู ซึ่งต้องพัฒนาครูให้ครบทุกมิติทั้งในด้านเนื้อหาการสอน ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล ในด้านเนื้อหาที่จะสอนให้นักเรียนมีสมรรถนะการวิพากษ์นั้น ครูต้องกำหนดสถานการณ์ที่มีการพิจารณาไตร่ตรองด้วยเหตุผลว่า สิ่งใดมีความสำคัญเป็นสิ่งจำเป็นก่อนจะตัดสินใจเชื่อ หรือปฏิบัติ กระตุ้นให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดพิจารณา และประเมินข้อมูลหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดทุกด้านอย่างรอบคอบตามความเป็นจริง โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนด หลักเหตุผลจนได้ คำตอบที่เหมาะสมหรือดีที่สุดเพื่อนำไปใช้ในการ ตัดสินใจหรือประเมิน หรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้านเทคนิคการสอน ครูจำเป็นต้องออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยและหลากหลาย ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญอย่างมากของครูไทยในยุคศตวรรษที่ 21 เทคนิคการสอนแบบใหม่ New Pedagogies เป็นการจัดการเรียนการสอนเชิงลึก เป็นการผสมผสานของแนวทางปฏิบัติด้านการสอน และการปฏิบัติที่เป็นนวัตกรรมใหม่ อาทิเช่น การจัดการเรียนการสอนแบบ Purposeful Learning นักเรียนมีเป้าหมายในอนาคตของตน (Learning with Purpose) และเรียนด้วยใจที่รักหลงใหล (Passion) ในสาขาวิชาที่เรียน นักเรียนเป็นผู้กำหนดเรื่องที่น่าสนใจอยากเรียน โดยมีครูเป็นผู้ให้ความร่วมมือแก่นักเรียน ด้วยการสนับสนุนนักเรียนให้ได้เรียนรู้สิ่งที่นักเรียนสนใจ ชอบ อยากรู้ อยากเรียน และอยากทำ การจัดการเรียนการสอนแบบ Generative Learning นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทนำในการเรียน (Active Learning) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitate) ให้แก่นักเรียนในการเรียนรู้ นักเรียนเรียนแบบคิด (Idea Based Learning) เพื่อก่อให้เกิดความสงสัย กระตุ้นความอยากรู้ และสร้างความคิดใหม่ การจัดการเรียนการสอนแบบ Mindful Learning นักเรียนเรียนรู้โดยการคิดร่วมกัน สร้างร่วมกัน (Co-Creation) เรียนรู้โดยการศึกษาหาความรู้ร่วมกัน และแบ่งปันความรู้แก่กัน (Sharing Base) เพื่อประโยชน์ที่จะได้รับร่วมกัน ความสำเร็จเกิดจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น และต้องได้รับการร่วมมือสนับสนุนจากผู้อื่น การจัดการเรียนการสอนแบบ Result Based Learning เรียนรู้โดยมุ่งผลลัพธ์ เรียนรู้ทฤษฎีเพื่อความเข้าใจและนำหลักทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ (Theory for Practice) ในชีวิตจริง เรียนรู้เพื่อต้องการใช้ผลลัพธ์ (Results) ให้เกิดประโยชน์ทั้งในการทำงานเพื่อสร้างประสิทธิภาพ และผลิตภาพให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้นในทางเศรษฐกิจ และในการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพทั้งใน ครอบครัวและสังคมส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับ พนม คลีฉายา (2559) ที่กล่าวว่า การออกแบบวิธีการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้สามารถบรรลุผลได้ ตามที่ต้องการ วิธีการสอนที่จะสามารถเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการวิเคราะห์ประเมินเนื้อหาและ สามารถนำไปประยุกต์ในชีวิตประจำวัน การสอนควรเน้นกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาร่วมกับ การศึกษาผ่านเหตุการณ์จริงในกรณีศึกษา

เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ หาทางแก้ไข และสามารถนำไปใช้เป็นประสบการณ์จริงได้ และการจัดการเรียนการสอนควรมีความ แตกต่างกันในแต่ละช่วงวัย โดยออกแบบเนื้อหาการสอนบนพื้นฐานความแตกต่างของประสบการณ์ และการใช้สื่อดิจิทัลของนักเรียนแต่ละช่วงวัย พิจารณาเลือกเนื้อหาเหตุการณ์ที่สอดคล้องกับช่วงวัย ของเด็ก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่นำไปสู่การใช้งานได้จริงในชีวิตประจำวัน ส่วนทักษะทางด้านดิจิทัล ก็เป็นอีกหนึ่งทักษะที่สำคัญอย่างมากของครูไทยในยุคศตวรรษที่ 21 จากผลกระทบช่วงภาวะวิกฤตการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 ซึ่งเป็นตัวเร่ง (accelerator) หรือเป็นเหตุระดับโลกที่มาขับเคลื่อนหรือเร่งการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ให้เกิดขึ้น สิ่งหนึ่งที่เห็นได้ชัดมากคือ การเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ให้อยู่ในรูปดิจิทัล (digitalization) หรือเปลี่ยนการศึกษาให้เป็นแบบออนไลน์มากขึ้น (สฤณี อาชวานันทกุล, 2563) นอกจากนี้รัฐบาลได้มีนโยบายให้ครูการจัดการเรียนการสอนแพลตฟอร์มด้านการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ (Digital Education Excellence Platform) ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีทักษะทางด้านดิจิทัล เพื่อประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น การจัดห้องเรียนแบบผสมผสาน (Blended Classroom) ครูนำเสนอเนื้อหาบทเรียนผ่านเทคโนโลยีนำเนื้อหาบทความความแว่นไวบนเว็บ จากนั้นติดตามการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ Learning Management System หลังจากนั้นสรุปบทเรียนด้วยการอภิปรายร่วมกันระหว่างนักเรียน และครูในชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนแบบกลับด้านห้องเรียน (Flipped Classroom) นักเรียนศึกษาบทเรียนทางอินเทอร์เน็ต ในห้องเรียนครูจัดกิจกรรมเชิงรุก (Active Activities) แบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อพูดคุยปรึกษากันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เสนอความคิดเห็น โดยมีครูคอยแนะนำและตั้งคำถาม การจัดการเรียนการสอนแบบ Interactive Content ในรูปแบบ Multimedia นักเรียนเล่นเกมเสมือนจริง (Virtual World) เช่น เล่นเป็นนักวิทยาศาสตร์ เป็นแพทย์ เป็นวิศวกร เป็นนักคณิตศาสตร์ ในเกมส์นักเรียนต้องทำการค้นคว้า ครูผู้สอนในยุคศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ ความเข้าใจที่ลึกซึ้งในเนื้อหาวิชา มาออกแบบการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เพื่อจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หรือที่เรียกว่า ความรู้เนื้อหา ผสานวิธีสอนและเทคโนโลยี (Technological pedagogical content knowledge: TPACK) (สุกัญญา แซ่มซ้อย และ สุรัสวดี ควรรหา, 2562) อีกทั้งครูยังสามารถนำทักษะทางด้านดิจิทัลมาสนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง โดยการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ผ่านเครื่องมือ Digital Technology

กลยุทธ์หลักที่ 3 ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน
โรงเรียนสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง ได้แก่ กลยุทธ์รองที่ 3.1 ปรับวิธีการประเมินเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน และกลยุทธ์รองที่ 3.2 ประยุกต์ใช้ Application ในการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน

แสดงให้เห็นว่า การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ต้องดำเนินการควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การวัดและประเมินผลสะท้อนคุณภาพของนักเรียนว่าเป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษาหรือไม่ และสามารถนำผลการประเมินนักเรียนมาพัฒนาคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ครูผู้สอนสามารถประเมินผลสมรรถนะการวิพากษ์นักเรียนได้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ออกแบบและพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลสมรรถนะการวิพากษ์นักเรียน ที่ประเมินผลจากการปฏิบัติจริง (Authentic Assessment) เน้นการประเมินทักษะกระบวนการ ประเมินจากชิ้นงาน การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกการเรียนรู้ การอภิปราย และการประเมินแฟ้มสะสมงาน เพื่อดูพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมกำกับติดตาม ป้อนข้อมูลย้อนกลับสู่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินและสะท้อนผลป้อนกลับเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ศศิธร บัวทอง (2560) ที่กล่าวว่า การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นการวัดและประเมินผลเชิงคุณภาพเพื่อพัฒนานักเรียน มีการวัดและ ประเมินผลจากสภาพที่แท้จริงของนักเรียน ยึดการปฏิบัติเป็นสำคัญและสัมพันธ์การเรียนการสอน มี เครื่องมือวัดที่หลากหลาย สร้างและพัฒนาระบบแฟ้มสะสมผลงานของผู้เรียน นำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดและประเมินผล เน้นพัฒนาการที่เห็นได้ชัดเจน มีการประเมินร่วมกันจากหลายฝ่าย สามารถ เกิดขึ้นได้ทุกบริบท ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน บุคลากรอยู่ในกระบวนการเรียนการสอนใน ชั้นเรียนอย่างเหมาะสม มีการประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และนำผลสะท้อนจาก การประเมินนักเรียนมาแก้ไขปรับปรุงงานด้านต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับที่ จตุภูมิ เขตจัตุรัส (2560) กล่าวว่า ในศตวรรษที่ 21 การประเมินผู้เรียนต้องสร้างความสมดุลในการประเมิน มีความ ครอบคลุมรอบด้าน และตามสภาพจริง มีความเชื่อมโยงกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่มีความ หลากหลายและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น และการประเมินตามสภาพจริง เป็น การประเมินที่สอดคล้องกับแนวการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นพัฒนาการของผู้เรียน เป็นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน นอกจากนี้ Bellanca และ Brandt (2010) กล่าวว่า การประเมินที่แท้จริงไม่ควรจำกัด อยู่เพียงแค่การทดสอบต่าง ๆ แต่ควรปล่อยให้เด็กนักเรียนทำด้วยตนเอง พร้อมกับคอยแนะนำวิธีและแสดงความคิดเห็นที่จะช่วยขยายความเข้าใจและทักษะผู้เรียน โดยผ่านการประเมินแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การประเมินตนเอง และการประเมินโดยครูผู้สอน เพื่อให้เด็กนักเรียนเข้าใจและสามารถแก้ไขปัญหาได้ การประเมินผลต้องเน้นกระบวนการเรียนรู้หลายด้าน และป้อนผล

ย้อนกลับอย่างทันทีและต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงปัญหาของตนเอง การวัดผลต้องสะท้อนถึงเป้าหมายที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ และการรายงานผลการเรียนรู้ควรอยู่ในรูปแบบของแฟ้มสะสมผลงาน เพื่อให้เห็นถึงความสามารถ ความถนัด และพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน และจากผลกระทบช่วงภาวะวิกฤตการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 ที่ผ่านมาที่ทุกคนต้องรักษาระยะห่างทางสังคม (social distance) โดยมีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และแพลตฟอร์มต่าง ๆ มาใช้จัดการเรียนการสอน การประยุกต์ใช้ Application ต่าง ๆ ในการวัดและประเมินผล จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก เพราะการใช้ Application เพื่อการศึกษาต่าง ๆ นั้นเอื้อต่อการประเมินที่ให้ข้อมูลป้อนกลับนักเรียนได้อย่างฉับพลัน และครูยังสามารถจัดเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลของนักเรียนผ่านระบบออนไลน์ บันทึกความก้าวหน้าในการเรียน (Learner's Progress) ของนักเรียนรายบุคคล และรายงานผลการประเมินความก้าวหน้าให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบ ได้ทันทั่วทั้ง

กลยุทธ์หลักที่ 4 ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน
ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง ได้แก่ กลยุทธ์รองที่ 4.1 ผลักดันการสร้างแหล่งเรียนรู้ทางกายภาพ ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน และกลยุทธ์รองที่ 4.2 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน

แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เป็นจุดอ่อนของการบริหารวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นด้านการสร้างแหล่งเรียนรู้ทางกายภาพ ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน หรือด้านพัฒนาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน แต่การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เป็นหน้าที่สำคัญของผู้บริหารที่ต้องจัดให้แก่โรงเรียน สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคีเครือข่ายภายนอก ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในการสรรหาแหล่งเรียนรู้ที่พัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน จัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ (Learning Environment) แบบโต้ตอบซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และเกิดแรงบันดาลใจ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จัดทำบอร์ด มุมความรู้ ที่น่าสนใจ มีข้อมูลให้นักเรียนศึกษาอย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดคำถาม สร้างความสนใจ สงสัย หาคำตอบ นำไปสู่การวิพากษ์ และจัดให้มีเวทีแสดงความสามารถหรือนำเสนอผลงานของนักเรียน นอกจากแหล่งเรียนรู้ทางกายภาพที่เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน แล้วผู้บริหารยังต้องพัฒนาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ วางโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Hard Infrastructure) ภายในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการใช้งานคอมพิวเตอร์ เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูลของนักเรียน ฝังเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน (Leveraging Digital Technology) ครูจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ iPad Tablet โทรศัพท์ 3D Printer หุ่นยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้บริการได้ สามารถเรียนรู้สิ่งที่สนใจและนำความคิดสร้างสรรค์มาผลิตสิ่งใหม่ ๆ ได้ หรือจัดเตรียมวัสดุ

อุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อการเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ สนับสนุนการสืบค้นข้อมูล และการสร้างสรรค์นวัตกรรม ซึ่งเป็นการเพิ่มมูลค่าการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติข้อที่ 3 ที่ต้องการจะพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยในข้อย่อยที่ 4 มีเป้าหมายที่จะพัฒนาแหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

กลยุทธ์หลักที่ 5 พัฒนาศักยภาพครูในการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง ได้แก่ กลยุทธ์รองที่ 5.1 พัฒนาศักยภาพครูในการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน และกลยุทธ์รองที่ 5.2 พัฒนาศักยภาพครูในการเลือกใช้อย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน

แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการผลิตสื่อดิจิทัล หรือการเลือกใช้อย่างมีประสิทธิภาพ สืบเนื่องจากช่วงภาวะวิกฤตการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 ที่รัฐบาลมีนโยบายให้ครูจัดการเรียนการสอนแพลตฟอร์มด้านการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ (Digital Education Excellence Platform) ซึ่งครูจำนวนมากไม่สามารถจัดการเรียนการสอนบนแพลตฟอร์มด้านการศึกษา ที่รัฐบาลจัดให้ และจากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าสภาพการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน งานวิจัยเล่มนี้จึงจับคู่กลยุทธ์หลักตัวเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมโอกาส (จุดอ่อน-โอกาส) และกลยุทธ์เชิงป้องกันเพื่อลดจุดอ่อนและลดภาวะคุกคาม (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม) ทั้งนี้ผู้บริหารจึงต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาความรู้และทักษะครูด้านการเลือกใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนทางไกลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ซึ่งสอดคล้องกับที่อาจารย์ ชุนดี (2562) ที่กล่าวว่า ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องนำสื่อเทคโนโลยี สื่อดิจิทัล และสื่อประสมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น เพราะสื่อเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจและจำได้นาน ส่งเสริมการคิดและการแก้ปัญหาการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเห็น สามารถจับต้องและเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับกุลชาติ พันธูรกุล และ เมษา นวลศรี (2562) ที่กล่าวว่า ครูควรให้นักเรียนเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีตามความจำเป็น โดยคัดกรองสื่อที่มีความเหมาะสมกับบริบทและการเรียนรู้ของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ โดยสื่อเทคโนโลยี ประเภทสื่อปฏิสัมพันธ์ ควรมีลักษณะเป็นสื่อแบบปลายเปิดให้นักเรียนสามารถใช้ความคิดในการ แก้ปัญหาและตัดสินใจได้ ซึ่งสอดคล้องกับ มีระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาที่ทันสมัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์ มีข้อเสนอแนะจากการวิจัย มีสาระสำคัญ 2 ประการ คือ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะการวิพากษ์ เป็นสมรรถนะที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดในการพัฒนา ดังนั้น ผู้อำนวยการโรงเรียนควรสร้างความเข้าใจ ความตระหนัก และความสำคัญของสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน ให้แก่ครูบุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครอง เพราะสมรรถนะการวิพากษ์เป็นสมรรถนะพื้นฐานที่นำไปสู่การสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ นักเรียนจะสามารถวิพากษ์ได้นั้น นักเรียนจะต้องมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีความสามารถในการนำเสนอข้อโต้แย้งที่เป็นเหตุเป็นผล และตัดสินใจได้ถูกต้องแม่นยำ อีกทั้งนักเรียนยังต้องสามารถนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน และสามารถนำไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีความสุข

5.3.1.2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) เพื่อลดภาวะคุกคามดังกล่าว โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพราะหลักสูตรดังกล่าวเป็นหลักสูตรที่เน้นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยพัฒนา Application การเรียนรู้รายบุคคล ตอบสนองการวัดและประเมินผลรายบุคคล ครูสะท้อนผลป้อนกลับให้กับนักเรียนผ่านช่องทางออนไลน์ทันที นักเรียนทราบจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเอง ทราบกระบวนการเรียนรู้ และผลลัพธ์การเรียนรู้ของตนเอง ผู้บริหารโรงเรียนควรวางโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Hard Infrastructure) ภายในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการใช้งานคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผังเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน (Leveraging Digital Technology) เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูล และการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักเรียน

5.3.1.3 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา และปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) เพื่อลดจุดอ่อนและภาวะคุกคามดังกล่าว โรงเรียนควรพัฒนาทักษะทางด้านดิจิทัลของครู เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในยุคศตวรรษที่ 21 และเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนทางไกลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่รัฐบาลมีนโยบายให้ครูจัดการเรียนการสอนแพลตฟอร์มด้านการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ (Digital Education Excellence Platform)

อีกทั้งทักษะทางด้านดิจิทัลของครู ยังเอื้อต่อการวัดและประเมินผลที่ให้ข้อมูลป้อนกลับนักเรียนทันที ทำให้นักเรียนทราบพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง

5.3.1.4 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจและสภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) ของนักเรียน เพื่อลดภาวะคุกคามดังกล่าว ผู้อำนวยการโรงเรียน ควรโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Hard Infrastructure) ภายในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการใช้งานคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผังเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน (Leveraging Digital Technology) ครูจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ iPad Tablet โทรศัพท์ 3D Printer หุ่นยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูลของนักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถใช้บริการได้ สามารถเรียนรู้สิ่งที่สนใจ และนำความคิดสร้างสรรค์มาผลิตสิ่งใหม่ ๆ ได้ เพื่อการเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ สนับสนุนการสืบค้นข้อมูล และการสร้างสรรค์นวัตกรรม

5.3.1.5 ผลการวิจัยพบว่า การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ (Criticism) มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ดังนั้น ผู้อำนวยการโรงเรียนควรพัฒนาครูผู้สอนในเรื่องการวัดและประเมินผลนักเรียน ทำให้นักเรียนมีสมรรถนะการวิพากษ์ โดยมีการให้ความรู้แนวทางในการวัดและประเมินผลในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะการประเมินผลจากการปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำไปปฏิบัติที่ตรงกัน และนำแนวทางการวัดและประเมินผลรูปแบบใหม่ ๆ วัดและประเมินผลนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งควรนำ Application ด้านการศึกษามาปรับใช้ในการวัดและประเมินผลนักเรียน ครูผู้สอนสามารถประเมินผลสมรรถนะการวิพากษ์นักเรียนได้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ออกแบบและพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลสมรรถนะการวิพากษ์นักเรียน ที่ประเมินผลจากการปฏิบัติจริง (Authentic Assessment) เน้นการประเมินทักษะกระบวนการ ประเมินจากชิ้นงาน การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกการเรียนรู้ การอภิปราย และการประเมินแฟ้มสะสมงาน เพื่อพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมกำกับติดตาม ป้อนข้อมูลย้อนกลับสู่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินและสะท้อนผลป้อนกลับเพื่อนในชั้นเรียน

5.3.1.6 ผู้อำนวยการโรงเรียนระดับประถมศึกษา สามารถนำกลยุทธ์ฯ ฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้ในสถานศึกษาของตนเอง และปรับแนวทางให้เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน และนักเรียน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ฯ ฉบับสมบูรณ์มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารวิชาการโรงเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ระดับประถมศึกษา หรือโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เนื่องจากผลการวิจัยในครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา เท่านั้น ทำให้หากจะนำกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ระดับมัธยมศึกษา ไปใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาอาจไม่เหมาะสม

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารบุคคลของโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อเน้นไปที่ด้านการพัฒนาครูผู้สอน เพื่อเตรียมครูผู้สอนให้มีทักษะทางด้านดิจิทัลและพร้อมที่จะนำความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ไปจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน

5.3.2.3 ควรมีการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามแนวคิดตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ เนื่องจากผลการวิจัยในครั้งนี้ มีประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีบริบทที่แตกต่างกับโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จึงควรมีศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในโรงเรียนสังกัดดังกล่าว เพื่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

5.3.2.4 ควรมีการศึกษาวิจัยในการพัฒนาเป็นนวัตกรรมการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามแนวคิดตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ เพื่อหาแนวทางหรือรูปแบบการ จัดการศึกษาใหม่ ๆ ให้แก่นักเรียนมัธยมศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะนักเรียนตามแนวคิดตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579*. สำนักงานเลขาธิการสภา

การศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรินทวาทกราฟฟิคจำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติแห่งชาติและที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*

พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง พร้อมพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ).

กรมวิชาการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพมหานคร : กรม

วิชาการ.

กรมสามัญศึกษา. (2542). *แนวทางการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์

การศาสนา.

กรมสามัญศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์. (2544). *การพัฒนาและการใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและ*

ท้องถิ่นเพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : การศาสนา.

กิตติชัย สุธาสิโนบล. (2562). *หลักสูตรและการเรียนรู้แบบดิจิทัล วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*,

20(1), 200 - 211.

กิ่งแก้ว อารีรักษ์ และคนอื่น ๆ (2548). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบหลากหลาย*.

กรุงเทพมหานคร : อัลฟ่า มิเลเนียม.

กุลชาติ พันธูรกุล, & เมษา นวลศรี. (2562). *เด็กปฐมวัยกับการเป็นพลเมืองดิจิทัล: โอกาสหรือความ*

เสี่ยง. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 47(2), 1-23.

จิณณญาพัจน์ โคตรหลักคำ, ศิริศักดิ์ จันญาไชย และรังสรรค์ โฉมยา. (2558). *แนวทางการบริหารงาน*

วิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19.

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 10(1): 69-80.

ชวาล แพรัตนกุล. (2516). *เทคนิคการวัดผล*. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

ดวงพร อุ่นจิตต์ (2557). *กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเพื่อส่งเสริมความผาสุกของนักเรียน*

ประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดารี บุญชู. (2548). “การใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา” *วารสารวิชาการ* 8(1) :

27-31.

- เนตร์พัฒนา ยาวีราข. (2556). *การจัดการสมัยใหม่ = Modern Management*: กรุงเทพมหานคร : บริษัทริปเพิล กรุ๊ป, 2556. พิมพ์ครั้งที่ 8 ฉบับปรับปรุง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น. พิมพ์ครั้งที่ 5.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2535). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร : B&B Publishing.
- ประยงค์ เนาวบุตร. (2556). การจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชานโยบายการวางแผนและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. หน่วยที่ 7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาบริหารการศึกษา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ไพฑูรย์ สินดารัตน์. (2560). *ก่อนถึงโรงเรียน 4.0 : โรงเรียนสร้างสรรค์*: กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2560. พิมพ์ครั้งที่ 2.
- พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์. (2552). *แนวคิดและหลักการจัดทำแผนกลยุทธ์ (Strategic planning) การบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อโลกใบเล็ก*. กรุงเทพมหานคร: พรักหวานกราฟฟิค.
- รังสรรค์ มณีเล็ก. (2544). *การวางแผนเชิงกลยุทธ์ในสถานศึกษา*: กรุงเทพมหานคร : ทิพย์ พับลิเคชั่น, 2544. พิมพ์ครั้งที่ 1.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2550). *กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา*. สืบค้นจาก <http://kormor.obec.go.th/kod/kod074.pdf>
- ราชกิจจานุเบกษา. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ร็อบบิ้นส์, ส. พ., วิรัช, ส., และ เคอร์เตอร์, ม. (2557). *การจัดการและพฤติกรรมองค์กร*: กรุงเทพมหานคร: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า, 2557. พิมพ์ครั้งที่ 9.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). *การบริหารวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ล้วน สายยศ. (2527). *หลักการสร้างแบบทดสอบความถนัด*. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ = Research methodology in behavioral sciences*. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2559, 21 กันยายน). *แนะ “ครูแท้” เรียนรู้จากศิษย์. ไทยรัฐ*. สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th/content/729144>

- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายโรงพิมพ์ บริษัท ตาตา พับเลชั่น จำกัด. พิมพ์ครั้งที่ 1.
- วีระยุทธ กาญจน์ชูฉัตร. (2563). การเรียนข้ามศาสตร์ และสร้างความเห็นอกเห็นใจ ทิศทางใหม่ ของโลกการศึกษา. 'โรคใหม่' สร้าง 'โลกแห่งการเรียนรู้ใหม่' : อนาคตการศึกษาไทย ยุคหลัง COVID-19. แหล่งที่มา : <https://www.the101.world/future-of-thai-education-after-covid19/>
- ศศิธร บัวทอง. (2560). การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 10(2), 1,856 - 1,867.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). *ทฤษฎีการประเมิน*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564*. สืบค้นจาก http://www.nesdb.go.th/ewt_news.php?nid=6420
- สันถวิ นิยมทรัพย์. (2555). *การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรตามกรอบแนวคิดแบบเน้นกระบวนการเรียนรู้และการบูรณาการความรู้ เทคโนโลยี ศาสตร์การสอนและเนื้อหาเพื่อเสริมสมรรถนะ การสร้างบทเรียนดิจิทัลสำหรับครูสังคมศึกษา*.
- สฤณี อาชวานันทกุล. (2563). *สำรวจเทรนด์การศึกษาโลกที่เปลี่ยนไปเพราะ COVID-19. 'โรคใหม่' สร้าง 'โลกแห่งการเรียนรู้ใหม่' : อนาคตการศึกษาไทยยุคหลัง COVID-19*. แหล่งที่มา : <https://www.the101.world/future-of-thai-education-after-covid19/>
- สืบสกุล นรินทร์ทางกูร ณ อยุธยา. (2561). กระบวนทัศน์ รูปแบบและกลไกการพัฒนาครูในลักษณะ เครือข่าย เชิงพื้นที่. *วารสารการบริหารและนวัตกรรมการศึกษา*, 1(3), 82-100.
- สุรัสวดี ควหา และ สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2562). การประเมินความต้องการจำเป็นของการพัฒนาครู โรงเรียนสุนันทวิทยา ตามแนวคิดความรู้เนื้อหาพหุสาขาสอนและเทคโนโลยี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. กรุงเทพมหานคร. บริษัท พรักหวานกราฟิค จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2558). *สภาวะการศึกษาไทย ปี 2557/2558 จะปฏิรูป การศึกษาไทยให้ทันโลกในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างไร*. กรุงเทพมหานคร. บริษัท พิมพ์ดี การพิมพ์ จำกัด.
- อรรถัย มูลคำ และสุวิทย์ มูลคำ (2544). *Child Centered : Storyline Method การบูรณา การหลักสูตรการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ครั้งที่ 8 โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.

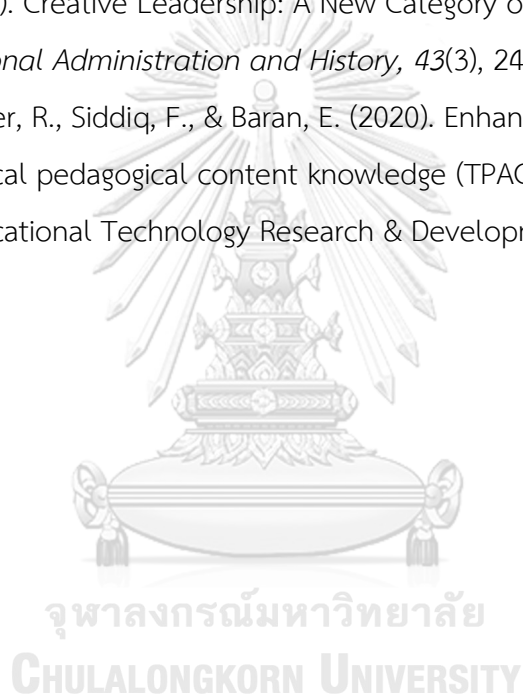
- อุทุมพร จามรมาน. (2520). *แบบสอบถาม : การสร้างและการใช้*. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อธิษฐานัน คงทรัพย์. (2563). สำนวณเทรนด์การศึกษาโลกที่เปลี่ยนไปเพราะ COVID-19. ‘โรคใหม่’ สร้าง ‘โลกแห่งการเรียนรู้ใหม่’ : อนาคตการศึกษาไทยยุคหลัง COVID-19. แหล่งที่มา : <https://www.the101.world/future-of-thai-education-after-covid19/>

ภาษาอังกฤษ

- Alfuhaigi, S. S. d. s. h. c. (2015). SCHOOL ENVIRONMENT AND CREATIVITY DEVELOPMENT:A REVIEW OF LITERATURE. *Journal of Educational & Instructional Studies in the World*, 5(2), 33-37.
- Bellanca, J., & Brandt, R. (2010). *21 st century skills : rethinking how students learn*.
- Blamires, M., & Peterson, A. (2014). Can Creativity Be Assessed? Towards an Evidence-Informed Framework for Assessing and Planning Progress in Creativity. *Cambridge Journal of Education*, 44(2), 147-162.
- Botha, R. J. (2013). The Need for Creative Leadership in South African Schools. *African Studies*, 72(2), 307-320. doi:10.1080/00020184.2013.812876
- Certo, S. C., & Peter, J. P. (1991). *Strategic management : concepts and applications*: New York : McGraw-Hill, 1991. 2nd ed.
- Davies, D., Jindal-Snape, D., Collier, C., Digby, R., Hay, P., & Howe, A. (2013). Creative learning environments in education—A systematic literature review. *Thinking Skills and Creativity*, 8, 80-91. doi:10.1016/j.tsc.2012.07.004
- De Bruin, L., & Harris, A. M. (2017). Developing Creative Ecologies in Schools: Assessing creativity in schools. *Australian Art Education*, 38(2), 244-260.
- Grant-Skiba, D., & Orwa, J. O. (2018). Raising Lazarus: Creative teaching and learning strategies to engage middle high school students. *Literacy Learning: The Middle Years*, 26(1), i.
- Hargreaves, A., & Fullan, M. (2012). *Professional Capital : Transforming Teaching in Every School*. New York: Teachers College Press.
- Harris, A., & de Bruin, L. (2017). STEAM Education: Fostering creativity in and beyond secondary schools. *Australian Art Education*, 38(1), 54-75.

- Hsiu-Ying Wang, c. t. t. e. t., Iwen Huang, h. m. n. e. t., & Gwo-Jen Hwang, g. a. g. c. (2016). Effects of a Question Prompt-based Concept Mapping Approach on Students' Learning Achievements, Attitudes and 5C Competences in Project-based Computer Course Activities. *Journal of Educational Technology & Society*, 19(3), 351-364.
- Koh, J. H. L. (2019). TPACK design scaffolds for supporting teacher pedagogical change. *Educational Technology Research & Development*, 67(3), 577–595. <https://doi.org/10.1007/s11423-018-9627-5>
- Konstantinidou, E. P., & Zisi, V. Z. (2017). Do Physical Educators Promote Students' Creativity? An Observational Analysis Study. *Physical Educator*, 74(3), 420-440. doi:10.18666/TPE-2017-V74-I3-7407
- McBurnett, K. (2018). FUTURE-READY STRATEGIES TO DELIVER HIGH-IMPACT LEARNING EXPERIENCES NOW. *Tech & Learning*, 38(7), 22-24.
- Merenbloom, E. Y., & Kalina, B. A. (2013). *Creative scheduling for diverse populations in middle and high school : maximizing opportunities for learning*: Thousand Oaks, Calif. : Corwin, 2012.
- Mishra, P., & Koehler, M. J. (2006). Technological pedagogical content knowledge: A framework for teacher knowledge. *Teachers College Record*, 108(6), 1017–1054. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9620.2006.00684.x>
- Naser, F. M. A. (2020). Exploring Perceptions of Education Experts Regarding “Creative School” and Its Leadership Role in Public Education. *International Education Studies*, 13(5), 132–143.
- Paul, R., & Elder, L. (2019). *A guide for educators to critical thinking competency standards: Standards, principles, performance indicators, and outcomes with a critical thinking master rubric*. Rowman & Littlefield.
- Preedy, V. R., & Watson, R. R. (2010). *Handbook of Disease Burdens and Quality of Life Measures. [electronic resource]*. Springer New York.
- Robinson, K., & Aronica, L. (2015). *Creative schools : revolutionizing education from the ground up*: New York : Allen Lane, 2015.
- Sabbah, S. S. (2017). The Role of Leadership in the Development of the Creative

- School in Palestine. *Journal of Education and e-Learning Research*, 4(1), 1-7.
- Sanders, E. (2011). *Leading a Creative School: Initiating and Sustaining School Change. Creative Teaching/Creative Schools*: Routledge, Taylor & Francis Group.
- Saubern, R., Henderson, M., Heinrich, E., & Redmond, P. (2020). TPACK -- time to reboot? *Australasian Journal of Educational Technology*, 36(3), 1–9.
<https://doi.org/10.14742/ajet.6378>
- Sisk, D. A. s. l. e. (2018). FUELING THEIR CURIOSITY: Differentiated literacy for gifted and creative students. *Literacy Today (2411-7862)*, 36(2), 40-41.
- Thomson, P. (2011). Creative Leadership: A New Category or More of the Same? *Journal of Educational Administration and History*, 43(3), 249-272.
- Tondeur, J., Scherer, R., Siddiq, F., & Baran, E. (2020). Enhancing pre-service teachers' technological pedagogical content knowledge (TPACK): a mixed-method study. *Educational Technology Research & Development*, 68(1), 319–343.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบประเมินกรอบแนวคิดในการวิจัย
2. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย
3. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ (ฉบับที่ 1)
4. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินกรอบแนวคิดในการวิจัย

1. ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์
รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
รักษาการคณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ทศนา แคมมณี
ราชบัณฑิต ประเภทวิชาศึกษาศาสตร์
3. รองศาสตราจารย์ ดร.วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์
ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต/รักษาการผู้อำนวยการ
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.เฉลิมชัย หาญกล้า
อาจารย์ประจำสาขาบริหารการศึกษา
รองอธิการบดีฝ่ายบริหารกิจการนักศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
5. ดร.สุรดา ไชยสงคราม
ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลพิบูลเวศน์
6. นางสาววิขยา ปิตขามุก
อาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์
รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
รักษาการคณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. รองศาสตราจารย์ ดร.วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์
ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต/รักษาการผู้อำนวยการ
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.เฉลิมชัย หาญกล้า
อาจารย์ประจำสาขาบริหารการศึกษา
รองอธิการบดีฝ่ายบริหารกิจการนักศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ
ประธานสาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. ดร.ชนาธิป หุ้ยแป
รองผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
6. ดร.สุรดา ไชยสงคราม
ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลพิบูลเวศน์

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ (ฉบับที่ 1)

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษาและการพัฒนากลยุทธ์

1. รศ.น.ท.ดร.สุมิตร สุวรรณ รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะศึกษาศาสตร์
และพัฒนศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
2. ผศ.ดร.ประทุมทอง ไตรรัตน์ ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
3. อาจารย์ ดร.มินมาส พรานป่า อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาการบริหารการศึกษา
วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
4. อาจารย์ ดร.ภัสกร เลาสวัสดิกุล ประธานสมาคมอาจารย์และข้าราชการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
5. อาจารย์ ดร.สรชัย ชูชีพ ประธานสาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
6. ดร.สุมาลี สุธิกุล ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล
การจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2
7. ว่าที่เรือเอกหญิงจุฬาลักษณ์ โสระพันธ์ อาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
8. ดร.พิพัฒน์ ภูภิไธย ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคุ้ยบ้านโอง
จังหวัดกำแพงเพชร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา (โรงเรียนมัธยมศึกษา)

9. ดร.สุรดา ไชยสงคราม ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลพิบูลเวศน์
10. ดร.มิตรชัย สมสำราญกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา
11. ดร.วัชรพงษ์ แพร์หลาย ผู้อำนวยการโรงเรียนท่าช้างวิทยาคาร จังหวัดสิงห์บุรี
12. ดร.มยุรีย์ แพร์หลาย ผู้อำนวยการโรงเรียนโรงเรียนวิเศษไชยชาญ
"ตันติวิทยานุกูมิ" จังหวัดอ่างทอง
13. ดร.ภัทร แสงเพ็ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี
14. ดร.สุมาลี มีสกุล ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวิเศษไชยชาญ
"ตันติวิทยานุกูมิ" จังหวัดอ่างทอง

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสมรรถนะหลักของนักเรียน

15. ดร.เฉลิมชัย พันธุ์เลิศ	ผู้อำนวยการสถาบันสังคมศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ
16. อาจารย์ ดร.กนก จันทรา	อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา
ศาสนาและวัฒนธรรม
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายมัธยม
17. ดร.ชนาธิป พุ้ยแป	รองผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
18. ดร.อิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์	ศึกษานิเทศชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5
19. ดร.ธำปณัฐ อุดมศรี	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
กลุ่มวิจัยและพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้
สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษาและการพัฒนากลยุทธ์

1. รศ.น.ท.ดร.สุมิตร สุวรรณ	รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะศึกษาศาสตร์
และพัฒนศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
2. อาจารย์ ดร.มีนมาส พรานป่า	อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาการบริหารการศึกษา
วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
3. อาจารย์ ดร.ภัสกร เลาสวัสดิกุล	ประธานสมาคมอาจารย์และข้าราชการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. อาจารย์ ดร.สรชัย ชูชีพ	ประธานสาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
5. ดร.สมาลี สุธิกุล	ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล
การจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2
6. ดร.ศิริรัตน์ สุคันธฤกษ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโพธิ์ประสิทธิ์ (วิบูลย์บำรุง)

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา (โรงเรียนมัธยมศึกษา)

7. ดร.วัชรพงษ์ แพร์หลาย	ผู้อำนวยการโรงเรียนท่าช้างวิทยาคาร จังหวัดสิงห์บุรี
8. ดร.มยุรีย์ แพร์หลาย	ผู้อำนวยการโรงเรียนโรงเรียนวิเศษไชยชาญ
"ตันติวิทยานูมิ" จังหวัดอ่างทอง
9. ดร.วินัย คำวิเศษ	ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยคตราชูราษฎร์รังสฤษดิ์
จังหวัดชัยนาท
10. ดร.ทวิช แจ่มจำรัส	รองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสมรรถนะหลักของนักเรียน

11. ดร.อิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์	ศึกษานิเทศชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5
12. ดร.ลาวัลย์ พิษณุวรรณ	นักวิจัย Arizona State University

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

(1) ผลการหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผลการหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือวิจัย

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามสำหรับสภาพปัจจุบัน
โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient)

➔ Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.997	1040

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินกรอบแนวคิดในการวิจัย
2. แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
3. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 1)
4. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (ฉบับที่ 2)

แบบประเมินกรอบแนวคิดการวิจัย

เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

คำชี้แจง

แบบประเมินกรอบแนวคิดการวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ (เอกสารหมายเลข 1) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบของกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยใช้จะนำไปใช้เป็นกรอบในการวิจัย และเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินนี้มาวิเคราะห์ และสรุปเป็นประเด็นสำคัญในการนำไปพัฒนาเครื่องมือที่จะใช้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

แบบประเมินกรอบแนวคิดการวิจัยประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบในกรอบแนวคิดการวิจัย

1.1 การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

1.2 สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ทั้งนี้ข้อมูลที่เป็นคำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะรักษาไว้เป็นความลับและไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่านทั้งสิ้น

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน ณ โอกาสนี้

นางเทพสุตา เมฆวิสัย

นิสิตดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โทร. 09 4639 9959 Email : thepsudame@eisth.org

งานวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
2. เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
3. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

กรอบแนวคิดของการวิจัยที่สังเคราะห์จากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการและสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ มีกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์
2. สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

คำอธิบาย : โรงเรียนสร้างสรรค์

โรงเรียนสร้างสรรค์ (Creative Schools)	หมายถึง โรงเรียนตามแนวคิดของ Robinson และ Aronica (2015) ที่จัดหลักสูตรสอดคล้องกับความสามารถเฉพาะของนักเรียน ผนวกภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเข้าด้วยกัน เน้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ มีเป้าหมายของหลักสูตรโรงเรียนสร้างสรรค์ คือ พัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ ประกอบด้วย ความสงสัยใคร่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ การวิพากษ์ การสื่อสาร การร่วมมือ ความเห็นอกเห็นใจ การตั้งสติ และความเป็นพลเมือง ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนบูรณาการข้ามกลุ่มสาระวิชา เน้นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ จัดการเรียนการสอนครบทั้ง 3 องค์ประกอบ คือการรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้ เน้นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน และประเมินความก้าวหน้า ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน และสร้างนวัตกรรมการสอน
---------------------------------------	---

คำอธิบาย : สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

สมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์ (Creative School Students' Core Competencies)	หมายถึง สมรรถนะหลักของนักเรียนตามแนวคิดของ Robinson และ Aronica ประกอบด้วย 8 สมรรถนะ คือ ความสงสัยใคร่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ การวิพากษ์ การสื่อสาร การร่วมมือ ความเห็นอกเห็นใจ การตั้งสติ และความเป็นพลเมือง
ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะตั้งคำถามในการสำรวจวิถีความเป็นไปของโลก
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะสร้างความคิดใหม่ ๆ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ
การวิพากษ์ (Criticism)	หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะวิเคราะห์ข้อมูลและความคิด พร้อมนำเสนอข้อโต้แย้ง และการตัดสินใจที่มีเหตุผลรองรับได้
การสื่อสาร (Communication)	หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะแสดงความคิดและความรู้สึกออกมาได้อย่างชัดเจนและมีความมั่นใจ โดยอาศัยสื่อหลายประเภทในหลากหลายรูปแบบ
การร่วมมือ (Collaboration)	หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเกิดพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์จากการทำงานกลุ่ม
ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และตอบสนองได้อย่างเหมาะสม
การตั้งสติ (Composure)	หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการควบคุมตนเอง การทำความเข้าใจและการเชื่อมโยงความรู้สึกของตนเองกับสถานการณ์อื่นที่เกิดขึ้น
ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการตระหนักรู้ระบบสังคมและการเมือง มีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งในสังคม และมีบทบาทในกระบวนการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

การบริหารวิชาการ	หมายถึง แนวทางในการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	หมายถึง การกำหนดวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ
การจัดการเรียนการสอน	หมายถึง การพัฒนาความรู้ และทักษะของครูในการจัดทำแผนการสอน การจัดการเรียนการสอน ที่เน้นการบูรณาการข้ามกลุ่มสาระวิชา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ตั้งคำถามเปิดประเด็นคำถามให้นักเรียนสำรวจหาคำตอบ จัดการเรียนการสอน 3 องค์ประกอบ คือ การรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้
การวัดผล ประเมินผล	หมายถึง การกำหนดแนวทางวัดและประเมินผล การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลนักเรียน เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ เน้นการประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนรายบุคคล เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และให้ผลป้อนกลับที่เหมาะสมกับนักเรียนรายบุคคล และการติดตามกำกับ ให้ความช่วยเหลือนักเรียน
การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	หมายถึง การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการตอบสนองความต้องการของนักเรียนทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องปฏิบัติการ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนเชื่อมต่อเทคโนโลยีและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	หมายถึง การจัดหาสื่อ การผลิตสื่อ การพัฒนาและส่งเสริมครูในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมการสอนของครู

CHULALONGKORN UNIVERSITY

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบในกรอบแนวคิดการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบในกรอบแนวคิดการวิจัย

ในทัศนะของท่าน ท่านคิดว่ากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ และกรอบแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้น มีความเหมาะสมหรือไม่โดยทำเครื่องหมาย / ตรงช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน ดังนี้

1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

แนวคิดการบริหารวิชาการ	ไม่เหมาะสม -1	ไม่แน่ใจ 0	เหมาะสม +1
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การกำหนดวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด เพื่อพัฒนานักเรียนให้มี สมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ			
<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p> <p>CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>			
แนวคิดการบริหารวิชาการ	ไม่เหมาะสม -1	ไม่แน่ใจ 0	เหมาะสม +1
2. การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การพัฒนาความรู้ และ ทักษะของครูในการจัดทำแผนการ สอน การจัดการเรียนการสอน ที่เน้น การบูรณาการข้ามกลุ่มสาระวิชา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ตั้ง คำถามเปิดประเด็นคำถามให้นักเรียน สำรวจหาคำตอบ จัดการเรียนการสอน			

แนวคิดการบริหารวิชาการ	ไม่เหมาะสม -1	ไม่แน่ใจ 0	เหมาะสม +1
สอน 3 องค์ประกอบ คือการรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการ ประยุกต์ใช้			
ข้อเสนอแนะ.....			
3. การวัดผล ประเมินผล หมายถึง การกำหนดแนวทางวัดและ ประเมินผล การพัฒนาเครื่องมือวัด และประเมินผลนักเรียน เพื่อพัฒนา สมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ เน้นการประเมินผลการ เรียนรู้ระหว่างเรียน ประเมิน ความก้าวหน้าของนักเรียนรายบุคคล เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และให้ผล บอกลับที่เหมาะสมกับนักเรียน รายบุคคล และการติดตาม กำกับ ให้ ความช่วยเหลือแก่นักเรียน			
ข้อเสนอแนะ.....			
แนวคิดการบริหารวิชาการ	ไม่เหมาะสม -1	ไม่แน่ใจ 0	เหมาะสม +1
4. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่ง เรียนรู้			

แนวคิดการบริหารวิชาการ	ไม่เหมาะสม -1	ไม่แน่ใจ 0	เหมาะสม +1
หมายถึง การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการตอบสนองความต้องการของนักเรียน ทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องปฏิบัติการ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนเชื่อมต่อเทคโนโลยีและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต			
ข้อเสนอแนะ.....			
5. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การจัดหาสื่อ การผลิตสื่อ การพัฒนาและส่งเสริมครูในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมการสอนของครู			
ข้อเสนอแนะ.....			

1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกรอบแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์	ไม่เหมาะสม -1	ไม่แน่ใจ 0	เหมาะสม +1
1. ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะตั้ง คำถามในการสำรวจวิถีความเป็นไปของโลก			
<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>			
แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์	ไม่เหมาะสม -1	ไม่แน่ใจ 0	เหมาะสม +1
2. ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะสร้าง ความคิดใหม่ๆ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติ			
<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>			
แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์	ไม่เหมาะสม -1	ไม่แน่ใจ 0	เหมาะสม +1
3. การวิพากษ์ (Criticism) หมายถึง หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่ จะวิเคราะห์ข้อมูลและความคิด พร้อมนำเสนอ ข้อโต้แย้ง และการตัดสินใจที่มีเหตุผลรองรับได้			
<p>ข้อเสนอแนะ.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>			
แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์	ไม่เหมาะสม -1	ไม่แน่ใจ 0	เหมาะสม +1
4. การสื่อสาร (Communication) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะแสดง ความคิดและความรู้สึกออกมาได้อย่างชัดเจน และมีความมั่นใจ โดยอาศัยสื่อหลายประเภทใน			

หลากหลายรูปแบบ			
ข้อเสนอนี้.....			

แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์	ไม่เหมาะสม -1	ไม่แน่ใจ 0	เหมาะสม +1
5. การร่วมมือ (Collaboration) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการ ทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถรับมือกับปัญหาที่ เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเกิด พฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์จากการทำงาน กลุ่ม			
ข้อเสนอนี้.....			
แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์	ไม่เหมาะสม -1	ไม่แน่ใจ 0	เหมาะสม +1
6. ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะเข้าใจ ความรู้สึกของผู้อื่น และตอบสนองได้อย่าง เหมาะสม			
ข้อเสนอนี้.....			
แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์	ไม่เหมาะสม -1	ไม่แน่ใจ 0	เหมาะสม +1
7. การตั้งสติ (Composure) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการ ควบคุมตนเอง การทำความเข้าใจและการ เชื่อมโยงความรู้สึกของตนเองกับสถานการณ์อื่น ที่เกิดขึ้น			

ข้อเสนอแนะ.....			
แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียน โรงเรียนสร้างสรรค์	ไม่เหมาะสม -1	ไม่แน่ใจ 0	เหมาะสม +1
8. ความเป็นพลเมือง (Citizenship) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการ ตระหนักรู้ระบบสังคมและการเมือง มีส่วนร่วม อย่างเข้มแข็งในสังคม และมีบทบาทใน กระบวนการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน			
ข้อเสนอแนะ.....			

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นเพิ่มเติมเป็นการนำเสนอประเด็นสำคัญ เพื่อการพัฒนากิจกรรม
บริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ให้มีความสอดคล้องและ
ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

แนวคิดการบริหารตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

.....
.....
.....

แนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถาม : สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการ
ตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

รหัสแบบสอบถาม : _____

- ☐ แบบสอบถามสำหรับผู้อำนวยการโรงเรียน
- ☐ แบบสอบถามสำหรับรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หรือหัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ
- ☐ แบบสอบถามสำหรับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ _____
- ☐ แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
- ☐ แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชุดความรู้ก่อนทำแบบสอบถาม

คำอธิบายคำศัพท์

ใช้ประกอบการตอบแบบสอบถามเพื่อให้ท่านมีความเข้าใจคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในแบบสอบถามได้ตรงกันกับผู้วิจัยและผู้ตอบท่านอื่น ช่วยให้ท่านตอบแบบสอบถามได้อย่างชัดเจน ตรงกับความเห็นที่แท้จริงของท่าน

นิยามศัพท์

โรงเรียนสร้างสรรค์ (Creative Schools) หมายถึง โรงเรียนตามแนวคิดของ Robinson และ Aronica ที่จัดหลักสูตรสอดคล้องกับความสามารถเฉพาะของนักเรียน ผนวกภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเข้าด้วยกัน เน้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ มีเป้าหมายของหลักสูตรโรงเรียนสร้างสรรค์ คือ พัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ ประกอบด้วย ความสงสัยใคร่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ การวิพากษ์ การสื่อสาร การร่วมมือ ความเห็นอกเห็นใจ การตั้งสติ และความเป็นพลเมือง ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน บูรณาการข้ามกลุ่มสาระวิชา เน้นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ จัดการเรียนการสอนครบทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ การรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้ เน้นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน และประเมินความก้าวหน้า ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน และสร้างนวัตกรรมการสอน

สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ หมายถึง สมรรถนะหลักของนักเรียนตามแนวคิดของ Robinson และ Aronica ประกอบด้วย 8 สมรรถนะ คือ ความสงสัยใคร่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ การวิพากษ์ การสื่อสาร การร่วมมือ ความเห็นอกเห็นใจ การตั้งสติ และความเป็นพลเมือง

ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะตั้งคำถามในการสำรวจวิถีความเป็นไปของโลก

ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะสร้างความคิดใหม่ๆ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ

การวิพากษ์ (Criticism) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะวิเคราะห์ข้อมูลและความคิด พร้อมนำเสนอข้อโต้แย้งและการตัดสินใจที่มีเหตุผลรองรับได้

การสื่อสาร (Communication) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะแสดงความคิดและความรู้สึกออกมาได้อย่างชัดเจนและมีความมั่นใจ โดยอาศัยสื่อหลายประเภทในหลากหลายรูปแบบ

การร่วมมือ (Collaboration) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเกิดพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์จากการทำงานกลุ่ม

ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และตอบสนองได้อย่างเหมาะสม

การตั้งสติ (Composure) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการควบคุมตนเอง การทำความเข้าใจ และการเชื่อมโยงความรู้สึกของตนเองกับสถานการณ์อื่นที่เกิดขึ้น

ความเป็นพลเมือง (Citizenship) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการตระหนักรู้ระบบสังคม และการเมือง มีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งในสังคม และมีบทบาทในกระบวนการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

การบริหารวิชาการ หมายถึง แนวทางในการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การกำหนดวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การพัฒนาความรู้ และทักษะของครูในการจัดทำแผนการสอน การจัดการเรียนการสอน ที่เน้นการบูรณาการข้ามกลุ่มสาระวิชา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ตั้งคำถามเปิด ประเด็นคำถามให้นักเรียนสำรวจหาคำตอบ จัดการเรียนการสอน 3 องค์ประกอบ คือการรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้

การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดแนวทางวัดและประเมินผล การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียน เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ เน้นการประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนรายบุคคล เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และให้ผลป้อนกลับที่เหมาะสมกับนักเรียนรายบุคคล และการติดตาม กำกับ ให้ความช่วยเหลือนักเรียน

การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการตอบสนองความต้องการของนักเรียนทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องปฏิบัติการ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนเชื่อมต่อเทคโนโลยีและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การจัดหาสื่อ การผลิตสื่อ การพัฒนาและส่งเสริมครูในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมการสอนของครู

การเมืองและนโยบายของรัฐ (Political Factors : P) หมายถึง แนวคิด หลักการ ยุทธศาสตร์ของชาตินโยบายของรัฐ นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ คำสั่ง กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรการศึกษาและอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

สภาพเศรษฐกิจ (Economic Factors: E) หมายถึง ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจของสังคมโลกที่มีอิทธิพลต่อประเทศ ภาวะการเงิน งบประมาณ การลงทุน และอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

สภาพสังคม (Social Factors: S) หมายถึง ระบบการศึกษา ค่านิยม วัฒนธรรม ธรรมเนียมประเพณี คุณภาพชีวิต สภาพปัญหาสังคม การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากร และอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

เทคโนโลยี (Technological Factors: T) หมายถึง ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น และอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จะเป็นข้อมูลของการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

2. ผู้วิจัยต้องการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ขอความกรุณาท่านโปรดช่วยตอบแบบสอบถามทุกตอน ทุกข้อตามสภาพจริง ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด เพราะข้อมูลที่เป็นจริงของท่าน จะมีคุณค่าอย่างยิ่งต่องานวิจัย และจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศต่อไป การตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบต่อท่านและการปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด เพราะผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์และนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น

3. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ เป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open-Ended Questions)

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ☐ ตามความเป็นจริง

1	เพศ	☐ (1) ชาย	☐ (2) หญิง	
2	อายุ	☐ (1) น้อยกว่า 25 ปี	☐ (2) 26 – 30 ปี	☐ (3) 31 - 35 ปี
		☐ (4) 36 – 40 ปี	☐ (5) 41 - 45 ปี	☐ (6) 46 – 50 ปี
		☐ (7) 51 – 55 ปี	☐ (8) 56 ปีขึ้นไป	
3	วุฒิการศึกษาสูงสุด	☐ (1) ปริญญาตรี	☐ (2) ปริญญาโท	☐ (3) ปริญญาเอก
4	ตำแหน่ง	☐ (1) ครูผู้ช่วย	☐ (2) ครู	☐ (3) ผอ./รอง ผอ./ครูชำนาญการ
		☐ (4) ผอ./รอง ผอ./ครูชำนาญการพิเศษ	☐ (5) ผอ./รอง ผอ./ครูเชี่ยวชาญ	☐ (6) ผอ./รอง ผอ./ครูเชี่ยวชาญพิเศษ
5	ระยะเวลาในการทำงาน	☐ (1) น้อยกว่า 5 ปี	☐ (2) 6 – 10 ปี	☐ (3) 11 – 15 ปี
		☐ (4) 16 - 20 ปี	☐ (5) 21 – 25 ปี	☐ (6) 26 – 30 ปี
		☐ (7) 31 - 35 ปี	☐ (8) 36 – 40 ปี	☐ (9) 41 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 หน้าถัดไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการตามแนวคิด
สมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โปรดทำ เครื่องหมาย / ลง
ในช่องของระดับคะแนน ซึ่งตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านต่อสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการ
บริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพปัจจุบัน”

ระดับคะแนน 5	หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ ปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อยที่สุด

ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่พึงประสงค์”

ระดับคะแนน 5	หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ มากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ มาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ ปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ น้อย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลัก ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	มาก ----> น้อย					มาก ----> น้อย				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตร										
0. โรงเรียนของท่านมีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด										
0.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

การแปลความหมาย ปัจจุบันการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อพัฒนานักเรียนให้มี
สมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับปานกลาง และท่านคาดหวังให้การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และ
ตัวชี้วัด เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับมากที่สุด

1. โรงเรียนของท่านมีการดำเนินการด้าน การพัฒนาหลักสูตร ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การกำหนดวิธีหัดของหลักสูตร					การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร					การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด														
	สภาพปัจจุบัน มาก --> น้อย					สภาพที่พึงประสงค์ มาก --> น้อย					สภาพปัจจุบัน มาก --> น้อย					สภาพที่พึงประสงค์ มาก --> น้อย									
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1					
1.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1					
1.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1					
1.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1					
1.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1					
1.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1					
1.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1					
1.7 การตัดสินใจ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1					
1.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1					
2. โรงเรียนของท่านมีการดำเนินการด้าน การจัดการเรียนการสอน ในประเด็น ต่อไปนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะ หลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การพัฒนาความรู้ และทักษะของครูในการ จัดทำแผนการสอน และเทคนิคการจัดการเรียน										เทคนิคการจัดการเรียนการสอน ของครู					การจัดการเรียนการสอนครบทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ การรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการ ประยุกต์ใช้									
	สภาพปัจจุบัน มาก --> น้อย					สภาพที่พึงประสงค์ มาก --> น้อย					สภาพปัจจุบัน มาก --> น้อย					สภาพที่พึงประสงค์ มาก --> น้อย									
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.7 การตัดสินใจ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

3. โรงเรียนของท่านมีการดำเนินการด้าน การวัดและประเมินผล ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การกำหนดผู้เรียนแนวทางการวัดและ ประเมินผล		การพัฒนาเครื่องมือวัดและ ประเมินผลผู้เรียน		การส่งเสริมให้ครูเน้นการประเมินผลการเรียนรู้ ระหว่างเรียน ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน รายบุคคล ให้ผลป้อนกลับนักเรียนรายบุคคล และ ติดตาม กำกับ และให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน										
	สภาพปัจจุบัน มาก --> น้อย		สภาพที่พึงประสงค์ มาก --> น้อย		สภาพปัจจุบัน มาก --> น้อย		สภาพที่พึงประสงค์ มาก --> น้อย								
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1					
3.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

4. โรงเรียนของท่านมีการดำเนินการด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนา นักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้		สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		อุปกรณ์การเรียนการสอนเชื่อมต่อเทคโนโลยีและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	
	สภาพปัจจุบัน		มาก --> น้อย		มาก --> น้อย		มาก --> น้อย		มาก --> น้อย	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. โรงเรียนของท่านมีการดำเนินการด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษ ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนา นักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การจัดหาสื่อ การผลิตสื่อ		สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		อุปกรณ์การเรียนการสอน การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม การสอนของครู	
	สภาพปัจจุบัน		มาก --> น้อย		มาก --> น้อย		มาก --> น้อย		มาก --> น้อย	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3 หน้าถัดไป

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ตอนที่ 3.1 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ (Political Factors : P)

ตอนที่ 3.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors : E)

ตอนที่ 3.3 ปัจจัยด้านสังคม (Social Factors : S)

ตอนที่ 3.4 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors : T)

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องของระดับคะแนน ซึ่งตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านต่อสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพปัจจุบัน”

ระดับคะแนน 5	หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ ปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อยที่สุด

ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่พึงประสงค์”

ระดับคะแนน 5	หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ มากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ มาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ ปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ น้อย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3.1 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ (Political Factors : P)

1. ทานัควาการการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการบริหารวิชาการในด้านการพัฒนาหลักสูตรในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การกำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตร		การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร		การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด					
	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน					
	มาก --> น้อย	น้อย	มาก --> น้อย	น้อย	มาก --> น้อย	น้อย				
1.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.7 การตัดสินใจ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. ทานัควาการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการบริหารวิชาการในด้านการจัดการเรียนการสอน ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การพัฒนาความรู้ และทักษะของครูในการจัดทำแผนการสอน และการจัดการเรียนการสอน		เทคนิคการจัดการเรียนการสอน		การจัดการเรียนการสอนครบทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ การรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้					
	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน					
	มาก --> น้อย	น้อย	มาก --> น้อย	น้อย	มาก --> น้อย	น้อย				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.7 การตัดสินใจ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

3. ฟังก์ชันการเมืองและนโยบายของ รัฐต่อการบริหารวิชาการในด้านกร วัดและประเมินผล ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การกำหนดผู้เรียนแนวทางวัดและ ประเมินผล		การพัฒนาเครื่องมือวัดและ ประเมินผลผู้เรียน		การส่งเสริมให้ครูเน้นการประเมินผลการเรียนรู้ ระหว่างเรียน ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน รายบุคคล ให้ผลป้อนกลับนักเรียนรายบุคคล และ ติดตาม กำกับ และให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน					
	สภาพปัจจุบัน มาก --> น้อย		สภาพที่พึงประสงค์ มาก --> น้อย		สภาพปัจจุบัน มาก --> น้อย		สภาพที่พึงประสงค์ มาก --> น้อย			
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

4. หันคิดว่าการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการบริหารวิชาการในด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้				การจัดเตรียมสิ่งแวดล้อมความสะดวก ห้องปฏิบัติการ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนเชื่อมต่อเทคโนโลยีและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต					
	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์			
	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1		
4.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. หันคิดว่าการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการบริหารวิชาการในด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษ ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การจัดทำสื่อ การผลิตสื่อ				การพัฒนาและส่งเสริมครูในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมการสอน การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมการสอน					
	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์			
	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1		
5.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3.2 ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ (Economic Factors: E)

1. ท่านคิดว่าสภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการ บริหารวิชาการในด้านการพัฒนาหลักสูตร ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มี สมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การกำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตร		การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร		การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	
	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน	
	มาก --> น้อย	น้อย	มาก --> น้อย	น้อย	มาก --> น้อย	น้อย
5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
1.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
1.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
1.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
1.4 การสื่อสาร (Communication)	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
1.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
1.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
1.7 การตั้งสติ (Composure)	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
1.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2. ท่านคิดว่าสภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการ บริหารวิชาการในด้านการจัดการเรียนการ สอน ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนา นักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การพัฒนาความรู้ และทักษะของครูในการ จัดทำแผนการสอน และเทคนิคการจัดการเรียน		เทคนิคการจัดการเรียนการสอน ของครู		การจัดการเรียนการสอนครบทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ การรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการ ประยุกต์ใช้	
2.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน	
	มาก --> น้อย	น้อย	มาก --> น้อย	น้อย	มาก --> น้อย	น้อย
5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2.4 การสื่อสาร (Communication)	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2.7 การตั้งสติ (Composure)	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1

3. ท่านคิดว่าสภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการ บริหารวิชาการในด้านภาวะวัดและ ประเมินผล ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อ พัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การกำหนดผู้เรียนแนวทางวัดและ ประเมินผล					การพัฒนาเครื่องมือวัดและ ประเมินผลผู้เรียน					การส่งเสริมให้ครูเน้นการประเมินผลการเรียนรู้ ระหว่างเรียน ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน รายบุคคล ให้ผลป้อนกลับนักเรียนรายบุคคล และ ติดตาม กำกับ และให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน									
	สภาพปัจจุบัน มาก --> น้อย					สภาพที่พึงประสงค์ มาก --> น้อย					สภาพปัจจุบัน มาก --> น้อย					สภาพที่พึงประสงค์ มาก --> น้อย				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

4. ท่านคิดว่าสภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการบริหารวิชาการในด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะอยู่ในระดับใด	สร้างบรรยากาศการเรียนรู้				การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องปฏิบัติการ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนเชื่อมต่อเทคโนโลยีและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต					
	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์			
	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1		
4.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. ท่านคิดว่าสภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการบริหารวิชาการในด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะอยู่ในระดับใด	การจัดทำสื่อ การผลิตสื่อ				การพัฒนาและส่งเสริมครูในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมการสอนของครู					
	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์			
	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1	มาก --> น้อย	5 4 3 2 1		
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3.3 ปัจจัยด้านสภาพสังคม (Social Factors: S)

1. ท่านคิดว่าสภาพสังคมเอื้อต่อการบริหาร วิชาการในด้านการพัฒนาหลักสูตร ใน ประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มี สมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การกำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตร		การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร		การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	
	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน	
	มาก --> น้อย	น้อย --> มาก	มาก --> น้อย	น้อย --> มาก	มาก --> น้อย	น้อย --> มาก
1.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
1.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
1.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
1.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
1.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
1.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
1.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
1.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2. ท่านคิดว่าสภาพสังคมเอื้อต่อการบริหาร วิชาการในด้านการจัดการเรียนการสอน ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มี สมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การพัฒนาความรู้ และทักษะของครูในการ จัดทำแผนการสอน และเทคนิคการจัดการเรียน การสอน		เทคนิคการจัดการเรียนการสอน ของครู		การจัดการเรียนการสอนครบทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ การรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการ ประยุกต์ใช้	
	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน	
	มาก --> น้อย	น้อย --> มาก	มาก --> น้อย	น้อย --> มาก	มาก --> น้อย	น้อย --> มาก
2.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
2.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1

3. ท่านคิดว่าสภาพสังคมเอื้อต่อการ บริหารวิชาการในด้านการวัดและ ประเมินผล ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อ พัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การกำหนดผู้เรียนแนวทางวัดและ ประเมินผล					การพัฒนาเครื่องมือวัดและ ประเมินผลผู้เรียน					การส่งเสริมให้ครูเน้นการประเมินผล ระหว่างเรียน ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน รายบุคคล ให้ผลป้อนกลับนักเรียนรายบุคคล และ ติดตาม กำกับ และให้ความช่วยเหลือนักเรียน									
	สภาพปัจจุบัน มาก --> น้อย					สภาพพึงประสงค์ มาก --> น้อย					สภาพปัจจุบัน มาก --> น้อย					สภาพพึงประสงค์ มาก --> น้อย				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

4. ท่านคิดว่าสภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการบริหารวิชาการในด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษามากน้อยเพียงใด เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ 8 สมรรถนะอยู่ในระดับใด	สร้างบรรยากาศการเรียนรู้												การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องปฏิบัติการ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนเชื่อมต่อเทคโนโลยีและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต											
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์					สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์								
	มาก --> น้อย					มาก --> น้อย					มาก --> น้อย					มาก --> น้อย								
4.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
4.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
4.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
4.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
4.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
4.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
4.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
4.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
5. ท่านคิดว่าสภาพเศรษฐกิจเอื้อต่อการบริหารวิชาการในด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษามากน้อยเพียงใด เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ 8 สมรรถนะอยู่ในระดับใด	การจัดหาสื่อ การผลิตสื่อ												การพัฒนาและส่งเสริมครูในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมการสอนของครู											
	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์					สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์								
	มาก --> น้อย					มาก --> น้อย					มาก --> น้อย					มาก --> น้อย								
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
5.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
5.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
5.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
5.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
5.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
5.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
5.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
5.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				

ตอนที่ 3.4 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors: T)

1. ท่านคิดว่าสภาพเทคโนโลยีเอื้อต่อการ บริหารวิชาการในด้านการพัฒนาหลักสูตร ในระดับต้นต่อไป เพื่อพัฒนานักเรียนให้มี สมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การกำหนดวิสัยทัศน์ของหลักสูตร		การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร		การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	
	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน	
	มาก --> น้อย	น้อย --> มาก	มาก --> น้อย	น้อย --> มาก	มาก --> น้อย	น้อย --> มาก
1.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1
1.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1
1.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1
1.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1
1.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1
1.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1
1.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1
1.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1
2. ท่านคิดว่าสภาพเทคโนโลยีเอื้อต่อการ บริหารวิชาการในด้านการจัดการเรียนการสอน ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนา นักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การพัฒนาความรู้ และทักษะของครูในการ จัดทำแผนการสอน และเทคนิคการจัดการเรียน การสอน		เทคนิคการจัดการเรียนการสอน ของครู		การจัดการเรียนการสอนครบทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ การรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการ ประยุกต์ใช้	
	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน	
	มาก --> น้อย	น้อย --> มาก	มาก --> น้อย	น้อย --> มาก	มาก --> น้อย	น้อย --> มาก
2.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1
2.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1
2.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1
2.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1
2.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1
2.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1
2.7 การตั้งสติ (Composure)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1
2.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1	5	4 3 2 1

3. ท่านคิดว่าสภาพเทคโนโลยีเอื้อต่อการบริหารวิชาการในด้านภาวะวิสัยและประเมินผล ในประเด็นต่อไปนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะหลัก 8 สมรรถนะ อยู่ในระดับใด	การกำหนดผู้เรียนแนวทางวิสัยและประเมินผล		การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียน		การส่งเสริมให้ครูเน้นการประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนรายบุคคล ให้ผลป้อนกลับนักเรียนรายบุคคล และติดตาม กำกับ และให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน										
	สภาพที่พึงประสงค์ มาก --> น้อย		สภาพปัจจุบัน มาก --> น้อย		สภาพที่พึงประสงค์ มาก --> น้อย										
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1					
3.1 ความสงสัยใคร่รู้ (Curiosity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.3 การวิพากษ์ (Criticism)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.4 การสื่อสาร (Communication)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.5 การร่วมมือ (Collaboration)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.6 ความเห็นอกเห็นใจ (Compassion)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.7 การตัดสินใจ (Composure)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.8 ความเป็นพลเมือง (Citizenship)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

4.1 แนวทางในการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ ตามที่ผู้วิจัยแสดงไว้ข้างต้น ควรเป็นอย่างไร

4.1.1 การพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ ควรเป็นอย่างไร

4.1.2 การจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ ควรเป็นอย่างไร

4.1.3 การวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ ควรเป็นอย่างไร

4.1.4 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของ
นักเรียน 8 สมรรถนะ ควรเป็นอย่างไร

4.1.5 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลัก
ของนักเรียน 8 สมรรถนะ ควรเป็นอย่างไร

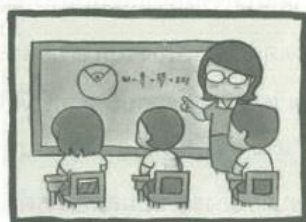
4.2 สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ การเมืองและนโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ สภาพ
สังคม และเทคโนโลยี ที่มีผลต่อการดำเนินงานการบริหารวิชาการของโรงเรียน เพื่อ
พัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ ตามที่ผู้วิจัยแสดงไว้ข้างต้น ควรเป็น
อย่างไร

4.2.1 การเมืองและนโยบายของรัฐ ที่มีผลต่อการดำเนินงานการบริหารวิชาการ
ของโรงเรียน เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ ควรเป็นอย่างไร

4.2.2 สภาพเศรษฐกิจ ที่มีผลต่อการดำเนินงานการบริหารวิชาการของโรงเรียน
เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ ควรเป็นอย่างไร

4.2.3 สภาพสังคม ที่มีผลต่อการดำเนินงานการบริหารวิชาการของโรงเรียน เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ ควรเป็นอย่างไร

4.2.4 เทคโนโลยี ที่มีผลต่อการดำเนินงานการบริหารวิชาการของโรงเรียน เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียน 8 สมรรถนะ ควรเป็นอย่างไร

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ในความกรุณาของท่าน
ที่สละเวลาอันมีค่า ในการตอบแบบสอบถามมา
ณ โอกาสนี้ ขอความอนุเคราะห์ท่านโปรดส่งคืน
แบบสอบถามโดยใส่ซองที่ผู้วิจัยแนบมาด้วยแล้ว

ชื่อวิทยานิพนธ์ กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

ชื่อผู้วิจัย : นางเทพสุดา เมฆวิสัย นิสิตดุขภูมบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่ติดต่อผู้วิจัย ที่ทำงาน : โรงเรียนท่าหลวงวิทยาคม ต.ชัยจำปา อ.ท่าหลวง จ.ลพบุรี 15230

โทร. 03 6689 228 มือถือ 09 4639 9959 Email : thepsudame@eisth.org

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์

เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศตวรรษที่ 21 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความ เป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 ที่จะนำไปปฏิบัติในการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายในการเสริมสร้างสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

2. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ประกอบด้วย กลยุทธ์หลัก 5 กลยุทธ์ กลยุทธ์รอง 11 กลยุทธ์ และ
วิธีดำเนินการ 44 วิธี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สำหรับ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1

3. ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ทั้งในส่วนของกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน ผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ของผู้ทรงคุณวุฒิในครั้งนี้ มีคุณค่าอย่างยิ่งต่องานวิจัยและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเยาวชนและคุณภาพการศึกษาของประเทศไทยต่อไป

4. ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์และการเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบประเมินฉบับนี้

นางเทพสุดา เมฆวิสัย

นิสิตปริญญาตรีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความ เป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย E-mail : thepsudame@eisth.org

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสม และความจำเป็นไปได้ของ (ร่าง) กฎบัตรฯ ฉบับที่ 1

ตอนที่ 1.1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

- 1) ชื่อ – สกุล.....
- 2) วุฒิกศศึกษาสูงสุด ปริญญา.....สาขา.....
- 3) ตำแหน่งในการปฏิบัติงานปัจจุบัน.....

คำชี้แจง แบบประเมินนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ทั้งข้อที่เป็นกล
ยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ ตรงกับความเหมาะสม และความจำเป็นได้ตามเกณฑ์ ให้คะแนน 5 ระดับ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

ความเหมาะสม

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก และมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการปฏิบัติ
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมค่อนข้างมาก ควรนำไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จ
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง ปฏิบัติได้จะส่งผลดี ไม่ปฏิบัติไม่เกิดความเสียหาย
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมค่อนข้างน้อย สามารถนำไปปฏิบัติได้ตามสถานการณ์
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยอาจไม่คุ้มค่าในการปฏิบัติ

ความจำเป็นไปได้

- 5 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจนมาก สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจนประสบความสำเร็จ
- 4 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจน มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจนประสบความสำเร็จ
- 3 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจนพอสมควร มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจนประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจนพอสมควร แต่มีความยากลำบากในการนำไปปฏิบัติ
- 1 หมายถึง แนวปฏิบัติไม่ชัดเจน เมื่อนำไปปฏิบัติอาจไม่ประสบความสำเร็จ

ตอนที่ 1.2 แบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์หลัก 5 ข้อ

กลยุทธ์หลัก	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1. พลังโคหมหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2. ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเพื่อสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3. ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4. ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
5. พลังโคหมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 1.3 แบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์เรื่อง 11 ข้อ

กลยุทธ์เรื่อง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1. พลิกโฉมหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์											
1.1 พัฒนาหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
1.2 ขับเคลื่อนหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
2. ยกกระดับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์											
2.1 เฝ้าพัฒนาความรู้ และทักษะการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) ของครู เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
2.2 เพิ่มขีดความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
2.3 พัฒนาเครื่องมือ Digital Technology สนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1

กลยุทธ์รอง		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3. ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์												
3.1 ปรับเปลี่ยนวิธีการประเมินเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน		5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
3.2 พัฒนา Application ในการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน		5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
4. ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์												
4.1 ผลักดันการสร้างแหล่งเรียนรู้ทางกายภาพ ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน		5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
4.2 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน		5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
5. พลิกโฉมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์												
5.1 พัฒนาศักยภาพครูในการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน		5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
5.2 พัฒนาศักยภาพครูในการเลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน		5	4	3	2	1		5	4	3	2	1

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
<p>1.2.1 ผู้บริหาร คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และครู ร่วมกันหารือ และออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อเป็นแนวทางให้ครูเลือกไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน อาทิเช่น</p> <p>(1) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Purposeful learning นักเรียนมีเป้าหมายในขนาดของตน (Learning with Purpose) และเรียนด้วยใจที่รักหลงใหล (Passion) ในสาขาวิชาที่เรียน นักเรียนเป็นผู้กำหนดเรื่องที่สนใจอยากจะเรียน โดยมีครูเป็นผู้ให้ความร่วมมือแก่นักเรียน ด้วยการสนับสนุนนักเรียนให้ได้เรียนรู้สิ่งที่นักเรียนสนใจ ชอบ อยากรู้ อยากเรียน และอยากทำการ</p> <p>(2) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Generative Learning นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทนำในการเรียน (Active Learning) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitate) ให้แก่นักเรียนในการเรียนรู้ นักเรียนเรียนแบบคิด (Idea Based Learning) เพื่อก่อให้เกิดความสงสัย กระตุ้นความอยากรู้ และสร้างความคิดใหม่</p> <p>(3) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Mindful Learning นักเรียนเรียนรู้โดยการคิดร่วมกัน สร้างร่วมกัน (Co-Creation) เรียนรู้โดยการศึกษาค้นหาความรู้ร่วมกัน และแบ่งปันความรู้แก่กัน (Sharing Base) เพื่อประโยชน์ที่จะได้รับร่วมกัน ความสำเร็จเกิดจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น และต้องได้รับการร่วมมือสนับสนุนจากผู้อื่น</p>	5	4	3	2	1						

วิธีดำเนินการ		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
ของนักเรียน												
2.1.1 ผู้บริหารให้การสนับสนุนพัฒนาครูในเรื่องทักษะการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) พัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยการจัดอบรม/จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือให้ประสบการณ์สนับสนุนครูเข้ารับการอบรมพัฒนาจากหน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานอื่น ๆ		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.1.2 ครูวิเคราะห์เป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัดในหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำแผนการสอน ออกแบบการจัดการเรียนการสอน ในรูปแบบที่หลากหลาย โดยจัดการเรียนการสอนให้ครบทั้งองค์ประกอบด้านการรับรู้ การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้ นำเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน สร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy)		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.1.3 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศการสอน เพื่อประเมินสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัล ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.2 เพิ่มขีดความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน												
2.2.1 ผู้บริหารสนับสนุนพัฒนาครู ให้ความรู้ด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะ		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

วิธีดำเนินการ		ข้อเสนอแนะ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
			ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					
			5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
คณิตศาสตร์ ในเกมส์สนุกๆ เรียนต้องทำการค้นคว้า													
2.2.3 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศการสอน เพื่อประเมินความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) คณะกรรมการนิเทศสอนเข้าในทิศทางการเรียนการสอน พร้อมให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความ		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
สารของครู													
2.3 พัฒนาเครื่องมือ Digital Technology สนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน													
2.3.1 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูได้เข้าถึงสื่อรายการที่ทำให้ครูได้เห็นแบบปฏิบัติการสอนที่ดี (Good Practice) ของครูไทยและครูทั่วโลก เช่น รายการโทรทัศน์ครู พร้อมทั้งให้ครูรวบรวมแบบปฏิบัติการสอนที่ดี (Good Practice) เพื่อเป็นทางเลือกในการศึกษา และพัฒนาตนเอง		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
2.3.2 ผู้บริหารจัดกิจกรรมการแบ่งปันและการเรียนรู้หรือ Share and Learn ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ และผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น นำเสนอนวัตกรรมผ่านช่องทาง DLIT PLC		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
2.3.3 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูลงทะเบียนเรียนออนไลน์แบบเปิดกว้าง (Massive Open Online Courseware : MOOC) ที่ทางสถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้น เพื่อเรียนรู้การสร้างสื่อการเรียนรู้ (Learning Media) ในรูปของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือ Digital Publishing เช่น PDF, PowerPoint, Social Media Channels ไปจนถึงไฟล์ Videos Streaming หรือ Video Tutorials บน Youtube		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
2.3.4 ผู้บริหารจัดกิจกรรมการชี้แนะและระบบพี่เลี้ยง หรือ Coaching and Mentoring เพื่อ		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
สร้างครูหรือผู้บริหารให้มีความเชี่ยวชาญแล้วพัฒนาต่อยอดให้เป็นผู้รู้เฉพาะหรือพี่เลี้ยง ซึ่งผู้ชี้แนะพี่เลี้ยงอาจจะเป็นครูในโรงเรียน ครูต่างโรงเรียน หรือบุคลากรจากหน่วยงานต้นสังกัดที่มีความเชี่ยวชาญ											
3. ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์											
3.1 ปรับเปลี่ยนวิธีการประเมินเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์											
3.1.1 ผู้บริหารให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งครู นักเรียน และผู้ปกครองสร้างความเข้าใจร่วมกัน กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล วิธีการพัฒนาเครื่องมื่อวัดและประเมินผล และการใช้เครื่องมือวัดและประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำวิธีการและเครื่องมือไปใช้ใน พัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์นักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.1.2 ครูออกแบบและพัฒนากระบวนการวัดและประเมินผลนักเรียนที่ประเมินผลจากการปฏิบัติจริง (Authentic Assessment) เน้นการประเมินทักษะกระบวนการ และจัดทำเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.1.3 ครูจัดทำวิธีการและเครื่องมือการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างมีคุณภาพ และทราบผลรวดเร็ว มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.1.4 ครูวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เช่น แบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน การสังเกต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
การสัมภาษณ์ การบันทึกการเรียนรู้ การอภิปราย และการประเมินผลตามงาน จากการใช้ปฏิบัติ วัดและประเมินผลโดยเน้นกระบวนการ เพื่อพัฒนาการความรู้หน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมกำกับติดตาม ป้อนข้อมูลย้อนกลับสู่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินและสะท้อนผลป้อนกลับเพื่อนำไปใช้ในการเรียน											
3.1.5 ครูกำหนดให้นักเรียนร่วมกันทำ AAR (After Action Review) เพื่อถอดบทเรียนจากการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ในการทบทวน แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการจัดการเรียนการสอน และนำข้อมูลไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1						
3.1.6 ผู้บริหารติดตาม และประเมิน ระบบของการวัดและประเมินผล โดยนำผลการประเมินสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียนมาสรุปและวิเคราะห์หาปัจจัยที่เอื้อ และอุปสรรคต่อการวัดและประเมินผล แล้วนำไปพัฒนา ปรับปรุงการวัดและประเมินผลในอนาคต โดยใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูล สารสนเทศ และผลการประเมินต่าง ๆ	5	4	3	2	1						
3.2 พัฒนา Application ในการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน											
3.2.1 ผู้บริหารจัดทำระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ของโรงเรียน (Online School Database) ในการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียน ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการบันทึกผลการเรียนของนักเรียน	5	4	3	2	1						

วิธีดำเนินการ		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.2.2 คู่มือ Google for Education เช่น Google Classroom , Google Meet ฯลฯ มาใช้ในการมอบหมายงาน และให้ผลการประเมินย้อนกลับนักเรียน		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.2.3 ครูสร้างระบบจัดเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลของนักเรียนผ่านระบบออนไลน์บันทึกความก้าวหน้าในการเรียน (Learner's Progress) ของนักเรียนรายบุคคล และรายงานผลการประเมินความก้าวหน้าให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบ		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4. ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์												
4.1 ผลักดันการสร้างแหล่งเรียนรู้ทางกายภาพ ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน												
4.1.1 ผู้บริหารมอบหมายผู้รับผิดชอบแหล่งเรียนรู้ จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้อต่อการตอบสนองความต้องการของนักเรียนทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ นักเรียนและครู หรือนักเรียนและนักเรียน ได้มีปฏิสัมพันธ์ และทำกิจกรรมร่วมกันอย่างสร้างสรรค์และหลากหลาย		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4.1.2 ครูสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จัดทำบอร์ดมุมความรู้ที่น่าสนใจ มีข้อมูลให้ศึกษาอย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดคำถาม สร้างความสนใจสงสัย หากคำตอบ นำไปสู่การวิพากษ์ และจัดให้มีเวทีแสดงความสามารถหรือนำเสนอผลงานของนักเรียน		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4.1.3 ครูจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ (Learning Environment) แบบโต้ตอบซึ่งกันและกัน		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

วิธีดำเนินการ		ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ			
			ความ								
			5	4	3	2	1				
ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และเกิดแรงบันดาลใจ											
4.2 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน											
4.2.1 ผู้บริหารวางแผนโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Hard Infrastructure) ภายในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการใช้งานคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูลของนักเรียน ผังเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน (Leveraging Digital Technology) เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูล และการสร้างสรุควัตถุรวม ซึ่งเป็นการเพิ่มมูลค่าการเรียนรู้ให้กับนักเรียน		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.2.2 ผู้บริหารและครูจัดห้อง Discovery Room เพื่อเปิดให้นักเรียนที่สนใจสามารถเข้ามาศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ได้ เช่น การบังคับหุ่นยนต์ การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ เป็นต้น		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.2.3 ผู้บริหารและครูจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ iPad Tablet โทรทัศน์ 3D Printer หุ่นยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้บริการได้ สามารถเรียนรู้สิ่งที่น่าสนใจและนำความคิดสร้างสรรค์มาผลิตสิ่งใหม่ ๆ ได้		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. พลิกโฉมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนศรีสวัสดิ์											
5.1 พัฒนาศักยภาพครูในการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน											
5.1.1 ผู้บริหารและครูร่วมกันหารือเพื่อวางแผนการดำเนินงานในการพัฒนาครูให้มีทักษะการผลิตสื่อดิจิทัลที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ และสะท้อนถึงการพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ			
		ความ								
		5	4	3	2	1				
ของนักเรียน										
5.1.2 ครูประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวิเคราะห์สมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.1.2 ผู้บริหารให้การสนับสนุนพัฒนาครู ในเรื่องการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ หรือให้งบประมาณสนับสนุนครูเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดการอบรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.1.3 ครูนำสื่อดิจิทัลที่ผลิตไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนแบบสถานการณ์ปัจจุบันหรือกรณีศึกษา (Case Study) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.1.4 ครูนำสื่อดิจิทัลที่สร้างขึ้น เผยแพร่บนเว็บไซต์ของโรงเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.1.5 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนผลการใช้สื่อดิจิทัล ในการจัดการเรียนการสอน ระดมความคิดเห็นข้อดี ข้อเสียของการใช้สื่อดิจิทัล และแนวทางการใช้สื่อดิจิทัลในอนาคต										
5.1.6 ผู้บริหารนิเทศ ติดตาม การใช้สื่อดิจิทัลของครู และประเมินประสิทธิภาพการใช้สื่อดิจิทัลของนักเรียน และระดับของสมรรถนะการวิพากษ์ นำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาสื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.2 พัฒนาศักยภาพครูในการเลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน										
5.2.1 ผู้บริหารจัดอบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ครู เรื่อง การเลือกใช้สื่ออย่าง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ			
		ความเป็นไปได้								
		5	4	3	2	1				
หลากหลาย โดยการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ครู										
5.2.2 ผู้บริหารจัดอบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ครู เรื่อง การจัดการเรียนการสอนแพลตฟอร์มด้านการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ (Digital Education Excellence Platform)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.2.3 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.2.4 ครูเลือกใช้สื่อออนไลน์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.2.5 ผู้บริหาร นิเทศและติดตามประสิทธิภาพการเลือกใช้สื่อของครู	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง
นางเพพสุดา เมฆวิสัย
นิตยบริญญาตุษย์บัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 ที่จะนำไปปฏิบัติในการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายในการเสริมสร้างสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์

2. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ประกอบด้วย กลยุทธ์หลัก 5 กลยุทธ์ กลยุทธ์รอง 11 กลยุทธ์ และ
วิธีดำเนินการ 44 วิธี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สำหรับ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2

3. ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2 ทั้งในส่วนกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน ผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2 ของผู้ทรงคุณวุฒิในครั้งนี้ มีคุณค่าอย่างยิ่งต่องานวิจัยและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเยาวชนและคุณภาพการศึกษาของประเทศไทยต่อไป

4. ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์และการเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบประเมินฉบับนี้

นางเทพสุดา เมฆวิสัย

นิสิตปริญญาตรีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความ เป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย E-mail : thepsudame@eisth.org

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กฎบัตรฯ ฉบับที่ 1

ตอนที่ 1.1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

- 1) ชื่อ – สกุล.....
- 2) วุฒิกการศึกษาสูงสุด ปริญญา.....สาขา.....
- 3) ตำแหน่งในการปฏิบัติงานปัจจุบัน.....

คำชี้แจง แบบประเมินนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ทั้งข้อที่เป็นกลยุทธหลัก กลยุทธรอง และวิธีดำเนินการ ตรงกับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ตามเกณฑ์ ให้คะแนน 5 ระดับ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

ความเหมาะสม

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก และมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการปฏิบัติ
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมค่อนข้างมาก ควรนำไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จ
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง ปฏิบัติได้จะส่งผลดี ไม่ปฏิบัติไม่เกิดความเสียหาย
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมค่อนข้างน้อย สามารถนำไปปฏิบัติได้ตามสถานการณ์
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยอาจไม่คุ้มค่าในการปฏิบัติ

ความเป็นไปได้

- 5 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจนมาก สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจนประสบความสำเร็จ
- 4 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจน มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจนประสบความสำเร็จ
- 3 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจนพอสมควร มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจนประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง แนวปฏิบัติมีความชัดเจนพอสมควร แต่มีความยากลำบากในการนำไปปฏิบัติ
- 1 หมายถึง แนวปฏิบัติไม่ชัดเจน เมื่อนำไปปฏิบัติอาจไม่ประสบความสำเร็จ

ตอนที่ 1.2 แบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์หลัก 5 ข้อ

กลยุทธ์หลัก	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1. พลังค์โคมหลักสูตรสถานคึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2. ยกระดับการจ้ดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3. ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4. ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
5. พลังค์โคมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 1.3 แบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์เรื่อง 11 ข้อ

กลยุทธ์เรื่อง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1. พลิกโฉมหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยของนักเรียน											
1.1 พัฒนาหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยของนักเรียน	5	4	3	2	1						1
1.2 ขับเคลื่อนหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้นำการเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยของนักเรียน	5	4	3	2	1						1
2. ยกกระตบการจัการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยของนักเรียน											
2.1 เร่งพัฒนาความรู้ และทักษะการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) ของครู เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยของนักเรียน	5	4	3	2	1						1
2.2 เพิ่มขีดความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยของนักเรียน	5	4	3	2	1						1
2.3 ปรึษาใช้เครื่องมือ Digital Technology สนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยของนักเรียน	5	4	3	2	1						1

กลยุทธ์รอง		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
3. ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน													
3.1 ปฏิบัติการประเมินเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน		5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
3.2 ประยุกต์ใช้ Application ในการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน		5	4	3	2	1			5	4	3	2	1
4. ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน													
4.1 ผลักดันการสร้างแหล่งเรียนรู้ทางกายภาพ ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน		5	4	3	2	1			5	4	3	2	1
4.2 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน		5	4	3	2	1			5	4	3	2	1
5. พลิกโฉมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน													
5.1 พัฒนาศักยภาพครูในการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน		5	4	3	2	1			5	4	3	2	1
5.2 พัฒนาศักยภาพครูในการเลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน		5	4	3	2	1			5	4	3	2	1

ตอนที่ 1.4 แบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) วิธีดำเนินการ 44 วิธี

ข้อเสนอแนะ	ความเป็นไปได้					ความเหมาะสม					วิธีดำเนินการ
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
1. พลิกโฉมหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการศึกษานักเรียน											
1.1 พัฒนาหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้การเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการศึกษานักเรียน											
1.1.1 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทั้งหลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรท้องถิ่น บริบทของโรงเรียน ความต้องการของผู้ปกครอง /หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสมรรถนะการศึกษานักเรียน	5	4	3	2	1						1
1.1.2 คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ร่างหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้การเรียนรู้ (Student-led Learning) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดเน้นของหลักสูตรในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน กำหนดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ กำหนดโครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ กำหนดสมรรถนะนักเรียนด้านการศึกษาศักยภาพ การคิดวิเคราะห์ คิดแยกแยะประเด็นเรื่องที่สำคัญ คิดสร้างสรรค์ การศึกษา ค้นคว้า ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จนเกิดการเรียนรู้และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1						1
1.1.3 คณะกรรมการบริหารหลักสูตร นำเสนอหลักสูตรต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อขอความเห็นชอบให้ใช้หลักสูตร	5	4	3	2	1						1
1.2 ขับเคลื่อนหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้การเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการศึกษานักเรียน											
1.2.1 ผู้บริหาร คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และครู ร่วมกันหารือ และออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางหลักสูตรนักเรียนเป็นผู้การเรียนรู้ (Student-led Learning) เพื่อเป็นแนวทางให้ครูเลือกไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้อาทิเช่น (1) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Purposeful learning , (2) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Generative Learning , (3) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Mindful Learning , (4) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Result Based Learning ฯลฯ	5	4	3	2	1						1

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
1.2.2 ครูนำหลักสูตรไปสู่การจัดการเรียนการสอน กำหนดรายละเอียดกิจกรรมในแต่ละคาบ เตรียมสื่อการสอน เพื่อให้การสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
1.2.3 ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสมรรถนะการวิพากษ์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
1.2.4 ติดตามการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาเนื้อหาหรือสอดแทรกในหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
1.2.5 ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรนักเรียนเป็นผู้การเรียนรู้ (Student-led Learning) ทั้งด้านเนื้อหา วิธีการ ผลที่ได้รับ และผลกระทบ โดยความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
2. กระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน												
2.1 เร่งพัฒนาความรู้และทักษะของครูในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน												
2.1.1 ผู้บริหารให้การสนับสนุนพัฒนาครูในเรื่องทักษะการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy) พัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน โดยการจัดอบรม/จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือให้งบประมาณสนับสนุนครูเข้าร่วมการอบรมพัฒนาจากหน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานอื่น ๆ	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
2.1.2 ครูวิเคราะห์เป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัดในหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำแผนการสอน ออกแบบการจัดการเรียนการสอน ในรูปแบบที่หลากหลาย โดยจัดการเรียนการสอนให้ครบทั้งองค์ประกอบด้านความรู้ การบูรณาการความรู้ และการประยุกต์ใช้ นำเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน สร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (Innovating Pedagogy)	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
2.1.3 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศการสอน เพื่อประเมินสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ			
		5	4	3	2	1				
<p>ผลลัพธ์ (Results) ให้เกิดประโยชน์ทั้งในการทำงานเพื่อสร้างประสิทธิภาพ และผลิตภาพให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้นในทางเศรษฐกิจ และในการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพทั้งใน ครอบครัวและสังคมส่วนรวม</p> <p>(5) การจัดห้องเรียนแบบผสมผสาน (Blended Classroom) ครูนำเสนอเนื้อหาบทเรียนผ่านเทคโนโลยีนำเนื้อหาบทความชวนไว้บนเว็บ จากนั้นติดตามการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ Learning Management System หลังจากนั้นก็สรุปบทเรียน ด้วยการอภิปรายร่วมกันระหว่างนักเรียนและครูในห้องเรียน</p> <p>(2) การจัดการเรียนการสอนแบบกลับด้านห้องเรียน (Flipped Classroom) นักเรียนศึกษาบทเรียนทางอินเทอร์เน็ต ในห้องเรียนครูจัดกิจกรรมเชิงรุก (Active Activities) แบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อพูดคุยปรึกษากันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เสนอความคิดเห็น โดยมีครูคอยแนะนำและตั้งคำถาม</p> <p>(3) การจัดการเรียนการสอนแบบ Interactive Content ในรูป Multimedia นักเรียนเล่นเกมเสมือนจริง (Virtual World) เช่น เล่น เป็นนักวิทยาศาสตร์ เป็นแพทย์ เป็นวิศวกร เป็นนักคณิตศาสตร์ ในเกมส์นักเรียนต้องทำคำถามว่า</p> <p>2.2.3 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศการสอน เพื่อประเมินความสามารถของครูด้านเนื้อหา ด้านเทคนิคการสอน และทักษะด้านดิจิทัล (TPACK) คณะกรรมการนิเทศสอนเข้านิเทศการจัดการเรียนการสอน พร้อมให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถของครู</p>										
2.3 ปรับใช้เครื่องมือ Digital Technology สนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน										
2.3.1 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูได้เข้าถึงสื่อรายการที่ทำให้ครูได้เห็นแบบปฏิบัติการสอนที่ดี (Good Practice) ของครูไทยและครูทั่วโลก เช่น รายการโทรทัศน์ครู พร้อมทั้งให้ครูรวบรวมแบบปฏิบัติการสอนที่ดี (Good Practice) เพื่อเป็นทางเลือกในการศึกษา และพัฒนาตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.3.2 ผู้บริหารจัดกิจกรรมการแบ่งปันและการเรียนรู้หรือ Share and Learn ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ และผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น นำเสนอนวัตกรรมผ่านช่องทาง DLIT PLC	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.3.3 ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูลงทะเบียนเรียนออนไลน์แบบเปิดกว้าง (Massive Open Online Courseware : MOOC) ที่ทางสถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้น เพื่อเรียนรู้การสร้างสื่อการเรียนรู้ (Learning Media) ในรูปของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือ Digital Publishing เช่น PDF, PowerPoint, Social Media Channels ไปจนถึงไฟล์ Videos Streaming หรือ Video Tutorials บน Youtube	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
2.3.4 ผู้บริหารจัดกิจกรรมการชี้แนะและระบบพี่เลี้ยง หรือ Coaching and Mentoring เพื่อสร้างครูหรือผู้บริหารให้มีความเชี่ยวชาญแล้วพัฒนาต่อยอดให้เป็นผู้ชี้แนะหรือพี่เลี้ยง ซึ่งผู้ชี้แนะพี่เลี้ยงอาจจะเป็นครูในโรงเรียน ครูต่างโรงเรียน หรือบุคลากรจากหน่วยงานต้นสังกัด ที่มีความเชี่ยวชาญ	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
3. ปฏิรูปการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน											
3.1 ปรับเปลี่ยนวิธีการประเมินเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์											
3.1.1 ผู้บริหารให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งครู นักเรียน และผู้ปกครอง สร้างความเข้าใจร่วมกัน กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล วิธีการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล และการใช้เครื่องมือวัดและประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำวิธีการและเครื่องมือไปใช้ใน พัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์นักเรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
3.1.2 ครูออกแบบและพัฒนากระบวนการวัดและประเมินผลนักเรียนที่ประเมินผลจากการปฏิบัติจริง (Authentic Assessment) เน้นการประเมินทักษะกระบวนการ และจัดทำเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
3.1.3 ครูจัดทำวิธีการและเครื่องมือการวัดและประเมินผลนักเรียนอย่างมีคุณภาพ และทราบผลรวดเร็ว มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
3.1.4 ครูวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เช่น แบบทดสอบ การประเมินชิ้นงาน การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกการเรียนรู้ การอภิปราย และการประเมินแฟ้มสะสมงาน จากการปฏิบัติ วัดและประเมินผลโดยเน้นกระบวนการ เพื่อพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมกำกับ	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ			
		5	4	3	2	1				
ติดตาม ป้อนข้อมูลย้อนกลับสู่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินและสะท้อนผลป้อนกลับเพื่อนำขึ้นเรียน										
3.1.5 ครูกำหนดให้นักเรียนร่วมกันทำ AAR (After Action Review) เพื่อถอดบทเรียนจากการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ในการทบทวน แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการเรียนการสอน และนำข้อมูลไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.2 ประยุกต์ใช้ Application ในการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน										
3.2.1 ผู้บริหารจัดทำระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ของโรงเรียน (Online School Database) ในการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียน ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการบันทึกผลการเรียนของนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.2.2 ครูนำ Google for Education เช่น Google Classroom , Google Meet ฯลฯ มาใช้ในการมอบหมายงาน และให้ผลการประเมินป้อนกลับนักเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.2.3 ครูสร้างระบบจัดเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลของนักเรียนผ่านระบบออนไลน์ บันทึกความก้าวหน้าในการเรียน (Learner's Progress) ของนักเรียนรายบุคคล และรายงานผลการประเมินความก้าวหน้าให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. ปฏิรูปแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน										
4.1 ผลักดันการสร้างแหล่งเรียนรู้ทางกายภาพ ที่เอื้อต่อการเสริมสร้างสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน										
4.1.1 ผู้บริหารมอบหมายผู้รับผิดชอบแหล่งเรียนรู้ จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้อต่อการตอบสนองความต้องการของนักเรียนทั้งรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่นักเรียนและครู หรือนักเรียนและนักเรียน ได้มีปฏิสัมพันธ์ และทำกิจกรรมร่วมกันอย่างสร้างสรรค์และหลากหลาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.1.2 ครูสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จัดทำบอร์ด มุมความรู้ ที่	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
นำเสนอ มีข้อมูลให้ศึกษาอย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดคำถาม สร้างความสนใจ สงสัย ทาคำตอบ นำไปสู่การวิพากษ์ และจัดให้มีเวทีแสดงความสามารถหรือนำเสนอผลงานของนักเรียน												
4.1.2 ครูสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จัดทาบอร์ด มุมความรู้ที่นำเสนอ มีข้อมูลให้ศึกษาอย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดคำถาม สร้างความสนใจ สงสัย ทาคำตอบ นำไปสู่การวิพากษ์ และจัดให้มีเวทีแสดงความสามารถหรือนำเสนอผลงานของนักเรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
4.2 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน												
4.2.1 ผู้บริหารวางแผนสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Hard Infrastructure) ภายในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการใช้งานคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูลของนักเรียน ผังเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน (Leveraging Digital Technology) เพื่อสนับสนุนการสืบค้นข้อมูลและการสร้างสรรค์นวัตกรรม ซึ่งเป็นการเพิ่มมูลค่าการเรียนรู้ให้กับนักเรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
4.2.2 ผู้บริหารและครูจัดห้อง Discovery Room เพื่อเปิดให้นักเรียนที่สนใจสามารถเข้ามาศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ได้ เช่น การบังคับหุ่นยนต์ การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ เป็นต้น	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
4.2.3 ผู้บริหารและครูจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ iPad Tablet โทรศัพท์ 3D Printer หุ่นยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้บริการได้ สามารถเรียนรู้สิ่งที่สนใจและนำความคิดสร้างสรรค์มาผลิตสิ่งใหม่ ๆ ได้	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
5. พลิกโฉมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน												
5.1 พัฒนาศักยภาพครูในการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน												
5.1.1 ผู้บริหารและครูร่วมกันหาวิธีเพื่อวางแผนการดำเนินงานในการพัฒนาครูให้มีทักษะการผลิตสื่อดิจิทัลที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ และสะท้อนถึงการพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
5.1.2 ครูประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวิเคราะห์สมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
5.1.2 ผู้บริหารให้การสนับสนุนพัฒนาครู ในเรื่องการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของ	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
นักเรียน โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ หรือให้ทั้งประมาณสนับสนุนครูผู้รับการอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดการอบรม												
5.1.3 ครูนำสื่อดิจิทัลที่ผลิตไปใช้ในการกระบวนการเรียนการสอนแบบสถานการณ์ปัจจุบันหรือกรณีศึกษา (Case Study) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
5.1.4 ครูนำสื่อดิจิทัลที่สร้างขึ้น เผยแพร่บนเว็บไซต์ของโรงเรียน	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
5.1.5 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนผลการใช้สื่อดิจิทัล ในการจัดการเรียนการสอน ระดมความคิดเห็นข้อดี ข้อเสียของการใช้สื่อดิจิทัล และแนวทางการใช้สื่อดิจิทัลในอนาคต												
5.1.6 ผู้บริหารนิเทศ ติดตาม การใช้สื่อดิจิทัลของครู และประเมินประสิทธิภาพการใช้สื่อดิจิทัลของนักเรียน และระดับของสมรรถนะการวิพากษ์ นำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาสื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
5.2 พัฒนาศักยภาพครูในการเลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย เพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิพากษ์ของนักเรียน												
5.2.1 ผู้บริหารจัดอบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ครู เรื่อง การเลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย โดยการเรียนรู้จากกรณีศึกษา	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
5.2.2 ผู้บริหารจัดอบรมประชุมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ครู เรื่อง การจัดการเรียนการสอนแบบแพลตฟอร์ม ด้านการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ (Digital Education Excellence Platform)	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
5.2.3 ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
5.2.4 ครูเลือกใช้สื่อออนไลน์มาใช้ในการจัดการเรียนสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	
5.2.5 ผู้บริหาร นิเทศและติดตามประสิทธิภาพการเลือกใช้สื่อของครู	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

นางเทพสุดา เมฆวิสัย

นิสิตปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความร่วมมือ

1. หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย
2. หนังสือขอทดลองใช้เครื่องมือ
3. หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย
4. หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ฯ
(ฉบับที่ 1)
5. หนังสือเชิญเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
6. หนังสือเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์นิสิตดุขฎฐิบัณฐิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

ที่ ขว 64.6(2791.01)/62-3763

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

ตุลาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์ สินลารัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางเทพสุดา เมฆวิสัย นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร ภูโสภาส และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้มีมติผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมากในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 09 4639 9959 email: thepsudame@eisth.or.th

ที่ อว 64.6(2791.01)/62-3765

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

ตุลาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ทีศนา แฉะมณี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางเทพสุตา เมฆวิสัย นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร ภูโสภาส และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมากในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 09 4639 9959 email: thapsudamee@eisth.org

ที่ อว 64.6(2791.01)/62-3764

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

ตุลาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วีระวัฒน์ อุทัยวัฒน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางเทพสุตา เมฆวิสัย นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้สัณัฐผู้วิจัยจะได้ประสานงานใน รายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 09 4639 9959 email: thepsudamegajeth@gmail.com

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร. 82565-97 ต่อ 6732

ที่ อว 64.6(2791.01)/62-3770

วันที่

ตุลาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ

ด้วยนางเทพสุดา เมฆวิสัย นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุลโสภาส และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์)

รองคณบดี

หนังสือขอตกลงใช้เครื่องมือ

ที่ อว 64.6(2791.04)/63-0359

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

30 มกราคม 2563

เรื่อง ขอตกลงใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทีปวิทย์วิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางเทพสุดา เมฆวิสัย นิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร ภูโกลาส และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอตกลงใช้เครื่องมือด้วยแบบสอบถาม กับผู้บริหารโรงเรียน และ ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ขอตกลงใช้เครื่องมือดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี จิโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และวิจัยกิจ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 09 4639 9959 email: thepsudame@eisth.org

ที่ อว.64.6(2791.04)/63-0361

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

30 มกราคม 2563

เรื่อง ขอตกลงใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางเทพสุตา เมฆวิสัย นิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร ฤโสภาส และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอตกลงใช้เครื่องมือด้วยแบบสอบถาม กับผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ขอตกลงใช้เครื่องมือดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชัยมงคล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และวิจัยกิจ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 09 4639 9959 email: theptsudamee@stb.org

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

ที่ อว 64.6(2791.04)/63-0443

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

11 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางเทพสุตา เมฆวิสัย นิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร ภูโสภาส และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยด้วยแบบสอบถาม กับผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุมาลี ชีโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และวิรัชกิจ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 09 4639 9959 email: thepsudamegeisth.org

หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 1)

ที่ อว 64.6/4469

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

24 พฤศจิกายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1

เรียน ดร.เฉลิมชัย พันธุ์เลิศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1

ด้วย นางเทพสุดา เมฆวิสัย นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร ฤโณภาส และศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 09 4639 9959 email: thepsudame@eisth.org

ที่ อว 64.6/4475

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

24 พฤศจิกายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุมทอง ไตรรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1

ด้วย นางเทพสุดา เมฆวิสัย นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุลภาส และศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ทั้งนี้ผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 09 4639 9959 email: thepsudame@eisth.org

ที่ อว 64.6/4483

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

24 พฤศจิกายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1

เรียน ว่าที่เรือเอกหญิงจุฬาลักษณ์ โสระพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1

ด้วย นางเทพสุดา เมฆวิสัย นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร ภูโสภาส และศาสตราจารย์ ดร.พทุทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 09 4639 9959 email: thepsudame@eisth.org

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิจัย ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โทร. 82565 ต่อ 6734

ที่ อว 64.6(2791.04)/2313

วันที่ 24 พฤศจิกายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1

เรียน อาจารย์ ดร.กนก จันทร์หา

ด้วยนางเทพสุดา เมฆวิสัย นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหาร วิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร ฤโณภาส และศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานใน รายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

หนังสือเชิญเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

ที่ อว 64.6/4531

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

27 พฤศจิกายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุม (Focus Group)

เรียน รองศาสตราจารย์ น.ท.ดร.สมิตร สุวรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางเทพสุดา เมฆวิสัย นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหาร วิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร ฤโสภาส และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุม (Focus Group) ในวันอาทิตย์ที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 เวลา 16.00 - 19.00 น. ณ ห้องประชุม 704 ชั้น 7 อาคารพระมิ่งขวัญการศึกษาไทย ทั้งนี้สัปดาห์วิจัยได้ประสานงาน ในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group) ในวันและเวลาดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป ขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 09 4639 9959 email: thepsudame@eisth.org

ที่ อว 64.6/4536

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

27 พฤศจิกายน 2563

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุม (Focus Group)

เรียน ดร.อิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางเทพสุดา เมฆวิสัย นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลักของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุลโสภาส และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุม (Focus Group) ในวันอาทิตย์ที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 เวลา 16.00 - 19.00 น. ณ ห้องประชุม 704 ชั้น 7 อาคารพระมิ่งขวัญการศึกษาไทย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group) ในวันและเวลาดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป ขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 09 4639 9959 email: thepsudame@eisth.org

**หนังสือเชิญเป็นกรรมการสอบ
วิทยานิพนธ์นิสิตดุขุภีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา**

ที่ อว 64.6/4732

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

7 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์

ตามที่ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แต่งตั้งกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ของ นางสาวเทพสุดา เมฆวิสัย เลขประจำตัวนิสิต 598 44520 27 นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลัก ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์” (ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES BASED ON THE CONCEPT OF CREATIVE SCHOOL STUDENTS' CORE COMPETENCIES) นั้น

บัดนี้ได้กำหนดวันสอบวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวข้างต้น ในวันที่ 7 ธันวาคม 2563 เวลา 17.00 น. ณ ห้อง 704 ชั้น 7 อาคารพระมิ่งขวัญการศึกษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นกรรมการสอบให้กับ นางสาวเทพสุดา เมฆวิสัย ตามวันเวลาดังกล่าวด้วย
จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734

ที่ อว 64.6/4723

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

7 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สืบสกุล นรินทรางกูร ณ อยุธยา

ตามที่ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แต่งตั้งกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ของ นางสาวเทพสุดา เมฆวิสัย เลขประจำตัวนิสิต 598 44520 27 นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะหลัก ของนักเรียนโรงเรียนสร้างสรรค์” (ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES BASED ON THE CONCEPT OF CREATIVE SCHOOL STUDENTS' CORE COMPETENCIES) นั้น

บัดนี้ได้กำหนดวันสอบวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวข้างต้น ในวันที่ 7 ธันวาคม 2563 เวลา 17.00 น. ห้อง 704 ชั้น 7 อาคารพระมิ่งขวัญการศึกษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นกรรมการสอบให้กับ นางสาวเทพสุดา เมฆวิสัย ตามวันเวลาดังกล่าวด้วย
จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิจัยกิจ ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734

หน้านี้เว้นไว้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางเทพสุดา เมฆวิสัย
วัน เดือน ปี เกิด	3 เมษายน 2526
สถานที่เกิด	อ.หล่มเก่า จ.เพชรบูรณ์
วุฒิการศึกษา	- ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชา การศึกษาคณิตศาสตร์ - ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชา มัธยมศึกษา วิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป – คณิตศาสตร์
ที่อยู่ปัจจุบัน	106 หมู่ 1 ต.ชัยจำปา อ.ท่าหลวง จ.ลพบุรี 15230

